

ต้นแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติด
ของตำรวจภูธรภาค 7

A MANAGEMENT FOR EFFICIENCY DEVELOPMENT PROTOTYPE IN
NARCOTICS ABUSE PREVENTION AND SUPPRESSION
OF PROVINCIAL POLICE REGION 7

พันตำรวจตรี ตะวัน ตระการฤกษ์

คุณฉันทิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม

พุทธศักราช 2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสยาม

ใบรับรองคุณวุฒิ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม
ปริญญาปรัชญาคุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการ

คณะบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย)

ต้นแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของ
ตำรวจภูธรภาค 7

(ภาษาอังกฤษ)

A MANAGEMENT FOR EFFICIENCY DEVELOPMENT PROTOTYPE IN NARCOTICS
ABUSE PREVENTION AND SUPPRESSION OF PROVINCIAL POLICE REGION 7

นามผู้วิจัย (ภาษาไทย)

พันตำรวจตรี ตะวัน ตระการฤกษ์

(ภาษาอังกฤษ)

Police Major Tawan Trakamrer

คณะกรรมการสอบคุณวุฒิเห็นชอบคุณวุฒิฉบับนี้แล้ว

ประธานกรรมการ

..... เมื่อวันที่ 9 ก.ย. 59
(ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ยุวัฒน์ วุฒิเมธี)

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

.....
(รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.นพรุจ ศักดิ์ศิริ)

กรรมการ

.....
(ศาสตราจารย์ ร้อยตำรวจเอก ดร.วรเดช จันทรส)

กรรมการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตภา ธีรศิริกุล)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม อนุมัติให้รับคุณวุฒิฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสยาม

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยด้านการจัดการและรัฐประศาสนศาสตร์

วันที่ 9 เดือน กันยายน พ.ศ. 2559

(ก)

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : ต้นแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปราม
ยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7
โดย : พันตำรวจตรี ตะวัน ตระการฤกษ์
ชื่อปริญญา : ปรัชญาคุณวุฒิบัณฑิต
สาขา : การจัดการ
อาจารย์ที่ปรึกษาประจำตัวนักศึกษา :

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ)

.....
(รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก คร.นพรุจ สักดิ์ศิริ)

9 / ก.ย. / 2559
.....

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการในการป้องกัน
ปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 (2) ปัจจัยการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกัน
ปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 และ (3) การพัฒนาต้นแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนา
ประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้
แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ผู้ให้ข้อมูล จำนวน 49 คน โดยผู้ให้ข้อมูลแบ่งเป็น 6 กลุ่ม
ประกอบด้วย (1) กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลระดับนโยบาย (2) กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลระดับปฏิบัติ (3)
กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลของส่วนราชการอื่นๆ (4) กลุ่มนักวิชาการ (5) กลุ่มภาคประชาชน และ (6) ผู้ที่
เคยต้องโทษคดียาเสพติด ผลการศึกษาสรุปลได้ดังนี้

1. สถานการณ์ของปัญหายาเสพติดพบว่า การแพร่ระบาดของยาเสพติดได้มีมาอย่างต่อเนื่อง
และมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ และประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของ
ตำรวจภูธรภาค 7 ในแต่ละด้านพบว่า (1) การใช้งบประมาณเป็นไปอย่างประหยัด และมีความคุ้มค่า
ในระดับสูงเมื่อเปรียบเทียบกับระหว่างปัจจัยนำเข้ากับผลผลิตที่ได้ (2) ผู้บังคับบัญชาจะสนับสนุนการ
ทำงาน และเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสมกับสถานการณ์ เพื่อให้
เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด (3) เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความเข้าใจในระเบียบ และข้อกฎหมายที่

เกี่ยวข้องกับการปราบปรามยาเสพติดเป็นอย่างดี (4) ดำรวจภูธรภาค 7 มีการปรับปรุงระบบการแก้ไข ปัญหาเสพติดเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับนโยบายในทุกระดับ และ (5) เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถยึด ทรัพย์สินจากผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้สมคบ ผู้สนับสนุน และผู้ช่วยเหลือเกี่ยวกับยาเสพติดได้จำนวนมาก และ จับกุมผู้ต้องหาตามหมายค้น่าได้เกินเป้าหมายที่กำหนด

2. ปัจจัยการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของ ตำรวจภูธรภาค 7 ประกอบด้วย (1) ภาวะผู้นำของผู้บริหารตำรวจพบว่า (1.1) ผู้บัญชาการตำรวจภูธร ภาค 7 ใช้การบริหารงานแบบกระจายอำนาจโดยใช้เป้าหมายเป็นตัวควบคุมผลงาน (1.2) มีการ มอบหมายให้ผู้บริหารตำรวจเข้าร่วมประชุมในระดับนโยบายร่วมกับจังหวัด และดำเนินการร่วมกับ ส่วนราชการอื่นๆ และ (1.3) มีการประสานงานเพื่อนำไปสู่การบูรณาการแผนและกิจกรรม (2) ศักยภาพ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจพบว่า (2.1) เจ้าหน้าที่ตำรวจมีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับการทำงาน และ (2.2) เจ้าหน้าที่ตำรวจมีวิธีการทำงานที่มีประสิทธิภาพ (3) ได้รับจัดสรรงบประมาณน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับ ปริมาณของภารกิจ (4) เทคโนโลยีทำให้การป้องกันปราบปรามยาเสพติดทำได้ง่ายขึ้น และ (5) การ ปฏิบัติตามนโยบายบางอย่างไม่ได้อยู่ในอำนาจของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะกระทำได้ เนื่องจากเป็นอำนาจ เฉพาะของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

3. ผลวิจัยได้ชี้ให้เห็นว่าแนวทางการแก้ไขปัญหาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 เป็นเพียงการ ทำงาน ในระบบย่อยที่อยู่ภายใต้ระบบใหญ่ในการแก้ไขปัญหาเสพติดของประเทศ และระดับโลก ดังนั้น การแก้ไขปัญหาเสพติดให้มีประสิทธิภาพจึงต้องบูรณาการภารกิจของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง อย่างครอบคลุมในทุกมิติ

ผลการพัฒนาต้นแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปราม ยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ที่ได้จากการวิจัยมีดังนี้ (1) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ประกอบด้วย (1.1) การ บริหารงานแบบมีส่วนร่วม (1.2) ทักษะในการสอนงานแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ (1.3) การสร้างวัฒนธรรม องค์กรที่เข้มแข็ง และ (1.4) ความสามารถในการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก รวมถึงองค์กร ระหว่างประเทศ (2) ปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประกอบด้วย (2.1) การพัฒนาเจ้าหน้าที่ตำรวจ (2.2) การ ถ่ายทอดความรู้ให้แก่สมาชิกในทีม (2.3) การสร้างและพัฒนา อส.ตร.เพื่อช่วยสนับสนุนการทำงานของ เจ้าหน้าที่ตำรวจ (2.4) การจัดประชุมระดับผู้บริหารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อบูรณาการภารกิจ ร่วมกัน และ (2.5) การพัฒนาองค์ความรู้ในการทำงาน (3) ปัจจัยด้านงบประมาณ ประกอบด้วย (3.1) การพัฒนาระบบการจัดสรรงบประมาณลงสู่พื้นที่ (3.2) การพัฒนาเจ้าหน้าที่ตำรวจให้มีศักยภาพในการ เขียนโครงการ และ (3.3) ปรับปรุงระเบียบการใช้เงินกองทุนสวัสดิการด้านยาเสพติด (4) ปัจจัยด้าน

(ค)

เทคโนโลยี ประกอบด้วย (4.1) การพัฒนาเครื่องมือและโปรแกรมประยุกต์เฉพาะทาง (4.2) การประชาสัมพันธ์ข้อมูลและข่าวสาร (4.3) การใช้ระบบตรวจสอบป้ายทะเบียนรถยนต์ และ (4.4) การมีเครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัยในการทำงาน และ (5) ปัจจัยด้านกฎหมาย ประกอบด้วย (5.1) การศึกษาถึงปัญหาและข้อจำกัดเพื่อปรับปรุงข้อกฎหมายในการทำงาน และ (5.2) การสร้างทีมงานที่ปรึกษา

Abstract

Title : A MANAGEMENT FOR EFFICIENCY DEVELOPMENT PROTOTYPE IN
NARCOTICS ABUSE PREVENTION AND SUPPRESSION OF PROVINCIAL
POLICE REGION 7

By : Police Major Tawan Trakarnrek

Degree : Doctor of Philosophy

Major : Management

Advisor :

(Associate Professor Dr.Pricha Hongskrailers)

 (Associate Professor Police Colonel Dr.Noparuj Saksiri)

9, Sep, 2016

The objectives of this research were to study (1) the current conditions of management for narcotics abuse prevention and suppression of Provincial Police Region 7, (2) the efficiency management factors in narcotics abuse prevention and suppression of Provincial Police Region 7, and (3) the development of management model for improving the efficiency of narcotics abuse prevention and suppression of Provincial Police Region 7. This study was a qualitative research, and the instrument that used in this research was the interview form. The samples of this study were divided into 6 groups, consisted of (1) policy level informants group, (2) practitioner level informants group, (3) other public sector informants group, (4) academics group, (5) citizens group, and (6) convicts of narcotics abuse case, a total of 49 persons. The results of the study can be concluded as follows:

1. The situation of narcotics abuse problem found that the narcotics has been spread out continually and tend to increase endlessly. The efficiency of the operation in narcotics abuse prevention and suppression of Provincial Police Region 7 were (1) budgets spending is worthy and economy in high level when compared between input and output, (2) the commanders will support on

working and give an opportunity to the police officials for choosing the appropriate method to deal with each condition, (3) the police officials have an understanding in laws and regulations of narcotics suppression, (4) Provincial Police Region 7 has improved the system of narcotics problem solving to comply with the policies in all level, and (5) the police officials have seized properties from drug maker, drug dealer, drug accomplice and coordinator in a large number. Also, a capture of the offenders according to the unfinished warrants of arrest, has been surpassed the specified target.

2. The efficiency management factors in narcotics abuse prevention and suppression of Provincial Police Region 7, consisted of (1) the leadership of the executive officials found that the commanders of Provincial Police Region 7 have used the method of decentralization by specifying target to use for controlling the performances and outcomes and have designated the executive officials to attend in the policy level conference meeting with the provincial and other public sectors. Moreover, there also has been the coordination for the activity integration, (2) the potential of the police officials found that the police officials have the characteristic that is consistent with the operation, and have the method of efficiency working, (3) the budgets are allocated less than the amount of the mission, (4) technologies make the narcotics abuse prevention and suppression easy, and (5) some of the authority cannot be implemented because it was the specific authority of the narcotics prevention and suppression officials.

3. The results of this study indicated that the approach for solving the narcotics abuse problem of Provincial Police Region 7 was just only a subsystem of the narcotics abuse problem solving system both in the country, and the world. Therefore, there must be an integration of public sector's task in all dimensions, to solve the narcotics abuse problem efficiently.

The development of management model for improving the efficiency of narcotics abuse prevention and suppression of Provincial Police Region 7, can be concluded as follows:

3.1 Leadership factor, consisted of 4 approaches (1) participatory management, (2) skill of coaching to the police officials, (3) strengthen the organizational culture and, (4) proficiency of coordination with other public sectors and international organization.

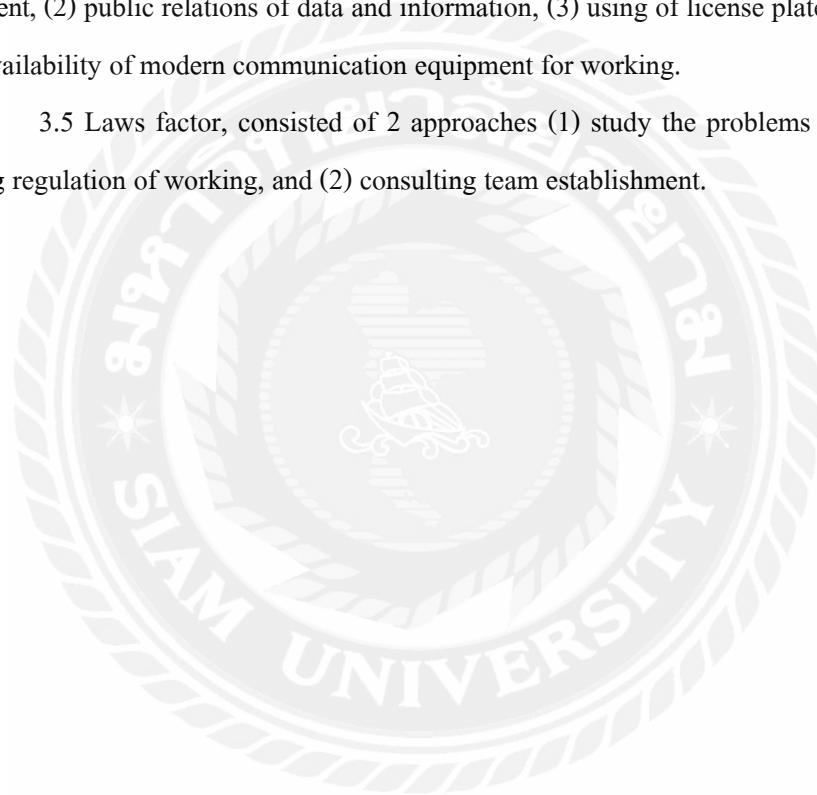
3.2 Police official factor, consisted of 5 approaches (1) police officials development, (2) knowledge sharing to the team members, (3) Voluntary Community Police development to assist the

operation of police officials, (4) conference meeting arrangement for the executive level of the public sectors to integrate the mission together, and (5) knowledge of working development.

3.3 Budget factor, consisted of 3 approaches (1) area budget allocation system development, (2) proficiency of projects writing development, and (3) improve the regulation for spending of narcotics prevention and suppression welfare fund.

3.4 Technology factor, consisted of 4 approaches (1) tools and application programs development, (2) public relations of data and information, (3) using of license plates verifying system, and (4) availability of modern communication equipment for working.

3.5 Laws factor, consisted of 2 approaches (1) study the problems and restrictions for improving regulation of working, and (2) consulting team establishment.

(จ)

กิตติกรรมประกาศ

คุณฉันทิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์ในหารให้คำปรึกษา ดูแล แก้ไขช่วยเหลือจากผู้มีพระคุณหลายท่าน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.นพรุจ ศักดิ์ศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้ให้ความกรุณาในการสละเวลาให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาและชี้แนะแนวทางในการดำเนินการวิจัยตลอดกระบวนการ รวมทั้งตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ

ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการในการสอบคุณฉันทิพนธ์ ศาสตราจารย์ ร้อยตำรวจเอก ดร.วรเดช จันทรศร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตภาภา ธีรศิริกุล กรรมการสอบคุณฉันทิพนธ์ที่ได้ให้คำแนะนำ ตรวจสอบและชี้แนะแนวทางในการแก้ไขเพื่อให้คุณฉันทิพนธ์ฉบับนี้มีความเรียบร้อยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณบุคลากรตำรวจภูธรภาค 7 เจ้าหน้าที่ประสานงานทั้งที่ได้เอ่ยนามและไม่ได้เอ่ยนาม รวมถึงผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งได้ช่วยเหลือในการให้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการวิจัย เพื่อใช้ในการจัดทำคุณฉันทิพนธ์เล่มนี้ด้วยดีตลอดมา

ขอขอบพระคุณพี่ๆ เพื่อนๆ ทุกคนในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสยาม ที่ได้ให้การช่วยเหลือและการสนับสนุนในด้านข้อมูลและกำลังใจด้วยดีตลอดมา อีกทั้งความสำเร็จของการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้คงเกิดขึ้นได้ไม่ถ้าไม่ได้รับแรงบันดาลใจจากบิดาและมารดา ผู้เป็นที่เคารพรักยิ่งและสมาชิกในครอบครัวทุกท่าน ที่ได้ให้การส่งเสริม สนับสนุน เป็นกำลังใจด้วยดีเสมอมา ทั้งในยามสุข ยามทุกข์ และยามท้อถอย โดยเป็นกำลังใจให้สู้ต่อไป ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

สุดท้ายนี้ คุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยชิ้นนี้ ขอมอบแต่บิดา มารดา บรรพบุรุษและครูอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้เคยประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย

ตะวัน ตระการฤกษ์

29 กรกฎาคม 2559

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(ก)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(ค)
กิตติกรรมประกาศ.....	(จ)
สารบัญ.....	(ฉ)
สารบัญตาราง.....	(ช)
สารบัญภาพ.....	(ฌ)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 โจทย์วิจัย.....	12
1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย.....	12
1.4 ขอบเขตของการศึกษาวิจัย.....	12
1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ.....	14
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	14
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
2.1 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัญหาฮาเซพติด.....	16
2.2 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม.....	21
2.3 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับประสิทธิภาพ.....	28
2.4 ปัจจัยการบริหารจัดการองค์การ.....	33
2.5 แนวทางป้องกันและปราบปรามปัญหาฮาเซพติดในสังคมไทย.....	53
2.6 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับทฤษฎีระบบ.....	74
2.7 ตำรวจภูธรภาค 7.....	78
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	86
2.9 กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	105

สารบัญ (ต่อ)

		หน้า
บทที่ 3	ระเบียบวิธีวิจัย.....	109
	3.1 รูปแบบและขั้นตอนการวิจัย.....	109
	3.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ.....	110
	3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	113
	3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	116
	3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	117
บทที่ 4	ผลการวิจัย.....	118
	4.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการในการป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7	118
	4.1.3 กรณีศึกษาในการปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธร ภาค 7.....	130
	4.2 ผลการศึกษาปัจจัยการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7.....	139
	4.3 ผลการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาต้นแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7.....	155
บทที่ 5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	168
	5.1 สรุปผลการวิจัย.....	168
	5.2 การอภิปรายผลการวิจัย.....	174
	5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	190
	บรรณานุกรม.....	200
	ภาคผนวก.....	210
	ประวัติผู้วิจัย.....	233

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
ตารางที่ 1	ผลจับกุมทุกข้อหาในคดียาเสพติดประจำปีงบประมาณ 2558.....	6
ตารางที่ 2	สรุปวิธีการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูล.....	117

สารบัญภาพ

		หน้า
ภาพที่ 1	แสดงความสัมพันธ์ในเชิงองค์รวม.....	75
ภาพที่ 2	องค์ประกอบของระบบ.....	77
ภาพที่ 3	โครงสร้างตำรวจภูธรภาค 7.....	78
ภาพที่ 4	พื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7.....	79
ภาพที่ 5	โครงสร้างศูนย์อำนาจการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตำรวจภูธรภาค 7.....	82
ภาพที่ 6	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	105
ภาพที่ 7	ต้นแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7.....	167

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถานการณ์ยาเสพติดของประเทศไทยได้รับผลกระทบมาจากการผลิตและการลำเลียงโดยชนกลุ่มน้อยในพื้นที่ชายแดนของประเทศเพื่อนบ้าน เช่น กลุ่มโกกั้ง กลุ่มว้า กลุ่มพันธมิตรเมืองลา และกลุ่มมูเซอ ซึ่งกลุ่มเหล่านี้มีกำลังการผลิตยาเสพติดอยู่ในระดับสูง โดยสำนักงาน ป.ป.ส.ประมาณการว่าในรอบ 1 ปีสามารถผลิตยาบ้าได้มากถึง 1 พันล้านเม็ด ยาไอซ์และเฮโรอีนรวมกันประมาณ 20 ตัน ทั้งนี้มีผลการจับกุมยาเสพติดดังกล่าวได้ไม่เกินร้อยละ 20 ของปริมาณการผลิตทั้งหมด (สำนักงาน ป.ป.ส., 2559) จากสถานการณ์ดังกล่าวทำให้รัฐบาลไทยมีการดำเนินการเชิงรุกกับประเทศเพื่อนบ้านโดยเฉพาะความร่วมมือในระดับทวิภาคีในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง และกลุ่มประเทศอาเซียน (ASEAN) ที่มีการประชุมทวิภาคีในลักษณะเห้า-เยือนเป็นประจำทุกปี เพื่อหารือเกี่ยวกับความร่วมมือในประเด็นต่างๆ ทั้งในด้านการปราบปราม การผลิต การค้า การลักลอบลำเลียงยาเสพติดและสารตั้งต้น รวมทั้งการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และองค์ความรู้ในด้านการป้องกันและการบำบัด ตลอดจนมีอัตราฆูต ที่ปรึกษาด้านการควบคุมยาเสพติดประจำอยู่ ณ ประเทศจีน ลาว เมียนมา เวียดนาม และกัมพูชา ทั้งนี้ ในรอบปีที่ผ่านมารัฐบาลได้มีมาตรการเชิงรุกนอกประเทศ โดยขยายความร่วมมือโครงการแม่น้ำโขงปลอดภัยใน 6 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย จีน ลาว เมียนมา เวียดนาม และกัมพูชา โดยเน้นการสกัดกั้นการผลิต และการลักลอบลำเลียงยาเสพติด รวมถึงเคมีภัณฑ์ และสารตั้งต้นที่ใช้ในการผลิตยาเสพติด ซึ่งผลการดำเนินการในช่วงเดือนมกราคมถึงพฤษภาคม 2559 สามารถจับกุมยาเสพติด สารตั้งต้น และเคมีภัณฑ์ได้จำนวนมาก ประกอบด้วย ยาบ้า 50 ล้านเม็ด ไอซ์ 505.8 กิโลกรัม เฮโรอีน 38.9 กิโลกรัม มอร์ฟีน 49.8 กิโลกรัม กาเฟอีน 5,113 กิโลกรัม

การแพร่ระบาดของยาเสพติดในประเทศไทยก่อให้เกิดเป็นปัญหาสังคมอย่างมากประชาชนต่างก็ได้รับผลกระทบจากปัญหาเสพติดทั้ง โดยทางตรงและทางอ้อม โดยสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2558, ออนไลน์) ได้กล่าวถึงผลกระทบจากปัญหาเสพติดต่อสังคมไทยว่า ปัญหาไทยภัยจากยาเสพติดถือเป็นภัยคุกคามที่กักร่อนและบ่อนทำลายประเทศชาติ รวมถึงส่งผลกระทบอย่างกว้างขวางในทุกมิติทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน และประเทศ ซึ่ง

ปัญหาสุขภาพจิตได้ทำให้ผู้ติดยาเสพติดก่ออาชญากรรมต่อเนื่อง ตั้งแต่การเข้าไปเกี่ยวข้องกับแหล่งอบายมุข การลักเล็กขโมยน้อย การประทุษร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สิน การพนัน และอาชญากรรมต่างๆ คติยาเสพติดจึงเป็นภาระต่องานด้านกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบ ซึ่งส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายของรัฐบาลที่เพิ่มสูง และทำให้การดำเนินคดีด้านอื่นๆ เกิดความล่าช้า เป็นต้น จากสถิติการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตในด้านการป้องกัน การปราบปราม และการบำบัดของประเทศไทย ตั้งแต่ปี 2557-2559 พบว่ามีมากกว่า 3 หมื่นล้านบาท ซึ่งถือได้ว่าเป็นค่าใช้จ่ายจำนวนมากที่ต้องสูญเสียไปกับการแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต และจากสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์คดีตามพระราชบัญญัติยาเสพติดทั่วประเทศ ณ วันที่ 1 สิงหาคม 2558 (กรมราชทัณฑ์, 2558, ออนไลน์) พบว่ามีจำนวน 173,051 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.47 ของจำนวนผู้ต้องขังทั้งหมด ซึ่งสถิติดังกล่าวได้ชี้ให้เห็นได้ว่ายังคงมีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่ยังไม่สามารถจับกุมได้อีกจำนวนมาก ทำให้สรุปได้ว่าปัญหาสุขภาพจิตในสังคมไทยได้เข้าสู่ภาวะวิกฤตดังนั้น การแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตในสังคมไทยถือเป็นนโยบายสำคัญที่ทุกรัฐบาลได้กำหนดให้ทุกภาคส่วนมีการดำเนินการร่วมกันอย่างบูรณาการและเร่งด่วน อันเนื่องมาจากปัญหาสุขภาพจิตได้ทวีความรุนแรงเพิ่มสูงขึ้นจนได้รับการยกระดับให้เป็นวาระแห่งชาติ ซึ่งรัฐบาลคาดหวังว่าจะต้องมีการดำเนินการเพื่อลดการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสังคมไทยให้ได้มากที่สุด รวมถึงมีการควบคุมมิให้ปัญหาสุขภาพจิตมีการขยายวงกว้างขึ้นมากไปกว่าเดิม จากการรายงานผลการปราบปรามยาเสพติดของสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดพบว่า สถานการณ์ยาเสพติดในภาพรวมของประเทศยังคงความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง โดยสถิติการจับกุมทั่วประเทศในปีงบประมาณ พ.ศ.2557 มีจำนวนการจับกุมเพิ่มสูงขึ้นมากถึง 347,028 คดี ผู้ต้องหา 365,918 คน โดยเป็นการจับกุมคดียาเสพติด 5 ข้อหาสำคัญ (ครอบครองเพื่อจำหน่าย จำหน่าย ผลิต นำเข้า และส่งออก) มากถึง 67,507 คดี ผู้ต้องหา 80,855 คน (สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2558, หน้า 7)

ทั้งนี้ คณะรักษาความสงบแห่งชาติและรัฐบาลมีเจตนาปรารถนและความตั้งใจอันแน่วแน่ที่จะลดระดับปัญหาสุขภาพจิตและปัญหาที่เกี่ยวข้องให้ได้มากที่สุด เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อดำรงชีวิตความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินความสงบสุขของประชาชนและสังคมโดยรวม ซึ่งในการแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 12 กันยายน พ.ศ.2557 ได้กำหนดให้ปัญหาสุขภาพจิตเป็นปัญหาเฉพาะหน้าที่ต้องได้รับการป้องกันและแก้ไข โดยการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวดและจัดการกับปัญหาอื่นๆ ที่เชื่อมโยงต่อเนื่องให้เบ็ดเสร็จ โดยการบูรณาการการทำงานร่วมกันในทุกภาคส่วนมากถึง 13 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, กองบัญชาการกองทัพไทย, กองทัพบก, กองทัพเรือ, กองทัพอากาศ, กรมการปกครอง, กรมศุลกากร, กรมสรรพสามิต,

กรมสอบสวนคดีพิเศษ (ดีเอสไอ), กรมราชทัณฑ์, กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในประเทศ และสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ทั้งนี้ รัฐบาลได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ.2558 โดยมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อลดปริมาณผู้เข้าสู่การกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด นำคนออกจากวงจรการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้เห็นอย่างชัดเจน จนไม่ส่งผลกระทบต่อสังคมและประชาชน สำหรับเป้าหมายรวมทางยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย การพัฒนามาตรฐานการบำบัดรักษาทุกระบบ ติดตามผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูฯ ให้ความช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัด ให้สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมอย่างปกติ สร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดให้กับเด็กและเยาวชน รวมทั้งผู้ใช้งานในสถานประกอบการ สกัดกั้นการลักลอบลำเลียงและนำเข้ายาเสพติดในช่องทางชายแดน ตลอดจนพื้นที่ในประเทศ ปราบปราม จับกุมการกระทำความผิดคดีร้ายสำคัญ รวมทั้งเครือข่ายการค้าในเรือนจำทุกแห่ง จุดเน้นการดำเนินงานจะให้ความสำคัญต่อการป้องกันเชิงรุกในกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดรายใหม่ การแก้ไขปัญหายุทธศาสตร์ผู้เสพยาเสพติดให้ครบวงจร สร้างมาตรฐานการบำบัดรักษา การติดตามช่วยเหลือเพื่อมิให้กลับไปเสพยา และดำรงชีวิตในสังคมอย่างปกติ การสกัดกั้นยาเสพติดแบบบูรณาการ ทั้งระบบการทำลายโครงสร้างเครือข่ายการค้ายาเสพติดด้วยการตัดวงจรทางการเงิน การปราบปรามเครือข่ายนักค้ายาเสพติด และการแพร่ระบาดของยาเสพติดในเรือนจำ ความร่วมมือเชิงรุกภายนอกประเทศ โดยเฉพาะในภูมิภาคอาเซียน การแก้ไขปัญหายาเสพติดเชิงคุณภาพ เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหายาเสพติดได้อย่างแท้จริง การบริหารจัดการบูรณาการแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่พิเศษ และจังหวัดนำร่อง โดยมี 8 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด (2) ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหายุทธศาสตร์ผู้เสพยาเสพติด (3) ยุทธศาสตร์การสร้างและพัฒนาระบบรองรับการคืนคนดีให้สังคม (4) ยุทธศาสตร์การควบคุมตัวยาและผู้ค้ายาเสพติด (5) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศ (6) ยุทธศาสตร์การสร้างสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด (7) ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน และ (8) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการอย่างบูรณาการ ซึ่งแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวได้กำหนดกลไกการบริหารจัดการการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยเชื่อมโยงและบูรณาการการทำงานจากทุกภาคส่วนในทุกระดับ ซึ่งกลไกที่นำมาใช้ประกอบด้วย (1) กลไกในระดับนโยบาย โดยมีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519 ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย มาตรการการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในภาพรวม เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติ (2) กลไกอำนาจการ โดยมีศูนย์อำนาจการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติทำหน้าที่ในการนำนโยบายของรัฐบาลและคณะกรรมการ

ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปสู่การปฏิบัติให้บังเกิดผลสำเร็จ (3) กลไกระดับภารกิจ โดยมีศูนย์
 อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกระทรวง/หน่วยงาน ทำหน้าที่ในการอำนวยการ
 แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในภารกิจและบทบาทที่รับผิดชอบ (4) กลไกระดับ
 พื้นที่ มีศูนย์อำนวยการและศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดและอำเภอ ทำหน้าที่
 ในการอำนวยการและปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในจังหวัดและอำเภอ และ (5) กลไก
 เฉพาะ มีศูนย์อำนวยการหรือศูนย์ปฏิบัติการเฉพาะกิจ เพื่อแก้ไขปัญหาในพื้นที่พิเศษ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักในการรักษาความสงบเรียบร้อย รวมถึงดูแล
 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในสังคมไทย โดยมีภารกิจสำคัญให้มีการป้องกันและ
 ปราบปรามยาเสพติดเป็นภารกิจสำคัญที่ต้องมีการยกระดับขีดความสามารถในการปฏิบัติการหลัก
 เพื่อตอบสนองนโยบายรัฐบาล โดยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้มีนโยบายสำคัญในการป้องกัน
 ปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติดไว้ 5 ประเด็นคือ (1) ดำเนินการปราบปรามจับกุมผู้ผลิต ผู้ค้า และ
 ผู้ลำเลียงยาเสพติดในทุกระดับอย่างจริงจัง โดยเน้นการสกัดกั้นที่จุดเสี่ยงและจุดผ่านตามแนวชายแดน
 เพิ่มประสิทธิภาพในการสกัดกั้นป้องกันมิให้เข้าสู่พื้นที่ชั้นใน รวมทั้งการสืบสวนปราบปรามเครือข่าย
 ผู้ค้ายาเสพติดทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนยกระดับมาตรฐานด้านการข่าวในการเชื่อมโยงข้อมูล
 เครือข่ายยาเสพติดต่างประเทศกับกลุ่มผู้ค้าภายในประเทศ (2) เร่งรัดดำเนินมาตรการยึดทรัพย์ มาตรการ
 สมคบ และการฟอกเงินกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดตามกฎหมาย โดยรวดเร็วและเป็นธรรม เพื่อทำลาย
 สถานภาพทางเศรษฐกิจของผู้ผลิต ผู้ค้าและผู้ที่เกี่ยวข้อง (3) แสวงหาความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 ในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน โรงเรียน และสถานประกอบการ
 ต่างๆ และ กำหนดมาตรการในการป้องกันกลุ่มเสี่ยงและพื้นที่เสี่ยง โดยการจัดระเบียบสังคมตาม
 อำนาจหน้าที่ และเข้มงวดกวาดขันอบายมุขในพื้นที่อย่างจริงจังไม่ให้เป็นแหล่งมั่วสุมและแพร่ระบาดของ
 ยาเสพติด (4) เร่งรัดสืบสวนติดตามจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับยาเสพติดมาดำเนินคดีตามกฎหมาย
 และประชาสัมพันธ์ให้ผู้เสพและผู้ติดยาเสพติดรายงานตัวเข้ารับการรักษาโดยสมัครใจเพื่อลดความ
 ต้องการยาเสพติดในพื้นที่ลง พร้อมทั้งมีกลไกติดตามช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ และ (5) ควบคุม ดูแล
 ความประพฤติของเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกระดับชั้นและป้องกันไม่ให้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องหรือละเว้นการ
 ปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้ความช่วยเหลือต่อขบวนการค้ายาเสพติดหรือเป็นผู้กระทำผิดเสียเอง (สำนักงาน
 ตำรวจแห่งชาติ, 2558, หน้า 4-10) ซึ่งในการดำเนินภารกิจในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดได้
 กำหนดให้กองบัญชาการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นหน่วยงานหลัก เพื่อดำเนินการร่วมกับ
 ตำรวจภูธรภาคทั่วประเทศ และเชื่อมโยงการทำงานร่วมกับสำนักงานป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด

(2558, หน้า 23-29) ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การควบคุมตัวยาและผู้ค้ายาเสพติด โดยมีแนวทางดำเนินงาน ดังนี้ (1) การสกัดกั้นการนำเข้ายาเสพติด การนำออกเคมีภัณฑ์ และสารตั้งต้น โดยการบูรณาการหน่วยงาน ร่วมสกัดกั้นทุกหน่วย เพื่อควบคุมการลักลอบลำเลียง และนำเข้ายาเสพติดทางชายแดน จนถึงเส้นทาง คมนาคม และระบบขนส่งที่เข้าสู่พื้นที่ตอนใน (2) การสืบสวนปราบปราม ทำลายโครงสร้างการค้า และกลุ่มเครือข่ายการค้ายาเสพติดในทุกระดับ (3) การตรวจสอบ ยึดอายัดทรัพย์สินเชิงคุณภาพ โดย ดำเนินการทางกฎหมายและมาตรการทางทรัพย์สินต่อผู้ต้องหาเสพติด (4) การพัฒนางานข่าวกรอง ยาเสพติด สามารถเชื่อมโยงงานการข่าวในทุกมิติได้อย่างมีประสิทธิภาพ (5) ดำเนินการกับเรื่องร้องเรียน ของประชาชนดำเนินการกับเรื่องร้องเรียนของประชาชน (6) ควบคุมพื้นที่ผลิตฝิ่นและกัญชาในประเทศ (7) ยุติบทบาทการค้าและแก้ไขปัญหาคาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในทุกเรือนจำ และ (8) ดำเนินการกับ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ความสำคัญของปัญหา

ตำรวจภูธรภาค 7 มีพื้นที่รับผิดชอบ 8 จังหวัด โดยมีสถานีตำรวจเป็นหน่วยงานหลักในพื้นที่ ในการดำเนินการกิจที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการดำเนินงานเพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ทุกข้อหาในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7 ในปีงบประมาณ 2558 มีข้อมูลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลจับกุมทุกข้อหาในคดียาเสพติดประจำปีงบประมาณ 2558

กองบังคับการ ภูธรจังหวัด	ผลิต	นำเข้า	จำหน่าย	ครอบครอง เพื่อจำหน่าย	ครอบครอง	เสพยา
นครปฐม	20	-	341	700	1,207	1,116
สุพรรณบุรี	17	-	403	534	1,675	1,137
กาญจนบุรี	16	6	243	629	1,230	1,128
ราชบุรี	13	-	177	834	1,300	2,505
เพชรบุรี	10	-	306	258	753	876
ประจวบคีรีขันธ์	121	-	452	388	1,222	850
สมุทรสาคร	-	-	84	927	2,362	446
สมุทรสงคราม	2	-	62	98	225	269
รวม	199	6	2,068	4,368	9,974	8,327

จากข้อมูลทำให้เห็นถึงการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7 ซึ่งเกิดจากสาเหตุหลายประการ ได้แก่ (1) พื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7 มีอาณาเขตติดต่อกับชายแดนประเทศสหภาพพม่า ซึ่งมีการระบาดของยาเสพติดทางด้านชายแดนของอำเภอสังขละบุรี และมีแนวโน้มการระบาดของยาไอซ์เพิ่มมากขึ้น โดยในพื้นที่สังขละบุรีถือเป็นทางผ่านของยาเสพติดที่ผลิตและส่งมาจากชายแดนประเทศสหภาพพม่า เพื่อนำมาจำหน่ายในเมืองใหญ่ๆ (2) พื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7 มีเส้นทางเชื่อมโยงการขนส่งยาเสพติดไปยังจังหวัดต่างๆ ได้อย่างสะดวก โดยเฉพาะในพื้นที่กลุ่มจังหวัดทางภาคใต้ซึ่งเป็นปลายทางหลักอันหนึ่งที่ขบวนการค้ายาเสพติดมักใช้เป็นช่องทางลำเลียงนำยาเสพติดเพื่อกระจายต่อไปยังประเทศอื่น และ (3) คดียาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7 มีจำนวนมาก และเกิดคดีขึ้นต่อเนื่องดังข้อมูลในตารางที่ยกมาข้างต้น ทั้งนี้ พื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7 เป็นภูมิศาสตร์ที่เอื้อต่อการขนส่งยาเสพติดไปสู่ประเทศเพื่อนบ้านทั้งทางบก และทางทะเล เพราะมีแนวตะเข็บชายแดนติดต่อกับพม่า และมีเส้นทางหลักลงสู่ภาคใต้ซึ่งมีรถยนต์ใช้เส้นทางจำนวนมากในแต่ละวัน และเมื่อพิจารณาจากผลการดำเนินงานเพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติดทุกข้อหาในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7 ในปีงบประมาณ 2558 พบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถยึดทรัพย์สินจากผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้สมคบ ผู้สนับสนุน และผู้ช่วยเหลือเกี่ยวกับยาเสพติดได้จำนวนมาก โดยในปีงบประมาณ พ.ศ.2558 ศาลมีคำสั่งตรวจสอบยึด/อายัดทรัพย์สินคดียาเสพติดได้มากถึง 142.17 ล้านบาท

ตำรวจภูธรภาค 7 (2558) ได้กล่าวสรุปถึงสถานการณ์ยาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบไว้ดังนี้ (1) สถานการณ์ตามบริเวณชายแดนภายนอกประเทศฝั่งตรงข้ามอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ต่อเนื่องไปถึงชายแดนด้านสิงขร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไม่ปรากฏข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งผลิต และยังไม่พบการลักลอบนำเข้ายาเสพติด (2) การใช้เป็นแหล่งเก็บพักและซุกซ่อนยาเสพติด โดยกลุ่มเครือข่ายที่ลักลอบนำเข้ายาเสพติดจากชายแดนภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือใช้เป็นแหล่งเพื่อรอการส่งมอบให้ลูกค้า โดยเฉพาะพื้นที่จังหวัดปริมณฑล ซึ่งมีเส้นทางคมนาคมติดต่อกับกรุงเทพมหานคร และจังหวัดในพื้นที่ภาคกลาง ทำให้สามารถลำเลียงยาเสพติดได้โดยสะดวก โดยมีผลจับกุมที่น่าสนใจในพื้นที่อำเภอเมือง และอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร อำเภอสามพราน และอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม อำเภอเมือง อำเภอบ้านโป่ง และอำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี อำเภอเมืองจังหวัดสุพรรณบุรี (3) เส้นทางที่ใช้ลำเลียงยาเสพติดจากภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือลงสู่ภาคใต้ และส่งออกต่างประเทศ ตำรวจภูธรภาค 7 ได้มีการจับกุมผู้กระทำความผิดในพื้นที่ และพบว่า มีการลักลอบลำเลียงยาเสพติด รวมถึงส่งออกต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยมีผล

จับกุมที่น่าสนใจในพื้นที่อำเภอนครชัยศรี อำเภอกำแพงแสน อำเภอสามพราน และอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม อำเภอเมือง อำเภอบ้านลาด และอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี อำเภอเมือง และอำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี อำเภอเมือง อำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อำเภอเมือง อำเภอท่ามะกา อำเภอแพนทวน อำเภอทองผาภูมิ และอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี อำเภอเมือง อำเภอบางปลาม้า อำเภอดอนเจดีย์ และอำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี อำเภอเมือง และอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร และอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

ทั้งนี้ ตำรวจภูธรภาค 7 (2558) ได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานในการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดที่สอดคล้องกับนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติไว้หลายประเด็น ได้แก่ (1) ปราบปราม จับกุม ผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้ล่าเหยื่อ เครือข่าย และทำการขยายผลการจับกุมทุกราย (2) ยึดทรัพย์สินผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดตามกฎหมาย (3) ป้องกันกลุ่มเสี่ยง โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่นและพื้นที่เสี่ยง โดยส่งเสริมการใช้โครงการครู D.A.R.E. (4) พัฒนาระบบเทคโนโลยีที่จะใช้สกัดกั้น ป้องกันการลำเลียงยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง (5) แลกเปลี่ยนข่าวสารและประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ และประเทศอื่นๆ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน (6) ดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างเด็ดขาด (7) กำชับผู้บังคับบัญชาทุกระดับ สอดส่อง ดูแลสังเกตผู้บังคับบัญชาถึงพฤติกรรมทางราชการและส่วนตัว ความเปลี่ยนแปลงฐานะการใช้จ่ายอย่างผิดปกติ เพื่อป้องกันการใช้อำนาจหน้าที่อย่างมิชอบและเป็นอุปสรรคในการแก้ไขปัญหา ยาเสพติด และ (8) ผลักดันการปฏิบัติตามแผนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติให้บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ ตำรวจภูธรภาค 7 ยังได้มีการจัดตั้งศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ศอ.ปส.) ตำรวจภูธรภาค 7 เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยมีภารกิจในการดำเนินการสืบสวนปราบปรามผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้ค้ารายสำคัญ ผู้มีอิทธิพล และผู้ที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ สอดส่องขยายผล โดยนำมาตราการริบทรัพย์สินมาดำเนินการต่อผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดทุกรายโดยมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดตามหลักนิติธรรม สร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดให้แก่ประชาชน และเยาวชนกลุ่มเสี่ยง ขจัดปัจจัยเสี่ยงที่เอื้อต่อปัญหา ยาเสพติดในพื้นที่ของ ตำรวจภูธรภาค 7 ตลอดจนให้การสนับสนุนแก่หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด โดยมีการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดในการปราบปรามยาเสพติดไว้ในแผนปฏิบัติการ ดังนี้ (1) จับกุมคดียาเสพติดใน 5 ข้อหาสำคัญให้ได้ร้อยละ 20 ของผลการจับกุมคดี ยาเสพติดทั้งหมด (2) ดำเนินคดีในความผิดฐานสมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ ให้ได้ 500 คดี โดยให้นับตั้งแต่เลขอาชญากรรม ป.ป.ส.อนุมติ (3) ดำเนินการยึด/อายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับ

การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้ได้ 1,700 ล้านบาท นับตั้งแต่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน หรือเลขาธิการ ป.ป.ส.อนุมัติ และ (4) ดำเนินการสืบสวนติดตามจับกุมผู้ต้องหาคดียาเสพติดตามหมายจับค้างเก่าใน 5 ข้อหาสำคัญ จำนวน 1,725 หมาย โดยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7 มีการประสานงานเพื่อบูรณาการกับหน่วยงานตำรวจที่อยู่ต่างสังกัดหลายหน่วยงาน ได้แก่ กองกำกับการ 2 กองบังคับการตำรวจทางหลวง (ส.ทล.1 ทล.2 ทล.3 ทล.6) กองกำกับการ 3 กองบังคับการตำรวจรถไฟ (ส.รฟ.หัวหิน) กองกำกับการ 4 กองบังคับการตำรวจน้ำ (ส.ร.น.4 ร.น.5) กองกำกับการ 2 กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว (ส.ทท.7 ทท.8) ตรวจคนเข้าเมือง (ตม.นครปฐม กาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสาคร) กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 และ 14 กองบังคับการตำรวจปราบปรามยาเสพติด 4 กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด และสำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ (สพฐ.7) นอกจากนี้ ยังมีการประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ (1) กระทรวงมหาดไทย ในการบูรณาการป้องกันปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน และแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด รวมทั้งการดำเนินการต่อเรื่องร้องเรียนของประชาชน (2) สำนักงานอัยการสูงสุด ในด้านการขอรับคำปรึกษาในการดำเนินการกับนักค้ายาเสพติดรายสำคัญทั้งในชั้นสืบสวนรวบรวมพยานหลักฐานจัดกุมและการดำเนินคดี (3) กองทัพบก ในการขอรับการสนับสนุนกำลังปฏิบัติในการสกัดกั้นการลักลอบนำเข้ายาเสพติดในพื้นที่บริเวณแนวชายแดน รวมทั้งข้อมูลด้านการข่าวเครือข่ายนักค้ายาเสพติดที่เคลื่อนไหวลักลอบนำเข้า-ส่งออกยาเสพติด รูปแบบและวิธีการลักลอบลำเลียง (4) กองทัพเรือ ในด้านการขอรับการสนับสนุนกำลังปฏิบัติในการสกัดกั้นการลักลอบนำเข้ายาเสพติดในพื้นที่ทางทะเลชายฝั่ง รวมทั้งข้อมูลด้านการข่าว เครือข่ายนักค้ายาเสพติดที่เคลื่อนไหวลักลอบนำเข้า-ส่งออกยาเสพติด รูปแบบและวิธีการลักลอบลำเลียง (5) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ในด้านการสนับสนุนการสืบสวนปราบปรามยาเสพติด โดยเฉพาะดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด (6) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ในด้านการสนับสนุนเจ้าหน้าที่เข้าร่วมปฏิบัติการตรวจสอบ/ยึดทรัพย์สินของผู้ค้ายาเสพติดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 (7) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ในด้านการสนับสนุนงบประมาณด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด (8) กรมสอบสวนคดีพิเศษ ในด้านการสนับสนุนเจ้าหน้าที่เข้าร่วมปฏิบัติการสืบสวน สอบสวนปราบปรามกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดที่มีอิทธิพล (9) กรมราชทัณฑ์ ในด้านสนับสนุนการดำเนินการกับเครือข่ายการค้ายาเสพติดในเรือนจำทั้งในด้านการสืบสวน สอบสวน หาข่าว ขยายผลจับกุม ตรวจค้นเรือนจำ (10) กรมสรรพากร ในด้านประสานการปฏิบัติในการใช้มาตรการทางภาษี ดำเนินการกับรายได้/ทรัพย์สิน ของนัก

ค้ายาเสพติด โดยตรวจสอบการได้มาของรายได้/ทรัพย์สิน (11) กรมศุลกากร ในด้านประสานการปฏิบัติในการสกัดกั้นการนำเข้ายาเสพติด บริเวณด่านพรมแดน ด่านถาวร จุดตรวจ และท่าอากาศยานต่างๆ (12) กรมการปกครอง ในด้านประสานการปฏิบัติในการค้นหาผู้ค้า ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน รวมถึงการใช้มาตรการทางกฎหมายในการจัดระเบียบสังคม (13) สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ในด้านประสานปฏิบัติในการควบคุมสารตั้งต้นและเคมีภัณฑ์ รวมทั้งการดูแลรักษาและทำลายยาเสพติดให้โทษของกลาง และ (14) ส่วนราชการอื่นๆ ในการขอรับการสนับสนุน เพื่อให้การปฏิบัติตามการปฏิบัติการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอย่างยั่งยืน บรรลุวัตถุประสงค์

จากการศึกษาข้อมูลอย่างไม่เป็นทางการในเบื้องต้นพบว่าปัญหาอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 สรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนที่เข้าร่วมในกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยส่วนใหญ่จะเป็นคนกลุ่มเดิมที่เข้าร่วมกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ ถึงแม้ว่าตำรวจภูธรภาค 7 จะมีการแสวงหาความร่วมมือจากภาคประชาชนอย่างต่อเนื่องก็ตาม

2. สภาพสังคมทั่วไปในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7 เป็นชุมชนเมือง และเป็นเขตอุตสาหกรรมที่มีแรงงานต่างถิ่น และแรงงานต่างชาติเข้ามาอาศัยจำนวนมาก อีกทั้งมีแหล่งบันเทิง สถานบริการ หอพัก บ้านเช่า ร้านเกม ร้านอินเทอร์เน็ต สวนสาธารณะ ซึ่งอาจเป็นแหล่งมั่วสุมได้ และนำไปสู่การเป็นแหล่งที่พัก ลำเลียง และกระจายยาเสพติดไปสู่ภาคใต้ และต่างประเทศได้ ซึ่งมีทั้งถนนสายหลักและสายรองหลายเส้นทางในพื้นที่ ซึ่งทำให้ยากต่อการสกัดกั้นและจับกุม

3. การได้รับจัดสรรงบประมาณ เครื่องมือเครื่องใช้ในการบริหารจัดการไม่เพียงพอ โดยเฉพาะรถยนต์ อุปกรณ์การสืบสวน เช่น กล้องกระดุม เครื่องดักฟัง เงินล่อซื้อ เงินตอบแทนสายลับ ซึ่งที่ผ่านมาเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ขอรับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาและภาคเอกชน และอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานส่วนหนึ่งก็ใช้ของส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

4. การจับกุมผู้ค้ายาเสพติดทำได้ยากยิ่งขึ้น เนื่องจากผู้ค้ายาเสพติดมีความระมัดระวังตัวมากขึ้น โดยมีการใช้ตัวแทนในการทำงานเพื่อลดความเสี่ยง รวมถึงมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการสื่อสาร และลำเลียงยาเสพติด รวมถึงผู้ค้ายาเสพติดมีแนวโน้มใช้ความรุนแรง หรือต่อสู้ขัดขืนการจับกุม หรือมีความเป็นมืออาชีพเพิ่มมากขึ้น ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความเสี่ยงต่อการสูญเสียเพิ่มมากขึ้น

5. เจ้าหน้าที่ตำรวจมักจะเคยชินกับวิธีการและกระบวนการปฏิบัติงานแบบเดิมเหมือนกับที่ผ่านมา โดยส่วนใหญ่ไม่มีระเบียบและข้อกำหนดเป็นหลักในการปฏิบัติ ทำให้บางครั้งไม่สามารถดำเนินการสอบสวนถึงผู้อยู่เบื้องหลัง นายทุน ผู้เกี่ยวข้อง หรือบางครั้งอาจถูกฟ้องร้องในภายหลังได้

6. สถิติการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะผู้ค้ารายย่อย แม้ที่ผ่านมาจะมีการกวาดล้างจับกุมมาโดยตลอด

7. การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีค่อนข้างน้อย โดยหน่วยงานที่ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดมีหลายหน่วย จึงทำให้การทำงานปรากฏออกมาในลักษณะของต่างคนต่างทำ ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานในพื้นที่ที่มีความซ้ำซ้อน เกิดความขัดแย้งในทางปฏิบัติ เนื่องจากมีวัตถุประสงค์ไม่สอดคล้องกันแต่กลุ่มเป้าหมายเป็นกลุ่มเดียวกัน จึงส่งผลทำให้ขาดประสิทธิภาพในการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ร่วมกัน

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีปัจจัยเฉพาะที่แตกต่างกันไปในแต่ละบริบทและพื้นที่ เช่น อาภาศิริ สุวรรณานนท์ และคณะ (2552, หน้า 31-35) ได้เสนอแนวคิดสำหรับการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไว้ 9 ประเด็น ดังนี้ (1) ต้องให้ความสำคัญกับการสร้างศักยภาพและคุณภาพชีวิตของคน (2) ต้องมีการกำหนดพื้นที่และกลุ่มประชากรเป้าหมายในการดำเนินงานให้เหมาะสมกับข้อจำกัดของหน่วยปฏิบัติ (3) กำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการจัดการกับปัญหาของแต่ละพื้นที่ และกลุ่มเป้าหมาย โดยมีลักษณะที่ยืดหยุ่นเพื่อให้สามารถจัดการกับปัญหายาเสพติดที่มีความสลับซับซ้อนได้ (4) กำหนดหน่วยงานรับผิดชอบการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตามความถนัดและสอดคล้องกับภารกิจปกติของหน่วยงานนั้นๆ (5) ดำเนินงานในลักษณะองค์รวมแบบบูรณาการในลักษณะของการบูรณาการเข้าไปในภารกิจปกติที่หน่วยงานดำเนินการกันอยู่ โดยมีช่างานพิเศษ หรืองานฝาก (6) เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน หรือกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง (7) สร้างเอกภาพในการดำเนินงานโดยมีการจัดระบบงานด้วยการใช้แผนเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากร และขจัดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (8) ระดมทรัพยากรของหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินภารกิจทั้งในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และ (9) ควรให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ประสพการณ์ในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เนื่องจากมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาของแต่ละพื้นที่ และงานวิจัยของสุรีย์ บุญญานุกพงศ์ และวิลาวัณย์ หงษ์นคร (2552, หน้า 4-5) ได้เสนอหลักการสำคัญ (กุญแจ) สำหรับขับเคลื่อนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ 5 ประการคือ (1) จิตแนบมวลชน โดยให้ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกคนต้องมีจิตใจที่มุ่งมั่น ทุ่มเท และเสียสละทำงานเพื่อประชาชน (2) สร้างคนทำงาน โดยการสร้างศักยภาพและความพร้อมให้บุคลากรให้มีความเข้าใจ

ในการกิจและเป้าหมายร่วมกัน (3) บูรณาการบนรากเหง้า โดยมีกิจกรรมที่ได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย และทุกคนที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความร่วมมือร่วมใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชน ให้เกิดประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน (4) เอาใจใส่เยาวชน โดยมีการสร้างและพัฒนาทีมสำรองในลักษณะของ“บุคลากรแถวสอง” เพื่อรับช่วงการทำงานในอนาคต และ (5) อิงแอบคนมีวิชา โดยมีการใช้ความรู้หลายสาขามาบูรณาการเข้าด้วยกันเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งจำเป็นต้องพึ่งพาผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ รวมทั้งปราชญ์ชาวบ้านที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่น และยังพบว่า สุภาณี อินทร์จันทน์ (2555, หน้า 4-5) ได้เสนอตัวแบบที่เหมาะสมในการดำเนินงานตามแนวทางการบูรณาการความร่วมมือในการป้องกันปัญหาเสพติดว่าควรประกอบด้วย (1) ผู้ขับเคลื่อนกิจกรรม ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ และอาสาสมัครตำรวจบ้าน โดยต้องมีการพัฒนาสมาชิกในทีมให้มีทัศนคติที่ดี และมีอุดมการณ์ที่สอดคล้องกันในการทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติด รวมถึงต้องมีการประชุมหารือถึงวิธีการที่เหมาะสมในการทำงานในแต่ละพื้นที่อย่างต่อเนื่อง (2) ผู้สนับสนุน/เครือข่ายในการป้องกันปัญหาเสพติดในพื้นที่ ต้องมีการแสวงหาแนวร่วมอย่างต่อเนื่อง เพื่อขยายศักยภาพในการดำเนินงานให้เพิ่มสูงขึ้น และ (3) กลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ ได้แก่ ผู้นำชุมชน ครอบครัว/กลุ่มเป้าหมาย และผู้เสพ/ผู้ค้าในพื้นที่ โดยต้องมีการพัฒนาสัมพันธ์ภาพส่วนตัวที่ดีกับผู้นำชุมชน มีการประชาสัมพันธ์แนวทางการดำเนินงาน เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมจากชาวบ้านให้เกิดขึ้นในพื้นที่ นอกจากนี้ยังพบว่ามีแนวคิดทางวิชาการที่ช่วยให้การทำงานเกิดประสิทธิภาพ เช่น PA-POSDCoRB, PDCA, POCCC และยังพบว่า การนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จมีตัวแบบ และปัจจัยแห่งความสำเร็จที่น่าสนใจและสอดคล้องกับงานวิจัยและปัจจัยประสิทธิภาพหลายปัจจัย

จากประเด็นปัญหาเสพติดที่เกิดขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบทำให้ตำรวจภูธรภาค 7 และประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ที่ยังขาดประสิทธิภาพโดยรวมในการบริหารจัดการ ทำให้ต้องมีการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะช่วยให้เข้าใจถึงสภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และปัจจัยการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เพื่อนำไปสู่การพัฒนาต้นแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะส่งผลให้การปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้

1.2 โจทย์วิจัย

ประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7

1.3.2 เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7

1.3.3 เพื่อศึกษาการพัฒนาด้านแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านพื้นที่ การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7 โดยเลือกพื้นที่ของสถานีตำรวจที่มีจำนวนการเกิดคดี ผลการจับกุม และภูมิประเทศที่สอดคล้องกับการหาข้อมูลได้ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้ (1) จังหวัดนครปฐม เนื่องจากเป็นจังหวัดปริมณฑลที่มีเส้นทางเชื่อมต่อกับจังหวัดอื่นๆ จำนวนมาก ซึ่งผู้ค้ายาเสพติดมักนิยมใช้เป็นพื้นที่พักยาเสพติด และเป็นเส้นทางลำเลียงยาเสพติด (2) จังหวัดราชบุรี เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีการเกิดคดียาเสพติดสูงที่สุดในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7 และมีเครือข่ายการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจำนวนมาก (3) จังหวัดเพชรบุรี เนื่องจากเป็นจังหวัดที่เป็นทางผ่านลงสู่ภาคใต้ โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถตั้งด่านเพื่อจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดได้อย่างต่อเนื่อง และจังหวัดสมุทรสาครเนื่องจากเป็นพื้นที่ปริมณฑล และเชื่อมต่อกับจังหวัดนครปฐม ซึ่งผู้ค้ายาเสพติดมักนิยมใช้เป็นจุดยุทธศาสตร์ในการรับส่งยาเสพติด โดยจะเห็นได้ว่าเป็นจังหวัดที่มีการเกิดคดียาเสพติดสูงเป็นลำดับสองทั้งที่เป็นจังหวัดเล็ก ๆ

1.4.2 ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูล การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยผู้ให้ข้อมูลแบ่งเป็น 6 กลุ่ม เพื่อให้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ประกอบด้วย (1) กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลระดับนโยบาย ได้แก่ ผู้บริหารของตำรวจภูธรภาค 7 และผู้บริหารของสำนักงาน ป.ป.ส. (2) กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลระดับปฏิบัติ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้รับผิดชอบงานด้านการปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 เจ้าหน้าที่ตำรวจ ป.ส. และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ส. ซึ่งรับผิดชอบในพื้นที่ภาค 7 (3) กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลของส่วนราชการอื่นๆ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสาธารณสุข ที่

ทำการปกครอง และสำนักงานพัฒนาชุมชน ซึ่งรับผิดชอบงานด้านการป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่ภาค 7 (4) กลุ่มนักวิชาการ ได้แก่ นักวิชาการที่เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย และอาจารย์โรงเรียนนายร้อย ตำรวจ (5) กลุ่มภาคประชาชนที่ทำงานด้านการป้องกันปัญหายาเสพติดร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจของ ตำรวจภูธรภาค 7 ได้แก่ เครือข่ายชมรม TO BE NUMBER ONE และเครือข่ายกองทุนแม่ของแผ่นดิน และ (6) ผู้ที่เคยต้องโทษคดียาเสพติด ซึ่งเป็นผู้ที่พ้นโทษแล้ว และยินดีให้ข้อมูล โดยในปัจจุบันเป็น อาสาสมัครทำงานด้านการป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชน

1.4.3 ขอบเขตด้านเนื้อหาวิชาการ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้นำแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมากำหนด เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังนี้ (1) ปัญหาเสพติด (2) การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม (3) ประสิทธิภาพ (4) ปัจจัยการบริหารจัดการองค์การ และ (5) แนวทางการป้องกันและปราบปราม ปัญหาเสพติด

1.4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ เดือนมกราคม 2558- เดือนพฤษภาคม 2559

1.4.5 ข้อจำกัดของการวิจัย

1.4.5.1 ข้อจำกัดด้านกลุ่มประชากร

การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด ซึ่งเป็นงานที่มีความเสี่ยงสูง จึงทำให้ไม่สามารถเปิดเผยชื่อผู้ให้ข้อมูล ไปปรากฏอยู่ในการ สัมภาษณ์ได้ ผู้วิจัยจึงใช้ชื่อตำแหน่งและนามสมมุติแทน

1.4.6.2 ข้อจำกัดด้านเนื้อหาทางวิชาการ

เนื่องจากประเด็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคในการทำงานด้านการป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติดมีความเฉพาะเอกลักษณ์ตัวของผู้ปฏิบัติ ซึ่งไม่สอดคล้องและเป็นไปตามหลักการ ทางวิชาการในบางประเด็น ผู้วิจัยจึงคัดกรองเฉพาะเทคนิคการปฏิบัติงานที่สามารถเปิดเผยได้ และ สอดคล้องกับหลักการทางวิชาการมานำเสนอเท่านั้น

1.4.6.2 ข้อจำกัดด้านข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ประโยชน์

เนื่องจากผลการศึกษาที่จะนำมาสู่การสร้างข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากการศึกษาในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7 เท่านั้น จึงทำให้แนวทางที่ผู้วิจัยเสนอแนะ เป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่งในการแก้ไขปัญหาเสพติดในฐานะระบบย่อย (พื้นที่ภาค 7) ของระบบใหญ่ (ประเทศ ภูมิภาค และ โลก) เท่านั้น โดยข้อเสนอแนะที่เกิดขึ้นอาจไม่ใช่แนวทางที่เหมาะสมกับทุกพื้นที่

และไม่สามารถใช้แนวทางเดียวเพื่อแก้ไขปัญหาเสถียรภาพทั้งระบบได้ ดังนั้น การประยุกต์ใช้จึงสามารถนำไปใช้ได้ในพื้นที่ภาค 7 และพื้นที่ซึ่งมีลักษณะทางสังคม และภูมิศาสตร์ใกล้เคียงกัน

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ผลจากการวิจัยทำให้ทราบถึงสภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ซึ่งจะประโยชน์ในการกำหนดนโยบาย และแนวทางการบริหารจัดการที่ช่วยให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเกิดประสิทธิภาพตามยุทธศาสตร์ การแก้ไขปัญหาเสถียรภาพที่กำหนด

1.5.2 ผลจากการวิจัยทำให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัจจุบันซึ่งจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาต้นแบบการบริหารจัดการเพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5.3 ผลจากการวิจัย และข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้จะช่วยให้ผู้บริหารตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 มีข้อมูลที่ต้องเป็นปัจจุบันเพื่อใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจในการปรับปรุงและพัฒนาตำรวจภูธรภาค 7 ในอนาคต

1.5.4 นักวิชาการ นักศึกษา และผู้ที่สนใจทั่วไปสามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้อ้างอิงเพื่อทำการศึกษาต่อยอดในเชิงวิชาการเพิ่มเติมได้

1.6 นิยามศัพท์

ต้นแบบ หมายถึง แนวทางหรือคุณลักษณะของปัจจัยการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาเสถียรภาพของตำรวจภูธรภาค 7 เพื่อใช้เป็นต้นแบบในการพัฒนาการบริหารจัดการที่ช่วยให้การแก้ไขปัญหาเสถียรภาพประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถในการใช้ทรัพยากรต่างๆ ของสถานีตำรวจแต่ละแห่งในสังกัดตำรวจภูธรภาค 7 ในการดำเนินงานเพื่อช่วยให้การทำงานเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้รับมอบหมายและกำหนดไว้ภายใต้เงื่อนไขและข้อจำกัดในการทำงานในช่วงเวลานั้นๆ

ตำรวจภูธรภาค 7 หมายถึง หน่วยงานระดับกองบัญชาการ ซึ่งรับผิดชอบการทำงานตามภารกิจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในพื้นที่ 8 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดนครปฐม จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสงคราม และ

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีสถานีตำรวจที่อยู่ในความรับผิดชอบของสังกัดตำรวจภูธรภาค 7 ทั้งหมด 104 สถานี

การบริหารจัดการในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 หมายถึง ความสามารถในการบริหารจัดการของของสถานีตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรภาค 7 ในการดำเนินงาน เพื่อช่วยให้การปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “ต้นแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7” ผู้วิจัยได้ทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับปัญหาเสพติด
- 2.2 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม
- 2.3 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับประสิทธิภาพ
- 2.4 ปัจจัยการบริหารจัดการองค์การ
- 2.5 แนวทางการป้องกันและปราบปรามปัญหาเสพติดในสังคมไทย
- 2.6 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับทฤษฎีระบบ
- 2.7 ตำรวจภูธรภาค 7
- 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.9 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับปัญหาเสพติด

2.2.1 ความหมายของยาเสพติด

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2553, ออนไลน์) ได้นิยามว่า ยาเสพติด หมายถึง ยาหรือสารเคมี หรือวัตถุชนิดใดๆ ที่อาจเป็นผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติ หรือจากการสังเคราะห์ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยวิธีการกิน ดม สูบ ฉีด หรือวิธีใดๆ ก็ตาม เป็นช่วงระยะเวลาๆ หรือนานติดกัน จนทำให้ร่างกายทรุดโทรมและตกอยู่ใต้อำนาจหรือเป็นทาสของสิ่งนั้น ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ หรือจิตใจเพียงอย่างเดียว เนื่องจาก (1) ต้องเพิ่มขนาดการเสพมากขึ้นเรื่อยๆ เพราะเมื่อเสพเข้าไปสักระยะจะเกิดภาวะดื้อยา ปริมาณยาเดิมไม่สามารถทำให้เมาได้ และ (2) เมื่อถึงเวลาเสพ หากไม่ได้เสพจะทำให้เกิดอาการขาดยาทำให้ทรมานทั้งทางร่างกายและจิตใจหรือจิตใจเพียงอย่างเดียว

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พุทธศักราช 2552 (กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด, 2553, ออนไลน์) ให้ความหมายว่า ยาเสพติดให้โทษ หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดใดๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ นิด หรือด้วยประการใดๆ แล้ว ทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพเรื่อยๆ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งร่างกาย และจิตใจอย่างรุนแรงอยู่ตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรม จนถึงขั้นเสียชีวิต

องค์การอนามัยโลก (The World Health Organization อ้างถึงในกระทรวงมหาดไทย, 2541) ได้ให้นิยามว่า ยาเสพติดให้โทษ คือ สารหรือยาที่รับเข้าสู่ร่างกาย จะโดยการรับประทาน นิด สูบ หรือดมติดต่อกันชั่วระยะเวลาหนึ่งแล้วทำให้มีผลต่อร่างกายและจิตใจของผู้ได้รับสารเสพติดในลักษณะดังนี้ (1) มีความต้องการอย่างแรงกล้าที่จะวนเวียนหามาเสพให้ได้ไม่ว่าวิธีการใดๆ (2) มีความโน้มเอียง ที่จะต้องเพิ่มปริมาณยาหรือสารนั้นมากขึ้นเรื่อยๆ (3) เมื่อหยุดการใช้สารนั้น จะเกิดอาการของการอดและเลิกยา (4) ผู้ที่ใช้จ่ายหรือสารเป็นเวลานาน จะทำให้เกิดผลร้ายต่อสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจ และสังคม และ (5) ติดทั้งกายและจิตใจ

สรุปได้ว่า ยาเสพติด หมายถึง สารเคมีหรือสารวัตถุชนิดใดๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ นิด หรือด้วยประการใดๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจ ซึ่งทำให้ผู้ใช้ยาเสพติดต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเป็นลำดับ และมีความต้องการเสพยาเสพติดอย่างรุนแรงตลอดเวลา

2.2.2 ปัญหายาเสพติดในสังคมไทย

ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดนับเป็นปัญหาสังคมที่มีความซับซ้อน ทั้งในด้านสาเหตุการเกิดปัญหาและแนวทางแก้ไข ดังเห็นได้จากการที่ภาครัฐได้ทุ่มเทความพยายาม และทรัพยากรในการแก้ไขปัญหาในทุกระดับมาเป็นระยะเวลายาวนาน แต่จากสถานการณ์ที่ผ่านมายังคงพบว่า ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดยังคงทวีความรุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะในพื้นที่ชุมชนแออัด และพื้นที่ตะเข็บชายแดน ปัญหาโทษภัยจากยาเสพติดจึงถือเป็นภัยคุกคามที่ก่อกวนและบ่อนทำลายประเทศชาติ รวมถึงส่งผลกระทบต่ออย่างกว้างขวางทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน และประเทศ ซึ่งทำให้ทุกรัฐบาลต้องสูญเสียทรัพยากรในการป้องกันและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ดังนั้น ยาเสพติดถือเป็นปัญหาที่ “เป็นภัยคุกคาม ก่อกวน บ่อนทำลาย” ประเทศไทย และส่งผลกระทบต่ออย่างกว้างขวางทั้งต่อปัจเจกบุคคล และสังคมส่วนรวมในมิติต่างๆ โดยสร้างผลกระทบต่อสังคมไทยในระดับต่างๆ ดังนี้

1) ผลกระทบต่อตัวบุคคล

1.1) ยาเสพติดทุกชนิด จะมีผลกระทบโดยตรงต่อร่างกายและจิตใจ โดยเฉพาะด้านบุคลิกภาพและสุขภาพอนามัย กรณีผู้ใช้ยาเสพติดชนิดนี้จะมีโอกาสติดและแพร่เชื้อเอชไอวีถึงร้อยละ 50 นอกจากนี้ ตัวยาบางตัว เช่น แอมเฟตามีน หากมีการใช้อย่างต่อเนื่องในระยะยาวจะส่งผลกระทบต่อระบบจิตและประสาทส่วน กลาง และทำลายสมอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและเยาวชนทำให้ผู้เสพมีความสับสน กังวลใจและนอนไม่หลับ รวมถึงพฤติกรรมความรุนแรงต่างๆ

1.2) ผู้ติดยาจะ ไม่ได้รับการยอมรับ และถูกจำกัดสิทธิทางกฎหมายในการสมัครเป็น ผู้แทนหรือสมาชิกทางการเมือง รวมทั้งการเข้ารับราชการ

1.3) ผู้ใช้สารเสพติดที่เป็นผู้ใช้แรงงาน โดยเฉพาะกลุ่มผู้ขับขีรถบรรทุกมัก ปฏิบัติงานด้วยความประมาทก่อให้เกิด อุบัติเหตุ และอุบัติภัยที่นำไปสู่ความเสียหายทั้งชีวิตและ ทรัพย์สิน

2) ผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชนและสังคม

2.1) ครอบครัวที่มีผู้ติดยา มักได้รับความเดือดร้อนจากผู้ติดยาในทุกด้าน นำไปสู่ ความยุ่งยาก ขัดแย้ง แยกแยก และสิ้นเปลืองในการแก้ปัญหา

2.2) ปัญหาเสพติด ได้ก่อให้เกิดความหวาดระแวงจากประชาชน และสังคมในวง กว้างเนื่องจากเกรงว่าบุตรหลานจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด หรือถูกประทุษร้ายจากผู้เสพยาที่มี อาการผิดปกติทางจิต

2.3) ผู้ติดยา มักก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง ตั้งแต่การเข้าไปเกี่ยวข้องกับแหล่ง อบายมุข การลักเล็กขโมยน้อย การประทุษร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สิน การพนันและอาชญากรรมต่างๆ

2.4) สำหรับผู้ค้าและหรือผู้เสพซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัว เมื่อถูกจับกุมและ ดำเนินการทางกฎหมาย จะส่งผลกระทบต่อสมาชิกภายในครอบครัวได้รับความเดือดร้อนในการ ดำรงชีวิตทั้ง ด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและเยาวชนที่อยู่ภายใต้การปกครองจะต้อง ออกจากโรงเรียน ซึ่งเป็นการทำลายอนาคตของประเทศชาติ

3) ผลกระทบต่อการบริหารจัดการภาครัฐ

3.1) คติยาเสพติดที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็นภาระต่องานด้านกระบวนการ ยุติธรรมทั้งระบบตั้งแต่ในระดับตำรวจ อัยการ ศาล ราชทัณฑ์ และการคุมประพฤติ นำไปสู่การ ปรับปรุงกฎหมาย การขยายงาน ขยายอัตรากำลัง การขอผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น และการก่อสร้างสถานที่

รองรับผู้ติดยาเสพติด ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาระค่าใช้จ่ายของรัฐที่เพิ่มสูง และทำให้การดำเนินคดีด้านอื่นๆ เกิดความล่าช้า

3.2) นอกจากนี้ ปัญหายาเสพติดได้ก่อให้เกิดการทุจริต คอร์รัปชัน โดยเฉพาะการทุจริตต่อหน้าที่ การรับสินบน การกลั่นแกล้งรีดไถ แสวงหาผลประโยชน์จากผู้กระทำความผิดซึ่งทำให้ประชาชนและสังคมเกิดความไม่ ศรัทธาและเชื่อมั่นในการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

4) ผลกระทบต่อเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

4.1) การผลิตและการค้ายาเสพติด จัดเป็นกลุ่มธุรกิจ และเศรษฐกิจนอกกฎหมายที่ไม่ก่อให้เกิดการผลิต แม้ว่าการค้ายาเสพติดบางส่วนจะก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มและสร้างรายได้เมื่อมีการค้าขาย แต่ก็เป็นรายได้สำหรับคนบางกลุ่มที่กระทำผิดกฎหมายและเอารัดเอาเปรียบสังคม

4.2) ธุรกิจการค้ายาเสพติด เป็นธุรกิจที่มีมูลค่ามหาศาล ซึ่งข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดพบว่า ผลการดำเนินงานตามมาตรการริบทรัพย์สิน (มาตรา 27) ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 เฉพาะในปี พ.ศ.2555 มีจำนวน 2,761 ราย โดยมูลค่าสูงถึง 1,404 ล้านบาท (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2555, ออนไลน์)

4.3) ปัญหายาเสพติดทำให้รัฐบาลต้องทุ่มเทงบประมาณจำนวนมากเพื่อใช้ในการป้องกัน ปราบปราม บำบัดรักษาและฟื้นฟู แทนที่จะนำไปใช้ในการด้านอื่นๆ ที่มีความจำเป็น เช่น การศึกษา การช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ฯลฯ

4.4) ปัญหายาเสพติดส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ เพราะทำให้ภาครัฐภาคเอกชนต้องสูญเสียทรัพยากรในการป้องกันและแก้ไขปัญหาโดยไม่จำเป็น รวมทั้งกระทบต่อทรัพยากรมนุษย์ เพราะยาเสพติดมีส่วนทำลายพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสมองของเด็กและเยาวชน และแรงงานที่จะเป็นพลังของประเทศไทยในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคเศรษฐกิจใหม่ที่ต้องการความรู้และพลังปัญญาเป็นฐานในการพัฒนา

5) ผลกระทบต่อความมั่นคงและชื่อเสียงของประเทศ

5.1) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (2555) ได้กล่าวถึงผลวิจัยเชิงสำรวจเรื่องความรุนแรงของปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดและความกังวลต่ออาชญากรรมข้ามชาติในระดับชุมชนกรณีศึกษาตัวอย่างแกนนำชุมชนทั่วประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 2,360 ตัวอย่าง ดำเนินโครงการระหว่างวันที่ 1-19 กันยายน 2555 ที่ผ่านมา โดยผลสำรวจพบว่า ภาพรวมต่อสถานการณ์ปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดในชุมชนล่าสุด ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 73.7 ของแกนนำชุมชนระบุมีปัญหา โดยร้อยละ 58 ของกลุ่มที่มี

ปัญหาระบุว่า อยู่ในระดับรุนแรง นอกจากนี้แก่นนำชุมชนส่วนใหญ่ระบุว่า สถานการณ์ปัญหาเสพติดระหว่างรัฐบาลยังล้าสมัยกับรัฐบาลอภิสิทธิ์ไม่แตกต่างกัน

5.2) การแพร่ระบาดของยาเสพติด จะก่อให้เกิดความเสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติภูมิของประเทศไทยไม่เป็นที่ไว้วางใจของนานาชาติในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ทำให้ไม่กล้าเข้ามาท่องเที่ยวหรือลงทุนทางการค้า และธุรกิจต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำให้ประเทศคู่แข่งฉวยโอกาสในการโจมตีประเทศไทย

2.2.3 ประเภทของยาเสพติด

ยาเสพติดสามารถแบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ได้ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2553, ออนไลน์)

1) แบ่งตามการออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนกลาง ประกอบด้วย (1) ประเภทกดประสาท ได้แก่ ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน ยากล่อมประสาท สารระเหย ยานอนหลับ (2) ประเภทกระตุ้นประสาท ได้แก่ แอมเฟตามีน กระท่อม โคคาอีน ยาอี เอ็คตาซี (3) ประเภทหลอนประสาท ได้แก่ แอลเอสดี ดีเอ็มที เห็ดขี้ควาย ยาเค (4) ประเภทออกฤทธิ์ผสมผสาน (อาจกด กระตุ้น หรือหลอนประสาทร่วมกัน) ได้แก่ กัญชา

2) แบ่งตามแหล่งที่มา ประกอบด้วย (1) จากธรรมชาติ เช่น ฝิ่น มอร์ฟีน กระท่อม กัญชา ฯลฯ (2) จากการสังเคราะห์ เช่น เฮโรอีน แอมเฟตามีน ยาอี เอ็คตาซี ฯลฯ

3) แบ่งตามกฎหมาย ประกอบด้วย (1) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ดังนี้ ประเภทที่ 1 ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรงไม่ใช่นโยบายทางการแพทย์ เช่น เฮโรอีน (Heroin) แอมเฟตามีน (Amphetamine) เมทแอมเฟตามีน (Methamphetamine) แอลเอสดี (LSD) เอ็คซ์ตาซี (Ecstasy) หรือ MDMA ประเภทที่ 2 ยาเสพติดให้โทษทั่วไป เช่น ฝิ่น (Opium) มอร์ฟีน (Morphine) โคเคนหรือโคคาอีน (Cocaine) โคเดอีน (Codeine) เมทาโดน (Methadone) ประเภทที่ 3 ยาเสพติดให้โทษที่มียาเสพติดให้โทษประเภท 2 ผสมอยู่ เช่น ยาแก้ไอที่มีโคเดอีนอยู่ ประเภทที่ 4 สารเคมีให้โทษที่มียาเสพติดให้โทษประเภท 1 หรือประเภท 2 อาเซติกแอนไฮไดรด์ (Acetic anhydride) อาเซทิลคลอไรด์ (Acetyl chloride) เอทิลิดีนไดอะเซเตต (Ethylidene diacetate) ไลเซอร์จิก อาซิด (Lysergic acid) ประเภทที่ 5 ยาเสพติดให้โทษที่มีได้เข้าอยู่ในประเภท 1 ถึงประเภท 4 เช่น ฝิ่นกัญชา ฝิ่นกระท่อม ฝิ่นฝิ่น (ซึ่งหมายถึงความรวมถึงพันธุ์ฝิ่น เมล็ดฝิ่น กล้าฝิ่น ฟางฝิ่น) ฝิ่นเห็ดขี้ควาย (2) พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตใจและประสาท พ.ศ. 2518 เช่น อีเฟดรีน (3) พระราชกำหนดป้องกันการใช้น้ำมัน พ.ศ. 2533 เช่น ทินเนอร์ กาว แล็กเกอร์

2.2 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

2.2.1 ความหมายของอาชญากรรม

Sutherland & Cressey (1967 อ้างถึงในปुरुชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2537, หน้า 99-105) ได้ให้ความหมายว่า อาชญากรรมเป็นการกระทำที่ละเมิดกฎหมายอาญา การกระทำใดๆ ไม่ว่าจะเป็นการประณามที่น่าลงโทษเพียงใด หรือผิดศีลธรรมมากน้อยเพียงใด หรือเลวทรามต่ำช้าเพียงใดก็ไม่ถือว่าเป็นอาชญากรรมหากไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายห้ามไว้

Edwin Sutherland (อ้างถึงในสุดสงวน สุธีสร, 2547, หน้า 10) ได้ให้คำนิยามไว้ว่า อาชญากรรม คือ การพิจารณาเอาความเสียหายทางสังคมมาเป็นหลักหรือมาเป็นเกณฑ์ในการกำหนดว่า พฤติกรรมใดควรเป็นอาชญากรรม และพฤติกรรมใดไม่เป็นอาชญากรรม

Jeremy Bentham (อ้างถึงในผจงจิตต์ อธิคมนันท์, 2525, หน้า 8) ได้ให้นิยามว่า อาชญากรรม คือ การกระทำที่ถือว่ามีความผิดทางอาญา

Celine (อ้างถึงในนวลจันทร์ ทศนชัยกุล, 2540, หน้า 35) ได้ให้นิยามว่า อาชญากรรม คือ การกระทำที่สมาชิกในสังคมนั้นถือว่าเป็นอันตราย เป็นการกระทำที่ฝ่าฝืน และไม่เป็นที่ยอมรับต่อสังคมนั้นๆ จำต้องมีวิธีการกับบุคคลนั้นในทางร้าย

นวลจันทร์ ทศนชัยกุล (2548, หน้า 14) ได้ให้ความหมายเอาไว้ว่า อาชญากรรมเป็นการกระทำความผิดที่มีเจตนา ซึ่งความผิดนั้นมีลักษณะที่ร้ายแรงมีอันตรายต่อสังคม การกระทำผิดที่เป็นอาชญากรรมย่อมได้รับโทษจากสมาชิกของคนในสังคมและกฎหมายบ้านเมืองอย่างเป็นทางการ และมีขั้นตอนการปฏิบัติดำเนินคดี

ประธาน วัฒนวานิชย์ (2546, หน้า 24) ได้ให้ความหมายเอาไว้ว่า อาชญากรรมเป็นการกระทำที่ควรลงโทษ โดยเป็นการกระทำอันฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ซึ่งรัฐจะลงโทษผู้กระทำความผิดตามกระบวนการยุติธรรม

สุดสงวน สุธีสร (2547, หน้า 8) ให้ความหมายว่า อาชญากรรมเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายก่อให้เกิดการสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน อาชญากรรมจึงเป็นเรื่องที่น่ากลัว และร้ายแรง และเป็นสิ่งที่ทุกคนไม่ต้องการเข้าไปเกี่ยวข้องกับ การกระทำใดๆ ก็ตามที่มีลักษณะเป็นการฝ่าฝืน หรือขัดต่อดัชนีบทกฎหมายที่ได้บัญญัติไว้ และผู้กระทำความผิดอาชญากรรมจะต้องได้รับการลงโทษตามดัชนีบทกฎหมายที่กำหนดไว้ในขณะนั้น

ดังนั้น อาชญากรรมจึงเป็นการกระทำของบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎเกณฑ์ที่กำหนดโดยรัฐบัญญัติไว้เป็นข้อห้ามอันได้แก่กฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ทั้งนี้ ผู้ประกอบอาชญากรรม

จะต้องได้รับการลงโทษตามกฎหมาย ซึ่งจะมากหรือน้อยจะขึ้นกับระดับความรุนแรงของพฤติกรรม การกระทำความผิด และบทกำหนดโทษตามกฎหมาย

2.2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

1) การป้องกันอาชญากรรม

1.1) การป้องกันอาชญากรรมเป็นการใช้มาตรการและวิธีการต่างๆ ที่จะไม่ให้เกิดอาชญากรรมขึ้น โดย ได้แก่ การกำจัดต้นเหตุการณ์ ขจัดความปรารถนาที่จะกระทำผิด และ การขจัดโอกาสที่จะกระทำผิด ซึ่งถือเป็นหน้าที่ของทั้งเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ องค์กรภาคเอกชน และประชาชนในการร่วมมือกัน และเป็นภารกิจที่สำคัญของหน่วยงานตำรวจ ตลอดจนการใช้มาตรการต่างๆ ระวังเหตุการณ์ที่มีการกระทำความผิด ทั้งนี้ มาตรการป้องกันอาชญากรรม แบ่งออกได้ 3 มาตรการ คือ (สุพิศาล ภักดีนฤนาถ และคณะ, 2556, หน้า 11)

1.1.1) มาตรการการป้องกันพื้นฐาน เป็นการปฏิบัติการใช้แนวความคิด ที่สอดคล้องกับองค์ประกอบการเกิดอาชญากรรม ที่ประกอบด้วยสภาพแวดล้อมของสังคมสถานภาพของผู้ที่จะประกอบอาชญากรรม และโอกาสในการประกอบอาชญากรรม ซึ่งในด้านโอกาสในการประกอบอาชญากรรมนี้ถือเป็นหน้าที่ของตำรวจที่จะต้องปฏิบัติโดยตรงเพื่อไม่ให้คนที่คิดจะประกอบอาชญากรรมมีโอกาสได้กระทำหรือให้มีโอกาสน้อยที่สุด โดยอาจจะทำในรูปของการตัดโอกาสโดยตรงหรือโดยอ้อมก็ได้ ก็คือการใช้กำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเครื่องแบบปรากฏในพื้นที่ และช่วงเวลาที่เหมาะสมในเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดอาชญากรรม เช่น ในช่วงเวลากลางคืนหรือในพื้นที่ล่อแหลมต่อ การประกอบอาชญากรรมต่างๆ เป็นต้น

1.1.2) มาตรการป้องกันตามปกติ คือ การกำหนดแนวทางการปฏิบัติให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติงาน เพื่อผลการป้องกันการเกิดอาชญากรรมทั่วไปในทุกคดีและมีมาตรการติดตามตรวจสอบประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ

1.1.3) มาตรการป้องกันเชิงรุก คือ การปฏิบัติหน้าที่ โดยมีความหมายใกล้เคียงกับการปราบปรามแต่ยังไม่ถึงขั้นของการจับกุม เป็นการปฏิบัติที่เข้าไปใกล้กับคนร้ายมากกว่า มาตรการป้องกันตามปกติ วิธีการนี้จะเน้นที่ความสม่ำเสมอ เพื่อป้องกันมากกว่าการหวังผลจับกุม

1.2) แนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการป้องกันอาชญากรรมแบบเก่า

สุพิศาล ภักดีนฤนาถ และคณะ (2556, หน้า 16) ได้กล่าวถึงแนวทฤษฎีที่ใช้ในการป้องกันอาชญากรรมแบบเก่าว่าประกอบด้วย

1.2.1) ทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย มียุทธวิธีที่ตำรวจใช้ คือการตรวจท้องที่ เนื่องจากการปรากฏตัวของตำรวจย่อมมีผลในการยับยั้งผู้ที่มีแนวโน้มจะประกอบอาชญากรรม เพราะความเกรงกลัวการจับกุม ฉะนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจจึงต้องแต่งเครื่องแบบ และรถวิทยุสายตรวจ จึงควรมีลักษณะเด่นชัดเห็นได้ง่ายเพื่อเป็นการข่มขวัญยับยั้งอาชญากร หรือผู้ที่ประกอบอาชญากรรม นอกจากนั้น การตรวจท้องที่สม่ำเสมอต่อเนื่อง จะทำให้สมาชิกในชุมชนเกิดความรู้สึกว่ามีตำรวจอยู่ทั่วไปทุกแห่ง

1.2.2) ส่วนแนวทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ เพื่อป้องกันอาชญากรรมนั้น คือ การจัดสภาพทั่วไปไม่ว่าในระดับเมือง ชุมชน หรือละแวกบ้านในลักษณะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ง่ายต่อการควบคุมสังเกตตรวจตรา รวมทั้งมุ่งสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชน มีส่วนร่วมในการป้องกันชีวิต ร่างกายทรัพย์สินของตนเอง และผู้อื่นให้ปลอดภัยจากอาชญากรรม ทั้งนี้ ควรได้รับความร่วมมือจากประชาชนด้วย ซึ่งสามารถดำเนินการได้ 3 แนวทาง ประกอบกัน

(1) การประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ภาพพจน์ของตำรวจที่แสดงต่อประชาชน กลุ่มเป้าหมายต่างๆ ทั้งหน่วยงานราชการและกลุ่มบุคคล เช่น ข้าราชการ นักเรียน นักศึกษา พ่อค้า ประชาชนทั่วไป ปรากฏออกมาดี โดยตำรวจจะต้องสร้างความเข้าใจให้กับกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ นโยบาย และระเบียบวิธีการดำเนินงานของตำรวจในการที่จะให้บริการประชาชน บังคับ การใช้กฎหมายให้เป็นไปตามหน้าที่ของตำรวจ และสร้างความมั่นใจว่าตำรวจจะรักษากฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพด้วยความเที่ยงธรรมเสมอภาค

(2) การให้บริการแก่ชุมชน สามารถดำเนินการในรูปแบบการให้ความรู้แก่ประชาชนหรือการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตในชุมชนนั้นๆ ได้แก่ โครงการอบรมเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมต่างๆ โครงการอาสาสมัครแจ้งข่าวอาชญากรรม โครงการตรวจเยี่ยมประชาชน สอบถามปัญหาทุกข์ สุขของประชาชนที่จะให้ตำรวจช่วยเหลือได้

(3) การเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ โดยเสริมสร้างความสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกับประชาชน สโมสร สมาคม หรือองค์กรสาธารณกุศลต่างๆ เพื่อช่วยให้ประชาชนหันมาให้ความสนใจต่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชน หรือช่วยแก้ไขปัญหอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชุมชนใดชุมชนหนึ่ง นอกจากนี้ ยังมีแนวทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นแนวความคิดรวมระหว่างทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย และทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ โดยมีหลักมุ่งลดโอกาสสำหรับการประกอบอาชญากรรม

1.3) แนวคิดใหม่ในการป้องกันอาชญากรรม

มีคำกล่าวที่ว่า “การป้องกันและควบคุมอาชญากรรมเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของตำรวจแต่ฝ่ายเดียวโดยวิธีบังคับใช้กฎหมาย ประชาชนมีสถานภาพเพียงให้การยอมรับกับตำรวจเท่านั้น” เป็นแนวความคิดที่ได้รับการปฏิบัติมาช้านานแล้ว ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาได้มี “การปฏิวัติเชิงบทบาทแนวคิด” เกี่ยวกับบทบาทของตำรวจและชุมชนที่เรียกกันว่า “ความเป็นหุ้นส่วน” (partnership) ในการป้องกันและควบคุมอาชญากรรม ซึ่งเชื่อกันว่า “การป้องกันอาชญากรรมที่ประสบผลสำเร็จ ขึ้นอยู่กับชุมชนมากกว่าตำรวจ” บทบาทของตำรวจและประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมจึงเปลี่ยนแปลงไป จากแนวคิดเดิมที่ว่าประชาชนช่วยเหลือตำรวจ มาเป็นตำรวจช่วยเหลือประชาชน ตำรวจจึงมีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือชุมชนให้เข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองและใช้มาตรการควบคุมทางสังคม ในการป้องกันและควบคุมอาชญากรรมมากยิ่งขึ้น (Rosenbaum, Hernandez and Daughtry, 1991, p.96) ทั้งนี้ สุพิศาล ภักดีนฤนาถ และคณะ (2556, หน้า 486-490) ได้กล่าวถึงแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในศตวรรษที่ 21 โดยใช้หลักการและทฤษฎีตำรวจสมัยใหม่ (Modern Policing) ได้แก่ 5 ทฤษฎี 1 หลักการ ดังนี้

1.3.1) ทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement Theory) มีแนวคิดสำคัญคือ การใช้เจ้าหน้าที่ตำรวจในเครื่องแบบออกตรวจท้องที่ มีการจัดสายตรวจแบบต่างๆและเขตตรวจ เน้นการปรากฏตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อลดโอกาสในการกระทำผิดของคนร้าย มุ่งการเพิ่มประสิทธิภาพเครื่องมือเครื่องใช้พัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ ในการตรวจท้องที่ และหากมีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นต้องรีบสืบสวนจับกุมให้ได้อย่างรวดเร็ว ต้องไม่ให้เป็นเยี่ยงอย่างและคนร้ายไม่กล้ากระทำความผิด ซึ่งแนวทางนี้ ถือเป็น การดำเนินการลดปัญหาอาชญากรรมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจเท่านั้น บุคคลหรือหน่วยงานอื่นๆ หรือแม้กระทั่งคนในชุมชนเอง เป็นเพียงผู้ช่วยให้ข้อมูลหรือมีส่วนร่วมตามที่เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องการเท่านั้น ทฤษฎีตำรวจชุมชนสัมพันธ์ (Police Community Relation Theory) เน้นการติดต่อสื่อสารสร้างความเข้าใจให้กับชุมชนและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน เพื่อให้ชุมชนให้ความร่วมมือแจ้งข่าวหรือเบาะแสอาชญากรรมมากขึ้น

1.3.2) ทฤษฎีตำรวจชุมชนสัมพันธ์ (Police Community Relation) เป็นหลักการที่ช่วยให้ตำรวจเข้าไปเป็นมิตรกับประชาชนหรือชุมชน เพื่อประโยชน์ในการหาข่าว การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างประชาชนกับตำรวจ แต่ประชาชนอยู่ในฐานะผู้ให้ข้อมูลและผู้รับแนวคิดจากตำรวจเป็นหลัก ไม่เป็นลักษณะปฏิสัมพันธ์แบบสองทาง งานชุมชนสัมพันธ์จึงเป็นการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในพื้นที่เป้าหมาย เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยประชาชน เพื่อให้ประชาชน

เข้าใจการทำงานของตำรวจ และมองภาพพจน์ของตำรวจดีขึ้น และในที่สุดเพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรม ความร่วมมือช่วยเหลือแก้ไขปัญหาในชุมชนได้เอง เช่น การช่วยเหลือเพื่อสร้างสิ่งสาธารณะประจำหมู่บ้าน ให้ความช่วยเหลือกันและกันเมื่อได้รับความเดือดร้อนหรือประสบสาธารณภัย รวมถึงการปฏิบัติการทางจิตวิทยา เพื่อความมุ่งหมายที่จะให้ได้รับความร่วมมือจากประชาชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม การดำเนินงานและปฏิบัติงานชุมชนสัมพันธ์ โดยมีเป้าหมายสุดท้ายอยู่ที่การให้ชุมชนและประชาชน มีความสามารถในการป้องกัน และรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและความมั่นคงในระดับพื้นฐานของตนเองได้ เพื่อเป็นฐานและสนับสนุนงานการสร้างสุขภาวะชุมชนและสังคมของตำรวจ โดยสรุป แนวทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์เพื่อป้องกันอาชญากรรมในการปฏิบัติงานตำรวจ คือ การจัดสภาพโดยทั่วไปในชุมชนในลักษณะการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลง่ายต่อการควบคุมสังเกตตรวจตราโดยไม่ล่วงล้ำสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล รวมทั้งสนับสนุน ส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันชีวิตร่างกายและทรัพย์สินทั้งของตนและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากอาชญากรรม

1.3.3) ทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing) เป็นแนวคิดเพื่อการป้องกันอาชญากรรมแนวใหม่ที่เชื่อว่า ตำรวจกับประชาชนทำงานร่วมกันโดยใช้ความริเริ่มสร้างสรรค์ย่อมสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม ความรู้สึกหวาดกลัวภัยอาชญากรรม ตลอดจนสภาพการไร้ระเบียบและความเสื่อมโทรมทางสังคมและทางกายภาพในชุมชนต่างๆ ได้ การที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้นั้นหน่วยงานตำรวจจะต้องเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับสุจริตชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนนั้นๆ โดยเปิดโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น เสนอแนะในการจัดลำดับความสำคัญเร่งด่วนของปัญหา และร่วมพัฒนาศักยภาพความเป็นอยู่โดยรวมของชุมชน หรืออีกนัยหนึ่งที่กล่าวได้ว่า หลักการตำรวจผู้รับใช้ชุมชน เป็นหลักการการทำงานของตำรวจซึ่งส่งเสริมสนับสนุน แก่ต้นเหตุเพื่อลดปัญหาอาชญากรรม ปัญหาความไม่เป็นระเบียบของชุมชน โดยใช้เทคนิคการแก้ที่ต้นเหตุของปัญหา ด้วยความร่วมมือระหว่างตำรวจและชุมชน

1.3.4) ทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม (Crime Control Through Environmental Design) เป็นแนวทางการป้องกันอาชญากรรม ที่เชื่อว่า สภาพแวดล้อมทางกายภาพและทางสังคมถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อปัญหาอาชญากรรมในชุมชน โดยหลักการแล้ว เราสามารถวางแผนเปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือออกแบบสภาพแวดล้อมต่างๆ ทั้งสภาพแวดล้อมรูปธรรมและนามธรรม เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมได้ โดยทำให้ไม่สามารถเข้าถึงบุคคลหรือทรัพย์สินได้ง่าย อันเป็นการปิดกั้นหรือลดช่องโอกาสในการก่อเหตุของคนร้าย

1.3.5) ทฤษฎีหน้าต่างแตก (Broken Windows Theory) เป็นทฤษฎีที่สอดคล้องกับทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชน เป็นแนวความคิดที่นำมาประยุกต์ใช้กับการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน โดยมีแนวคิดพื้นฐานว่า หากปล่อยให้หน้าต่างบ้านหรือรถยนต์แตกเสียหายโดยไม่มีการซ่อมแซมแล้ว คนทั่วไปก็จะคิดว่าเจ้าของไม่สนใจ ต่อมาก็จะมีคนขว้างหรือทำลายกระจกบานอื่นไปเรื่อยๆ จนกระทั่งบ้านเรือนหรือรถยนต์เสียหายชำรุดทรุดโทรมมาก ขาดต่อการซ่อมแซมให้กลับไปสู่สภาพเดิม ดังนั้น เมื่อหน้าต่างแตกแม้เพียงเล็กน้อก็ควรรีบซ่อมแซม เมื่อนำมาเทียบเคียงกับปัญหาอาชญากรรมในชุมชน เช่น หากเกิดปัญหาความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย ปัญหาความสกปรกหรือปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตในชุมชนแล้วปล่อยให้ทิ้งไว้โดยไม่มีการสนใจ ชุมชนนั้นจะยิ่งเสื่อมโทรมลงไปเรื่อยๆ แล้วจะก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมหรือยาเสพติดตามมาภายหลัง ดังนั้น การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมต้องสนใจจัดการปัญหาความเดือดร้อนของชุมชน ปัญหาความไร้ระเบียบและปัญหาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนด้วย ถ้าชุมชนใดมีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยก็จะทำให้ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดลดลงไปด้วย

1.3.6) หลักการตำรวจพัฒนาและแก้ไขปัญหาที่พลิกผันไปตามแนวทางของชุมชน (Community Oriented Policing and Problem Solving) เป็นหลักการที่เน้นการปฏิบัติงานร่วมกับหุ้นส่วนต่างๆ ในการแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน ซึ่งในประเทศไทยหน่วยงานที่ริเริ่มนำกระบวนการทัศน์ใหม่นี้มาใช้ในการปฏิบัติงานคือ กองบังคับการปราบปราม กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ซึ่งยุทธศาสตร์สำคัญ คือ การปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ในการแสวงหาหุ้นส่วนในชุมชน และการร่วมกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชนนั่นเอง

(1) การปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ในส่วนของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะต้องเปลี่ยนแนวความคิดและทัศนคติจากกระบวนการทัศน์การบังคับใช้กฎหมายเป็นกระบวนการทัศน์หลักการพัฒนาและแก้ไขปัญหาที่พลิกผันไปตามแนวทางของชุมชน ที่เน้นการทำงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในชุมชนร่วมกับหุ้นส่วนต่างๆ และในภาคส่วนชุมชนเอง คนในชุมชนต้องเปลี่ยนทัศนคติที่ว่า การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมเป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายเดียวมาเป็นการร่วมกันทำงานแก้ไขปัญหาในลักษณะหุ้นส่วนเช่นกัน

(2) การแสวงหาหรือการสร้างหุ้นส่วนในชุมชน เพื่อร่วมกันป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและความไร้ระเบียบในชุมชนมีหลักการที่สำคัญคือ ต้องให้ความรู้ความเข้าใจและสร้างจิตสำนึกรักชุมชน จนกระทั่งหุ้นส่วนเหล่านั้นมีความรู้สึกว่าเป็นหุ้นส่วนในชุมชนและมีความรับผิดชอบต่อความปลอดภัยและความสงบสุขของชุมชนเสมือนเป็นผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ หรือ

เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า เป็น“ผู้พิทักษ์รับใช้ชุมชน” (The Community Knight) ซึ่งสอดคล้องกับหลักการตำรวจสำคัญที่ว่า “ตำรวจคือประชาชน ประชาชนคือตำรวจ” ซึ่งผู้พิทักษ์เหล่านี้จะอยู่ในชุมชน และเป็นหุ้นส่วนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการดูแลปกป้องชุมชนจากภัยอันตรายต่างๆ ซึ่งคล้ายกับการทำหน้าที่ของสุนัขระวางภัย (Watch Dog) สำหรับหุ้นส่วนสำคัญในชุมชน คือ ผู้ยิ่งใหญ่ทั้งหก (The Big Six) ได้แก่ พระ/โตะอิหม่าม/ตามศาสนา (วัด/โบสถ์คริสต์/มัสยิด) ครู/อาจารย์ (โรงเรียน/มหาวิทยาลัย/สถาบันการศึกษา) นักการเมืองท้องถิ่นข้าราชการในพื้นที่ นักธุรกิจเอกชนและสื่อมวลชนในพื้นที่ หุ้นส่วนทั้ง 6 เหล่านี้ ถือเป็นพลังชุมชนที่จะช่วยขับเคลื่อนงานหลักการพัฒนาและแก้ไขปัญหาที่พลิกผันไปตามแนวทางของชุมชนได้ดียิ่งขึ้น

2) การปราบปรามอาชญากรรม

2.1) มานพ เนียรภาค (2556, หน้า 10) ได้กล่าวว่า การปราบปราม หมายถึง การใช้มาตรการในหลายๆ มิติ เช่น การจับกุม มาตรการสมคบ การยึดทรัพย์ ภาษี ฯลฯ ดำเนินการกับผู้ค้าผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก นายทุนผู้อยู่เบื้องหลัง และผู้เกี่ยวข้องกับกรกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อไม่ให้มีโอกาสกระทำผิดอีกต่อไป ทั้งนี้ มาตรการปราบปราม สามารถแบ่งออกเป็นมาตรการปราบปรามตามปกติกับมาตรการปราบปรามเชิงรุก โดยมาตรการปราบปรามตามปกติ ได้แก่ การสืบสวนหาข่าว การปราบปรามอาวุธสงคราม อาวุธเถื่อน ยาเสพติด ของหนีภาษีและมือปืนรับจ้าง ส่วนมาตรการปราบปรามเชิงรุก ได้แก่ การจัดระดมพลเพื่อกวาดล้างให้สอดคล้องกับเหตุการณ์และสถานการณ์ที่เกิดอาชญากรรม

2.2) ศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (2546, หน้า 19-25) ได้กล่าวถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จในการปราบปรามผู้มีอิทธิพล ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้กับการปราบปรามปัญหายาเสพติดได้ โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ

2.2.1) เจตจำนงทางการเมืองความจริงจัง และความต่อเนื่องในเชิงนโยบายการยกระดับปัญหาผู้มีอิทธิพลเป็นวาระแห่งชาติอีกวาระหนึ่ง ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับการประกาศสงครามกับยาเสพติดของรัฐบาลซึ่งได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อยุติบทบาทของกลุ่มผู้มีอิทธิพลให้หมดไปจากสังคมและประเทศชาติ

2.2.2) การทำให้ประชาชนเข้าใจปัญหาและเกิดความตระหนักถึงพิษภัยของผู้มีอิทธิพลที่เป็นบ่อนทำลายประเทศ เป็นมะเร็งร้ายตัวสำคัญของสังคมไทยอย่างช้านาน และ เกิดการตื่นตัวเข้าร่วม ในการแก้ไขการปราบปรามผู้มีอิทธิพลให้หมดไปจากสังคมและประเทศชาติ

2.2.3) การจัดกระบวนการบริหารจัดการด้วยการบูรณาการ การบังคับใช้กฎหมายจากหน่วยราชการต่างๆ ที่รับผิดชอบอย่างจริงจังและสอดคล้องประสานกันภายในการอำนวยความสะดวก การปฏิบัติการและการประเมินผลที่เป็นเอกภาพ

2.2.4) การระดมสรรพกำลังของหน่วยราชการ ที่มีอำนาจหน้าที่แต่ละด้านเข้าตรวจสอบ กวดขัน กวาดล้าง ทำลายอย่างจริงจังและต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความยั่งยืนในการปราบปรามผู้มีอิทธิพล

2.2.5) การปกป้องคุ้มครองความมั่นคงปลอดภัย และสร้างเสริมขวัญและกำลังใจให้สรรพกำลังร่วมปฏิบัติการปราบปรามผู้มีอิทธิพลของรัฐ และประชาชนผู้ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปราบปรามผู้มีอิทธิพลครั้งนี้

2.3 แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวกับประสิทธิภาพ

2.3.1 ความหมายของประสิทธิภาพ

Robbins, & Coulter (2003, p. 110) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ (Efficiency) เป็นการทำงานโดยสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด โดยการลดค่าใช้จ่ายด้านวัตถุและอุปกรณ์ลงหรือการประหยัดทรัพยากรในการทำสิ่งต่างๆ ให้ถูกต้อง (Doing the Thing Right)

Elmore Peterson and Plowman, E. Grovenor (1993, p. 45) ได้กล่าวถึงความหมายของประสิทธิภาพในการบริหารงานด้านธุรกิจในความหมายอย่างแคบ หมายถึง การลดต้นทุนในการผลิต และในความหมายอย่างกว้างว่า หมายรวมถึงคุณภาพ (Quality) ของการมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) และความสามารถในการผลิต การดำเนินงานทางธุรกิจเพื่อการผลิตสินค้า หรือบริการ ในปริมาณและคุณภาพที่ต้องการและเหมาะสม โดยใช้ต้นทุนน้อยที่สุด กำกับถึงสถานการณ์และข้อผูกพันด้านการเงินที่มีอยู่

The World Dictionary New Hamlyn Encyclopedic (1971, p. 110) ได้ให้ความเห็นว่า ประสิทธิภาพ (Efficiency) เป็นความพอเหมาะในการปฏิบัติงานหรือผลของการปฏิบัติงาน มีการใช้ความรู้ ทักษะ ความอดสาหัส สมรรถนะขีดความสามารถ

เพ็ชรภรณ์ ชัชวาลชาญชนกิจ (2557, หน้า 31) ได้นิยามว่า ประสิทธิภาพขององค์กร เป็นความสามารถขององค์กรในการแปลงทรัพยากรต่างๆ ขององค์กร เช่น เวลา บุคลากร งบประมาณ วัตถุดิบ เป็นต้น ซึ่งเป็นปัจจัยการผลิตให้เกิดเป็นผลผลิต ผลลัพธ์ ที่พึงประสงค์เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เป้าหมายขององค์กรได้อย่างเต็มสมรรถนะหรือศักยภาพ รวมถึงการลดระยะเวลาในการให้บริการ

การดำเนินการ การบริหารจัดการ ซึ่งทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ได้เพิ่มขึ้นในอัตราส่วนที่มากกว่าการเพิ่มปัจจัยนำเข้าหรือปัจจัยในการผลิต

มานพ เนียรภาค (2556, หน้า 13) ได้นิยามว่า ประสิทธิภาพ หมายถึงความสามารถในการปฏิบัติงานหรือการดำเนินงานอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้บรรลุความมุ่งหมาย โดยให้ได้ผลผลิตในระดับมากที่สุดแต่ใช้เวลาและค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

ดิน ปรัชญพฤทธิ (2548, หน้า 403) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง การสนับสนุนให้มีวิธีการบริหารที่จะได้รับผลดีมากที่สุดโดยสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด นั่นคือการลดค่าใช้จ่ายทางด้านวัสดุและบุคลากรลง ในขณะที่พยายามเพิ่มความมั่นคงตรง ความเร็ว และความราบเรียบของการบริหารให้มากขึ้น

ธงชัย สันติวงษ์ (2546, หน้า 29-30) ได้กล่าวไว้ว่า ประสิทธิภาพเป็นการเปรียบเทียบทรัพยากรใช้กับผลที่ได้จากการทำงานว่าดีขึ้นอย่างไร แค่ไหนในขณะที่กำลังทำงานตามเป้าหมายขององค์กร

ลัญญา ลัญญาวิวัฒน์ (2544, หน้า 16) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง การวัดผลการทำงานขององค์กรนั้นว่าทำงานได้ปริมาณงานมากน้อยแค่ไหน คุณภาพงานดีมากน้อยแค่ไหน ใช้เงินใช้เวลา ใช้แรงงานไปมากน้อยแค่ไหน เป็นผลดีต่อผู้รับบริการมากน้อยแค่ไหน โดยความมีประสิทธิภาพจะหมายถึงทำงานได้ปริมาณและคุณภาพมาก องค์กรโดยรวมมีความสมัครสมานสามัคคี มีสันติภาพและความสุขรวม เป็นผลดีต่อส่วนรวมและผู้รับบริการ แต่ใช้เวลาแรงงานและงบประมาณน้อย

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2541) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง การทำงานที่ประหยัดได้ผลงานที่รวดเร็ว มีคุณภาพ คุ่มค่ากับการใช้ทรัพยากร เช่น การเงิน คน อุปกรณ์ เวลา ประสิทธิภาพเป็นสิ่งที่สร้างได้และสามารถวัดได้ จากปัจจัยนำเข้า กระบวนการ หรือ ผลผลิต โดยการวัดอย่างใดอย่างหนึ่งหรือวัดหลายๆ อย่างประกอบกัน เช่น การวัดประสิทธิภาพในมิติด้านปัจจัยนำเข้า (Input) หรือทรัพยากร เช่น เงิน คน วัสดุดิบ เทคโนโลยี เป็นต้น ซึ่งจะต้องมีการใช้อย่างประหยัด คุ่มค่า ลดการสูญเสียให้น้อยที่สุด หรือ การวัดประสิทธิภาพในมิติด้านกระบวนการ (Process) เช่น กระบวนการทำงานที่มีมาตรฐาน รวดเร็ว สะดวกคล่องตัว หรือการวัดประสิทธิภาพในมิติของผลลัพธ์ เช่น ผลที่ได้จากการทำงานมีกำไร เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะ เป็นต้น

ทิพาชาติ เมฆสุวรรณค์ (2538, หน้า 2) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ประสิทธิภาพในระบบราชการมีความหมายรวมถึงผลิตภาพและประสิทธิภาพ โดยประสิทธิภาพเป็นสิ่งที่วัดหลายมิติตามแต่วัตถุประสงค์ที่ต้องการพิจารณา คือ

1) ประสิทธิภาพในมิติของค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนการผลิต (Input) ได้แก่ การใช้ทรัพยากรทางการบริหารที่ประกอบด้วย คน เงิน วัสดุ และเทคโนโลยี ที่มีอยู่อย่างประหยัด คุ่มค่า และเกิดการสูญเสียน้อยที่สุด

2) ประสิทธิภาพในมิติของกระบวนการบริหาร (Process) ได้แก่ การทำงานที่ถูกต้องได้มาตรฐานรวดเร็วและใช้เทคโนโลยีที่สะดวกกว่าเดิม

3) ประสิทธิภาพในมิติของผลผลิตและผลลัพธ์ (Outcome and Result) ได้แก่ การทำงานที่มีคุณภาพ เกิดประโยชน์ต่อสังคม เกิดผลกำไรทันเวลา ผู้ปฏิบัติงานมีจิตสำนึกที่ดีต่อการทำงานและบริการ

พัชรา สินลอยมา และคณะ (2556) , หน้า 12) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานไว้ 4 ประการ คือ

1) คุณภาพของงาน (Quality) จะต้องมีคุณภาพสูง คือผู้ผลิตและผู้ใช้ได้ประโยชน์คุ้มค่าและพึงพอใจ

2) ปริมาณงาน (Quantity) ที่เกิดขึ้นจะต้องเป็นไปตามความคาดหวังของหน่วยงาน

3) เวลา (Time) เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานจะต้องอยู่ในลักษณะที่ถูกต้องตามหลักการเหมาะสมกับงานและทันสมัย

4) ค่าใช้จ่าย (Costs) ในการปฏิบัติงานทั้งหมดจะต้องเหมาะสมกับงานและวิธีการ คือจะต้องลงทุนน้อยและได้ผลกำไรมาก

กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์ (2536, หน้า 15) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพเป็นการดำเนินการและการเลือกใช้วิธีการทำงานอย่างถูกต้องตามระเบียบแบบแผนทั้งทางกฎหมาย ศีลธรรมทางวิชาการภายใต้การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างพอดีและประหยัด โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดการบรรลุผลตามต้องการ

วิรัช สงวนวงษ์วาน (2531, หน้า 86) ได้กล่าวไว้ว่า ประสิทธิภาพของการบริหารงานเป็นเครื่องชี้ถึงความเจริญก้าวหน้า และความล้มเหลวขององค์กร ทั้งนี้ ผู้บริหารต้องมีการบริหารงานที่เหมาะสมกับองค์กรในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อนำไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์แก่องค์กรมากที่สุด

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถในการใช้ทรัพยากรต่างๆ ขององค์กรในการดำเนินงานเพื่อช่วยให้การทำงานเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้รับมอบหมายและกำหนดไว้ภายใต้เงื่อนไขและข้อจำกัดในการทำงานในช่วงเวลานั้นๆ

2.3.2 ลักษณะขององค์กรที่มีประสิทธิภาพ

สมพงษ์ เกษมสิน (2521, หน้า 30) ได้กล่าวถึงแนวคิดของ Harring Emerson (1912) ที่กล่าวไว้ในหนังสือชื่อ The Twelve Principles of Efficiency โดยให้ความเห็นเอาไว้ว่า การทำงานให้มีประสิทธิภาพประกอบด้วยหลักการ 12 ประการ ดังนี้

- 1) การทำความเข้าใจและกำหนดแนวคิดในการทำงานให้กระจ่าง
 - 2) พิจารณาถึงผลสำเร็จและความเป็นไปได้ของงาน
 - 3) มีคำปรึกษาที่ถูกต้องและครบถ้วนในการทำงาน
 - 4) รักษาระเบียบวินัยในการทำงาน
 - 5) ปฏิบัติงานด้วยความยุติธรรมต่อทุกฝ่าย
 - 6) การทำงานต้องสามารถเชื่อถือได้ เป็นไปด้วยความรวดเร็ว มีสมรรถนะสูง และควบคุมได้
 - 7) เปิดเผย และสื่อสารถึงความก้าวหน้าในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และทั่วถึงทุกกลุ่ม
 - 8) ผลงานเสร็จทันเวลา
 - 9) ผลงานได้ตามมาตรฐาน
 - 10) วิธีการดำเนินงานสามารถใช้เป็นต้นแบบให้แก่ผู้อื่นได้
 - 11) มีการกำหนดแนวทางที่เป็นมาตรฐาน โดยสามารถถ่ายทอด ฝึกสอนให้คนอื่นทำตามได้จนประสบผลสำเร็จได้
 - 12) ให้รางวัลแก่ผู้ที่ทำงานได้อย่างมีคุณภาพยอดเยี่ยม
- ชาลี โกมลสุทธ์ (2549) ได้กล่าวถึง คุณลักษณะขององค์กรที่มีประสิทธิภาพเอาไว้ว่า องค์กรมีลักษณะประกอบด้วย 9 ประการ

1) เป้าหมายขององค์กรชัดเจน (Clear organization goals) หมายถึง คนในองค์กรรู้และเข้าใจเกี่ยวกับเป้าหมาย วัตถุประสงค์ที่แท้จริงขององค์กรที่ทำงานอยู่ได้อย่างชัดเจน โปร่งใสทุกระดับ ไม่มีวาระซ่อนเร้น และต้องแสดงให้เห็นตลอดเวลาทั้งคำพูดและการกระทำ ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงเป้าหมายต้องแจ้งให้บุคคลทุกระดับให้เข้าใจ ไม่ใช่แจ้งเพื่อรับทราบ

2) สายงานบังคับบัญชาสั้นพร้อมงานบังคับบัญชาที่หลากหลาย (Flat organization with increased span of supervision) หมายถึง พนักงานทุกระดับชั้นจะต้องพัฒนาความสามารถของตนเองให้สูงขึ้น และต้องรับผิดชอบในองค์กรนั้นๆ พร้อมทั้งลดสายงานการบังคับบัญชา และขั้นตอนการทำงาน ผู้บังคับบัญชาต้องทำงานอย่างเต็มที่ และมุ่งมั่นอยู่กับงานที่ทำอยู่ตลอดเวลา

3) มีฐานข้อมูลที่สนับสนุนการบริหารงาน (Data-based self-management system) หมายถึง การมีระบบการจัดการในการทำงานด้วยความเชื่อมั่นและตัดสินใจด้วยตนเองให้ถูกต้องในระดับหนึ่ง มีประวัติเก่าที่ใช้เป็นพื้นฐานข้อมูล เพราะใช้เป็นข้ออ้างอิงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน มีการนำเอาอุปกรณ์สมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ตัวฐานข้อมูลควรจะต้องเป็นข้อมูลปัจจุบัน

4) มีระบบการจัดการที่ดีด้วยคนที่ไม่มาก (Good management system with small management staff) หมายถึง การมีระบบการจัดการทำงานที่มีระบบ โดยใช้จำนวนคนไม่มากนัก ทั้งนี้ต้องมีการเตรียมงานที่ดี ไม่มีการสับสนวุ่นวายในการทำงาน ทุกคนรู้หน้าที่ ไม่พยายามใช้ระบบกรรมการ จนเกินขอบเขตการทำงานทุกอย่างจะมีตัวชี้วัดอยู่ตลอดเวลา

5) เน้นการปฏิบัติงานที่ทำให้เกิดความน่าเชื่อถือและไว้วางใจ (Emphasis on improved operation reliability) หมายถึง เน้นหนักเรื่องการปรับปรุงการทำงานอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ได้ความเชื่อถือและถูกต้องที่สุด ผู้บังคับบัญชา สามารถที่จะพูดให้คนอื่นเข้าใจได้ง่าย และคำพูดนั้นเกิดประโยชน์กับองค์กร ให้ข้อคิดกับคนรุ่นหลังอย่างถูกต้อง ผู้ได้บังคับบัญชาทำงานด้วยความตั้งใจ คำนึงถึงผลประโยชน์ขององค์กร และส่วนรวม

6) มีการตลาดและประชาสัมพันธ์ (Marketing and advertising) หมายถึง การตลาดและประชาสัมพันธ์มีหน่วยงานดูแลชัดเจนแต่บุคคลในองค์กรทุกระดับควรช่วยแนะนำให้ผู้ค้า หรือผู้ที่ใช้บริการทุกคนทราบถึงเรื่องราวต่าง ๆ ขององค์กร และต้องแนะนำอย่างมีข้อมูลและถูกต้อง มีการชักชวนให้ซื้อสินค้า และใช้บริการอยู่ตลอดเวลา ไม่ควรพูดถึงองค์กรในด้านลบ

7) ร่วมมือร่วมใจ และทำงานเป็นทีมอย่างดียิ่ง (More collaboration and teamwork) หมายถึง การเพิ่มบทบาทของการทำงานร่วมกันให้มากขึ้น พร้อมทั้งการประสานงานกัน เพิ่มการเผชิญกับการแก้ปัญหาต่างๆ ขององค์กรด้วยกัน ไม่ควรเกี่ยงงาน ใ้หนีก็อยู่ในใจเสมอว่า องค์กรนี้เป็นสิ่งที่ให้กำเนิดทุกสิ่งกับตัวเรา สร้างทัศนคติกับตัวเองและผู้ร่วมงานอยู่เสมอ การทำงานเป็นทีมนั้นทุกคนต้องออกแรง ออกความคิดเห็นร่วมกัน เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ดีที่สุด พร้อมทั้งให้ความร่วมมือกับองค์กรอย่างเต็มที่ในทุกเรื่องไม่ว่าจะขอความร่วมมืออะไร เช่น การประหยัดพลังงาน การประหยัดค่าใช้จ่ายต่างๆ เป็นต้น ทุกคนต้องตั้งใจและมุ่งมั่นในการทำงาน

8) เน้นมูลค่าในการทำงานในแต่ละตำแหน่งและดำเนินตามนโยบายอย่างแน่วแน่ (Emphasis upon value added aspects of each position or policy) หมายถึง การตอกย้ำพร้อมทั้งเพิ่มคุณค่าของการทำงานในแต่ละตำแหน่งอีกทั้งต้องปฏิบัติตามนโยบายหลัก มีการกำกับ ตรวจสอบการ

ทำงานอย่างสม่ำเสมอไม่มีการควบคุมมากจนเกินไป ควรใช้การประสานงานที่มีประสิทธิภาพ และ ประสิทธิภาพพร้อมทั้งมีการให้คำตอบแทนอย่างยุติธรรม

9) เพื่อองค์กร (For my organization) หมายถึง ความต้องการเห็นองค์กรของเราเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มีการเสถียรอย่างคิดมาก ทำงานโดยไม่เอาเปรียบองค์กร มีการเสนอความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์กับองค์กรอยู่ตลอดเวลาคนในองค์กรจะคิดถึงส่วนรวม แต่รับผิดชอบงานของตัวเองอย่างดียิ่ง

2.4 ปัจจัยการบริหารจัดการองค์กร

2.4.1 ความหมายของการบริหารจัดการ

กรรณก จรัสหิรัญปริดา, (2553 หน้า 40) ได้สรุปไว้ว่า การจัดการ หมายถึง การใช้ศาสตร์และศิลป์ในการดำเนินกิจกรรมร่วมกันของบุคลากรในองค์กรหรือหน่วยงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ การจัดการจึงเปรียบเสมือนเครื่องจักรที่คอยควบคุมการดำเนินงานในองค์กรนั้นๆ ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้

พจนานุกรมฉบับ Collins Cobuild (2001อ้างถึงในจันทิมา ชูวานนท์, 2553, หน้า 47) ได้ให้ความหมาย “การจัดการ” (Management) ว่า คือการควบคุม การจัดดำเนินการของธุรกิจหรือองค์กรอื่นๆ

ธงชัย สันติวงษ์ (2541, หน้า 1) กล่าวไว้ว่า “การจัดการ” หมายถึง “ภารกิจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือหลายคนที่เรียกว่าผู้บริหาร ผู้เข้ามาทำหน้าที่ประสานให้การทำงานของบุคคลที่ต่างฝ่ายต่างทำ และไม่อาจประสบผลสำเร็จจากการแยกกันทำให้สามารถบรรลุผลสำเร็จได้ด้วยดี”

จันทิมา ชูวานนท์ (2553, หน้า 48) การบริหารจัดการ คือ กระบวนการที่คณะบุคคลนำนโยบายที่กำหนดไว้ไปปฏิบัติให้เกิดผล โดยการแปลงนโยบายให้เป็นแผนงานและกิจกรรม มีการสั่งการ ดำเนินการ และควบคุมดูแลให้มีการปฏิบัติงานต่างๆ ร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2551, หน้า 13) กล่าวว่า การจัดการ หมายถึง การดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานที่หน่วยงานและบุคลากรของหน่วยงานนำมาใช้เพื่อนำไปสู่วัตถุประสงค์หรือจุดหมายปลายทางที่ได้กำหนดไว้

Griffin (1999, p.4) ได้กล่าวถึงการบริหารจัดการ (Management) ไว้ว่า เป็นชุดของหน้าที่ต่างๆ (A set of functions) ที่กำหนดทิศทางในการใช้ทรัพยากรทั้งหลายอย่างมีประสิทธิภาพและ

ประสิทธิผล เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายขององค์กร การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Efficient) หมายถึง การใช้ทรัพยากรได้อย่างเฉลียวฉลาดและคุ้มค่า (Cost-effective) การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Effective) นั้นหมายถึงการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง (Right decision) และมีการปฏิบัติการสำเร็จตามแผนที่กำหนดไว้ ดังนั้นผลสำเร็จของการบริหารจัดการจึงจำเป็นต้องมีทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลควบคู่กัน

Certo (2000, p.555) กล่าวว่า การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการของการมุ่งสู่เป้าหมายขององค์กรจากการทำงานร่วมกัน โดยใช้บุคคลและทรัพยากรอื่นๆ หรือเป็นกระบวนการออกแบบและรักษาสภาพแวดล้อมที่บุคคลทำงานร่วมกันในกลุ่มให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4.2 องค์ประกอบของการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

Fremont E. Kast & James E. Rosenzweig (1985, P.612-635) ได้กล่าวไว้ว่า ในองค์การจะมีความหลากหลายแตกต่างกันไปตามลักษณะสภาพแวดล้อมขององค์กรนั้นๆ แต่อย่างไรก็ตามองค์ประกอบที่เหมาะสมควรมี 4 ปัจจัย คือ (1) ปัจจัยด้านโครงสร้าง (2) ปัจจัยด้านมนุษย์และวัฒนธรรม (3) ปัจจัยด้านยุทธวิธี และ (4) ปัจจัยด้านเทคโนโลยี

Richard M. Steers (1977, P.45-56) ได้ให้ทัศนะว่า องค์การจะต้องประกอบด้วยปัจจัยหลัก 2 ปัจจัย คือ (1) ปัจจัยด้านโครงสร้าง และ (2) ปัจจัยด้านเทคโนโลยี เพื่อช่วยให้องค์การดำเนินไปได้อย่างถูกต้องทิศทางและบรรลุตามเป้าหมายขององค์การ

Wendell L. French & Cecil H. Bell (1984, P.57) กล่าวว่า ภายในองค์การที่มีประสิทธิผลควรประกอบไปด้วยปัจจัยย่อยๆ หลายปัจจัย ซึ่งมีความสัมพันธ์และส่งผลต่อกันโดยแบ่งเป็น 6 ปัจจัย ได้แก่ (1) ปัจจัยด้านเป้าหมาย (2) ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (3) ปัจจัยด้านภาระงาน (4) ปัจจัยด้านโครงสร้าง (5) ปัจจัยด้านคน และ (6) ปัจจัยด้านการประสานกับสิ่งแวดล้อมภายนอก

Robert G. Owens (1995, P.54) ได้กล่าวไว้ว่า การที่องค์การจะสามารถดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จขององค์การ ควรต้องมีองค์ประกอบ ดังนี้ (1) ภาระงานที่ต้องมีในองค์การ (2) โครงสร้างขององค์การเพื่อแสดงถึงความเป็นระบบ และจำแนกความแตกต่างกันในลักษณะของงาน (3) ทรัพยากรทางด้านเทคโนโลยี หรือเครื่องมือที่จะต้องใช้ในองค์การ (4) บุคลากร ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานตามภารกิจขององค์การ

Kathryn M. Bartol & Other (1998, P.504) ได้เสนอแนวคิดว่า องค์การควรประกอบด้วย 4 ปัจจัย คือ (1) ปัจจัยด้าน โครงสร้าง (2) ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (3) ปัจจัยด้านคน และ (4) ปัจจัยด้านวัฒนธรรม

Richard L. Daft (2006) ได้กล่าวถึงกิจกรรมหลักทางการจัดการว่าประกอบด้วย กิจกรรม 4 ประการ คือ (1) การวางแผน (Planning) (2) การจัดองค์การ (Organizing) (3) การชี้นำ (Leading) (4) การควบคุมองค์การ (Controlling)

Peter F. Drucker (2005) ได้เสนอทฤษฎีการบริหารจัดการ โดยมีองค์ประกอบดังนี้ (1) การวางแผน (Planning) (2) การจัดองค์การ (Organizing) (3) การนำ (Leading) และ (4) การควบคุม (Controlling)

Henri Fayol (1929) ได้ระบุว่ากิจกรรมการบริหารประกอบด้วย (1) การวางแผน (Planning) (2) การจัดองค์การ (Organization) (3) การบังคับบัญชา (Commanding) (4) การประสานงาน (Coordinating) และ (5) การควบคุม (Control)

Luther Gulick and Lyndal Urwick (1937) ได้เสนอแนวคิด POSDCoRB ซึ่งประยุกต์เพิ่มเติมจากแนวความคิดของ Henri Fayol โดย POSDCoRB เป็นแนวคิดการจัดการเชิงกระบวนการ (Process Management) โดยมีสมมุติฐานว่า “ความสำเร็จของงานขึ้นอยู่กับการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารมากกว่าการทำงานของฝ่ายปฏิบัติการ” นอกจากนี้ยังเชื่อว่า ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความประหยัดของการปฏิบัติงานภายใต้การนำของผู้บริหารจะเกิดขึ้น ถ้าฝ่ายบริหารยึดแนวทาง การบริหารตามหลัก POSDCoRB ดังนั้น จุดสนใจการศึกษาจึงมุ่งเน้นไปที่วิธีการทำงานและพฤติกรรมของฝ่ายบริหาร โดยเฉพาะผู้บริหารระดับสูง POSDCoRB ถือเป็นเครื่องมือการบริหารงานแบบครบวงจร เพื่อบริหารองค์การอย่างมีระบบ โดยเริ่มจากการวางแผนตั้งเป้าหมายที่จะทำ จากนั้นจึงจัด โครงสร้าง องค์การให้เหมาะสมกับภารกิจตามเป้าหมาย และจัดคนที่มีศักยภาพเหมาะสมกับภารกิจเข้าสู่โครงสร้าง องค์การ โดยมีผู้บริหารทำหน้าที่อำนาจการ สั่งการ ตามลำดับชั้นเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด และมีการประสานงานระหว่างฝ่าย แผนกต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การปฏิบัติงาน เป็นไปอย่างต่อเนื่องและเชื่อมโยงกัน รวมถึงต้องมีการรายงานผลการปฏิบัติงานให้ผู้บริหารทราบ ทุกระยะตามที่กำหนด และสุดท้ายมีการบริหารงบประมาณเพื่อควบคุมค่าใช้จ่ายงบประมาณให้เป็นไป ด้วยความประหยัด คุ่มค่า และมีประสิทธิภาพสูงสุด POSDCoRB มีองค์ประกอบดังนี้ (1) P - Planning หมายถึง การวางแผน (2) O - Organizing หมายถึง การจัดโครงสร้างองค์การ (3) S - Staffing หมายถึง การจัดบุคลากรปฏิบัติงาน (4) D - Directing หมายถึง การอำนาจการ (5) Co - Coordinating หมายถึง

การประสานงาน (6) R - Reporting หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงาน และ (7) B - Budgeting หมายถึง การงบประมาณ

Harold D. Koontz (1972) ได้เสนอกระบวนการจัดการที่เรียกว่า POSDC ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การวางแผน (Planning) (2) การจัดองค์การ (Organizing) (3) การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) (4) การอำนวยการ (Directing) และ (5) การควบคุม (Controlling)

Jr., Robert H. Waterman, Thomas J. Peters. & Phillips, Julien R. (1980, p. 14-26) ได้ร่วมกันศึกษาถึงองค์ประกอบหรือปัจจัยภายในองค์การที่ส่งผลต่อระดับประสิทธิภาพในการทำงาน และเสนอว่า ประสิทธิภาพขององค์กรเกิดจากความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ รวม 7 ประการ (McKinsey 7 s Framework) ซึ่งประกอบด้วย กลยุทธ์ขององค์กร (Strategy) โครงสร้างองค์กร (Structure) ระบบการปฏิบัติงาน (System) รูปแบบการบริหารจัดการ (Style) สมาชิก (Staff) ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill) และ ค่านิยมร่วม (Shared values)

ติน ปรัชญพฤกษ์ (2553, ไม่ระบุหน้า) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีประสิทธิผลต่อการบริหารองค์การไว้ 6 ปัจจัย ดังนี้ (1) วัฒนธรรมองค์กร (2) นโยบาย (3) โครงสร้างองค์กร (4) เทคโนโลยี (5) ทรัพยากรการบริหาร และ (6) ภาวะผู้นำ

ชูป กาญจนประกร (2520, หน้า 10-12) ได้เสนอแนวคิดเรื่อง PA-POSDCoRB ไว้ว่า การบริหารงานที่ดีควรประกอบด้วยกระบวนการ 9 ประการ คือ (1) นโยบาย (Policy) (2) อำนาจหน้าที่ (Authority) (3) การวางแผน (Planning) (4) การจัดรูปงาน (Organizing) (5) การดำเนินการเกี่ยวกับบุคลากร (Staffing) (6) การอำนวยการ (Directing) (7) การประสานงาน (Co-ordination) (8) การรายงาน (Reporting) และ (9) การงบประมาณ (Budgeting)

วิรัช วิรัชนิการวรรณ (2549) ได้เสนอแนวคิด PAMS-POSDCoRB โดยกล่าวไว้ว่า การบริหาร หมายถึง การดำเนินงาน หรือการปฏิบัติงานใด ๆ ของหน่วยงานของรัฐ และ/หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่เกี่ยวข้องกับ คน สิ่งของ และหน่วยงานโดยครอบคลุมเรื่องต่างๆ ได้แก่ (1) การบริหารนโยบาย (Policy) (2) การบริหารอำนาจหน้าที่ (Authority) (3) การบริหารคุณธรรม (Morality) (4) การบริหารที่เกี่ยวข้องกับสังคม (Society) (5) การวางแผน (Planning) (6) การจัดองค์การ (Organizing) (7) การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Staffing) (8) การอำนวยการ (Directing) (9) การประสานงาน (Coordinating) (10) การรายงาน (Reporting) และ (11) การงบประมาณ (Budgeting)

2.4.3 สรุปปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ใช้ในงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะใช้แนวคิดกระบวนการบริหารจัดการที่เรียกว่า POSDCoRB ของ Luther Gulick and Lyndal Urwick (1937) เป็นหลักและเสริมด้วยแนวคิดของนักวิชาการท่านอื่นๆ ทำให้การบริหารจัดการเพื่อป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 คือ PA-POSDCoRB นอกจากนี้ จากการศึกษาการปฏิบัติงานขององค์การสมัยใหม่และหน่วยงานตำรวจหลายแห่งพบว่า เทคโนโลยี และภาวะผู้นำ คือ ปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การทำงานของหน่วยงานตำรวจมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ดังนั้น ปัจจัยการบริหารจัดการองค์การที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้จึง ประกอบด้วย

1) Policy (นโยบาย)

Michael E. Kraft & Scott R. Furlong (2004, p. 4) ให้ความหมายของนโยบายสาธารณะว่าเป็นกิจกรรมที่รัฐดำเนินการหรือไม่ดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัญหาสังคม เช่น ปัญหาสภาพแวดล้อม ปัญหาความปลอดภัยในที่ทำงาน

Thomas R. Dye (2002, p. 1) กล่าวว่า นโยบายสาธารณะ หมายถึง กิจกรรมที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำ

Koenig, 1986, p. 1) กล่าวว่า นโยบายสาธารณะ หมายถึง กิจกรรมของรัฐที่มีผลต่อความเป็นอยู่ของประชาชน เช่น นโยบายการควบคุมอาวุธ นโยบายการลดมลพิษในสิ่งแวดล้อม สิ่งที่เกิดนโยบายคือสภาพแวดล้อมที่ประชาชนอาศัยและปัญหา นโยบายจึงเกิดขึ้นเพื่อบรรเทาปัญหา

Brian W. Hogwood & Lewis A. Gunn (1984, p. 14) กล่าวว่า นโยบายสาธารณะ คือ การแสดงจุดประสงค์หรือจุดหมายปลายทางของกิจกรรมของรัฐบาลในเรื่องใดเรื่องหนึ่งและเป็นการอธิบายถึงการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2549) ได้กล่าวว่า การบริหารนโยบาย (Policy : P) หมายถึง กระบวนการบริหารนโยบายสาธารณะที่เกี่ยวกับหลักและวิธีปฏิบัติที่องค์การยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมสาธารณะ หรือการพัฒนาหน่วยงานในอนาคตในช่วงระยะเวลา ที่กำหนด รวมถึงวิสัยทัศน์ของการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ที่กำหนดออกมาเป็นนโยบายแนวทาง หรือโครงการเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

วรเดช จันทรศร (2547, หน้า 43) ได้ให้ความหมายของนโยบายสาธารณะว่าเป็น กิจกรรมต่างๆ ที่รัฐจัดขึ้น หรือแผนงานหรือโครงการ หรือแนวทางปฏิบัติที่รัฐหรือหน่วยงานของรัฐได้ กำหนดขึ้นเพื่อเจตนาในการแก้ไขปัญหา ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ทศพร ศิริสัมพันธ์ (2539, หน้า 4) กล่าวว่า นโยบายสาธารณะ หมายถึง นโยบายที่ ถูกกำหนดขึ้น โดยรัฐบาล ซึ่งอาจจะเป็นองค์กรหรือตัวบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงตามกฎหมาย ภายใต้ระบบการเมืองนั้นๆ ทั้งนี้ นโยบายสาธารณะจะครอบคลุมตั้งแต่สิ่งที่รัฐบาลตั้งใจว่าจะกระทำ หรือไม่กระทำ การตัดสินใจของรัฐบาลในการแบ่งสรรทรัพยากรหรือคุณค่าต่างๆ ในสังคม กิจกรรม หรือการกระทำต่างๆ ของรัฐบาล รวมถึงผลผลิตและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริง อันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการ ดำเนินงานของรัฐบาล

หุบ กาญจนประกร (2520, หน้า 10-12) ได้กล่าวว่า นโยบาย (Policy) หมายถึง นโยบายที่จะใช้ในการบริหารงาน ตลอดจนวิธีการกำหนดนโยบายดังกล่าวนี้ด้วย

สรุปได้ว่า นโยบาย หมายถึง การตัดสินใจของรัฐบาลในการดำเนินกิจกรรมหรือไม่ ดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาสาธารณะ โดยรัฐบาลอาจเป็นผู้ดำเนินการเองหรือให้ตัวแทนเป็นผู้ดำเนินการเพื่อช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดียิ่งขึ้นกว่าปัจจุบัน ซึ่งนโยบายในการศึกษา ครั้งนี้ หมายถึง นโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 โดยรัฐบาลถือเป็น นโยบายที่สำคัญและเร่งด่วนในการดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จ และเป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพ

2) Authority (อำนาจหน้าที่)

DuBrin and Ireland (1993) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า อำนาจหน้าที่ มีลักษณะ ดังนี้ (1) สิทธิที่จะปฏิบัติหรือสั่งการ (2) สิทธิในตำแหน่งการบริหารที่จะออกคำสั่ง และคาดว่าคำสั่งนั้น จะได้รับการปฏิบัติตาม (3) สิทธิที่จะตัดสินใจสั่งการบุคคลอื่น ให้ปฏิบัติหรือกระทำหน้าที่ใดหน้าที่ หนึ่งให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร และ (4) สิทธิตามกฎหมาย (สิทธิโดยชอบธรรม) ที่จะใช้ ทรัพยากรสำหรับการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์

Yukl (1989, p. 16) ได้กล่าวว่า อำนาจหน้าที่ (Authority) คือ อำนาจที่ได้มาจากการ ดำรงตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง ซึ่งอาจกำหนดโดยกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ อันเป็นประโยชน์และ จำเป็นแก่การปฏิบัติงาน โดยเฉพาะองค์กรใหญ่ๆ เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงด้วยดี

Weber. Max and Parson, Talcott (1947) ได้กล่าวว่า อำนาจหน้าที่เป็นความน่าจะเป็นไปได้ที่คำสั่งบังคับบัญชาเฉพาะ (หรือคำสั่งทุกคำสั่ง) จากแหล่งที่กำหนดจะได้รับการเชื่อฟัง ปฏิบัติตาม โดยกลุ่มบุคคลที่ระบุไว้ อำนาจหน้าที่แตกต่างจากอำนาจตรงที่ว่าอำนาจหน้าที่หมายถึง ความถูกต้องตามกฎหมาย (ความชอบธรรม) นั่นคือ อำนาจหน้าที่เป็นอำนาจที่ถูกต้องตามกฎหมาย ประเภทหนึ่งเลือกของตนเองชั่วคราว และใช้เกณฑ์เอกสาร คำสั่ง หรือสัญญาที่เป็นทางการเป็นพื้นฐาน ของการเลือก

ราชบัณฑิตยสถาน (2555, หน้า 43) ได้กล่าวว่า อำนาจหน้าที่ หมายถึง ความสามารถในการกำหนดกฎเกณฑ์ โดยไม่เกี่ยวข้องกับอำนาจในการบังคับใช้กฎเกณฑ์เหล่านั้น หรือความสามารถในการอนุญาตให้บางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้นได้ ผู้คนยอมทำตามอำนาจหน้าที่เนื่องจากความเคารพ

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2549) ได้กล่าวว่า การบริหารอำนาจหน้าที่ (Authority : A) หมายถึง การบริหารที่เกี่ยวข้องอำนาจ หน้าที่และความรับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบล และมีกฎหมายรองรับ

สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์ (2548, หน้า 61) ได้กล่าวว่า อำนาจหน้าที่เป็นอำนาจที่องค์กรมอบให้กับผู้ดำรงตำแหน่ง เพื่อที่จะได้ปฏิบัติภารกิจขององค์กรได้สำเร็จ เมื่อบุคคลได้รับมอบหมายหน้าที่ให้ปฏิบัติบุคคลนั้นก็จะมีอำนาจและความรับผิดชอบ ดังนั้น อำนาจหน้าที่จึงเป็นสิทธิที่ผู้นำจะทำทุกอย่างในสิ่งที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติสิ่งที่ต้องรับผิดชอบให้สำเร็จ อำนาจหน้าที่จึงเป็นสิทธิที่ผู้นำจะตัดสินใจว่าควรจะทำอย่างไรนั่นเอง

ชูบ กาญจนประกร (2520, หน้า 10-12) ได้กล่าวว่า อำนาจหน้าที่ (Authority) หมายถึง อำนาจหน้าที่ของแต่ละระบบงาน ตลอดจนการมอบหมายอำนาจหน้าที่ในระบบงานเหล่านี้ด้วย

สรุปได้ว่า อำนาจหน้าที่ หมายถึง สิทธิในการดำเนินงานตามนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 โดยมีกฎหมายรองรับการปฏิบัติงาน ซึ่งจะช่วยให้การดำเนินงานแก้ไขปัญหาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 เป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพ และบรรลุผลสำเร็จได้ตามนโยบายที่กำหนด

3) Planning (การวางแผน)

Richard L. Daft (2006) ได้กล่าวว่า การวางแผน (Planning) ประกอบด้วย การกำหนดขอบเขตของธุรกิจ ตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ตลอดจนกำหนดวิธีการเพื่อให้สามารถดำเนินงานได้ตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ตั้งไว้

Peter F. Drucker (2005) ได้กล่าวว่า การวางแผน (Planning) หมายถึง การกำหนดหน้าที่การงานที่ต้องปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร โดยกำหนดว่าจะดำเนินการอย่างไรและดำเนินการเมื่อไร เพื่อให้สำเร็จตามแผนที่วางไว้ การวางแผนต้องครอบคลุมทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

Koontz and others (1984) ได้กล่าวว่า การวางแผนเป็นการพิจารณาและกำหนดแนวทางปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่ปรารถนาเปรียบเสมือนเป็นสะพานเชื่อมโยงระหว่างปัจจุบัน

และอนาคต (Where we are to where we want to go) ดังนั้น การวางแผนจึงเป็นการคาดการณ์สิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น และเป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่พิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติงานตามวัตถุประสงค์อย่างใช้ดุลพินิจ เพื่อให้องค์การบรรลุผลสำเร็จตามที่ตั้งไว้

Harold D. Koontz (1972) ได้กล่าวว่า การวางแผน (Planning) เป็นการคิดและกำหนดสิ่งที่จะทำในอนาคต ซึ่งเป็นบทบาทที่สำคัญมากของผู้จัดการ ผู้จัดการที่มีวิสัยทัศน์ทางการจัดการจะต้องคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างแม่นยำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะที่มีการแข่งขันทางธุรกิจที่รุนแรง ผู้จัดการที่มีความสามารถจะต้องกำหนดสิ่งที่จะทำในอนาคตไว้ก่อนได้อย่างถูกต้อง

Luther Gulick and Lyndal Urwick (1937) ได้กล่าวว่า Planning หมายถึง การวางแผน ได้แก่ การดำเนินการในสิ่งที่จะทำ และวิธีทำ เพื่อทำให้วัตถุประสงค์ขององค์การบรรลุผลสำเร็จ (Planning, that is working out in broad outline the things that need to be done and the methods for doing them to accomplish the purpose set for the enterprise.)

Henri Fayol (1929) ได้กล่าวว่า การวางแผน (Planning) เป็นแบบฝึกหัดในการตรวจสอบอนาคตและเขียนแผนปฏิบัติขึ้น และความสามัคคี ความต่อเนื่อง ความยืดหยุ่น และความเที่ยงเป็นลักษณะกว้างๆ ของแผนปฏิบัติการที่ดี

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2551, หน้า 3) การวางแผน (Planning) เป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับการระบุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ มีการกำหนดกลยุทธ์ต่างๆ ที่จะทำให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์นั้น โดยการวางแผนจะช่วยทำให้องค์การมองเห็นภาพข้างหน้าว่าอะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ หรืออะไรที่ควรเตรียมตัว และเตรียมพร้อมเพื่อรับสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้น

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2549) ได้กล่าวว่า การวางแผน (Planning : P) หมายถึง การจัดทำแผนขององค์การ การคิดหาวิธีการที่จะใช้ในการบริหาร เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดของงานที่จะทำในอนาคต ทั้งนี้เพื่อต้องการที่จะให้งานนั้นบรรลุเป้าหมายและเป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้ โดยมีกระบวนการบริหารตั้งแต่การเตรียมการทำแผน การวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยเพื่อหาทางเลือกในการพัฒนา การปฏิบัติตามแผนโดยกำหนดงบประมาณเพื่อลงมือปฏิบัติตามแผนนั้นๆ และการประเมินผลโดยเปรียบเทียบวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อปรับแผนหรือนำไปใช้ต่อไป

เสนาะ ดิยาวี (2543) ได้กล่าวว่า การวางแผน คือ กระบวนการในการกำหนดวัตถุประสงค์และวิธีการว่าจะทำอย่างไรให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น หากจะกล่าวในแง่ของสถานการณ์ การวางแผนเป็นกระบวนการในการเผชิญกับความไม่แน่นอน โดยการกำหนดการกระทำขึ้นล่วงหน้า

เพื่อให้ได้ผลตามที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ การวางแผนจะเกี่ยวข้องกัน 2 อย่างคือ จุดหมายปลายทางกับวิธีการ จุดหมายปลายทางก็คือจะทำอะไร วิธีการก็คือจะทำอย่างไร

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2542, หน้า 22-23) กล่าวว่า การวางแผน (Planning) เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมการวินิจฉัยและตัดสินใจที่จะกระทำอย่างไรอย่างหนึ่งในอนาคต เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยวิธีการที่ดีที่สุด

สรุปได้ว่า การวางแผน หมายถึง การนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 มาใช้ในการกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบท เพื่อสนองต่อการบรรลุผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

4) Organizing (การจัดองค์การ)

Richard L. Daft (2006) ได้กล่าวว่า การจัดองค์การ (Organizing) ประกอบด้วย การจัดบุคคล แบ่งแผนงาน และจัดสรรทรัพยากรต่างๆ ให้เหมาะสม สอดคล้องกับแผนงาน เพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินการตามแผนให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด

Peter F. Drucker (2005) ได้กล่าวว่า การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง การมอบหมายงานให้บุคลากรในแผนกหรือฝ่ายได้ปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนที่วางไว้ เมื่อแผนกหรือฝ่ายประสบความสำเร็จก็จะทำให้องค์กรประสบความสำเร็จไปด้วย

Robbins and Coulter (2003) ได้กล่าวว่า การจัดองค์การ (Organizing) คือ กระบวนการในการจัดโครงสร้างขององค์การ ซึ่งครอบคลุมเรื่องการแบ่งงาน การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบให้ผู้ปฏิบัติงาน การกำหนดกลุ่มงาน การกำหนดความสัมพันธ์ในสายการบังคับบัญชาและการประสานงานของหน่วยงานต่างๆ รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรให้หน่วยงานต่างๆ การจัดองค์การจึงครอบคลุมการจัดงาน จัดคน และวัสดุสิ่งของทั้งหมดขององค์การ

Schermerhorn (2002, p.282) กล่าวว่า การจัดองค์การเป็นกระบวนการในการตัดสินใจเลือกและดำเนินการด้าน โครงสร้างองค์การที่ดีและมีความเหมาะสมที่สุด โดยมีการจัดสรรทรัพยากรในการตอบสนองต่อภารกิจและวัตถุประสงค์ขององค์การ

Cook & Hunsaker (2001, p.87) กล่าวว่า การจัดองค์การเป็นกระบวนการคิดสร้างสรรค์ของผู้บริหารและนำไปสู่การกำหนดโครงสร้างองค์การ ที่มีการตัดสินใจการกำหนดเครือข่ายการสื่อสารและระบบการปกครองดูแล โดยที่การออกแบบขององค์การจะต้องมีกิจกรรม เช่น การจัดแบ่งแผนกงาน การจัดการด้านการสื่อสาร การกำหนดศูนย์กลางใน โครงสร้างที่มีอำนาจหน้าที่ใน

การตัดสินใจ กระบวนการในการประสานงาน ควบคุมและการลดความขัดแย้ง ใช้เป็นเครื่องมือในการประสานงานระหว่างแผนกภายในองค์กรและองค์กรภายนอก เป็นต้น

Harold D. Koontz (1972) ได้กล่าวว่า การจัดองค์กร (Organizing) คือ การตัดสินใจว่าจะจัดหน่วยงานขององค์กรอย่างไรการกำหนดแผนกหรือหน่วยงานย่อยๆ ในองค์กรว่าจะมีแผนกอะไรบ้าง จำนวนกี่แผนกเพื่อให้เห็น โครงสร้างขององค์กรการจัดสายงานตำแหน่งต่างๆ ให้เป็นหมวดหมู่เพื่อสะดวกในการมอบหมายหรือสั่งการมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ของตำแหน่งต่างๆ ให้เป็นหมวดหมู่เพื่อสะดวกในการมอบหมายงานหรือสั่งการมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ของตำแหน่งต่างๆ ไว้ อย่างชัดเจนการจัดองค์กรที่ดีจะต้องเป็นองค์กรที่การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างราบรื่น

Luther Gulick and Lyndal Urwick (1937) ได้กล่าวว่า Organizing หมายถึง การจัดโครงสร้างองค์กร ได้แก่ การจัดตั้งโครงสร้างที่เป็นทางการของอำนาจหน้าที่ ซึ่งมีการแบ่งออกเป็นงานย่อย ให้คำจำกัดความ และประสานหน่วยงานย่อยดังกล่าว เพื่อจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ (Organizing, that is the establishment of the formal structure of authority through which work subdivisions are arranged, defined, and co-ordinated for the defined objective.)

Henri Fayol (1929) ได้กล่าวว่า การจัดองค์กร (Organization) หมายถึง การสร้างโครงสร้างคู่ (มนุษย์และวัสดุอุปกรณ์) เพื่อให้ภารกิจสำเร็จลุล่วง นอกจากนี้ ผู้บริหารยังมีหน้าที่อี่หลายประการ เช่น นำแผนออกไปปฏิบัติ จัดคนและวัสดุอุปกรณ์ให้สอดคล้องกับภารกิจ การประสานงานที่ดี ตัดสินใจอย่างชัดเจน เป็นต้น

วิรัช วิรัชนิการธรรม (2549) ได้กล่าวว่า การจัดโครงสร้างขององค์กร (Organizing : O) หมายถึง การบริหารที่เกี่ยวกับรูปแบบและโครงสร้าง รวมทั้งการจัดส่วนราชการในการกำหนดตำแหน่ง อำนาจหน้าที่ สายงานการบังคับบัญชา รวมถึงการแบ่งโครงสร้างเป็นหน่วยงานหลักหรือหน่วยงานปฏิบัติการ (line) และหน่วยงานรองหรือหน่วยงานที่ปรึกษา (staff)

สมคิด บางโม (2548, หน้า 114) กล่าวว่า การจัดองค์กร หมายถึง การจัดแบ่งหน้าที่ขององค์กรออกเป็นหน่วยงานย่อยๆ ให้ครอบคลุมภารกิจและหน้าที่ขององค์กร พร้อมกำหนดอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบและความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรย่อยไว้ด้วย ทั้งนี้เพื่ออำนวยความสะดวกในการบริหารให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร

ชนงกรณ์ กุณชลาบุตร (2547, หน้า 84) กล่าวว่า การจัดองค์กร หมายถึง การพิจารณาการแบ่งหน้าที่ การกำหนดอำนาจและความรับผิดชอบของแต่ละฝ่าย กำหนดขอบข่ายการสื่อสารและการประสานงาน และกำหนดปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

สรุปได้ว่า การจัดองค์การ หมายถึง การกำหนดโครงสร้างภายในของตำราจรรยาภาค 7 เพื่อให้เกิดการร่วมมือทำงานในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยมีการกำหนดอำนาจ หน้าที่ และความรับผิดชอบของหน่วยงานที่จัดขึ้นใหม่เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

5) Staffing (การจัดบุคลากรปฏิบัติงาน)

Harold D. Koontz (1972) ได้กล่าวว่า การจัดคน (Staffing) คือ การจัดการในด้านบุคลากรที่มีอยู่ในองค์กร โดยทำหน้าที่สรรหา คัดเลือก บรรจุและแต่งตั้ง การพัฒนาบุคคล การสร้างขวัญและกำลังใจ การสร้างบรรยากาศในการทำงานให้เกิดขึ้นในองค์กร การชำระรักษาไว้ซึ่งบุคลากรเก่ง ดี มีความสามารถการจัดคนลงตำแหน่งที่เหมาะสมกับงาน ในการจัดการเรื่องบุคคลนี้จะต้องทำให้สอดคล้องกับการจัดตั้งองค์กรจึงจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน

Luther Gulick and Lyndal Urwick (1937) ได้กล่าวว่า Staffing หมายถึง การจัดบุคลากรปฏิบัติงาน ได้แก่ หน้าที่ของบุคลากรทั้งหมด การฝึกอบรม และการรักษาสภาพการทำงานที่ดี (Staffing, that is the whole personnel function of bringing in and training the staff and maintaining favorable conditions of work.)

บรรยงค์ โตจินดา (2548, หน้า 156) กล่าวว่า การจัดคนลงไปในงาน (Staffing) หมายถึง การจัดเตรียมและรู้จักใช้ทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ดังคำกล่าวที่ว่า (Put the right man on the right) และที่ว่าเมื่อเริ่มต้นดำเนินงานสำเร็จไปครั้งหนึ่ง เช่นเดียวกันการมีพนักงานดีเท่ากับช่วยให้งานเสร็จไปครั้งทาง ดังนั้นผู้บริหารทุกคนนอกจากบริหารงานแล้วต้องบริหารคนให้ดีอีกด้วย จึงเชื่อกันว่าผู้บริหารทุกคนคือผู้บริหารงานบุคคล

วรพจน์ บุษราคัมวดี (2551, หน้า 165) ได้กล่าวว่า การคัดเลือกทรัพยากรมนุษย์ (Selection) หมายถึง กระบวนการในการคัดกรองเพื่อเลือกผู้สมัครที่มีความเหมาะสมที่สุด การดำเนินการคัดเลือกต้องดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อให้องค์กรสามารถคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับตำแหน่งงานลงในตำแหน่งงานนั้นๆ

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2549) ได้กล่าวว่า การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Staffing : S) หมายถึง การบริหารงานที่เกี่ยวกับบุคลากรของ ทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายข้าราชการประจำ การสรรหา คัดเลือก และการบรรจุแต่งตั้งบุคคลทำงานในตำแหน่งต่างๆ ตลอดจนการนำระบบคุณธรรมมาใช้ในการเลื่อน ลด ปลด ย้าย โอน และปูนบำเหน็จรางวัล เป็นต้น

ณัฐพันธ์ เขจรนันท์ (2546, หน้า 88) ได้กล่าวว่า หลักการคัดเลือกบุคลากร คือ การคัดเลือกคนดีคนเก่งเท่าที่จะมีในบรรดาผู้ที่มีความประสงค์จะมาดำรงตำแหน่งเพื่อให้เข้าหลักที่ว่า

“Put the right Man on the Right Job” หรือการบรรจุแต่งตั้งคนให้เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่นั่นเอง สิ่งที่ทำให้คนแตกต่างกันก็คือ ความลักษณะเป็นตัวของตัวเอง (Self-Evident) ซึ่งความแตกต่างระหว่างบุคคลนี้จะเป็นพื้นฐานของการคัดเลือกและบรรจุแต่งตั้งคนเข้าปฏิบัติงาน

วิภาดา กุปตานนท์ (2544, หน้า 8) ได้กล่าวว่า การจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Human resource management) เป็นกระบวนการจัดการบุคคลในองค์กร รวมถึง การวางแผนบุคคล การสรรหาบุคคล การคัดเลือกบุคคล การจัดระบบค่าตอบแทน การฝึกอบรมและพัฒนา

สรุปได้ว่า การจัดบุคลากรปฏิบัติงาน หมายถึง การบริหารจัดการที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่ ดำรงมีศักยภาพเหมาะสมกับภารกิจด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งครอบคลุมทุกกระบวนการในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้ได้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าร่วมดำเนินงานตามภารกิจ ที่ได้รับการมอบหมาย และช่วยให้การแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ตำรวจภูธรภาค 7 ประสบผลสำเร็จ ตามเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6) Directing (การอำนวยการ)

Richard L. Daft (2006) ได้กล่าวว่า การชี้นำ (Leading) ประกอบด้วยสิ่งสำคัญ 2 เรื่องคือ ภาวะผู้นำ (Leadership) ซึ่งเกี่ยวกับการพัฒนาตัวผู้บริหารเอง และการจูงใจ (Motivation) ซึ่งเกี่ยวกับการชักจูง หรือการกระตุ้นให้ผู้อื่นทำงานได้เต็มที่ตามความรู้ความสามารถ

Peter F. Drucker (2005) ได้กล่าวว่า การนำ (Leading) หมายถึง การจูงใจ การชักนำ การกระตุ้นและชี้ทิศทางให้ดำเนินไปสู่การบรรลุเป้าหมาย โดยการเพิ่มผลผลิตและเน้นมนุษยสัมพันธ์ ทำให้เกิดระดับผลผลิตในระยะยาวที่สูงกว่าภาวะงานเพราะคนมักไม่ค่อยชอบภาวะงาน

Harold D. Koontz (1972) ได้กล่าวว่า การอำนวยการ (Directing) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ การสั่งการการกำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชา เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาเหล่านี้สามารถควบคุมการทำงานขององค์กรได้ การอำนวยการขององค์กรที่เป็นของรัฐจะมีอำนาจตามที่กฎหมายกำหนดเอาไว้ส่วนขององค์กรของเอกชนแม้ไม่มีกฎหมายรองรับแต่จะมีการกำหนดอำนาจหน้าที่เอาไว้เป็นแนวปฏิบัติอย่างชัดเจนเช่นกัน

Luther Gulick and Lyndal Urwick (1937) ได้กล่าวว่า Directing หมายถึง การอำนวยการ ได้แก่ งานการตัดสินใจที่ต่อเนื่อง และแสดงออกในคำสั่งและการสอนที่จำเพาะและทั่วไป และใช้เป็นเสมือนผู้นำในองค์กร (Directing, that is the continuous task of making decisions and embodying them in specific and general orders and instructions and serving as the leader of the enterprise.)

Henri Fayol (1929) ได้กล่าวว่า การบังคับบัญชา (Commanding) หมายถึง การชี้แจงไว้ซึ่งกิจกรรมในหมู่คณะ โดยผู้บริหารต้องเป็นตัวอย่างที่ดี มีความรู้ความสามารถในการเรียนรู้ และพร้อมปรับตัว

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2549) ได้กล่าวว่า การอำนวยการ (Directing : D) หมายถึง การบังคับบัญชา สาขาการบังคับบัญชา การควบคุมและรับผิดชอบการบริหารงานขององค์กร รวมถึงการใช้อำนาจและอิทธิพลของผู้บริหารในการชักจูงให้ปฏิบัติงาน/ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ตามตำแหน่งหน้าที่ในแต่ละสาขางาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

วิภาดา คุปตานนท์ (2544, หน้า 8) ได้กล่าวว่า การชักนำ (Leading) เป็นกระบวนการชักจูงให้ผู้ปฏิบัติทุ่มเทกำลังทำงานในองค์กรอย่างเต็มความสามารถ

พะยอม วงศ์สารศรี (2538, หน้า 188) ได้กล่าวว่า การสั่งการหรือการอำนวยการ หมายถึง การที่ผู้บริหารใช้อำนาจหน้าที่ของตนกระตุ้นจูงใจให้ผู้ใต้บังคับบัญชาอุทิศตนร่วมแรงร่วมใจกับสมาชิกอื่นในองค์กรเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กร

ศิริพร พงศ์ศรีโรจน์ (2537, หน้า 169) ได้กล่าวว่า การสั่งการ คือ การใช้ศิลปะความสามารถของผู้บริหารในการชักจูงให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานตามที่ต้องการอย่างดีที่สุด จนองค์กรสามารถบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

จุมพล หนิมพานิช (2536, หน้า 4) ได้กล่าวว่า การอำนวยการ หมายถึง การที่ผู้บริหารใช้ความสามารถชักจูงหว่านล้อมให้ลูกจ้าง คนงานหรือผู้ร่วมงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานไปปฏิบัติเพื่อให้งานนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

สรุปได้ว่า การอำนวยการ หมายถึง การใช้อำนาจของผู้บริหารในการตัดสินใจเพื่อสั่งการให้เกิดการดำเนินงานตามภารกิจอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการใช้ความสามารถในการใช้ภาวะผู้นำในการจูงใจควบคุม ดูแล การสอนงาน และทำให้ความช่วยเหลือเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน เพื่อช่วยให้การแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ตำรวจภูธรภาค 7 ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7) Coordinating (การประสานงาน)

Luther Gulick and Lyndal Urwick (1937) ได้กล่าวว่า Coordinating หมายถึง การประสานงาน ได้แก่ หน้าที่สำคัญทั้งหมดของการสัมพันธ์กับส่วนต่างๆ ของงาน (Co-Ordinating, that is the all important duty of interrelating the various parts of the work.)

Henri Fayol (1929) ได้กล่าวว่า การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง การทำงานร่วมกัน การทำให้กิจกรรมและการทำงานเข้าด้วยกันได้ดี โดยอาจมีการประชุมเป็นประจำระหว่างแผนกฝ่าย เพื่อปรับปรุงการประสานงาน

วิทยากร มณีเนตร (2555, หน้า 1) ได้กล่าวว่า การประสานงาน หมายถึง การติดต่อสื่อสารให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการร่วมมือปฏิบัติงานให้ทำงานร่วมกับบุคคล และหน่วยงานอื่น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน มีลักษณะเป็นกระบวนการที่ต้องกระทำต่อเนื่องสอดคล้องกัน ทั้งเวลาและกิจกรรมที่จะต้องกระทำให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างราบรื่น ไม่เกิดการงานซ้ำซ้อน ขัดแย้งกัน หรือเหลื่อมล้ำกัน อีกทั้งความร่วมมือในการปฏิบัติงานเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ทำให้ได้มาซึ่งงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

รัตนากรณี ศรีพยัคฆ์ (2553, หน้า 1) ได้กล่าวว่า การประสานงาน หมายถึง การติดต่อสื่อสารให้เกิดความคิด ความเข้าใจตรงกันในการร่วมมือปฏิบัติงานให้สอดคล้องกันตลอดเวลา และกิจกรรมที่จะต้องกระทำให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างสมานฉันท์และมีประสิทธิภาพเพื่อให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่น ไม่เกิดการงานซ้ำซ้อน ขัดแย้งกัน หรือเหลื่อมล้ำกัน การประสานงานจึงเป็นกระบวนการหนึ่งของการบริหารและการปฏิบัติงานในหน่วยงานหรือองค์กร ความสำเร็จของการประสานงานขึ้นอยู่กับบทบาทและความสามารถของบุคลากร

สมิต สัจฉกร (2551) ได้กล่าวว่า การประสานงาน หมายถึง การจัดระเบียบวิธีการทำงาน เพื่อให้งานและเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ร่วมมือปฏิบัติงานเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว ไม่ทำให้งานซ้อนกัน ขัดแย้งกัน หรือเหลื่อมล้ำกัน ทั้งนี้ เพื่อให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่น สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และนโยบายขององค์กรนั้นอย่างสมานฉันท์ และมีประสิทธิภาพ

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2549) ได้กล่าวว่า การประสานงาน (Coordination : Co) หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างองค์การกับบุคคล และระหว่างองค์การด้วยกัน และความสัมพันธ์ระหว่างองค์การกับประชาชน เป็นการสร้างความร่วมมือทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ โดยเป็นการบริหารที่จัดระเบียบหรือจัดวิธีการปฏิบัติงานเพื่อลดความซ้ำซ้อน และสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อประโยชน์ขององค์การและประชาชน

สรุปได้ว่า การประสานงาน หมายถึง กระบวนการติดต่อสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยกันเอง เจ้าหน้าที่ตำรวจกับกับแผนก/ฝ่ายอื่นๆ และเจ้าหน้าที่ตำรวจกับหน่วยงานอื่นๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจได้ตรงกันในภารกิจที่ต้องดำเนินการร่วมกันในการแก้ไขปัญหาเสพคดีในพื้นที่ ตำรวจภูธรภาค 7 ซึ่งการประสานงานที่ดีจะช่วยสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง และเกิด

ความเชื่อมั่นว่าการดำเนินงานในกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันจะสามารถดำเนินการได้จนบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

8) Reporting (การรายงาน)

Richard L. Daft (2006) ได้กล่าวว่า การควบคุมองค์กร (Controlling) เป็นการควบคุมองค์กรให้การดำเนินงานต่างๆ ภายในองค์กร เป็นไปตามแผนงาน ความคาดหวังหรือมาตรฐานที่กำหนด Peter F. Drucker (2005) ได้กล่าวว่า การควบคุม (Controlling) หมายถึง ภาระหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้อง (1) รวบรวมข้อมูลเพื่อประเมินผลดำเนินงาน (2) เปรียบเทียบผลงานปัจจุบันกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ และ (3) ทำการตัดสินใจไปตามเกณฑ์หรือไม่

Harold D. Koontz (1972) ได้กล่าวว่า การควบคุมดูแล (Controlling) คือ การตรวจสอบการปฏิบัติงานของพนักงานหรือคนงานในองค์กรให้ปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายหรือหน้าที่ที่กำหนดเอาไว้ การทำงานเป็นไปตามมาตรฐานที่องค์กรกำหนดหรือไม่ การควบคุมอาจตรวจสอบจากการรายงานผลการปฏิบัติงาน หรือการประเมินผลการปฏิบัติซึ่งเป็นเครื่องมือที่นิยมใช้ในปัจจุบันเป็นอย่างมากเนื่องจากทรัพยากรในการจัดการมีจำนวนจำกัด ดังนั้น จึงต้องมีการควบคุมการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร

Luther Gulick and Lyndal Urwick (1937) ได้กล่าวว่า Reporting หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงาน ได้แก่ การแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบว่ามิอะไรเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงตัวผู้บริหารด้วยการบันทึกเรื่องราวในอดีต การวิจัย และการตรวจตรา (Reporting, that is keeping those to whom the executive is responsible informed as to what is going on, which thus includes keeping himself and his subordinates informed through records, research, and inspection.)

Henri Fayol (1929) ได้กล่าวว่า การควบคุม (Control) หมายถึง การตรวจสอบว่าสิ่งที่เกิดขึ้นสอดคล้องกับแผนงานที่นำมาใช้ คำสั่งที่ออกไป อละหลักการที่ตั้งไว้หรือไม่

จอมขวัญ ผลเกษ (2555, หน้า 1) ได้กล่าวว่า รายงานหมายถึงการแสดงผลการค้นคว้าในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยผ่านกระบวนการค้นคว้าข้อมูลและอ้างอิงถึงทรัพยากรสารสนเทศชนิดต่างๆ แล้วนำเนื้อหาส่วนที่สำคัญและตรงกับประเด็นหัวข้อของรายงานมาเรียบเรียงใหม่ ตามโครงเรื่องและขอบเขตที่ผู้ทำรายงานได้กำหนดไว้ โดยการแสดงผลการค้นคว้าในรูปแบบรายงานจะต้องมีการจัดทำตามแบบแผนการจัดหน้ากระดาษของส่วนประกอบแต่ละส่วนของรายงาน

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2552) ได้กล่าวว่า รายงานการประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR) หมายถึง เอกสารที่หน่วยงานจัดทำขึ้นเพื่อรายงานผล

การดำเนินงานให้สาธารณชนรับทราบประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามดัชนี เกณฑ์ที่กำหนดไว้ รวมถึงวิเคราะห์จุดแข็ง/ จุดเด่นและ จุดอ่อน/จุดด้อยในการดำเนินการ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุง แก้ไขสิ่งที่บกพร่อง และดำรงไว้ซึ่งสิ่งที่ดีอยู่แล้ว

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2549) ได้กล่าวว่าการรายงาน (Reporting : R) หมายถึง การรายงานเสนอความเห็นหรือยื่นเรื่องร้องเรียน การควบคุมตรวจสอบและการประเมินผลการบริหารงาน ขององค์กรจากภายในและภายนอก และการจัดทำรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานตามกฎหมายกำหนด

วิภาดา คุปตานนท์ (2544, หน้า 8) ได้กล่าวว่า การควบคุม (Controlling) เป็น กระบวนการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าดำเนินงาน ไปตามแผนที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่า การรายงาน หมายถึง การนำผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานในการแก้ไข ปัญหาหาสาเหตุคิดในพื้นที่ตำรวจภูธรภาค 7 มาวิเคราะห์เพื่อจัดทำเป็นรายงานผลการปฏิบัติงานตาม วัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน และเสนอให้ผู้บังคับบัญชาทราบถึงสิ่งที่เกิดขึ้น ซึ่งการรายงานผลจะ ช่วยให้เกิดการตรวจสอบ และการวิเคราะห์ปัญหาเพื่อจะนำไปสู่ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้น อันจะช่วยให้การวางแผนเพื่อการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในอนาคตมีประสิทธิภาพ เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ผลการดำเนินงานจะต้องมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ต่อหน่วยงานภายนอกและ สาธารณชนอีกด้วย เพื่อสร้างการยอมรับ ความเชื่อมั่น และร่วมให้การสนับสนุนต่อการดำเนินภารกิจ ของตำรวจภูธรภาค 7 ในอนาคตต่อไป

9) Budgeting (งบประมาณ)

Luther Gulick and Lyndal Urwick (1937) ได้กล่าวว่า Budgeting หมายถึง การงบประมาณ ได้แก่ การเตรียมความพร้อมทั้งทุกสิ่งทุกอย่างที่ไปด้วยกันกับการงบประมาณในรูปแบบ ของการวางแผนประจำปี การบัญชี และการควบคุม (Budgeting, with all that goes with budgeting in the form of planning, accounting and control.)

เจริญพงษ์ สุภธีระธาดา (2555, หน้า 3) ได้กล่าวว่า งบประมาณ (Budgeting) หมายถึง แผน (plan) อันเกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรการเงินให้แก่หน่วยงานต่างๆ ภายในองค์กรเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานที่รับผิดชอบให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรที่กำหนดร่วมกัน

อิทธิพล โพธิ์ทองคำ (2554, หน้า 5) ได้กล่าวว่า การงบประมาณ หมายถึง การจัดทำ งบประมาณเพื่อวิเคราะห์ผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา การจัดทำงบประมาณ อย่างโปร่งใสและสามารถ ตรวจสอบได้ การแจ้งข้อมูลงบประมาณให้ผู้บริหารและบุคลากรทราบตามความเหมาะสม การควบคุม

การใช้งบประมาณให้เป็นไปอย่างเหมาะสม และการวางแผนการใช้งบประมาณไว้ล่วงหน้า เพื่อให้ใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

วรพจน์ นุชราคมวดี (2551, หน้า 155) ได้กล่าวว่า งบประมาณเป็นกิจกรรมการกำหนดแผนการด้านรายรับและรายจ่ายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต งบประมาณจะเป็นแผนรายละเอียด ที่แสดงในเชิงปริมาณ เช่น จำนวนเงิน ต้นทุน จำนวนวัสดุอุปกรณ์ เวลา แรงงาน เป็นต้น การจัดทำงบประมาณต้องประสานสอดคล้องกับโครงการหรือกิจกรรม ดังนั้นการกำหนดช่วงเวลาในการจัดทำโครงการ งบประมาณและกิจกรรมที่จะต้องดำเนินการ จึงควรจะต้องมีการประสานงานกันอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2549) ได้กล่าวว่า การงบประมาณ (Budgeting : B) หมายถึง การบริหารงบประมาณและการบริหารการคลังที่แสดงให้เห็นรายละเอียดของงบประมาณการใช้จ่ายในรูปของบัญชีรายจ่ายอย่างถูกต้อง และชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการใช้เงิน การคลัง การงบประมาณ

คาริณี ตันทวิเชียร (2543, หน้า 63) ได้กล่าวว่า งบประมาณเป็นการวางแผน การประมาณการรายได้ รายจ่ายล่วงหน้าเพื่อจัดสรรเงินที่มีอยู่อย่างจำกัดให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

อัญชติ ค้อคงคา และวรณี จิเจริญ (2542, หน้า 250) ได้กล่าวว่า งบประมาณแผ่นดิน คือ แผนทางการเงินของรัฐบาลจัดทำขึ้นเพื่อแสดงรายรับและรายจ่ายตามโครงการต่างๆ ที่รัฐบาลกำหนดว่าจะทำในปีต่อไป โดยกำหนดจำนวนเงินที่จะใช้จ่ายในแต่ละโครงการว่าเป็นเท่าใดและจะหาเงินจากไหน เพื่อใช้จ่ายในโครงการนั้นๆ

เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม (2541, หน้า 382) ได้กล่าวว่า งบประมาณ หมายถึง แผนการปฏิบัติงานของรัฐบาลที่แสดงในรูปตัวเงินที่เสนอต่อรัฐสภา ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง คือ รัฐบาลจะเสนองบประมาณในรูปของร่างกฎหมายต่อรัฐสภาเพื่อขออนุมัติดำเนินการต่างๆตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งในแต่ละประเทศจะมีกฎหมายกำหนดไว้ว่ารัฐบาลจะต้องทำหรือเสนองบประมาณอย่างไร

ณรงค์ สัจพันโรจน์ (2538) ได้กล่าวว่า หมายถึง แผนเบ็ดเสร็จซึ่งแสดงออกในรูปตัวเงินแสดงโครงการดำเนินงานทั้งหมดในระยะหนึ่ง รวมถึงการกะประมาณการบริหารกิจกรรมโครงการและค่าใช้จ่าย ตลอดจนทรัพยากรที่จำเป็นในการสนับสนุน การดำเนินงานให้บรรลุตามแผน

พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502 (2502, หน้า 2) ในมาตรา 4 กำหนดไว้ว่า งบประมาณรายจ่าย หมายความว่า จำนวนเงินอย่างสูงที่อนุญาตให้จ่ายหรือให้ก่อนนี้ผูกพันได้ ตามวัตถุประสงค์และภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

สรุปได้ว่า งบประมาณ หมายถึง การเตรียมความพร้อมของตำรวจภูธรภาค 7 ในการบริหารจัดการเกี่ยวกับงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการกิจการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างเพียงพอ ได้แก่ การวางแผนจัดทำงบประมาณประจำปี การจัดทำบัญชีเบิกจ่ายเพื่อการตรวจสอบ และการควบคุมให้มีการใช้งบประมาณตามที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้การดำเนินการกิจประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

10) เทคโนโลยี (Technology)

Charles Perrow (1967, p.194) ได้กล่าวว่า เทคโนโลยี หมายถึง การกระทำของบุคคลที่ปฏิบัติต่อวัตถุ โดยอาจใช้หรือไม่ใช้เครื่องมือ เพื่อเปลี่ยนแปลงวัตถุนั้นให้เป็นผลสำเร็จในองค์การ

Richard M. Steers. (1977, p.70) ได้กล่าวไว้ว่า เทคโนโลยี หมายถึง กระบวนการที่องค์การแปลงสภาพวัตถุดิบหรือตัวป้อนที่มีจำกัดให้เปลี่ยนเป็นผลผลิตที่มีประสิทธิภาพตามเป้าหมาย โดยอาศัยพลังงานทางเครื่องจักรและทางสมอง

Richard L. Daft (2000, p.254) ได้กล่าวว่า เทคโนโลยีเป็นสิ่งที่องค์การนำมาใช้ให้กิจการขึ้นเป็นการนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาช่วยเพื่อการจัดหาบริการตามวัตถุประสงค์ที่องค์การได้วางเป้าหมายไว้

Kenneth C. Laudon and Jane P. Laudon (2002, p.6) ได้กล่าวว่า ระบบสารสนเทศ หมายถึง กลุ่มของระบบงานที่ประกอบด้วยฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ ที่ทำหน้าที่รวบรวม ประมวลผล จัดเก็บและแจกจ่ายข้อมูลข่าวสาร เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจและการควบคุมภายใน นอกจากนี้ยังช่วยเหลือบุคลากรในการประสานงาน การวิเคราะห์ปัญหา และการสร้างแบบจำลองวัตถุที่มีความซับซ้อน

ปทีป เมธาคูณวุฒิ (2544, หน้า 1) ได้กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง วิธีการสืบค้นข้อมูลข่าวสารผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ซึ่งจัดเก็บไว้ตามกระบวนการดำเนินงานสารสนเทศ หรือสารสนเทศต่างๆ ตั้งแต่การแสวงหา การวิเคราะห์ การจัดเก็บ การจัดการ และการเผยแพร่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพความถูกต้อง ความแม่นยำ และความรวดเร็วทันต่อการนำมาใช้ประโยชน์ โดยการเชื่อมโยงด้วยวิธีการทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วย เทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ การสื่อสารคมนาคม และเทคโนโลยีอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำข้อมูลข่าวสารมาใช้งานให้เกิดประโยชน์ เช่น การประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ การนำไอทีไปใช้ในชีวิตประจำวัน การปฏิบัติงานการบริหารงานในองค์การ เป็นต้น

ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์ (2548, หน้า 9) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง อุปกรณ์หรือเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวม ประมวล เก็บรักษา และเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศ โดยรวมถึงฮาร์ดแวร์ (Hardware) ซอฟต์แวร์ (Software) ฐานข้อมูล และการสื่อสารโทรคมนาคม

สุชาดา กิระนันท์ (2544, หน้า 7) ได้กล่าวเอาไว้ว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง เทคโนโลยีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดบันทึก จัดเก็บ ประมวลผล คั่นคืน ส่งและรับ หรือเชื่อมโยงข้อมูล และสารสนเทศ รวมถึงเครื่องมือ และอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในกระบวนการที่กล่าวมา เช่น คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์บันทึกข้อมูล จัดเก็บข้อมูล และคั่นคืนข้อมูล เครื่องข่ายสื่อสารข้อมูล อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม เป็นต้น รวมทั้งระบบต่างๆ ที่ควบคุมการทำงานของอุปกรณ์เหล่านี้ เช่น ระบบปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ระบบสื่อสาร เป็นต้น และยังครอบคลุมระบบและกระบวนการต่างๆ ที่เข้ามาจัดการให้อุปกรณ์ต่างๆ เหล่านี้ทำงานตามที่ใช้ต้องการ เช่น โปรแกรมประยุกต์ต่างๆ

จิรวุฒิ บุญวัฒนาภรณ์ (2556, หน้า 73) ได้กล่าวว่า การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการทำงานมาใช้จัดการกับข้อมูลสารสนเทศขององค์กร โดยเกี่ยวข้องตั้งแต่การรวบรวมการจัดเก็บข้อมูล การประมวลผล การพิมพ์ การสร้างรายงาน การสื่อสารข้อมูล ฯลฯ เพื่อให้เกิดระบบการทำงานที่ง่าย สะดวก และรวดเร็ว ช่วยให้การงานบรรลุผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า เทคโนโลยี หมายถึง สื่อ เครื่องมือ วิธีการ และกระบวนการต่างๆ ที่ตำราทฤษฎีภาค 7 นำมาใช้ เพื่อนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดได้อย่างเหมาะสม โดยเทคโนโลยีที่นำมาใช้ต้องมีจำนวนเพียงพอและมีความทันสมัยต่อการดำเนินภารกิจ ดังนั้น เทคโนโลยีจึงต้องมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับภารกิจ

11) ภาวะผู้นำ (Leadership)

Daft (2005, p. 5) ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสัมพันธ์ที่มีอิทธิพลระหว่างผู้นำและผู้ตาม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

Owens (2004, p. 263) ได้กล่าวไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง การใช้อิทธิพลเหนือผู้อื่น เพื่อให้เกิดผลตามมุ่งหมาย และสร้างความพึงพอใจแก่ผู้ตาม

James M. Burns (2003, p. 26-27) ให้นิยามของภาวะผู้นำว่า หมายถึง การที่ผู้นำทำให้ผู้ตามสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่แสดงออกถึงค่านิยม แรงจูงใจ ความต้องการ ความจำเป็น และ

ความคาดหวังทั้งของผู้นำและของผู้ตาม โดยภาวะผู้นำเป็นปฏิสัมพันธ์ของบุคคลที่มีความแตกต่างกันในด้านอำนาจ ระดับแรงจูงใจ และทักษะเพื่อไปสู่จุดมุ่งหมายร่วมกัน

Wheelen and Hunger (2002, p. 225) ได้นิยามว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง การใช้ทักษะและความสามารถที่ทำให้เป้าหมายขององค์การบรรลุผล และผู้ร่วมงานปฏิบัติงานด้วยความสุข

Donaidson (2001, p. 41) ได้กล่าวไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง การที่ผู้นำใช้ความสามารถในการทำให้ผู้ตามมีความเชื่อ ความคิดและยอมทำตาม ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับผู้ตาม

Evers, C. W., & Lakomski, G. (2000, p. 58) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสามารถจูงใจผู้อื่นและความสามารถในการสร้างวิสัยทัศน์ รวมถึงสามารถตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนเพื่อให้ผู้ตามทำงานได้อย่างมีขวัญและกำลังใจ

Dwight D. Eisenhower (1967, p.41) ได้กล่าวไว้ว่า ภาวะผู้นำ (Leadership) หมายถึง กระบวนการหรือกิจกรรมในการสร้างอิทธิพล จูงใจผู้ใต้บังคับบัญชาหรือกลุ่ม เพื่อให้เกิดความพยายามในการทำงานร่วมกันโดยให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง

Ricky W. Griffin & Gregory Moorhead (1995, p. 297) ได้กล่าวว่า สภาวะผู้นำเป็นกระบวนการใช้อิทธิพลโน้มน้าวผลัดดันให้บุคคลหรือสมาชิกของกลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เป้าหมายขององค์การสำเร็จ

T.O. Jacobs & Elliott Jaques (1990) ได้นิยามว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการที่ผู้นำได้กำหนดเป้าหมายที่มีความหมายต่อการชี้นำทางอย่างชัดเจนที่ทำให้เกิดความพยายามของกลุ่มโดยรวม และพร้อมที่จะพยายามผลัดดันให้เกิดผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย

Trewatha & Newport (1982) ได้ให้ความหมายว่า ภาวะผู้นำทางการบริหาร หมายถึง กระบวนการของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยที่ผู้นำพยายามใช้อิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้อื่น เพื่อนำพฤติกรรมองค์การให้เป็นไปตามทิศทางที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

วิทยากร เชียงกุล (2553, หน้า 6) ได้กล่าวไว้ว่า ภาวะการนำ (Leadership) หมายถึง กระบวนการที่มุ่งเน้นความสามารถของผู้นำในการรับฟัง สังเกต มีอิทธิพล โน้มน้าวจูงใจ ช่วยเหลือและเอื้ออำนวยเพื่อให้ผู้ตามได้ร่วมคิดร่วมทำงานอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการบรรลุเป้าหมายของส่วนรวม ศาสตร์แห่งการนำจึงจำเป็นต้องผสมผสานองค์ความรู้ของศาสตร์หลายสาขาเข้าด้วยกันเพื่อบริหารและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างบูรณาการและเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ

รังสรรค์ อินทน์จันท์ (2552, หน้า 62) ได้ให้นิยามไว้ว่า ภาวะผู้นำเป็นกระบวนการที่ผู้นำใช้อิทธิพล และอำนาจของตนต่อบุคคลอื่นในการกระตุ้นชี้นำ การให้คำปรึกษา การสั่งการ

ตลอดจนการจัดหาปัจจัยที่จำเป็น เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง

ริงสรรค์ ประเสริฐศรี (2551, หน้า 39) ได้กล่าวว่าภาวะผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมส่วนตัวของบุคคลคนหนึ่งที่จะชักนำกิจกรรมของกลุ่มให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน (Shared Goal) หรือเป็นความสัมพันธ์ที่มีอิทธิพลระหว่างผู้นำ (Leaders) และผู้ตาม (Followers) ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกัน (Shared Purposes) หรือเป็นความสามารถที่จะสร้างความเชื่อมั่นและให้การสนับสนุนบุคคลเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ

สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์ (2547 หน้า 42) ได้อธิบายว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการอิทธิพลทางสังคมที่บุคคลหนึ่งตั้งใจใช้อิทธิพลต่อผู้อื่น เพื่อให้ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตามที่กำหนด รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในองค์การ ภาวะผู้นำ จึงเป็นกระบวนการอิทธิพลที่ช่วยให้กลุ่มสามารถบรรลุเป้าหมาย

คณัฏ จันทรเจ้าฉาย (2546) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง การทำสิ่งต่างๆ สำเร็จลุล่วงโดยผ่านคนอื่นด้วยการสนับสนุนจากทีมงาน โดยที่ผู้นำนั้นต้องมีการส่งเสริมและคล้อยตามให้เอกบุคคลและทีมดำเนินการตามเขาได้ดีที่สุด เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการ

ติน ประชญาพฤทธิ (2533, หน้า 614) ได้กล่าวไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง การที่บุคคลหนึ่งหรือผู้นำพยายามที่จะใช้กำลังสมอง กำลังกาย และกำลังใจ เพื่อจูงใจหรือคล้อยให้ผู้ตามกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม และการจูงใจหรือคล้อยนั้นจะต้องไม่เป็นการบังคับแต่เป็นความยินยอมจากผู้ตาม

สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำคือ กระบวนการใช้อิทธิพลและการโน้มน้าวจูงใจ เพื่อให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์ ขององค์การ

2.5 แนวทางการป้องกันและปราบปรามปัญหาเสพติดในสังคมไทย

2.5.1 นโยบายของรัฐบาล

รัฐบาลและคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ได้ประกาศแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดปี 2558 (ตุลาคม 2557-กันยายน 2558) โดยมีความตั้งใจและเจตนารมณ์ที่จะลดระดับปัญหาเสพติด และปัญหาที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้ได้มากที่สุด เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อ การดำรงชีวิตความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความสงบสุขของประชาชนและสังคมโดยรวม

ซึ่งแผนปฏิบัติการดังกล่าวมี 8 ด้านที่สำคัญ ดังนี้ (คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2558, หน้า 3-5)

1) ด้านการป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยใช้เครื่องมือการป้องกันที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ตั้งแต่เด็กปฐมวัย เยาวชนทั้งในและนอกสถานศึกษา กลุ่มผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการและครอบครัวที่มีความเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติด โดยร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการจัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ ทั้งดนตรี กีฬา ศิลปะ หรืออื่นๆ ตามความเหมาะสม

2) ด้านการแก้ไขปัญหาผู้เสพยาเสพติด โดยให้ความสำคัญกับการดำเนินงานในทุกกระบวนการของการบำบัดรักษาตั้งแต่การค้นหา คัดกรอง จำแนกผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด และนำเข้าสู่การบำบัดรักษาในระบบสมัครใจเป็นหลัก หรือในรูปแบบที่เหมาะสม เช่น การบำบัดรักษาในค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม สถานพยาบาลสถานบังคับบำบัด ค่ายทหาร เป็นต้น

3) ด้านการสร้างและพัฒนาระบบรองรับการคืนคนดีให้สังคม โดยให้มีระบบการติดตามช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดรักษาอย่างจริงจัง ทั้งศูนย์ประสานการดูแลผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูในระดับจังหวัดและอำเภอ พัฒนารูปแบบ แนวทางการติดตามและช่วยเหลือ การจัดระบบ ช่องทางการให้ความช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดในด้านต่างๆ ตามความเหมาะสมของบุคคล เช่น ด้านอาชีพ การงาน การอบรม แหล่งทุน การศึกษา เป็นต้น

4) ด้านการควบคุมตัวยาและผู้ค้ายาเสพติด โดยการควบคุม สกัดกั้นยาเสพติด สารตั้งต้น และเคมีภัณฑ์เข้าสู่ประเทศไทยตามช่องทางชายแดน จุดตรวจจุดตอนในเส้นทางคมนาคมขนส่ง ทำลายโครงสร้างการค้า กลุ่มอิทธิพลและยาเสพติดตามแนวชายแดน เพื่อตัดวงจรการนำเข้ายาเสพติดตามแนวชายแดน เส้นทางทางการเงินที่เชื่อมโยงพัฒนาความเข้มแข็งของชุมชน/หมู่บ้านตามแนวชายแดน บูรณาการและแลกเปลี่ยนฐานข้อมูลการข่าวในทุกระดับ และสืบสวนปราบปรามอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เน้นการระดมปราบปรามแหล่งผลิต แหล่งจำหน่ายแหล่งพักยา ผู้ผลิต ผู้ค้ารายสำคัญ ผู้ลำเลียงยาเสพติด เครือข่ายยาเสพติดและที่โยงใยไปในเรือนจำ ตลอดจนข้อร้องเรียนของประชาชน โดยให้สนธิกำลังปฏิบัติการจากทุกหน่วยเข้าปราบปรามเครือข่ายการผลิตและการค้ายาเสพติดรายสำคัญ และสืบสวนสอบสวนขยายผล เพื่อนำไปสู่การใช้มาตรการทางทรัพย์สินและภาษีในการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของขบวนการค้ายาเสพติด ซึ่งรวมไปถึงผู้มีอิทธิพล นายทุนที่อยู่เบื้องหลังการกระทำผิดและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

5) ด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยการแสวงหา เสริมสร้าง และพัฒนาความร่วมมือในการป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหาเสพติดกับประเทศเพื่อนบ้านและนานาชาติ ตลอดจนองค์การระหว่างประเทศในการแก้ไขปัญหาเสพติดเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการสกัดกั้นปราบปรามยาเสพติดจากต่างประเทศที่เข้าสู่ประเทศไทย และยกระดับบทบาทของประเทศไทยในการเป็นผู้ประสานงานหลักของการแก้ไขปัญหาเสพติดในภูมิภาคอาเซียน โดยมีเป้าหมายหลักในการลดสถานการณ์การผลิตยาเสพติดภายนอกประเทศที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาเสพติดภายในประเทศและภายในภูมิภาค

6) ด้านสร้างสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันปัญหาเสพติด โดยให้ความสำคัญกับการควบคุมและจัดการสภาพแวดล้อมที่เป็นปัจจัยส่งผลกระทบต่อการใช้ยาเสพติดของกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ทั้งเยาวชนกลุ่มเสี่ยงกลุ่มผู้ผ่านการบำบัดรักษาแล้วกลับไปเสพติดซ้ำ เร่งรัดการจัดระเบียบสังคมอย่างจริงจัง โดยใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างเคร่งครัด และการทำงานแบบบูรณาการที่มีเจ้าภาพชัดเจน มุ่งเน้นที่แหล่งอบายมุข แหล่งมั่วสุ่ม และแหล่งแพร่ระบาดของยาเสพติดทุกแห่งทั่วประเทศ สร้างสภาพแวดล้อมผ่านกลไกครอบครัวและสังคมเพื่อควบคุมและป้องกันปัญหาเสพติด

7) ด้านการมีส่วนร่วมภาคประชาชน โดยเน้นการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้านที่มีปัญหาเสพติด และในชุมชน/หมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน ตลอดจนเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและภาคประชาสังคมในการแก้ไขปัญหาเสพติด

8) ด้านการบริหารจัดการอย่างบูรณาการ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบการบริหารจัดการที่มีเอกภาพทั้งในด้านกลไกการแก้ไขปัญหาทุกระดับ ระบบแผน งบประมาณ การติดตามประเมินผล และระบบสนับสนุนต่างๆ เป็นต้น มีการทำงานแบบบูรณาการทุกมาตรการและทุกหน่วยงานในพื้นที่ที่ปรากฏปัญหาการค้าและแพร่ระบาดของยาเสพติด ทั้งแนวคิด แผนงาน งบประมาณ และการปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกันได้อย่างแท้จริง พัฒนานุเคราะห์ให้มีความรู้ความสามารถและสอดคล้องกับภารกิจที่ได้รับมอบหมายในแต่ละมาตรการที่รับผิดชอบ

2.5.2 ยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในปี 2558

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2558, หน้า 9-44) ได้ทำการกำหนดแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ปี 2558 ได้นำมาสู่การกำหนดยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในปี 2558 โดยกำหนดไว้ 8 ยุทธศาสตร์ตามกรอบแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด พ.ศ.2558-2562 คือ

1) ยุทธศาสตร์การป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดมีเป้าหมายทางยุทธศาสตร์เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่เด็กและเยาวชน และกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ตลอดจนสร้างความเข้มแข็งให้กับครอบครัวชุมชน เพื่อลดผู้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดรายใหม่ โดยหน่วยงานรับผิดชอบหลักประกอบด้วย

1.1) กระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา)

1.2) กระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง กรมการพัฒนาชุมชน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)

1.3) กระทรวงแรงงาน (กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กรมการจัดหางาน)

2) ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาผู้เสพยาเสพติด มีเป้าหมายทางยุทธศาสตร์เพื่อลดจำนวนของผู้เสพยาเสพติดในพื้นที่ โดยนำผู้เสพยาเสพติดเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาที่มีมาตรฐานและมีความเหมาะสมกับผู้เสพยาเสพติด โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย

2.1) กระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กรมการแพทย์ กรมสุขภาพจิต)

2.2) กระทรวงยุติธรรม (กรมคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน)

2.3) กระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)

3) ยุทธศาสตร์การสร้างและพัฒนาระบบรองรับการคืนคนดีให้สังคมมีเป้าหมายทางยุทธศาสตร์เพื่อการติดตามดูแลให้ความช่วยเหลือ เพื่อพัฒนาผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูให้สามารถกลับมาดำรงชีวิตได้ตามปกติและไม่หวนกลับไปใช้ยาเสพติดซ้ำ โดยดำเนินการติดตามผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูทุกระบบของปี 2557 และ 2558 ให้ได้อย่างน้อยร้อยละ 80 ของจำนวน 230,000 คน และดูแลให้ความช่วยเหลือตามความเหมาะสมแก่ผู้ประสงค์ขอรับความช่วยเหลือทุกคน โดยกำหนดเป้าหมายอย่างน้อย 70,000 คน โดยหน่วยงานรับผิดชอบหลักประกอบด้วย

3.1) กระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กรมการแพทย์ กรมสุขภาพจิต)

3.2) กระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)

4) ยุทธศาสตร์การควบคุมตัวยาและผู้ค้ายาเสพติด มีการกำหนดเป้าหมายทางยุทธศาสตร์ 12 ประเด็น คือ

- 4.1) ควบคุมการลักลอบลำเลียงและนำเข้ายาเสพติด
- 4.2) สกัดกั้นการลำเลียงทางขนส่งรถโดยสารประจำทาง 20 จุด ในสถานีรถโดยสารของจังหวัด/อำเภอชายแดน และจังหวัดที่เป็นจังหวัดสำคัญของการแพร่ระบาดของยาเสพติด
- 4.3) สกัดกั้นการลำเลียงทางรถไฟสายหลักภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้
- 4.4) สกัดกั้นการขนส่งพัสดุภัณฑ์ของหน่วยงานรับจ้างขนส่งและไปรษณีย์ในจังหวัด/อำเภอชายแดน และจังหวัดที่เป็นจังหวัดสำคัญของการแพร่ระบาดของยาเสพติด
- 4.5) สกัดกั้นตามท่าอากาศยานนานาชาติ
- 4.6) เสริมสร้างความเข้มแข็งหมู่บ้าน/ชุมชนตามแนวชายแดน
- 4.7) จับกุมผู้กระทำความผิดคดีร้ายสำคัญร้อยละ 20 ของคดีที่จับกุมทั้งหมด
- 4.8) ร้อยละ 80 ของจำนวนผู้ต้องหาซึ่งเลขอาชกร ป.ป.ส. มีคำสั่งอนุมัติให้จับกุมในความผิดฐานสมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือต้องได้รับการออกหมายจับโดยศาล
- 4.9) ดำเนินการด้านทรัพย์สินตามมาตรการทางกฎหมายต่อผู้ต้องหาคดี ยาเสพติดร้ายสำคัญทุกราย
 - 4.10) ลดการผลิตฝิ่นและกัญชาในประเทศ
 - 4.11) ยุติบทบาทการค้าและการแพร่ระบาดของยาเสพติดในทุกเรือ่นจำทุกแห่ง
 - 4.12) ดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดทุกราย โดยหน่วยงานรับผิดชอบหลักประกอบด้วย
 - 4.12.1) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
 - 4.12.2) กระทรวงยุติธรรม (สำนักงาน ป.ป.ส. สำนักงาน ป.ป.ท. สำนักงาน ป.ป.ง. กรมสอบสวนคดีพิเศษ กรมราชทัณฑ์ กรมบังคับคดี สถาบันนิติวิทยาศาสตร์)

4.12.3) กระทรวงกลาโหม (กองบัญชาการกองทัพไทย กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ)

4.12.4) กระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย และกรมการปกครอง)

4.12.5) กระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์)

4.12.6) สำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักข่าวกรองแห่งชาติ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร)

4.12.7) กระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร กรมสรรพสามิต กรมสรรพากร)

4.12.8) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ไปรษณีย์ไทย)

5) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศ มีเป้าหมายทางยุทธศาสตร์เพื่อแสวงหาเสริมสร้าง และพัฒนาความร่วมมือในการป้องกัน ปรามปราม และแก้ไขปัญหาเสถียรภาพกับประเทศเพื่อนบ้านและนานาประเทศตลอดจนองค์การระหว่างประเทศในการแก้ไขปัญหาเสถียรภาพ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการสกัดกั้น ปรามปรามยาเสพติดจากต่างประเทศที่เข้าสู่ประเทศไทย และยกระดับบทบาทของประเทศไทยในการเป็นผู้ประสานงานหลักของการแก้ไขปัญหาเสถียรภาพในภูมิภาคอาเซียน โดยหน่วยงานรับผิดชอบหลัก ประกอบด้วย

5.1) กระทรวงการต่างประเทศ (สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ กรมองค์การระหว่างประเทศ กรมอาเซียน สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ)

5.2) กระทรวงยุติธรรม (สำนักงาน ป.ป.ส.)

5.3) กระทรวงกลาโหม (กองบัญชาการกองทัพไทย กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ)

5.4) กระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง)

5.5) กระทรวงสาธารณสุข (กรมการแพทย์)

6) ยุทธศาสตร์สร้างสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันปัญหาเสถียรภาพ มีเป้าหมายทางยุทธศาสตร์เพื่อสร้าง ควบคุม และบริหารจัดการสภาพแวดล้อมทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมให้เอื้อต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสถียรภาพอย่างยั่งยืน โดยให้ทุกจังหวัดกำหนดสถานประกอบการที่เป็นพื้นที่เสี่ยงรอบสถานศึกษา เป็นเป้าหมายในการดำเนินงานเร่งด่วน โดยหน่วยงานรับผิดชอบหลัก คือ

กระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง กรมการพัฒนาชุมชน และ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)

7) ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมภาคประชาชน มีการกำหนดเป้าหมายทางยุทธศาสตร์ 6 ประเด็น คือ

7.1) ดำเนินการแก้ไขปัญหาและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับหมู่บ้าน/ชุมชนที่มี ปัญหาระดับมาก

7.2) พัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งเอาชนะยาเสพติดอย่างยั่งยืน

7.3) ขยายหมู่บ้านต้นกล้ากองทุนแม่ของแผ่นดินใหม่ ปี 2558

7.4) สร้างศูนย์เรียนรู้กองทุนแม่ของแผ่นดินระดับจังหวัดปี 2558

7.5) สร้างการมีส่วนร่วมภาคประชาชนและภาคีที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น

7.6) สร้างเครือข่ายภาคประชาชนเอาชนะยาเสพติด โดยหน่วยงานรับผิดชอบหลัก ประกอบด้วย

7.6.1) กระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น กรมการปกครอง กรมการพัฒนาชุมชน)

7.6.2) กระทรวงยุติธรรม (สำนักงาน ป.ป.ส.)

8) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการอย่างบูรณาการ มีเป้าหมายทางยุทธศาสตร์เพื่อมีระบบ บริหารจัดการ อำนาจการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างมีเอกภาพ สามารถนำนโยบายไปสู่ การปฏิบัติได้อย่างแท้จริง และมีประสิทธิภาพ โดยหน่วยงานรับผิดชอบหลักประกอบด้วย

8.1) กระทรวงยุติธรรม (สำนักงาน ป.ป.ส.)

8.2) กระทรวงกลาโหม (กองบัญชาการกองทัพไทย กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ)

8.3) กระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น กรมการปกครอง)

8.4) กระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข)

8.5) สำนักนายกรัฐมนตรี (กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร)

2.5.3 มาตรการทางกฎหมายที่สำคัญในการปราบปรามกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2541, หน้า 6-7) ได้กล่าวถึงการปราบปรามยาเสพติดว่ามีมาตรการทางกฎหมายที่สำคัญดังนี้

1) มาตรการตรวจสอบและยึดทรัพย์สินผู้ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นมาตรการตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 ซึ่งมีหลักการสำคัญ คือ เมื่อมีการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเกิดขึ้นในฐานความผิดที่สำคัญ ได้แก่ การผลิต จำหน่าย นำเข้า ส่งออก ครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติดตามที่กฎหมายกำหนด คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินมีอำนาจสั่งตรวจสอบ ยึด/อายัด ทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดและเป็นภาระของจำเลยที่จะเป็นผู้พิสูจน์ต่อศาลว่าทรัพย์สินที่ถูกยึด/อายัด ดังกล่าวเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดหรือไม่ ซึ่งมาตรการดังกล่าวเป็นมาตรการที่จะสกัดกั้นไม่ให้ผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นผู้ผลิต ผู้ค้ายาเสพติดรายใหญ่สามารถทำรายได้จากการค้ายาเสพติดมาใช้ในการกระทำความผิดต่อไปอีก ทรัพย์สิน หรือรายได้ที่ถูกยึดจะนำเข้าเป็นกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเพื่อใช้ในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

2) มาตรการสมคบ เป็นมาตรการตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 ซึ่งมุ่งจับกุมดำเนินคดีต่อนักค้ายาเสพติดรายใหญ่นายทุน ผู้อยู่เบื้องหลัง รวมทั้งผู้ให้การสนับสนุนช่วยเหลือผู้กระทำความผิด หลักการคือ เมื่อบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปตกลงใจกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในฐานความผิดสำคัญ เช่น การผลิต การจำหน่าย การนำเข้า การส่งออกยาเสพติดตามที่กฎหมายกำหนด และครอบครองเพื่อจำหน่ายแม้องค์ประกอบความผิดจะยังไม่ถึงขั้นเตรียมการและขั้นลงมือกระทำ เพียงขั้นการตกลงก็ถือเป็นความผิดสำเร็จตามกฎหมายแล้วเจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถจับกุมตัวผู้สั่งการ หรือผู้อยู่เบื้องหลังการกระทำความผิดได้ แต่การจับกุมหรือการแจ้งข้อหานี้จะต้องได้รับอนุมัติจากเลขาธิการ ป.ป.ส.ก่อน

3) มาตรการปราบปรามการฟอกเงินเป็นมาตรการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 มีหลักการสำคัญคือ เมื่อมีการเคลื่อนย้ายถ่ายเทเงินจำนวนที่เกินกฎหมายกำหนดจะต้องผ่านกระบวนการรายงาน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการทราบความเคลื่อนไหวด้านการเงินของกลุ่มนักค้ายาเสพติดเป็นประโยชน์ในการสืบสวนจับกุมและการติดตามตรวจสอบยึด/อายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ได้มาตรการบังคับบำบัดเป็นมาตรการตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2534 ซึ่งมีหลักการสำคัญ คือ ให้มีการจัดตั้งศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดภายใต้ความดูแลของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม เมื่อมีคดี

ยาเสพติดเกิดขึ้นและผู้ถูกจับเป็นผู้ติดยาเสพติดอาจถูกส่งตัวไปเข้ารับการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพเป็นการบังคับบำบัด

4) มาตรการบังคับบำบัดเป็นมาตรการตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2534 ซึ่งมีหลักการสำคัญคือ ให้มีการจัดตั้งศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ยาเสพติดภายใต้ความดูแลของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม เมื่อมีคดียาเสพติดเกิดขึ้นและผู้ถูกจับเป็นผู้ติดยาเสพติดอาจถูกส่งตัวไปเข้ารับการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพเป็นการบังคับบำบัด

5) มาตรการป้องกันและปราบปรามเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2534 ให้อำนาจนายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีออกประกาศกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการและให้อำนาจคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) สั่งปิดสถานประกอบการชั่วคราว หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตชั่วคราวไม่เกินครั้งละ 15 วัน และในกรณีที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส.ตรวจพบว่ามีกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ และเจ้าของ หรือผู้ดำเนินกิจการไม่สามารถชี้แจงให้คณะกรรมการ ป.ป.ส.เชื่อว่าได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแต่กรณีแล้ว ทั้งนี้ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (พ.ศ.2543) ได้กำหนดประเภทสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการนี้ 6 ประเภท ประกอบด้วย

5.1) สถานให้บริการน้ำมันเชื้อเพลิง (ปั้มน้ำมัน) ซึ่งรวมถึงสถานที่ที่ใช้ในการประกอบธุรกิจต่างๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุม ดูแล หรืออาศัยสิทธิของเจ้าของ หรือผู้ดำเนินกิจการ

5.2) สถานให้บริการก๊าซให้แก่ยานพาหนะ (ปั้มน้ำมันบริการรถจักรยานยนต์)

5.3) สถานบริการ ได้แก่ สถานเดินรถ ดิสโก้เธค สถานบริการทั้งประเภทที่มีหญิงบริการ และประเภทที่ไม่มีหญิงบริการ สถานบริการอาบอบนวด หรือสถานบันเทิงอื่น ซึ่งรวมถึงสถานบริการตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.2546

5.4) ที่พักอาศัยในเชิงพาณิชย์ คือ ที่พักซึ่งจัดบริการให้ผู้อื่นเช่า ได้แก่ หอพัก อาคารชุด เกสเฮ้าส์

5.5) สถานที่ที่จัดให้มีการเล่นบิลเลียด สนุกเกอร์ ซึ่งเก็บค่าบริการจากผู้เล่น

5.6) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เช่น โรงเลื่อย เรือประมง อู่ซ่อมบำรุงรถ ฯลฯ

6) มาตรการเสริมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ

6.1) มาตรการริบทรัพย์สินตามพระราชบัญญัติมาตรการ พ.ศ.2534 แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

6.1.1) การริบทรัพย์สินของกลางในคดีอาญา เป็นมาตรการเสริมการริบทรัพย์สิน ตามกฎหมายอาญาซึ่งมีขอบเขตจำกัดในเรื่องของทรัพย์สินที่ศาลจะสั่งริบ มาตรการริบทรัพย์สินกรณีนี้ อาศัยความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 ได้ขยายความหมายของทรัพย์สินที่ศาลจะสั่งริบให้กว้างออกไปเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เข้าไปพัวพันกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดซึ่งปกติจะตกเป็นของแผ่นดิน แต่ในการริบทรัพย์สินตามกฎหมายฉบับนี้ให้ตกเป็นของ “กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด” ซึ่งเป็นกองทุนที่จัดตั้งขึ้น โดยบทบัญญัติของกฎหมาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำทรัพย์สินที่ได้จากการริบไปใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ทรัพย์สินที่ริบกรณีนี้เป็นทรัพย์สินที่เอื้ออำนวยในการกระทำความผิดเท่านั้น คือ เป็นทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นทรัพย์สินที่ใช้เป็นอุปกรณ์ที่ได้รับผลในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและเป็นทรัพย์สินที่มีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด ที่สำคัญการริบทรัพย์สินของกลางกรณีนี้กำหนดให้ริบทรัพย์สินทั้งสิ้นแม้จำนวนในคดีนั้นๆ จะไม่ถูกลงโทษตามคำพิพากษาก็ตาม แต่การที่ศาลจะสั่งริบทรัพย์สินได้ก็จะต้องพิจารณาพยานหลักฐานของโจทก์และเจ้าของทรัพย์สินตามกระบวนการ ดังนี้

(1) โจทก์มีหน้าที่นำสืบให้ปรากฏหลักฐานที่ฟังได้ว่าทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินที่ได้ใช้ หรือมีไว้เพื่อใช้กระทำความผิด หรือได้ใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(2) เจ้าของทรัพย์สินจะต้องพิสูจน์ให้ได้ว่าตนไม่มีโอกาสทราบหรือมีเหตุผลอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิด และจะมีการนำทรัพย์สินของตนไปใช้ หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิดหรือใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดแล้วแต่กรณี

(3) ถ้าเจ้าของทรัพย์สินพิสูจน์ไม่ได้ หรือไม่มีผู้ใดร้องขอเข้ามาในคดีก็ให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินนั้นได้

6.1.2) การริบทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หมายถึง เงิน หรือทรัพย์สินที่ได้รับมาเนื่องจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และให้รวมถึงเงิน หรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยการใช้เงิน หรือทรัพย์สินดังกล่าวซื้อ หรือกระทำไม่ว่าด้วยประการใดๆ ให้เงิน หรือทรัพย์สินนั้นเปลี่ยนสภาพไปจากเดิมไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนสภาพกี่ครั้ง และไม่ว่าเงิน หรือทรัพย์สินนั้นจะอยู่ในความครอบครองของบุคคลอื่น โอนไปเป็นของบุคคลอื่น หรือปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนว่าเป็นของบุคคลอื่นก็ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 ได้

กำหนดให้มีคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการตรวจสอบ ทรัพย์สิน” คณะกรรมการประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิต่างๆ มีอำนาจหน้าที่ในการวินิจฉัยความเกี่ยวเนื่องของทรัพย์สินกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตลอดจนมีอำนาจสั่งยึด/อายัดทรัพย์สินไว้จนกว่าคดีถึงที่สุด โดยคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลมีคำพิพากษา เมื่อผู้ค้ายาเสพติดถูกจับกุมในคดียาเสพติดและคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินเห็นว่าผู้ต้องหาผู้นั้นมีพฤติกรรมค้ายาเสพติดมานานและมีทรัพย์สินที่สงสัยว่าได้มาจากการค้ายาเสพติด ก็จะมีคำสั่งให้ตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ผู้นั้น สำหรับกรณีเร่งด่วนเลขาธิการ ป.ป.ส. มีอำนาจเช่นเดียวกับคณะกรรมการฯ และหากพบว่าบุคคลอื่นมีทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องหา คณะกรรมการหรือเลขาธิการ ป.ป.ส. ก็มีอำนาจสั่งให้ตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ผู้นั้นได้ด้วย

6.2) มาตรการขยายเขตอำนาจศาล

ตามปกติศาลไทยจะมีอำนาจลงโทษผู้กระทำความผิดที่กระทำความผิดในประเทศไทยเท่านั้น แต่กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดข้อยกเว้นไว้ว่า แม้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดนอกประเทศไทย ศาลไทยก็สามารถลงโทษได้หากเข้าเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งดังนี้

6.2.1) ผู้กระทำความผิด หรือผู้ร่วมกระทำความผิดคนใดคนหนึ่งเป็นคนไทย หรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย หรือ

6.2.2) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และได้กระทำความผิดโดยประสงค์ให้ความผิดเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือรัฐบาลไทยเป็นผู้เสียหาย หรือ

6.2.3) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายของรัฐที่กระทำเกิดขึ้นในเขตอำนาจของรัฐนั้น หากผู้นั้นได้ปรากฏตัวอยู่ในราชอาณาจักรและมิได้มีการส่งตัวผู้นั้นออกไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะเห็นได้ว่าแนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ดังกล่าวข้างต้นเป็นการกำหนดนโยบาย มาตรการ การแก้ไขกฎหมาย หรือพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการปราบปรามยาเสพติดล้วนแต่เป็นการกำหนดมาตรการมุ่งสู่ประโยชน์ในการปราบปรามยาเสพติดทั้งสิ้น ซึ่งสามารถนำมาเป็นแนวทางในการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้เป็นอย่างดีกับตัวของนักค้ายาเสพติด ตลอดจนผู้สนับสนุน ผู้อยู่เบื้องหลังของนักค้ายา ตลอดจนสามารถใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดไปพร้อมๆ กัน เพื่อตัดท่อน้ำเลี้ยงของนักค้ายาเสพติด

2.5.4 กลไกการบริหารจัดการ และอำนาจการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไข ปัญหาสุขภาพจิต

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2558, หน้า 45-46) ได้กำหนดกลไกการบริหารจัดการ และอำนาจการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต ปี2558 จะใช้ศูนย์อำนาจการเฉพาะกิจระดับชาติระดับภารกิจ และระดับพื้นที่ เพื่อเป็นกลไกอำนาจการ กำกับติดตาม และบูรณาการการดำเนินงานด้านยาเสพติดโดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

1) กลไกระดับชาติ (Agenda) มีศูนย์อำนาจการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ (ศอ.ปส.) เป็นกลไกอำนาจการ กำกับ ติดตามการนำยุทธศาสตร์ที่เป็นวาระชาติไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลตามเป้าหมาย รวมทั้งประเมินผลการดำเนินงาน การแก้ไขปัญหายาอุปสรรค ข้อขัดข้องให้ เป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต

2) กลไกระดับภารกิจ (Function) มีศูนย์อำนาจการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ระดับกระทรวงกรม และระดับหน่วยงานรับผิดชอบการดำเนินงานตามภารกิจ โดยเน้นการบูรณาการ แผนงานและงบประมาณภายในหน่วยงาน และระหว่างหน่วยงาน ให้เกิดเอกภาพ และมุ่งต่อการ สนับสนุนการดำเนินงานระดับพื้นที่ รวมทั้งการกำกับติดตามการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัด

3) กลไกระดับพื้นที่ (Area) มีกลไกหลักรับผิดชอบในการเฝ้าระวังและดำเนินงาน ในพื้นที่ดังนี้

3.1) มีศูนย์อำนาจการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดและกรุงเทพฯ (ศอ.ปส.จ./กทม.) โดยผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้ว่าราชการกรุงเทพฯ เป็นผู้รับผิดชอบและมีอำนาจหน้าที่ในการบูรณาการแผนงานงบประมาณ และอำนาจการ กำกับการดำเนินงานการป้องกันและแก้ไข ปัญหาสุขภาพจิตในพื้นที่รับผิดชอบร่วมกับส่วนราชการ องค์กรภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น

3.2) มีศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอำเภอและเขต (ศป.ปส.อ./ เขต) โดยนายอำเภอและผู้อำนาจการเขต เป็นผู้อำนวยการทำหน้าที่รับนโยบาย แนวทาง และแผนงาน โครงการที่จังหวัดและกรุงเทพมหานครกำหนด นำไปประสานการปฏิบัติการร่วมกับ ส่วนราชการ องค์กรภาคประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่

3.3) มีศูนย์อำนาจการฯ หรือศูนย์ปฏิบัติการฯ เฉพาะกิจ เพื่อแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต ในพื้นที่พิเศษตามที่ศูนย์อำนาจการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติเห็นสมควร

2.5.5 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

1) สำนักงาน ป.ป.ส.

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519 และแก้ไขเพิ่มเติมได้กำหนดให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบงานการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของประเทศ และให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สำนักงาน ป.ป.ส.) มีหน้าที่เป็นหน่วยกลางในการประสานการดำเนินงานให้ เป็นไปตามมติของคณะกรรมการและปฏิบัติงานธุรการอื่น

1.1) สำนักงาน ป.ป.ส. มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

1.1.1) กำหนดแผนงานและมาตรการป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

1.1.2) ควบคุมการสืบสวนสอบสวนและฟ้องคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

1.1.3) วางโครงการและดำเนินการ ตลอดจนสั่งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

1.1.4) ควบคุม เร่งรัดและประสานงานการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

1.1.5) เสนอความคิดเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการหรือแผนงาน โครงการของส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

1.1.6) ประสานงานและกำกับการเกี่ยวกับการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

1.1.7) พิจารณาอนุมัติแต่งตั้งเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

1.1.8) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถานประกอบการ และกำหนดให้สถานที่ซึ่งใช้ในการประกอบธุรกิจใดๆ เป็นสถานประกอบการ

1.1.9) สั่งปิดชั่วคราว หรือพักใช้ใบอนุญาตประกอบการสถานประกอบการ ที่ตรวจพบว่ามีกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

1.1.10) เปรียบเทียบปรับเจ้าของ หรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการที่ฝ่าฝืนตามกฎหมายนี้

1.2) เลขานุการ ป.ป.ส. รองเลขานุการ ป.ป.ส. และเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

1.2.1) เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ใดๆ หรือยานพาหนะใดๆ ในเวลากลางวัน ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก เพื่อตรวจค้น ยึด หรืออายัดยาเสพติดที่มีไว้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือ จับกุมบุคคลใดๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด แต่ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามียาเสพติดซุกซ่อนอยู่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือบุคคลที่ถูกจับได้หลบซ่อนอยู่ในเคหสถาน หรือสถานที่นั้นประกอบด้วยมีเหตุอันควรเชื่อว่าหากไม่ดำเนินการในทันที ยาเสพติดนั้นจะถูกโยกย้าย หรือบุคคลที่หลบซ่อนอยู่จะหลบหนีไป ก็ให้มีอำนาจเข้าไปในเวลากลางคืน ภายหลัง พระอาทิตย์ตกได้

1.2.2) ทรัพย์สินอื่นใดที่ได้รับมาเนื่องจากการกระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด หรือที่ได้ใช้ หรือจะใช้ในการกระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด หรือที่อาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้

1.2.3) จับกุมบุคคลใดๆ ที่กระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดและมีอำนาจควบคุมตัวผู้ถูกจับไว้เพื่อทำการสอบสวนได้เป็นเวลาไม่เกิน 3 วัน

1.2.4) สอบสวนผู้ต้องหาในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

1.2.5) มีหนังสือสอบถาม หรือเรียกบุคคลใดๆ หรือเจ้าหน้าที่หน่วยราชการใดๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งบัญชีเอกสาร หรือวัตถุใดๆ มาเพื่อตรวจสอบ หรือประกอบการพิจารณา

1.2.6) ตรวจสอบประกอบการว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการหรือไม่

1.2.7) ตรวจ หรือทดสอบหาสารเสพติดในร่างกายบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเสพยาเสพติด หรือสั่งให้รับการตรวจ หรือทดสอบดังกล่าว

2) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นส่วนราชการไทยที่ไม่สังกัดกระทรวงใด หรือสำนักนายกรัฐมนตรี โดยมีการบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (1) รักษาความปลอดภัยต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชาคณะ (2) ดูแลควบคุมและกำกับการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจซึ่งปฏิบัติกรตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (3) ป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางอาญา (4) รักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยของประชาชน และความมั่นคง

ของราชอาณาจักร (5) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ หรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (6) ช่วยเหลือการพัฒนาประเทศ ตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย และ (7) ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้การปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (2558, หน้า 13-17) ได้จัดทำกลยุทธ์/แนวทาง ดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าประสงค์ตามยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 ที่สอดคล้องกับการป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหาเสพติดไว้ มีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

2.1) ปราบปราม จับกุม ผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้ลำเลียงเครือข่าย และขยายผลการจับกุมทุกราย โดยมีแผนงาน/โครงการ/หน่วยรับผิดชอบ ประกอบด้วย

2.1.1) โครงการสืบสวนปราบปรามเครือข่ายการค้ายาเสพติดระดับประเทศ / การต่างประเทศโดยมีการกำหนดเป้าหมาย ทั้งในเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ และเชิงเวลา พร้อมทั้งกำหนด ผู้รับผิดชอบการดำเนินการต่อเป้าหมายที่ชัดเจน

2.1.2) โครงการซักถามเพื่อตัดวงจรยาเสพติด (ศูนย์ซักถาม)

2.1.3) โครงการสืบสวนเส้นทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

2.1.4) โครงการจับกุมผู้ค้ายาเสพติด ในชุมชนตามคำร้องเรียนและ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ

2.1.5) โครงการทีมสืบสวนพิเศษเฉพาะด้านการสกัดกั้นการค้ายาเสพติดให้ สามารถวิเคราะห์เหตุการณ์ล่วงหน้า และชี้เป้าให้ฝ่ายปฏิบัติการเข้าสกัดจับกุม

2.1.6) โครงการควบคุมและยับยั้งการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้าน/ ชุมชนในเขต กทม. ปริมณฑล และเมืองใหญ่ที่เป็นแหล่งแพร่ระบาด โดยเพิ่มความเข้มการปิดล้อม ตรวจสอบชุมชนที่มีการแพร่ระบาดหรือเป็นแหล่งซุกซ่อนยาเสพติด

2.1.7) โครงการเงินรางวัลตามหมายจับคดียาเสพติด

2.2) ยึดทรัพย์ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดตามกฎหมาย โดยมีแผนงาน/โครงการ และ หน่วยรับผิดชอบ ประกอบด้วย

2.2.1) โครงการสืบสวนเส้นทางการเงิน

2.2.2) โครงการด้านมาตรการทางภาษี และกฎหมายฟอกเงินดำเนินการกับ ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

2.3) ป้องกันกลุ่มเสี่ยงโดยเฉพาะเด็กวัยรุ่นและพื้นที่เสี่ยง โดยส่งเสริมการใช้โครงการครู D.A.R.E. โดยมีแผนงาน/โครงการ/หน่วยรับผิดชอบ ประกอบด้วย

2.3.1) โครงการครูตำรวจ D.A.R.E.

2.3.2) โครงการส่งเสริมการสร้างวินัยและป้องกันภัยยาเสพติด

2.4) พัฒนาระบบเทคโนโลยีที่จะใช้สกัดกั้น ป้องกันการลำเลียงยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง โดยมีแผนงาน/โครงการ/หน่วยรับผิดชอบ ประกอบด้วย

2.4.1) โครงการพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพการสกัดกั้นการลำเลียงยาเสพติด ณ จุดตรวจ/ด่านตรวจในเส้นทางหลักและเส้นทางรอง เช่น ระบบอ่านแผ่นป้ายทะเบียนรถอัตโนมัติ

2.4.2) โครงการพัฒนาประสิทธิภาพจุดตรวจอัจฉริยะ โดยจัดหาเครื่อง x-ray สำหรับใช้ตรวจรถบรรทุกขนาดใหญ่ที่ผ่านมาจากแนวชายแดนเข้าสู่ตอนในของประเทศ

2.5) แลกเปลี่ยนข่าวสารและประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ และประเทศอื่นๆ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน โดยมีแผนงาน/โครงการ/หน่วยรับผิดชอบ ประกอบด้วย

2.5.1) โครงการพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศด้านยาเสพติด

2.5.2) โครงการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในการปราบปรามยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านการข่าวและการสืบสวนขยายผล

2.6) ดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการตำรวจที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างเด็ดขาด โดยมีแผนงาน/โครงการ/หน่วยรับผิดชอบ คือ การดำเนินการกับข้าราชการตำรวจที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด รวมทั้งผู้บังคับบัญชาที่รับผิดชอบตามคำสั่งกรมตำรวจที่ 1212/2537 ลงวันที่ 1 ตุลาคม 2537

2.7) กำชับผู้บังคับบัญชาทุกระดับ สอดส่อง ดูแลสังเกตผู้ใต้บังคับบัญชาถึงพฤติกรรม ทางราชการและส่วนตัว ความเปลี่ยนแปลงฐานะการใช้จ่ายอย่างผิดปกติ เพื่อป้องกันการใช้อำนาจหน้าที่อย่างมิชอบและเป็นอุปสรรคในการแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยมีแผนงาน/โครงการ/หน่วยรับผิดชอบ คือ การมอบรางวัลดีเด่นในด้านต่างๆ เช่น ความซื่อสัตย์สุจริต ครอบครัวยุติธรรม ฯลฯ

2.8) ผลักดันการปฏิบัติตามแผนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติให้บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม โดยมีแผนงาน/โครงการ/หน่วยรับผิดชอบ คือ มีการจัดทำแผนปฏิบัติด้านยาเสพติดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติจนถึงระดับหน่วยปฏิบัติ

3) หน่วยงานภาคประชาชนที่ร่วมดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

การป้องกันปัญหาเสพติดในสังคมไทยนั้นมีหน่วยงาน กลุ่ม องค์กร และเครือข่ายภาคประชาชนจำนวนมากที่เข้าร่วมดำเนินกิจกรรมกับส่วนราชการมาอย่างต่อเนื่อง ใน

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานภาคประชาชนที่ร่วมดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดในสังคมไทย ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากส่วนราชการอย่างเป็นทางการในรูปแบบในการขับเคลื่อนกิจกรรม จึงทำให้การดำเนินงานมีแนวทางที่ชัดเจน และมีผลการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม รวมถึงเป็นกิจกรรมที่มีความเข้มแข็ง และมีการขยายเครือข่ายในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยมีส่วนราชการร่วมสนับสนุนการขับเคลื่อนกิจกรรม ซึ่งหน่วยงานภาคประชาชนที่ร่วมดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดในสังคมไทยที่นำมาศึกษาประกอบด้วย

3.1) กองทุนแม่ของแผ่นดิน

3.1.1) ความเป็นมาของโครงการ

ในปีพุทธศักราช 2546 สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จแปรพระราชฐานไปเยี่ยมพสกนิกรในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พระองค์ได้เสด็จเยี่ยมราษฎรของหมู่บ้านที่เคยมีปัญหาเสพติดและสามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยพลังของประชาชน ที่อำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี ตามกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง ด้วยการใช้แนวทางสันติวิธีให้ผู้เคยค้าเคยเสพในระดับหมู่บ้านปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากผู้ที่เป็น“การะ”ให้กลับมาเป็น“พลัง”ในการแก้ไขปัญหาเสพติดให้กับหมู่บ้านของตนเอง โดยที่ภาครัฐเป็นผู้ให้การสนับสนุน ซึ่งพระองค์ท่านทรงพอพระราชหฤทัยในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้เป็นอย่างมาก จึงได้พระราชทานพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ให้กับเลขาธิการ ป.ป.ส.จำนวนหนึ่งเพื่อให้เป็นประโยชน์ของหมู่บ้านในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งราษฎรอาสาสมัครทั้งหลายได้มีความเห็นร่วมกันว่า พระราชทรัพย์ที่ได้รับพระราชทานนั้นถือเป็นมงคลสูงสุด หากมีการนำพระราชทรัพย์พระราชทานนี้ไปไว้ที่หมู่บ้านและชุมชน ก็จะเป็นขวัญกำลังใจสูงสุดของปวงราษฎรทั้งหลายที่จะดำเนินการให้พระราชปณิธานของพระองค์ให้บรรลุผลสำเร็จ จึงได้เรียกพระราชทรัพย์พระราชทานนี้ว่า “กองทุนแม่ของแผ่นดิน” และเรียกชื่อหมู่บ้านและชุมชนที่ได้รับกองทุนแม่ของแผ่นดินว่า “หมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน”

3.1.2) วัตถุประสงค์ของกองทุน

- (1) เพื่อขยายพลังแห่งความดีของคนในหมู่บ้าน ชุมชน ให้กว้างขวางขึ้น
- (2) เพื่อเสริมสร้างกระบวนการในหมู่บ้าน ชุมชน ด้านความคิด ความรู้ การแลกเปลี่ยน การรวมกลุ่มและความตื่นตัว เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหามันหมู่บ้าน ชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเสพติด เพื่อให้หมู่บ้าน ชุมชน ใช้กระบวนการดังกล่าวให้บรรลุถึงความเข้มแข็งได้อย่างแท้จริง

(3) เพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายที่เป็นประโยชน์แก่สาธารณะ สนับสนุนให้คนทาดิ และเสียดสละเพื่อหมู่บ้าน ชุมชน

(4) เพื่อสนับสนุนกิจกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง เพื่อการพึ่งพาตนเอง และพึ่งพาซึ่งกันและกันอย่างยั่งยืน เป็นผลทาให้ปัญหาพื้นฐานของหมู่บ้าน ชุมชน ลดลง

(5) เพื่อสนับสนุนกิจกรรมการแก้ไขปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน ชุมชน อย่างยั่งยืน และพัฒนาเป็นศูนย์เรียนรู้หมู่บ้าน ชุมชน เพื่อก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ของชุมชนทั้งภายในและระหว่างหมู่บ้าน ชุมชน

3.1.3) กลไกการขับเคลื่อนกองทุนแม่ของแผ่นดิน

มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนกองทุนแม่ของแผ่นดินในแต่ละระดับ โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

(1) คณะกรรมการขับเคลื่อนกองทุนแม่ของแผ่นดินระดับจังหวัด ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับมอบหมาย เป็นประธาน, ท้องถิ่นจังหวัด, เกษตรจังหวัด, สาธารณสุขจังหวัด, ผอ.กศน., ผู้แทนเครือข่ายกองทุนแม่ของแผ่นดิน หรือองค์กรภาคประชาชน 3-5 คน ตามเหมาะสม, หัวหน้า สพส.จ., ผู้แทน ป.ป.ส.ภาค เป็นคณะทำงานพัฒนาการจังหวัด เป็นเลขานุการ และหัวหน้ากลุ่มงานที่รับผิดชอบงานยาเสพติดของสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

(2) คณะกรรมการขับเคลื่อนกองทุนแม่ของแผ่นดินระดับอำเภอ ประกอบด้วย นายอำเภอ เป็นประธาน, ท้องถิ่นอำเภอ, เกษตรอำเภอ, สาธารณสุขอำเภอ, ผอ.กศน., ผู้แทนเครือข่ายกองทุนแม่ของแผ่นดิน หรือ องค์กรภาคประชาชน 3-5 คน ตามเหมาะสม, ผู้แทน สพส.อ., เป็นคณะทำงาน พัฒนาการอำเภอ เป็นเลขานุการ และเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนที่รับผิดชอบงานยาเสพติด เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

3.1.4) แนวทางการดำเนินงาน

(1) กิจกรรมการตรวจสอบสุขภาพกองทุนแม่ของแผ่นดิน (ระดับหมู่บ้าน) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

(1.1) เพื่อจัดเก็บข้อมูลผลการดำเนินงานตลอดจนปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดินในภาพรวม

(1.2) เพื่อทราบสถานะของกองทุนแม่ของแผ่นดินว่าเข้มแข็งในระดับใด

(1.3) เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการวางแผนพัฒนากองทุน ให้สามารถขับเคลื่อนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(2) กิจกรรมต้นกล้ากองทุนแม่ของแผ่นดิน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

(2.1) สร้างความเข้าใจการดำเนินงานกองทุนแม่ของแผ่นดิน

(2.2) ส่งเสริมให้มีการดำเนินกิจกรรม 9 ขั้นตอน เพื่อเตรียมความพร้อมเป็นกองทุนแม่ของแผ่นดิน และคัดเลือกเข้ารับมอบเงินพระราชทานกองทุนแม่ของแผ่นดิน

(3) กิจกรรมการดำเนินงานศูนย์เรียนรู้กองทุนแม่ของแผ่นดินระดับอำเภอ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

(3.1) เสริมสร้างให้เกิดศูนย์การเรียนรู้ด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ขึ้นเพื่อเป็นตัวอย่างในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์แก่พื้นที่อื่นๆ

(3.2) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนา แลกเปลี่ยน และเผยแพร่องค์ความรู้ในการแก้ไขปัญหายาเสพติด

3.2) ชมรม TO BE NUMBER ONE

3.2.1) ความเป็นมาของโครงการ

จากสถานการณ์ปัญหายาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดในทุกพื้นที่ของประเทศไทยได้ทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกขณะ ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งด้านการเมืองและความมั่นคงของประเทศ และส่งผลให้มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดเข้าไปในกลุ่มเด็กและเยาวชน ซึ่งจะเป็นอนาคตของชาติ ในกรณีนี้ ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ทรงมีความห่วงใยต่อประชาชนชาวไทยเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 6-25 ปี ซึ่งถือเป็นกลุ่มเสี่ยงสูง จึงทรงรับเป็นองค์ประธาน โครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด หรือ โครงการ TO BE NUMBER ONE เพื่อให้การรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดภายในประเทศดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ โดยได้รับความร่วมมือ และร่วมพลังทั้งจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และมุ่งหวังให้เกิดการกระตุ้นและปลูกจิตสำนึกของประชาชนทุกคนในสังคมให้มีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักว่า การที่จะเอาชนะปัญหายาเสพติดมิใช่หน้าที่ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือองค์กรใดองค์กรหนึ่งเท่านั้น แต่ประชาชนทุกคนในชาติจะร่วมแรงร่วมใจกันเป็นพลังของแผ่นดินที่จะต่อสู้และเอาชนะปัญหายาเสพติด

3.2.2) วัตถุประสงค์โครงการ

- (1) สร้างกระแสค่านิยมและเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจ ในกลุ่มเยาวชนไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด
- (2) พัฒนาศักยภาพและคุณภาพเยาวชน ให้เป็นคนรุ่นใหม่ที่เชื่อมั่นและภาคภูมิใจในตนเอง
- (3) สนับสนุนเยาวชนและชุมชน ให้จัดกิจกรรมสร้างสรรค์ โดยการสนับสนุนของสังคม
- (4) สร้างความเข้าใจและยอมรับผู้มีปัญหา ยาเสพติด โดยให้โอกาสกลับมาเป็นคนดีของสังคม
- (5) เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มเยาวชนและประชาชนทั่วไป

3.2.3) กลุ่มเป้าหมาย

- (1) มีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายโดยจำแนกตาม Setting ได้แก่ สถานศึกษา สถานประกอบการ และชุมชน
- (2) กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย
 - (2.1) กลุ่มเป้าหมายหลัก คือ กลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 6-25 ปี (เป็นกรรมการ และสมาชิก)
 - (2.2) กลุ่มเป้าหมายรอง คือ ประชาชนทั่วไป (เป็นที่ปรึกษาชมรม และสมาชิกทั่วไป)

3.2.4) แนวทางการดำเนินงาน โดยใช้หลัก 3 ก 3 ย ดังนี้

- (1) 3 ก ประกอบด้วย
 - (1.1) กรรมการ : โดยสมาชิก TO BE NUMBER ONE ทำการคัดเลือกกรรมการเพื่อบริหารจัดการชมรม โดยให้มีผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างน้อย 5 คน ประกอบด้วย ประธาน รองประธาน เลขานุการ กรรมการ และ เกร็ดญิก ทั้งนี้ กรรมการชมรมอาจแบ่งเป็น 5 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายจัดหาทุน, ฝ่ายกิจกรรม, ฝ่ายประชาสัมพันธ์, ฝ่ายรับเรื่องราวร้องทุกข์ และฝ่ายสอดส่องดูแลและประเมินผล

(1.2) กิจกรรม : สนับสนุนให้สมาชิกใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เกิดความภาคภูมิใจ และมองเห็นคุณค่าของตน อันเป็นหนทางห่างไกลยาเสพติด รวมทั้งให้โอกาส และสนับสนุน การคืนคนดีสู่สังคมของสมาชิก เช่น การฝึกอาชีพ และจัดหาอาชีพให้ เป็นต้น

(1.3) กองทุน : กรรมการและสมาชิกร่วมดำเนินการจัดตั้งกองทุน เพื่อนำเงินรายได้หมุนเวียนใช้จ่ายในชมรม รวมถึงทรัพย์สินของชมรมด้วย

(2) 3 ย ประกอบด้วย

(2.1) ยุทธศาสตร์ที่ 1 การรณรงค์ปลูกจิตใต้สำนึกและสร้างกระแสนิยมที่เอื้อต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยกิจกรรมในยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างกระแส เช่น การรับสมัครสมาชิกชมรม ประชาสัมพันธ์ชมรม จัดกิจกรรมดนตรี กีฬา การประกวดกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ การตรวจหาสารเสพติด เข้าร่วมกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ ร่วมกับภาครัฐ สนับสนุน การศึกษา/อุปกรณ์ แก่ สถานศึกษา/ชุมชน ฯลฯ ร่วมกับชุมชนในการดูแลสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

(2.2) ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจให้แก่เยาวชน โดยกิจกรรมในยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจ เช่น การจัดตั้งชมรม/ ศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE การอบรมให้ความรู้เรื่องยาเสพติด/โครงการ TO BE NUMBER ONE อนุรักษ์ วัฒนธรรม ประเพณี การทำบุญทางศาสนา/ฟังเทศน์ การสืบสาน สืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น การจักสาน การดนตรี การฟ้อนฯ การจัดกิจกรรมที่ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น ฝึกอาชีพ เพื่อหารายได้ การคัด แยกขยะ การเลี้ยงไก่ การทำสวนผสมฯ การช่วยสาธารณประโยชน์ เช่น จิตอาสา (จราจร สร้างฝาย ปลูกต้นไม้ฯ)

(2.3) ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างและพัฒนาเครือข่ายเพื่อการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยกิจกรรมในยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างและพัฒนาเครือข่าย เช่น สนับสนุน วิทยากร (อบรมให้ความรู้ที่เกี่ยวข้อง), เงินทุนและอุปกรณ์แก่ชุมชนและสถานศึกษา ฯลฯ ในการจัดตั้ง ชมรม TO BE NUMBER ONE/ศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE เป็นพี่เลี้ยง/ที่ปรึกษาในการจัดตั้ง ชมรม TO BE NUMBER ONE แก่ชมรมอื่นๆ การเปิดโอกาสให้ผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติดเข้ามา ทำงานได้ ฯลฯ

2.6 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับทฤษฎีระบบ

2.6.1 ความหมายของทฤษฎีระบบ

Semprevivo (1976, p. 1) ได้กล่าวว่า ระบบเป็นองค์ประกอบต่างๆ ซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน เพื่อให้บรรลุผลอย่างใดอย่างหนึ่ง

Kast and Rosenzweig (1985) ได้กล่าวว่า ระบบเป็นการรวมตัวกันขององค์ประกอบต่างๆ ที่มีลักษณะเป็นระบบย่อย และระบบย่อยดังกล่าวจะมีการประสานสัมพันธ์กันในการทำหน้าที่ และมีผลกระทบต่อกัน

Senn (1990, p. 72-73) ได้กล่าวว่า ระบบคือ ชุดขององค์ประกอบที่มีปฏิสัมพันธ์ต่อการดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง ทั้งนี้ ระบบอาจมีลักษณะเป็นนามธรรม เช่น ระบบวัฒนธรรม ระบบสังคม หรืออาจมีลักษณะที่เป็นรูปธรรม เช่น ระบบคอมพิวเตอร์ ระบบไฟฟ้า ฯลฯ

Banathy (1992 cited in Lunenburg and Ornstein, 1996, p. 14) ได้กล่าวว่า ระบบเป็นกลุ่มขององค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งต่างก็ทำหน้าที่เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างร่วมกัน

ฉฐนิภา คุปรัตน์ (2523, หน้า 42) ให้ความหมายว่า ระบบคือ ส่วนประกอบหลายๆ ส่วนมารวมกัน โดยประสานสัมพันธ์กัน ซึ่งทุกระบบจะมีระบบย่อย (Sub-system) ยกเว้นระบบที่เล็กที่สุด และทุกระบบยกเว้นระบบที่ใหญ่ที่สุดจะมีระบบใหญ่ (Supra-system) ครอบคลุมอยู่อีกทีหนึ่ง ซึ่งระบบใหญ่ที่กล่าวถึงก็คือ สภาพแวดล้อมของระบบนั่นเอง

สรุปได้ว่า ระบบ หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กัน และส่งผลกระทบต่อกัน ในลักษณะต่างๆ โดยองค์ประกอบที่อยู่ภายในระบบจะมีการร่วมกันทำงานอย่างผสมผสานกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

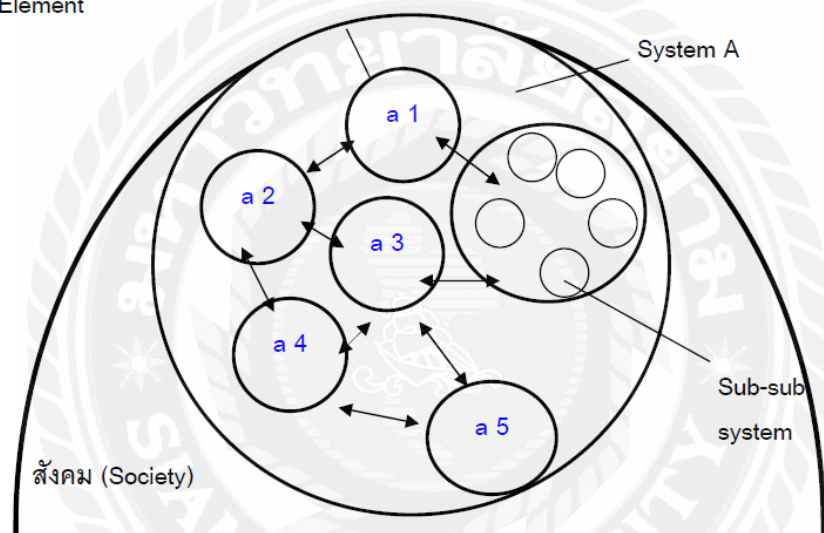
2.6.2 ความสำคัญของทฤษฎีระบบ

โลกสมัยใหม่ทุกสิ่งต่างมีความสัมพันธ์ที่สลับซับซ้อนต่อกัน และมีระบบย่อยต่างๆ ทับซ้อนกันมากขึ้น ดังนั้น การมองโลกแบบเดิมๆ จึงไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ โดยเฉพาะโลกยุคโลกิวัฒน์ที่มีการสื่อสารที่สะดวก รวดเร็ว และเชื่อมโยงถึงกันทั่วทุกแห่ง ซึ่งทำให้รับรู้สิ่งต่างๆ ได้เปิดออก และทุกอย่างมีความสัมพันธ์กันทั้งทางตรง และทางอ้อม จึงทำให้การแก้ไขปัญหาต่างๆ จำเป็นต้องมองอย่างรอบด้าน และเข้าใจถึงปัจจัยต่างๆ ที่เชื่อมโยงถึงกันด้วย ทั้งนี้ Owens (1998, p. 41) ได้กล่าวว่า แนวความคิดเกี่ยวกับระบบนี้ได้กลายเป็นพื้นฐานที่ใช้เป็นวิธีการในการพิจารณาและวิเคราะห์สถานการณ์ที่ยุ่งยากซับซ้อน ซึ่งสอดคล้องกับที่ Shrode and Voich (1974, p. 94) ได้กล่าวไว้ว่า ทฤษฎีระบบนับว่าเป็นสหวิทยาการอย่างหนึ่งที่จะนำไปสู่การวิเคราะห์หรือพิจารณาสิ่งต่างๆ ได้อย่างชัดเจน

มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ Lunenburg and Ornstein (1996, p. 14) ได้กล่าวถึงความสำคัญของระบบไว้ว่าเป็นแนวคิดหนึ่งที่มีความสำคัญและมีประโยชน์อย่างมากในการทำความเข้าใจองค์การต่างๆ

จึงอาจสรุปได้ว่า ทฤษฎีระบบจึงเป็นการมองความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ แบบองค์รวม โดยเชื่อว่า ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นส่วนหนึ่งของระบบที่ใหญ่ขึ้นไปอีกระดับ ในขณะที่เดียวกันตัวมันเองก็เป็นระบบที่สามารถแยกย่อยลงไปเป็นระบบเล็กๆ มากมายหลายระดับได้ และระบบย่อยต่างมีความสัมพันธ์กันซึ่งได้ส่งผลต่อการดำรงอยู่ของกันและกัน ดังตัวอย่างในภาพ

System Element

ภาพที่ 1 แสดงความสัมพันธ์ในเชิงองค์รวม

ที่มา : สถาบันการเรียนรู้และพัฒนาประชาสังคม และเครือข่ายประชาสังคม 20 จังหวัด และมูลนิธิพัฒนาไท (2545: <http://pattanathai.nesdb.go.th>)

โดยอธิบายได้ว่า System A จะประกอบไปด้วย System Element ต่างๆ เช่น System a1, System a2, ... ที่สัมพันธ์กันและประกอบกันขึ้นเป็น System A และใน System (เช่น a1, a2, ...) ก็จะสามารถประกอบไปด้วย sub-sub system ที่ประกอบขึ้นเป็น Sub-System a1 และใน Sub-sub System ก็จะสามารถแยกย่อยลงไปได้อีกเรื่อยๆ จนถึง infinity ในขณะเดียวกัน ระบบ System A ก็จะต้องสัมพันธ์กับระบบที่ใหญ่กว่าขึ้นไป เช่น จากระบบของปัจเจกไปถึงระบบสังคมโลกและอื่นๆ จนถึง infinity เช่นกัน ด้วยเหตุนี้ System Theory จึงมีความหมายต่อระบบการจัดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมมาก เพราะในการมอง

นิยามและแก้ไขปัญหาดังกล่าว หากเพ่งมองไปที่ระบบย่อยเพียงระบบเดียว โดยไม่ได้มองถึงความสัมพันธ์ระหว่างระบบย่อยต่างๆ หรือระบบย่อยกับระบบใหญ่เราก็จะไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ หรือหาทางแก้ที่ระบบใหญ่โดยไม่เปลี่ยนระบบย่อยก็ไม่สามารถทำได้สำเร็จเช่นกัน

2.6.3 องค์ประกอบของทฤษฎีระบบ

อุทัย บุญประเสริฐ (2529, หน้า 5) ได้กล่าวว่า ระบบในฐานะที่เป็นวิธีการ ประกอบด้วย ปัจจัย (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Output) ทั้งนี้ ในการดำเนินงานได้มีการประยุกต์ใช้ ทฤษฎีระบบในกรณีที่เป็นกิจกรรมของมนุษย์ได้ทุกรูปแบบ และเป็นที่ยอมรับหลายมากที่สุด เนื่องจากมีความสะดวกในการประยุกต์ใช้และมีประสิทธิภาพสูงในการจัดการ การปรับปรุง และการควบคุมการทำงานในด้านต่างๆ

Bittel (1978, p. 1131), Schoderbek and others (1990, p. 22) และ Lunenburg and Ornstein (1996, p. 15-16) ได้กล่าวไว้อย่างสอดคล้องกันว่า องค์ประกอบของระบบสามารถพิจารณาได้จากกรอบโครงสร้างพื้นฐานของระบบ (The Basic Systems Framework) ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ หรือ ระบบย่อย (Process/Sub-system) ผลผลิต (Output) ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) และสิ่งแวดล้อมของระบบ (Environment)

เฉลิมชัย หาญกล้า (2545, หน้า 21) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของระบบที่สำคัญว่ามีอยู่ด้วยกัน 5 ส่วน ดังนี้

1. ปัจจัยนำเข้า หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่นำเข้าไปสู่ระบบเพื่อให้ระบบสามารถดำเนินการไปได้ เช่น ทรัพยากรบุคคล วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ ข้อมูลต่าง ๆ ฯลฯ
2. กระบวนการ หมายถึง วิธีดำเนินการหรือขั้นตอนในการนำปัจจัยนำเข้าต่างๆ ไปจัดกระทำ เพื่อให้ได้ผลผลิตที่ต้องการของระบบ
3. ปัจจัยส่งออก หมายถึง ผลอันเกิดจากกระบวนการทำงานของระบบ ทำให้ได้ผลผลิตที่ต้องการ
4. ข้อมูลป้อนกลับ หมายถึง ข้อมูลที่ส่งกลับเข้าสู่ระบบเพื่อใช้ในการปรับปรุงปัจจัยนำเข้ากระบวนการ และผลผลิตของระบบให้มีความเหมาะสมต่อไป
5. สภาพแวดล้อมของระบบ หมายถึง ทุกสิ่งที่อยู่ภายนอกขอบเขตของระบบ แต่มีความเกี่ยวข้องและมีผลกระทบต่อระบบ เช่น สภาพเศรษฐกิจ สภาพสังคม และการเมือง เทคโนโลยี นโยบายของรัฐบาล ฯลฯ

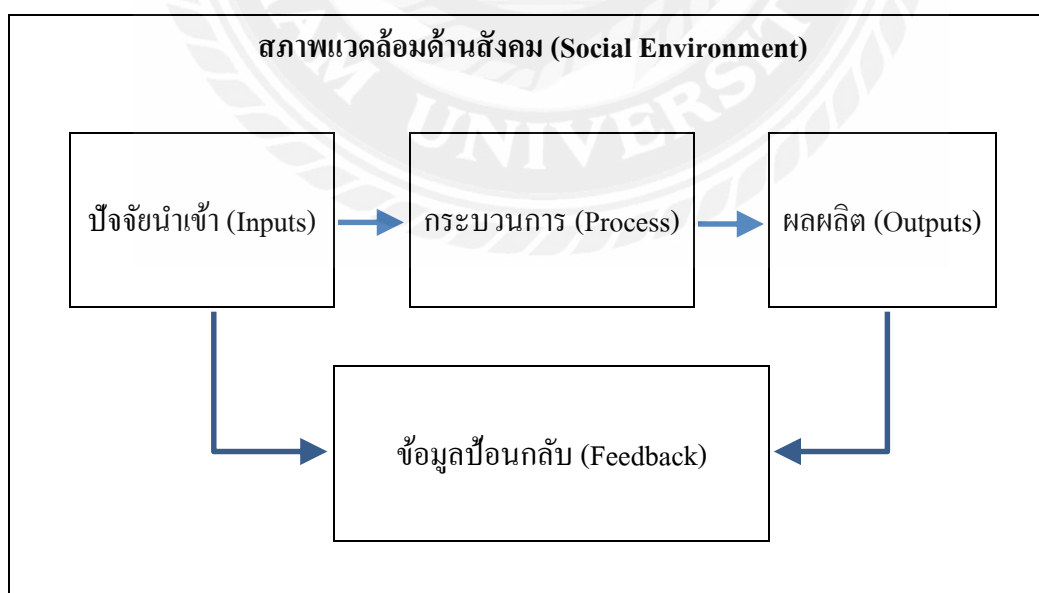
David Easton. (1957, p. 383-400) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของระบบไว้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมของระบบการเมืองก่อให้เกิดความต้องการ (demands) และ การสนับสนุน (supports) ที่นำไปสู่การกระทำ (action) หรือการคงสถานะ (status quo) ซึ่งเป็นปัจจัยนำเข้า (inputs) ผ่านพฤติกรรมทางการเมือง (political behavior) ต่อระบบการเมือง

ขั้นตอนที่ 2 ความต้องการประกอบกับการสนับสนุนของกลุ่มการเมืองสร้างกระบวนการ (process) ที่กระตุ้นให้เกิดการแข่งขันที่นำไปสู่การตัดสินใจ (decisions) หรือผลผลิต (outputs) ซึ่งอาจเรียกทางการเมืองได้ว่า นโยบาย (policy) ที่ตอบสนองโดยตรงต่อสภาพแวดล้อมด้านกายภาพ (physical environment) หรือสภาพแวดล้อมด้านสังคม (social environment)

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อผลลัพธ์ถูกนำกลับไปสู่สภาพแวดล้อม จะเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในสภาพแวดล้อม ที่อาจเรียกได้ว่าเป็นผลลัพธ์ (outcomes)

ขั้นตอนที่ 4 การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์กับสภาพแวดล้อมก่อให้เกิด (generate) ความต้องการใหม่ๆ หรือ การสนับสนุนใหม่ๆ หรือต่อต้าน จากกลุ่มผู้สนับสนุน ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่เรียกว่าการป้อนกลับ (feedback) ไปเป็นปัจจัยนำเข้าและเข้าสู่กระบวนการการตัดสินใจอีกครั้งทำให้เกิดวงจรป้อนกลับ (feedback loop) ซ้ำไปเรื่อยๆ ไม่รู้จบ

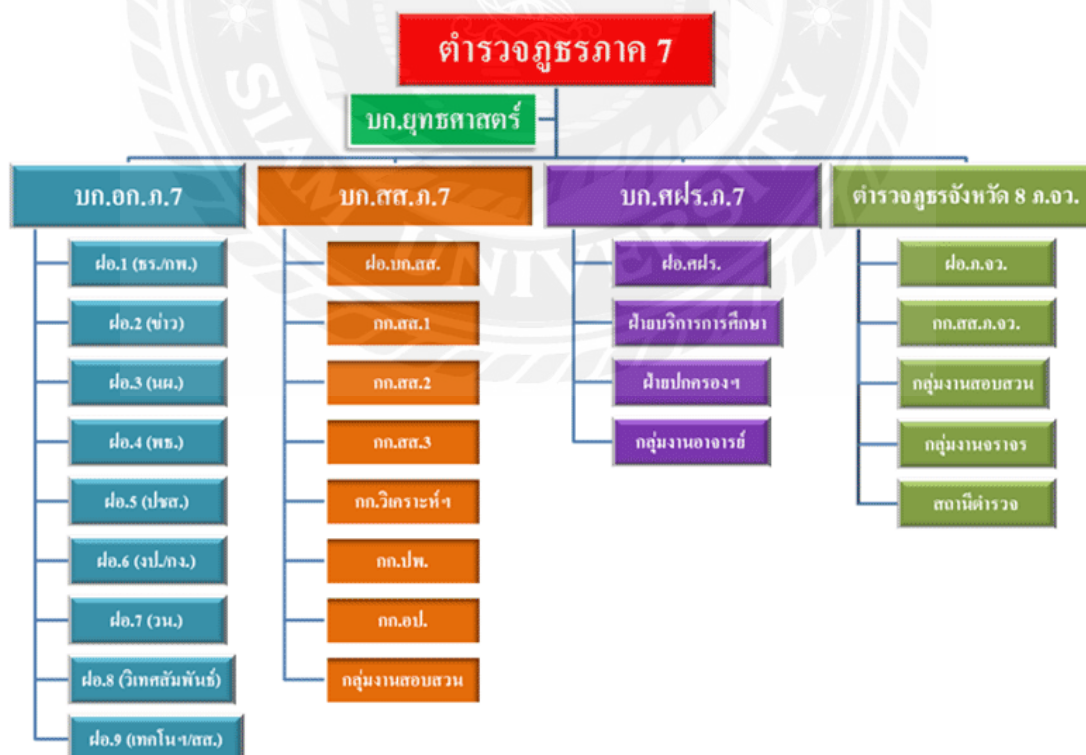
ภาพที่ 2 องค์ประกอบของระบบ

2.7 ตำรวจภูธรภาค 7

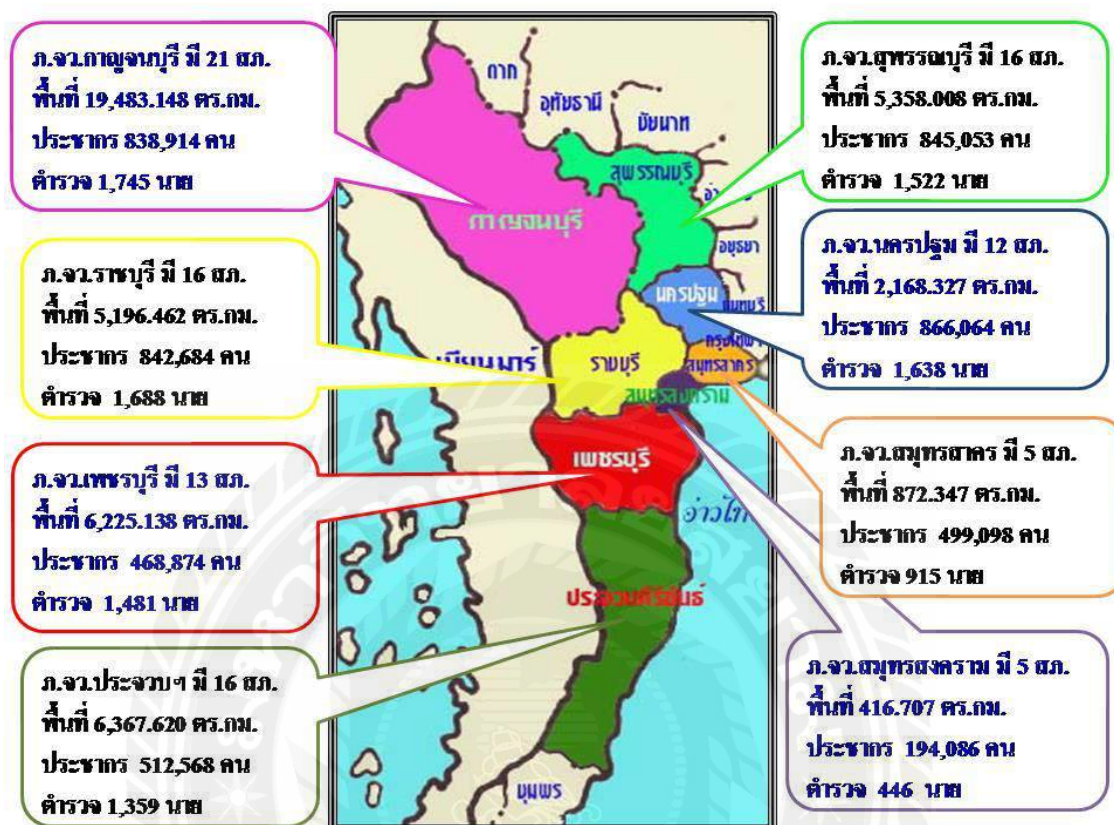
2.7.1 ความเป็นมาของตำรวจภูธรภาค 7

ก่อนปี พ.ศ.2483 พื้นที่ของตำรวจภูธรภาค 7 อยู่ในความรับผิดชอบ ของกองบังคับการ ตำรวจภูธรเขต 6 ซึ่งมีที่ตั้งอยู่ที่กระทรวงมหาดไทย ต่อมาเมื่อประมาณปี พ.ศ.2483 ได้ตั้งเป็นกองบังคับการ ตำรวจภูธรเขต 7 ขึ้น โดยอาศัยกองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐมเป็นสถานที่ทำงาน ต่อมา มีการขอยืมส โมสรเสื่อป่าเป็นที่ตั้งกองบังคับการตำรวจภูธรเขต 7 โดยขึ้นบนเป็นที่ตั้งกองบังคับการ ตำรวจภูธรเขต 7 ส่วนชั้นล่างเป็นที่ตั้งกองกำกับการตำรวจภูธรเขต 7 และมีการก่อสร้างกองบังคับการ ตำรวจภูธรเขต 7 ขึ้นใหม่ โดย พล.ต.อ.ประเสริฐ รุจิรวงศ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง มหาดไทย และอธิบดีกรมตำรวจได้มาวางศิลาฤกษ์เมื่อ 11 มิถุนายน 2507 ต่อมาในปี พ.ศ. 2519 ได้มีพระราช กฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมตำรวจ (ฉบับที่ 5) ลง 11 มกราคม 2519 จึงเปลี่ยนชื่อเป็นกองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 7 และในปี พ.ศ. 2539 ได้มีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมตำรวจ จึงได้เปลี่ยน จากตำแหน่งหัวหน้าตำรวจภูธรภาค 7 เป็นผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค 7

2.7.2 โครงสร้างองค์การและพื้นที่รับผิดชอบ

ภาพที่ 3 โครงสร้างตำรวจภูธรภาค 7 (ที่มา: <http://police7.go.th/>)

ภาพที่ 4 พื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7 (ที่มา: <http://police7.go.th/>)

- 1) พื้นที่รับผิดชอบ 46,087 ตร.กม./ ประชากร 5,064,546 คน
- 2) กำลังข้าราชการตำรวจทั้งหมด 12,094 นาย จำแนกเป็น
 - 2.1) ชั้นสัญญาบัตร 5,354 นาย
 - 2.2) ชั้นประทวน 6,740 นาย
- 3) รับผิดชอบพื้นที่ 8 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดนครปฐม จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

- 4) สถานีตำรวจ 104 สถานีตำรวจ
 - 4.1) ผู้กำกับการ เป็นหัวหน้าสถานีตำรวจ 94 แห่ง
 - 4.2) รองผู้กำกับการ เป็นหัวหน้าสถานีตำรวจ 8 แห่ง
 - 4.3) สารวัตรใหญ่ เป็นหัวหน้าสถานีตำรวจ 2 แห่ง
- 5) อัตราส่วนในภาพรวม ตำรวจ 1 นาย : ประชากร 433 คน

2.7.3 อำนาจหน้าที่

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (2552) ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการในสำนักงานตำรวจแห่งชาติไว้ในระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2552 โดยให้ตำรวจภูธรภาค 7 มีอำนาจหน้าที่ ในเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครอง ดังต่อไปนี้

- 1) กำหนดยุทธศาสตร์ วางแผน ควบคุม ตรวจสอบ ให้คำแนะนำและเสนอแนะการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของตำรวจภูธรภาคและหน่วยงานในสังกัด
- 2) ถวายความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชมารดา
- 3) บูรณาการร่วมกับหน่วยงานตำรวจหรือหน่วยงานอื่นที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่รับผิดชอบ
- 4) ควบคุม ตรวจสอบ และแนะนำข้าราชการตำรวจที่สังกัดหน่วยงานอื่นที่อยู่ในพื้นที่ ให้เป็นไปตามนโยบายของคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตลอดจนให้มีอำนาจยับยั้งการกระทำใดๆ ของข้าราชการตำรวจที่สังกัดหน่วยงานอื่นในเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองที่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติไว้ชั่วคราว แล้วรายงานสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนด
- 5) ดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การรักษาความสงบเรียบร้อย และการให้ความปลอดภัยแก่บุคคลสำคัญ ประชาชน ตลอดจนการให้บริการช่วยเหลือประชาชน
- 6) ปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับความผิดทางอาญาตามที่ได้รับมอบหมาย
- 7) ดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร
- 8) ส่งเสริมและสนับสนุนเกี่ยวกับการบรรเทาสาธารณภัย
- 9) ดำเนินการเกี่ยวกับการจราจร
- 10) ดำเนินการเกี่ยวกับการสรรหาบุคคลเพื่อเข้ารับราชการตำรวจ

11) ดำเนินการวิเคราะห์หาค้นหาความจำเป็นในการฝึกอบรม การสร้างและพัฒนา หลักสูตร ระบบการเรียนการสอน จัดฝึกอบรมก่อนเข้ารับราชการตำรวจ และจัดฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูน ประสิทธิภาพของข้าราชการตำรวจ พนักงานราชการ และลูกจ้างในสังกัด

12) ดำเนินการเกี่ยวกับการฝึกอบรมให้กับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐและ ภาคเอกชนเพื่อสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การรักษาความสงบเรียบร้อยและ รักษาความปลอดภัยในกิจการของตำรวจ

13) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ท้องถิ่นหรือชุมชนมีส่วนร่วมในกิจการของตำรวจเพื่อ ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา การรักษาความสงบเรียบร้อยและรักษาความ ปลอดภัยของประชาชนตามความเหมาะสมและความต้องการของแต่ละพื้นที่

14) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือ ที่ได้รับมอบหมาย

2.7.4 นโยบายในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7

1) ตำรวจภูธรภาค 7 (2558) ได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานในการป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติดที่สอดคล้องกับนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสำนักงานตำรวจ แห่งชาติไว้ดังนี้

1.1) ปราบปราม จับกุม ผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้ลำเลียง เครือข่าย และทำการขยายผลการ จับกุมทุกราย

1.2) ยึดทรัพย์สินผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดตามกฎหมาย

1.3) ป้องกันกลุ่มเสี่ยง โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่นและพื้นที่เสี่ยง โดยส่งเสริมการใช้ โครงการครู D.A.R.E.

1.4) พัฒนาระบบเทคโนโลยีที่จะใช้สกัดกั้น ป้องกันการลำเลียงยาเสพติดอย่าง ต่อเนื่อง

1.5) แลกเปลี่ยนข่าวสารและประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ และประเทศ อื่นๆ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน

1.6) ดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างเด็ดขาด

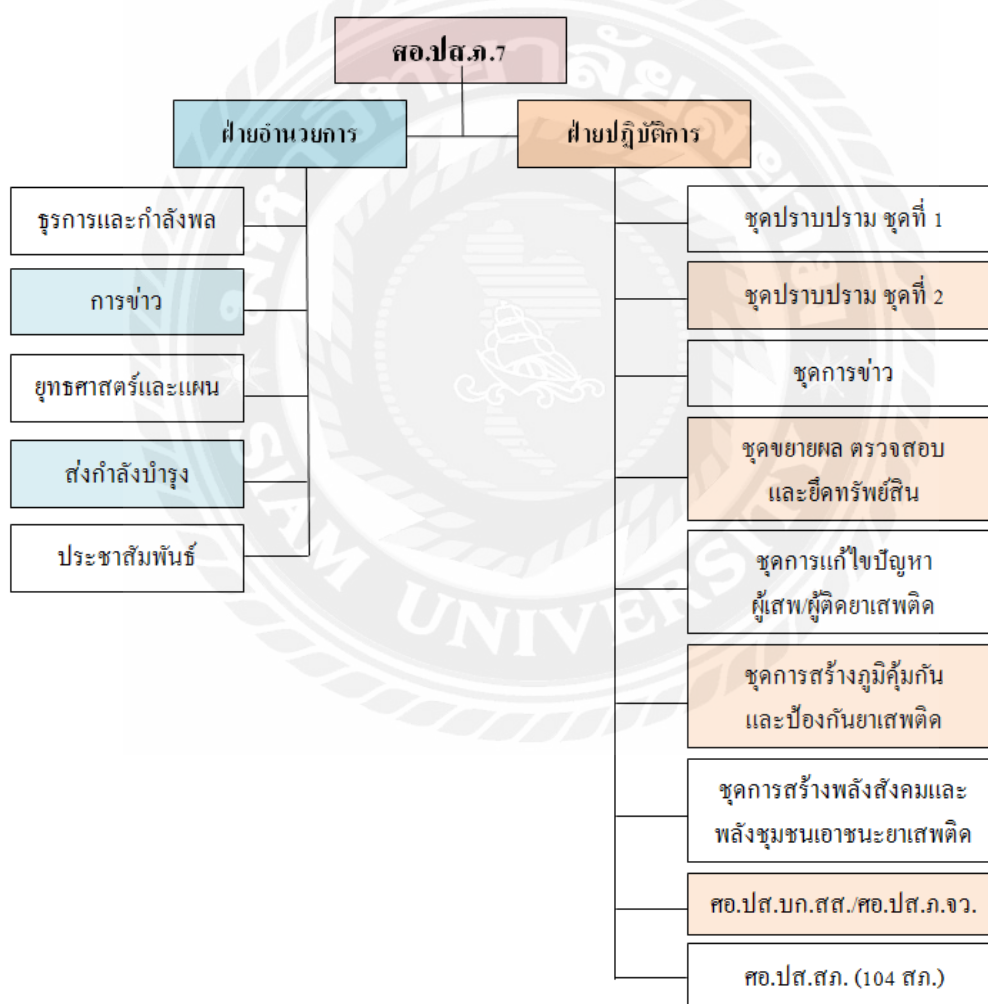
1.7) กำชับผู้บังคับบัญชาทุกระดับ สอดส่อง ดูแล และคอยสังเกต ผู้ใต้บังคับบัญชา ถึงพฤติกรรมทางราชการและส่วนตัว ความเปลี่ยนแปลงฐานะการใช้รายอย่างผิดวิสัย เพื่อป้องกันการใช้อำนาจหน้าที่อย่างมิชอบและเป็นอุปสรรคในการแก้ไขปัญหา ยาเสพติด

1.8) ผลักดันการปฏิบัติตามแผนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติให้บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

2) ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตำรวจภูธรภาค 7

ตำรวจภูธรภาค 7 มีการจัดตั้งศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ศอ.ปส.) ตำรวจภูธรภาค 7 เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1) โครงสร้างศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตำรวจภูธรภาค 7

ภาพที่ 5 โครงสร้างศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตำรวจภูธรภาค 7 (ที่มา:

<http://police7.go.th/>)

2.2) อำนาจหน้าที่

- จัดทำแผนงานปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2558
- กำหนดเป้าหมายในการปราบปรามและการจัดระบบข้อมูลข่าวสารด้านยาเสพติด ให้ครอบคลุมสภาพปัญหาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบ
- บูรณาการในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดร่วมกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
- วางแผนพัฒนากำลังพลให้มีศักยภาพสูงขึ้น ตลอดจนสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ หรือประสานความหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้งานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดบรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้
- ควบคุม กำกับ ดูแล และติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของหน่วยงานในสังกัดทุกระดับ
- แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตำรวจภูธรภาค 7 มอบหมาย

2.3) ภารกิจ

ตำรวจภูธรภาค 7 ดำเนินการสืบสวนปราบปรามผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้ค้ารายสำคัญ ผู้มีอิทธิพล และผู้ที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ สอบสวนขยายผล โดยนำมาตรการริบทรัพย์มาดำเนินการต่อผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดทุกราย โดยการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดตามหลักนิติธรรม สร้างภูมิคุ้มกัน และป้องกันยาเสพติดให้แก่ประชาชน และเยาวชนกลุ่มเสี่ยง ขจัดปัจจัยเสี่ยงที่เอื้อต่อปัญหาเสพติดในพื้นที่ของตำรวจภูธรภาค 7 ตลอดจนให้การสนับสนุนแก่หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ปี พ.ศ.2558 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2557 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2558

2.4) แนวทางการปฏิบัติ

- เพิ่มความเข้มในการสกัดกั้น ปราบปราม และหยุดยั้งการแพร่ระบาดของยาเสพติดตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติอย่างจริงจัง โดยยึดหลักกฎหมายและหลักนิติธรรม
- พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ด้านตรวจ จุดตรวจ จุดสกัด โดยนำเทคโนโลยี และเครื่องมือที่ทันสมัย โดยเฉพาะ ระบบอ่านแผ่นป้ายทะเบียนรถยนต์อัตโนมัติ (License Plate Recognition : LPR) ที่มีอยู่ทั่วประเทศ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์เส้นทางการลำเลียง เพื่อปรับแผนในการตั้งด่านตรวจ

จุดตรวจ จุดสกัด ยาเสพติดให้สอดคล้องกับสถานการณ์ และเทคโนโลยีเครื่อง X-Ray ที่สามารถตรวจหา ยาเสพติดที่ซุกซ่อนมากับรถบรรทุกขนาดใหญ่ เช่น รถบรรทุกสินค้าเกษตรหรืออุตสาหกรรม รถขนส่งสิ่งปฏิกูล และรถขนแร่ต่างๆ ซึ่งยากต่อการตรวจค้นของเจ้าหน้าที่และสุนัขตำรวจ

- สกัดกั้นยาเสพติดตามเส้นทางคมนาคม ที่เป็นเส้นทางผ่านของการลำเลียงยาเสพติด โดยการบูรณาการตั้งด่านถาวร ด่านตรวจ จุดตรวจ จุดสกัด ที่อยู่ในข่ายคมนาคม หรือเส้นทางรองของเป้าหมายพื้นที่ในลักษณะเครือข่ายเฝ้าระวัง และตั้งแหล่งเฝ้าระวัง โดยเฉพาะตามเส้นทางเชื่อมต่อชายแดน

- ปราบปรามผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก แหล่งพักยาเสพติดตามแนวชายแดน ผู้ลำเลียงยาเสพติดและผู้ค้ายาเสพติดทุกระดับ โดยเฉพาะผู้ค้ายาเสพติดในพื้นที่แพร่ระบาดตามข้อเรียกร้องของประชาชน

- พัฒนาระบบงานการข่าว และช่องทางในการแจ้งข่าวสาร ข้อร้องเรียนเบาะแสยาเสพติด โดยเฉพาะสื่อเทคโนโลยี และวางระบบการรักษาความปลอดภัยของผู้แจ้งข้อมูล

- กำหนดแนวทางในการสืบสวน สอบสวน จับกุม และขยายผลคดียาเสพติดทุกคดีเพื่อนำไปสู่การทำลายเครือข่ายนักค้ายาเสพติดทุกระดับ รวมถึงสืบสวน ค้นหา และติดตามผู้ที่มีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับกระบวนการค้ายาเสพติดในระดับต่างๆ แล้วทำการคัดกรองเพื่อจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลที่มีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติด สำหรับใช้ในการสืบสวน

- กำหนดมาตรการในการประสานความร่วมมือกับทางสถาบันการเงินในการสืบสวนติดตามเส้นทางการเงินของเครือข่ายการค้ายาเสพติดรายสำคัญ เพื่อหาความเชื่อมโยงกับเครือข่ายการค้าระดับต่างๆ จนถึงเครือข่ายระดับประเทศและระหว่างประเทศ เพื่อตัดวงจรทางการเงิน

- ตรวจยึดและอายัดทรัพย์สิน ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดทุกระดับทุกคดีตามกฎหมายโดยเคร่งครัด

- บูรณาการทางกฎหมายโดยใช้มาตรการทางการตรวจสอบทรัพย์สิน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรเพื่อตรวจสอบกดดันให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินของกลุ่มเครือข่ายการค้ายาเสพติด โดยให้มีการประสานข้อมูลเพื่อตรวจสอบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงาน ป.ป.ส. สำนักงาน ป.ป.ง. กรมสรรพากร เป็นต้น

- ติดตามจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับคดียาเสพติดทั้งหมายจับใหม่และหมายจับค้างเก่า

- ให้ความร่วมมือกับกรมราชทัณฑ์ในการปฏิบัติการจับกุมตรวจค้นยาเสพติด
สิ่งของต้องห้ามและโทรศัพท์มือถือ เพื่อหยุดยั้งไม่ให้มีการค้าและการส่งสารในเรือนจำ

- กำหนดมาตรการและการบังคับใช้กฎหมายกับสถานประกอบการ สถาน
บริการ สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ ระบบการขนส่งภาครัฐและเอกชน ในพื้นที่ตำรวจภูธรภาค 7 เพื่อเฝ้า
ระวังปัญหาเสพติดโดยเพิ่มความเข้มในการตรวจตราไม่ให้เป็นแหล่งมั่วสุมทั้งในการเสพและการค้า
ยาเสพติด

- ดำเนินการตามโครงการครุตำรวจ D.A.R.E. เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่เด็ก
ก่อนวัยเสี่ยง และดำเนินการตามโครงการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาทุกระดับชั้น

- เพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรของตำรวจภูธรภาค 7 โดยจัดให้มีการฝึกอบรม
ด้านการสืบสวนสอบสวน และป้องกันปราบปรามยาเสพติด

- ดำเนินการทั้งทางอาญาและวินัยกับข้าราชการตำรวจที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับ
ยาเสพติดอย่างเด็ดขาด

2.5) เป้าหมายและตัวชี้วัดในการปราบปรามยาเสพติด

- จับกุมคดียาเสพติดใน 5 ข้อหาสำคัญให้ได้ร้อยละ 20 ของผลการจับกุมคดี
ยาเสพติดทั้งหมด

- ดำเนินคดีในความผิดฐานสมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือให้ได้ 500 คดี โดย
ให้นับตั้งแต่เลขอาชญากร ป.ป.ส.อนุมัติ

- ดำเนินการยึด/อายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับ ยา
เสพติดให้ได้ 1,700 ล้านบาท นับตั้งแต่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน หรือเลขอาชญากร ป.ป.ส.อนุมัติ

- ดำเนินการสืบสวนติดตามจับกุมผู้ต้องหาคดียาเสพติดตามหมายจับค้างเก่า
ใน 5 ข้อหาสำคัญ จำนวน 1,725 หมาย (หมายจับตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2545-30 กันยายน 2557)

2.7.5 สถานการณ์ยาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7

ตำรวจภูธรภาค 7 (2558) ได้กล่าวสรุปสถานการณ์ยาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบไว้ดังนี้

1) สถานการณ์ตามบริเวณชายแดนภายนอกประเทศฝั่งตรงข้ามอำเภอสังขละบุรี
จังหวัดกาญจนบุรีต่อเนื่องไปถึงชายแดนด่านสิงขร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไม่ปรากฏข่าวสารเกี่ยวกับ
แหล่งผลิต และยังไม่พบการลักลอบนำเข้ายาเสพติด

2) การใช้เป็นแหล่งเก็บพักและซุกซ่อนยาเสพติด โดยกลุ่มเครือข่ายที่ลักลอบนำเข้า ยา
เสพติดจากชายแดนภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือใช้เป็นแหล่งเพื่อรอการส่งมอบให้ลูกค้า

โดยเฉพาะพื้นที่จังหวัดปริมณฑล ซึ่งมีเส้นทางคมนาคมติดต่อกับกรุงเทพมหานคร และจังหวัดในพื้นที่ภาคกลาง ทำให้สามารถลำเลียงยาเสพติดได้โดยสะดวก โดยมีผลจับกุมที่น่าสนใจในพื้นที่อำเภอเมือง และอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร อำเภอสามพราน และอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม อำเภอเมือง อำเภอบ้านโป่ง และอำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

3) เส้นทางที่ใช้ลำเลียงยาเสพติดจากภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลงสู่ภาคใต้ และส่งออกต่างประเทศ ตำรวจภูธรภาค 7 ได้มีการจับกุมผู้กระทำผิดในพื้นที่ และพบว่า มีการลักลอบลำเลียงยาเสพติด รวมถึงส่งออกต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยมีผลจับกุมที่น่าสนใจในพื้นที่ อำเภอนครชัยศรี อำเภอกำแพงแสน อำเภอสามพราน และอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม อำเภอเมือง อำเภอบ้านลาด และอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี อำเภอเมือง และอำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี อำเภอเมือง อำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี และอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อำเภอเมือง อำเภอท่ามะกา อำเภอแพนทวน อำเภอทองผาภูมิ และอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี อำเภอเมือง อำเภอบางปลาม้า อำเภอดอนเจดีย์ และอำเภออุททอง จังหวัดสุพรรณบุรี อำเภอเมือง และอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร และอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

4) กลุ่มเครือข่ายนักค้ายาเสพติดในพื้นที่ภาคตะวันตกมีพฤติกรรมเชื่อมโยงกับกลุ่มนักค้าบริเวณชายแดนภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออก โดยกลุ่มเครือข่ายนักค้ายาเสพติดในพื้นที่ภาคตะวันตกจะเดินทางขึ้นไปปรับยาเสพติดด้วยตนเอง หรือว่าจ้างให้ผู้อื่นลักลอบลำเลียงยาเสพติดเข้ามาในพื้นที่ และใช้เส้นทางถนนเพชรเกษม และพระราม 2 ในการลักลอบลำเลียงยาเสพติดลงสู่พื้นที่ภาคใต้ต่อไป

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ไพฑูรย์ แสงพุ่ม (2548) ได้ศึกษาถึงสาเหตุและปัจจัยที่ทำให้เยาวชนเข้าไปใช้ยาเสพติด และวิธีการ/รูปแบบการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มเยาวชน โดยพบว่า การดำเนินงานหรือกิจกรรมของประเทศไทยที่ผ่านมา มีลักษณะเป็นการทำงานแบบ “นโยบายปุพพรม” กล่าวคือ มีกิจกรรมเพียงอย่างเดียวแต่ใช้ดำเนินการครอบคลุมไปทั่วทั้งประเทศ โดยปราศจากการศึกษาองค์ประกอบและความเหมาะสมของกิจกรรม และมุ่งหวังผลการรายงานในเชิงตัวเลข โดยมีได้สนใจถึงผลสำเร็จในเชิงคุณภาพที่แท้จริง จึงทำให้การแก้ไขปัญหายาเสพติดในเชิงพื้นที่ไม่บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้อย่างแท้จริง

อภาศิริ สุวรรณานนท์ และคณะ (2552, หน้า 31-35) ได้เสนอแนวทางการดำเนินงาน ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสาพิศด ดังนี้

1. มุ่งพัฒนาตัวบุคคล การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสาพิศดให้มีความสำคัญกับการ สร้างศักยภาพและคุณภาพชีวิตของคน เพื่อให้มีความสามารถ ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพภายใต้ สภาพแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไป บุคคลสามารถตัดสินใจแก้ไข ปัญหาชีวิตได้โดยไม่ต้องพึ่งยาเสาพิศด แม้ว่าจะมียาเสาพิศดแพร่ระบาดอยู่ในสภาวะแวดล้อมของบุคคล นั้นก็ตาม กระบวนการพัฒนาเพื่อให้คนมีภูมิคุ้มกันจากยาเสาพิศด เป็นการดำเนินการระยะยาวที่ควร เริ่มต้นจากการเตรียมความพร้อมของพ่อแม่ก่อนการให้การศึกษา การดูแลรักษาและบำรุงครรภ์ การ อบรมเลี้ยงดูภายหลังจาก การเกิด การให้การศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต การดอกรักษาด้วยยาเสาพิศด การให้ ข้อมูลข่าวสารนับจากวัยศึกษาเล่าเรียนจนล่วง เข้าวัยทำงาน นับเป็นกระบวนการระยะยาวในการสร้าง คนให้มีคุณภาพชีวิตที่ปราศจากการพึ่งยาเสาพิศด

2 กำหนดพื้นที่และกลุ่มประชากรเป้าหมายในการดำเนินงาน เนื่องจากการดำเนินงานป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสาพิศดมีทรัพยากรที่จะดำเนินการค่อนข้างจำกัด ทั้งงบประมาณ และบุคลากร ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการกำหนดพื้นที่เป้าหมาย และประชากรเป้าหมายที่จะเข้าไปดำเนินการให้ ชัดเจน นอกจากความจำกัดของทรัพยากรแล้ว ยังมีเหตุผลทางเทคนิค ในด้านการกำหนดมาตรการที่ เหมาะสมสำหรับการแก้ไขปัญหายาเสาพิศดในแต่ละพื้นที่ในการทำงาน เช่น พื้นที่ที่มีการแพร่ระบาดรุนแรง เบา บางและพื้นที่ที่ไม่มีปัญหา

3. ผสมผสานมาตรการในการดำเนินการผสมผสานมาตรการในการดำเนินงานป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสาพิศด เป็นผลจากการวิเคราะห์สภาพปัญหาในพื้นที่ และกลุ่มประชากรเป้าหมาย ค้นหาสาเหตุและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากปัญหา กำหนดทางเลือกใช้มาตรการที่เหมาะสมในการจัดการ กับปัญหาของแต่ละพื้นที่ และกลุ่มเป้าหมาย โดยมาตรการป้องกันยาเสาพิศดในพื้นที่นั้น ส่วนมาตรการ บำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพจะใช้ประชากรเป้าหมายที่มีปัญหาการ ติดยาเสาพิศด การกำหนด มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสาพิศดในพื้นที่ จึงควรมีลักษณะยืดหยุ่น ผสมผสานมาตรการเพื่อให้ สามารถจัดการกับปัญหาเสาพิศดที่มีความสลับซับซ้อน มากยิ่งขึ้น

4. กำหนดหน่วยงานรับผิดชอบการดำเนินงาน โดยการระดมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการ ดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสาพิศดในพื้นที่ ทั้งภาครัฐบาล ภาคเอกชนและองค์กรพัฒนา เอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ต้องกำหนดให้แต่ละหน่วยงานมีบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจน ตามความถนัดสอดคล้องกับภารกิจปกติของหน่วยงานนั้นๆ เช่น บทบาทของหน่วยงานด้าน

สาธารณสุข ได้แก่ การบำบัดรักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพ และงานด้านการป้องกันยาเสพติด หน่วยตำรวจในพื้นที่ควรมีภารกิจหลักในการปราบปราม และมีภารกิจรองในด้านของการป้องกันสถานศึกษา ควรมีภารกิจหลักในการป้องกันยาเสพติด และควรมีภารกิจรองในด้านของการฟื้นฟูสมรรถภาพนักเรียนติดยาเสพติดที่ผ่านขั้นตอนการบำบัดรักษาจากสถานบำบัดรักษามาแล้ว

5. ดำเนินงานในลักษณะองค์รวมแบบบูรณาการการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตจะมีประสิทธิภาพ ต่อเนื่อง ยั่งยืน ได้ก็ต่อเมื่อมีการดำเนินงานในลักษณะของการบูรณาการเข้าไปในภารกิจพัฒนาปกติที่หน่วยงานต่างๆ ดำเนินการกันอยู่ มิใช่งานพิเศษ หรืองานฝากที่แยกส่วนออกมาดำเนินการเป็นการเฉพาะตามงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร หากแต่ควรเป็นเนื้อหาเดียวกันกับการปฏิบัติการกิจของแต่ละหน่วยงานที่ดำเนินงานกันอยู่ เช่น กระบวนการเรียนการสอนในโรงเรียนสามารถบูรณาการเนื้อหาป้องกันยาเสพติดเข้าไปใน การเรียนการสอนวิชาต่างๆ ได้เกือบทุกวิชา โดยไม่มีเหตุผลและความจำเป็นใดๆ ที่ต้องสอนวิชาการป้องกันยาเสพติดเป็นการเฉพาะ อันเป็นการสิ้นเปลืองทรัพยากรบุคคล งบประมาณ และเวลา หรือในกระบวนการให้สุขศึกษาของอาสาสมัครสาธารณสุขที่ดำเนินงานแก่เยาวชนและ ประชาชนทั่วไปในกระบวนการพัฒนาผู้นำเยาวชน ผู้นำสตรี ของกรมการพัฒนาชุมชนก็เช่นเดียวกัน สามารถบูรณาการเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติดเข้าไปในเนื้อหาพัฒนาผู้นำโดยไม่จำเป็นต้องใช้จ่ายงบประมาณเพิ่มเติมแต่อย่างใด ดังนั้นทุกหน่วยงาน ทั้งภาครัฐบาล เอกชน และองค์กรพัฒนาเอกชนที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน สามารถบูรณาการเนื้อหาด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต เข้าไปในภารกิจพัฒนาที่หน่วยงานนั้นรับผิดชอบดำเนินการไปพร้อมๆ กัน โดยไม่ต้องแยกส่วนงานนี้ออกเป็นการเฉพาะ

6. มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน หรือกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องเนื่องจากปัญหาสุขภาพจิตเป็นปัญหาที่ประชาชนทุกคนในสังคมจะได้รับผลกระทบ ไม่ทางตรงก็โดยอ้อม ดังนั้น การส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน หรือกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกันอันได้แก่ องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรประชาชน นักเรียนนักศึกษาและผู้ใช้แรงงาน ในสถานประกอบการ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตในทุกกระบวนการ ดำเนินงานที่ประสานสอดคล้องกับการดำเนินงานของภาครัฐบาล ในฐานะหุ้นส่วนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจการต่างๆ ของรัฐเป็นรากฐานของประชาสังคมที่พึงปรารถนา และในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตประชากร กลุ่มเป้าหมายต่างๆ ควรเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการดำเนินการ ตั้งแต่ร่วมทำการศึกษาปัญหา วางแผนในการดำเนินงาน และตัดสินใจพิจารณา

ทางเลือกตลอดจนร่วมดำเนินงาน ปรับปรุงวิธีดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และร่วมติดตามประเมินผลการดำเนินงาน

7. การสร้างเอกภาพในการดำเนินงานมาตรการในการดำเนินงานป้องกันยาเสพติด ในปัจจุบันมีหลายรูปแบบ โดยมาตรการหลัก ได้แก่ การให้การศึกษา การให้บริการสนเทศ การจัดกิจกรรมทางเลือก การใช้มาตรการแทรกแซง การใช้กลุ่มเพื่อน การป้องกัน นอกจากนี้ยังมีมาตรการสนับสนุนอื่นๆ อีกมาก ได้แก่ การพัฒนาบุคลากร การวิจัยและพัฒนา การจัดระบบสารสนเทศ และการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน เป็นต้น มาตรการต่างๆ เหล่านี้ มีหน่วยงานทั้งภาครัฐบาล และองค์กรพัฒนาเอกชนเข้ามาเกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก หากไม่มีการจัดระบบงานโดยการใช้แผนเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการดำเนินงานแล้ว ก็จะเกิดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน ดังนั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากรของรัฐ รวมทั้งจัดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงมีความจำเป็นที่ต้องประสานแผนการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

8. การระดมทรัพยากรของหน่วยงานภาครัฐบาล และเอกชนเข้ามามี ส่วนร่วม นอกเหนือจากการระดมหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแล้ว ยังมีความจำเป็นต้องระดมทรัพยากรทั้งกำลังคนและงบประมาณ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานงบประมาณปกติที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลมีจำนวนค่อนข้างจำกัด และไม่เพียงพอสำหรับการดำเนินงานกับกลุ่มเป้าหมายต่างๆ นอกจากงบประมาณที่มาจากการจัดสรรของรัฐบาลแล้ว ปัจจุบันมีหน่วยงานภาครัฐกิจเอกชนหลายสาขาได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการดำเนินงาน เช่น ธุรกิจบันเทิง ธุรกิจประกันชีวิต และธุรกิจการค้าปลีก เป็นต้น แต่ก็ยังอยู่ในวงจำกัด ดังนั้น การระดมทรัพยากรจากองค์กรพัฒนาเอกชน ภาคธุรกิจเอกชน ที่จะเข้าร่วมมีอสนับสนุนการดำเนินงานในกลุ่มเป้าหมายต่างๆ นั้น นับเป็นส่วนที่จะทำให้ การดำเนินงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงควรสร้างความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของงานและโครงการต่างๆ ในด้านการป้องกันยาเสพติดให้กับองค์กรธุรกิจเอกชน ซึ่งในแต่ละปีองค์กรธุรกิจเอกชนเหล่านี้ได้ใช้จ่ายงบประมาณจำนวนมากในการสร้างภาพพจน์ของสินค้าและองค์กร ในการประชาสัมพันธ์สินค้าโดยการคืนกำไรแก่สังคม นับเป็นช่องทางอีกช่องทางหนึ่งในการระดมทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

9. ให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาท้องถิ่นประสบการณ์ในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดบ่งชี้ให้เห็นว่ามีรูปแบบและวิธีการในการดำเนินงานที่หลากหลายในการที่จะเอาชนะปัญหายาเสพติด มาตรการต่างๆ เหล่านี้ได้รับการออกแบบให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหา

สภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรมทางภูมิศาสตร์ของแต่ละพื้นที่ ดังนั้นภูมิปัญญาชาวบ้านและของผู้ปฏิบัติงานในแต่ละชุมชน หรือภูมิปัญญาท้องถิ่นซึ่งได้รับการคิดค้น ทดลองใช้ ปรับปรุง พัฒนา ซ้ำแล้วซ้ำอีกจากรากเหง้าของปัญหาเพื่อให้เหมาะสมกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ นับเป็นภูมิปัญญาที่มีค่าซึ่งจะนำมาประยุกต์ใช้ในพื้นที่ใกล้เคียง หรือนำมาบูรณาการกับแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ได้รับมาจากตะวันตก ดังนั้น ภูมิปัญญาจึงเป็นเรื่องที่ควรมีการศึกษา เผยแพร่ และประยุกต์ใช้ต่อไป

สุริย์ บุญญานุพงษ์ และวิลาวัณย์ หงษ์นคร (2552, หน้า 4-5) ได้เสนอหลักการสำคัญ (กฎเจ) สำหรับขับเคลื่อนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ 5 ประการคือ “จิตแนบมวลชน สร้างคนทำงาน บูรณาการบนรากเหง้า เอาใจใส่เยาวชน อิงแอบคนมีวิชา” ซึ่งเป็นการสรุปถอดบทเรียนและสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน ซึ่งเป็นวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) โดยทำการศึกษาด้วยการสัมภาษณ์ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. จิตแนบมวลชน หมายถึง ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกคนต้องมีจิตใจที่มุ่งมั่น ทุ่มเท และเสียสละทำงานเพื่อประชาชนมากกว่าผลประโยชน์ของตนเองหรือพรรคพวก ทั้งนี้เพราะปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อทุกคนในสังคมทั้งในระยะสั้นและในระยะยาว ซึ่งความรุนแรงของปัญหาสามารถทำให้สังคมอ่อนแอและล่มสลายได้ ขณะเดียวกันปัญหายาเสพติดก็เป็นปัญหาที่มีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์กับปัญหาอื่นๆ มากมายหลายปัญหา ทั้งยังมีความเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของบุคคลและกลุ่มคนที่หลากหลายโดยเฉพาะกลุ่มผู้มีอิทธิพล การแก้ไขปัญหายาเสพติดจึงเป็นภารกิจที่ต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ผู้ปฏิบัติงานจะต้องเป็นผู้ที่มีจิตใจเสียสละที่จะปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น และมีจิตใจที่มั่นคงหนักแน่นไม่เห็นแก่ประโยชน์ตนเองหรือประโยชน์เฉพาะหน้า มีความมุ่งมั่นที่จะปกป้องรักษาครอบครัวชุมชนและสังคมให้ปลอดภัยและดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและเข้มแข็ง

2. สร้างคนทำงาน หมายถึง การสร้างศักยภาพและความพร้อมให้บุคลากรที่จะร่วมทำงานทุกคนเพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความเข้าใจในภารกิจและเป้าหมายการปฏิบัติงานที่ถูกต้องตรงกัน มีการปฏิบัติงานได้อย่างสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันหรือเป็นทีมทำงานเดียวกัน เนื่องจากการทำงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดต้องดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและควบคู่ไปกับการแก้ปัญหาด้านอื่นๆ นอกจากสร้างเสริมให้บุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพและความ

พร้อมในการทำงาน รวมทั้งสนับสนุนให้บุคลากรร่วมกันทำงานโดยแบ่งหน้าที่แต่ไม่แบ่งส่วนงานแล้ว ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังจะต้องสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการทำงานให้กว้างขวางมากขึ้นทั้งภายในและภายนอกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

3. บูรณาการบนรากเหง้า หมายถึง การแก้ไขปัญหายาเสพติดให้สำเร็จจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายและทุกคนที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น การแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนจึงต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับบริบทชุมชน ลักษณะทางประชากรและกลุ่มชาติพันธุ์ในชุมชน ลักษณะสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นรากฐานทางความคิดความเชื่อของคนในชุมชน และเป็นต้นทุนทางสังคมในชุมชน เพื่อที่จะนำต้นทุนทางสังคมหรือรากเหง้าของชุมชนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ ในการสร้างความร่วมมือร่วมใจในการทำงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนให้เกิดประสิทธิผลอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเกิดความยั่งยืน ชุมชนมีความเข้มแข็งเพราะสามารถแก้ไขปัญหายาได้ โดยใช้ทรัพยากรที่มีภายในชุมชนทั้งทรัพยากรบุคคล ภูมิปัญญา ความรู้ ความคิด ความเชื่อและสังคมนวัตกรรมของชุมชน

4. เอาใจใส่เยาวชน หมายถึง การแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนจะเกิดความยั่งยืนได้ จำเป็นต้องมี “บุคลากรแถวสอง” มารับช่วงการทำงานในอนาคต ซึ่งกลุ่มประชากรในชุมชนที่จะทำหน้าที่เป็นบุคลากรแถวสอง คือ กลุ่มเยาวชน ดังนั้น จึงต้องเปิดโอกาสให้เยาวชนมีบทบาทในการทำกิจกรรมด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และความตระหนักถึงความสำคัญของการแก้ไขปัญหายาเสพติดให้แก่เยาวชน รวมทั้งยังมีส่วนที่จะทำให้เยาวชนตระหนักถึงคุณค่าและศักยภาพของตนเองซึ่งจะเป็นเกราะป้องกันไม่ให้เยาวชนตกเป็นเหยื่อของยาเสพติด

5. อิงแอบคนมีวิชา การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้ประสบผลสำเร็จ จำเป็นต้องใช้ความรู้หลายสาขามาประกอบกัน เช่น ความรู้ด้านตัวยา กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการวางแผนและพัฒนา ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดยา ฯ ดังนั้น การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนให้ประสบผลสำเร็จ จึงจำเป็นต้องพึ่งพาผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ทั้งปราชญ์ชาวบ้านซึ่งเป็นผู้มีฐานความรู้ดั้งเดิมอันเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น นักวิชาการและเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ๆ

สุภาณี อินทน์จันทน์ (2555, หน้า 4-5) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการบูรณาการความร่วมมือในการป้องกันปัญหายาเสพติดในเขตพื้นที่อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม โดยพบว่า ตัวแบบที่

เหมาะสมในการดำเนินงานตามแนวทางการบูรณาการความร่วมมือในการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติด ประกอบด้วย

1. ผู้ขับเคลื่อนกิจกรรม ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ตำรวจ และอาสาสมัครตำรวจบ้าน โดยองค์ประกอบสำคัญในการดำเนินกิจกรรมคือ (1) พัฒนาสมาชิกในทีมให้มีทัศนคติที่ดี และมีอุดมการณ์ที่สอดคล้องกันในการทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติด รวมถึงต้องได้รับการสนับสนุนให้ได้รับการพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องในการทำงานอย่างต่อเนื่องอีกด้วย และ (2) มีการประชุมหารือถึงวิธีการที่เหมาะสมในการทำงานในแต่ละพื้นที่อย่างต่อเนื่อง และกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจนในการดำเนินการกิจกรรมร่วมกัน รวมถึงควรมีการวางแผนการดำเนินกิจกรรมให้ครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่ นอกจากนี้ วิธีการดำเนินการจะต้องสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมของบริบทในแต่ละพื้นที่ เพื่อช่วยให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานให้มากที่สุด

2. ผู้สนับสนุน/เครือข่ายในการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติดในพื้นที่ ผู้ขับเคลื่อนกิจกรรมควรมีการแสวงหาแนวร่วมอย่างต่อเนื่อง เพื่อขยายศักยภาพในการดำเนินงานให้เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งการเลือกหน่วยงานเครือข่ายที่เข้ามาสนับสนุนการดำเนินงานนั้น จำเป็นต้องมีการพิจารณาอย่างน้อย 2 ประเด็นคือ (1) ศักยภาพในการสนับสนุน โดยเฉพาะในเรื่องที่ผู้ขับเคลื่อนกิจกรรมต้องการ และ (2) เป้าหมายของหน่วยงานเครือข่ายควรมีความสอดคล้องกับเป้าหมายของกิจกรรมที่กำลังดำเนินการ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของกิจกรรมในอนาคต

3. กลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ ประกอบด้วย ผู้นำชุมชน ครอบครัว/กลุ่มเป้าหมาย และผู้เสพ/ผู้ค้าในพื้นที่ โดยองค์ประกอบสำคัญในการดำเนินกิจกรรมคือ (1) พัฒนาสัมพันธภาพส่วนตัวที่ดีกับผู้นำชุมชนเพื่อช่วยให้การทำงานประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ (2) ต้องมีการประชาสัมพันธ์แนวทางการดำเนินงาน และผลเชิงบวกที่จะสร้างประโยชน์ต่อชุมชนให้ชาวบ้านทราบก่อนเข้าไปดำเนินการในพื้นที่ เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ และการยอมรับจากชุมชน (3) สร้างการมีส่วนร่วมจากชาวบ้านให้เกิดขึ้นในพื้นที่ โดยอาจต้องใช้หลายวิธีการเข้ามาผสมผสานกันเพื่อช่วยกระตุ้นให้ชาวบ้านเกิดความตื่นตัวและเข้าใจถึงโทษภัยของยาเสพติด รวมถึงเกิดทัศนคติที่ดีต่อตำรวจ และอาสาสมัครตำรวจบ้านที่ดำเนินกิจกรรม ซึ่งจะส่งผลให้ชาวบ้านเกิดความศรัทธาในความเสียสละ และพร้อมให้ความร่วมมือในดำเนินกิจกรรมเพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวม และ (4) ผลการดำเนินการดังกล่าวจะช่วยให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง รวมถึงทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเข้ามาดูแลพื้นที่อย่างจริงจัง ซึ่งทำให้ผู้เสพ/ผู้ค้ายาเสพติดในชุมชนไม่สามารถอยู่ในพื้นที่ได้อีกต่อไป และผู้เสพ/ผู้ค้ายาเสพติดรายใหม่ไม่กล้าเข้ามาในพื้นที่ที่ทราบใดที่ชุมชนเข้มแข็ง

มานพ เนียรภาค (2556) ได้ศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพในการดำเนินการป้องกันเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ด้านการป้องกัน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีเรื่องมีการมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาทุกระดับสอดคล้องควบคุมดูแลความประพฤติของเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างเคร่งครัดเพื่อไม่ให้เข้าไปพัวพันกับยาเสพติด เรื่องการให้ความร่วมมือและสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนโรงเรียนและสถานประกอบการอื่นๆ อย่างจริงจัง และเรื่องมีการแสวงหาความร่วมมือจากภาคประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับประสิทธิภาพในการดำเนินการปราบปรามเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ด้านการปราบปราม ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีเรื่องมีการเปิดช่องทางรับแจ้งข้อมูลจากประชาชนทางเว็บไซต์ หรือทางตู้ ปณ. เพื่อรับเรื่องราวร้องทุกข์และแจ้งข้อมูลข่าวสารได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว เรื่องดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างเด็ดขาดทั้งทางอาญาและทางวินัยโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีพฤติกรรมค้ายาเสพติด และ เรื่องยึดหลักนิติธรรมในการดำเนินการกับผู้ผลิตผู้ค้าผู้อยู่เบื้องหลังกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดเป็นธรรมยึดหลักผู้เสพคือ ผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และยังพบว่า ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พบว่าขาดแคลนงบประมาณ สวัสดิการ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่ทันสมัย และกำลังพลมีค่อนข้างจำกัดและควรได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทั้งด้านความรู้ ทักษะ ความชำนาญ และการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ปัญหาด้านภาคเอกชนและประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอยู่ในระดับน้อย-ปานกลาง และนอกจากนั้นยังพบปัญหาการใช้พื้นที่อำเภอเมืองนครสวรรค์ ซึ่งมีลักษณะเป็นสังคมเมือง มีแหล่งชุมชน แหล่งบันเทิง สถานบริการ หอพัก บ้านเช่า ร้านเกม ร้านอินเทอร์เน็ต และสวนสาธารณะจำนวนมากที่เอื้อต่อการใช้เป็นแหล่งพักยาเสพติด กระจายยาเสพติดและค้าเสพติดไปสู่ภาคกลางและภาคอื่นๆ ของประเทศโดยใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (ถนนเอเชีย)ซึ่งผ่านพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ สำหรับแนวทางในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาคือ รัฐบาลและผู้บังคับบัญชาระดับสูงต้องให้ความสำคัญในการบริหารจัดการกับปัญหาด้าน กำลังพล งบประมาณ สวัสดิการ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่ทันสมัยให้เพียงพอต่อความจำเป็น ส่วนปัญหาเรื่องการให้ความร่วมมือของภาคเอกชนและประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดนั้นหัวหน้าส่วนทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องต้องให้ความสำคัญกับการออกตรวจและพบปะเยี่ยม

เขียนประชาชนในพื้นที่เพื่อรับทราบปัญหา ข้อมูลข่าวสาร และเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชนให้เกิดความไว้วางใจ เชื่อมมั่น ศรัทธา ขณะเดียวกันควรใช้สื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบและตระหนักถึงโทษพิษภัยของยาเสพติดและสร้างจิตสำนึกของการมีส่วนร่วมและกระแสดต่อต้านยาเสพติดควบคู่กันไป ปัญหาการใช้พื้นที่เป็นแหล่งพัก กระจาย และลำเลียงยาเสพติดไปสู่ภาคกลางและภาคอื่นๆ ของประเทศนั้นต้องอาศัยการบูรณาการด้านการข่าวกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง และใช้งานการข่าวชี้แจงงานการปราบปราม และนำเทคโนโลยีเกี่ยวกับการสำรวจ การติดต่อสื่อสาร การสืบสวน และการสกัดกั้นมาสนับสนุนงานการข่าวให้มากขึ้น เพื่อยกระดับงานด้านการปราบปรามให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

David Weisburd & Peter Neyroud (2011, p. 1-18) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง กระบวนทัศน์บนพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการศึกษาเรื่อง Police Science: Toward a New Paradigm ไว้ดังนี้ (1) ด้านการศึกษาและการฝึกอบรม เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องมีการเชื่อมโยงความรู้ทางวิทยาศาสตร์กับการปฏิบัติและมีการพัฒนาในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (2) ด้านผู้นำ ผู้นำจะต้องเห็นคุณค่า และให้ความสำคัญกับการใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์ในการทำงาน เพื่อช่วยพัฒนาให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเกิดความชอบธรรมแก่ประชาชน (3) ด้านสถาบันตำรวจ มหาวิทยาลัย/โรงเรียนตำรวจ จะต้องมีการผสมผสานการสอนและการวิจัยเข้าด้วยกันอย่างเข้มแข็ง และมีการแลกเปลี่ยนบุคลากรกับหน่วยงานตำรวจในท้องถิ่น (4) ด้านการพัฒนาหลักการปฏิบัติ เจ้าหน้าที่ตำรวจและหน่วยงานต้องมีความมุ่งมั่นร่วมกันที่จะวิจัยอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ และการประเมินผลของการปฏิบัติ และ (5) การลงทุนในการวิจัย หน่วยงานต้องมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการวิจัยเพิ่มมากขึ้น ในการประเมินและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และพื้นฐานการวิจัยตามกรอบยุทธศาสตร์ของชาติ เพื่อสร้างองค์ความรู้ในระยะกลางถึงระยะยาว

ทรงพล วัชนะชัย (2554, หน้า 63-75) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารงานสถานีตำรวจนครบาลคู่งค์กรแห่งความเป็นเลิศ โดยการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาลักษณะองค์กรแห่งความเป็นเลิศของสถานีตำรวจนครบาล (2) ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการบริหารงานของสถานีตำรวจคู่งค์กรแห่งความเป็นเลิศ และ (3) ศึกษาหาแนวทางการบริหารงานสถานีตำรวจนครบาลที่เหมาะสมคู่งค์กรแห่งความเป็นเลิศ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงผสม โดยการวิจัยเชิงคุณภาพทำการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้บัญชาการตำรวจนครบาล รองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ผู้บังคับการตำรวจนครบาล รองผู้บังคับการตำรวจนครบาล และผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลที่ได้รับคะแนนการประเมินสูงสุด 10 สถานี คณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการปฏิบัติงานของสถานี

ตำรวจ และประชาชน ที่ใช้บริการของสถานีตำรวจนครบาล รวม 40 ราย และการวิจัยเชิงปริมาณ รวบรวมข้อมูลจากผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาล รองผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาล และข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติงานในสถานีในสถานีตำรวจนครบาล คณะกรรมการติดตาม และตรวจสอบ การปฏิบัติงานของสถานีตำรวจ จำนวน 420 ราย และประชาชนที่ใช้บริการของสถานีตำรวจนครบาล จำนวน 400 ราย ผลการวิจัย พบว่า ลักษณะการบริหารงานสถานีตำรวจนครบาลในปัจจุบันมีโครงสร้างที่เหมาะสม ประกอบด้วยงาน 5 ด้าน คือ งานสืบสวน งานสอบสวน งานจราจร งานป้องกันปราบปราม และงานอำนวยการ การบริหารงานภายในโครงสร้างงาน 5 ด้าน รวมถึงงานด้านกิจการพิเศษและงาน ความมั่นคง ผู้รับผิดชอบในงานด้านต่างๆ ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันมีความเหมาะสม โดยมีผู้กำกับการเป็นผู้บริหารสูงสุดในสถานี มีรองผู้กำกับการเป็นผู้ช่วย และมีสารวัตรเป็นหัวหน้างานในแต่ละสายงาน มีรองสารวัตรและข้าราชการตำรวจชั้นประทวนเป็นผู้ปฏิบัติในด้านการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจ ลักษณะของการสั่งการแบบสายการบังคับบัญชา (Top – Down) การดำเนินงานตามพันธกิจทั้ง 5 เป็นไปตามกรอบของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชกฤษฎีกาบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน การตรวจสอบจากสังคมและหลักธรรมาภิบาล โดยยึดถือประชาชนเป็นศูนย์กลาง สภาพแวดล้อมการบริหารงานสถานีตำรวจนครบาลที่เป็นปัญหา สำคัญสำหรับทุกสถานี คือ ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับงานอำนวยการ ปัญหาด้านการขาดแคลนกำลังพล และ ปัญหาด้านการประสานงานในหน่วยงาน รวมถึงความร่วมมือและการแสวงหาความร่วมมือจาก ประชาชนตามลำดับ สำหรับแนวทางการพัฒนาการบริหารงานสถานีตำรวจนครบาลสู่องค์กรแห่งความ เป็นเลิศ ประกอบด้วยคุณลักษณะสำคัญ 7 ประการ คือ (1) ผู้บริหารสถานีต้องมีความเป็นผู้นำ ยกระดับ ผู้บริหารสถานีให้มีวิสัยทัศน์ มีความรู้ความสามารถ มีภาวะผู้นำและเป็นผู้ที่สามารถนำองค์กร ไปสู่ เป้าหมายตามยุทธศาสตร์และนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและกองบัญชาการตำรวจนครบาล ที่กำหนด (2) ส่งเสริม พัฒนาบุคลากรสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ การพัฒนา ส่งเสริม และจัดให้มีการ อบรมสัมมนาให้ความรู้กับข้าราชการตำรวจอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพในการ ปฏิบัติงานของสถานีตำรวจ (3) การสนับสนุนขวัญและกำลังใจของผู้ปฏิบัติงาน การเสริมสร้างขวัญ และกำลังใจของผู้ปฏิบัติงานโดยหาทางปรับปรุงระบบการบริหารค่าตอบแทนและสวัสดิการให้มี ประสิทธิภาพ เหมาะสมต่อสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน รวมถึงการปรับเปลี่ยน เลื่อน ตำแหน่งหน้าการทำงานอย่างเป็นธรรม และเป็นที่ยอมรับ (4) ส่งเสริมการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมกำกับ ควบคุม ตรวจสอบการทำงานของ เจ้าหน้าที่ตำรวจให้มากขึ้น เพื่อความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ได้ ตลอดจนมุ่งแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนและจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (5) ปรับปรุงกระบวนการบริหารทรัพยากรขององค์กร การปรับปรุงกระบวนการบริหารภายในสถานี ทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ อุปกรณ์ ยานพาหนะ ตลอดจนการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน (6) การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานมีการประเมินผลการปฏิบัติงานโดยมีการกำหนดเป้าหมาย และตัวชี้วัดความสำเร็จของงานแต่ละด้าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับมาปรับใช้เพิ่มประสิทธิภาพของการทำงาน และ (7) การบริการในระดับสถานียังต้องให้ประชาชนได้รับความพึงพอใจ ยกระดับความพึงพอใจของประชาชน การบริการประชาชนให้ได้รับประโยชน์สูงสุด

พิรพงศ์ ราพิงจิตต์ (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาองค์การภาครัฐยุคใหม่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการพัฒนาองค์การของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ใน 2 ประเด็น คือ (1.1) ศึกษาปัจจัยการบริหารองค์การของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และ (1.2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตามแนวทางการพัฒนาองค์การภาครัฐยุคใหม่ และ (3) แสวงหาแนวทางที่สำคัญในการพัฒนาวิธีการปฏิบัติราชการของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการวิจัยเชิงผสม โดยนำการวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพเข้ามาใช้ในการทำวิจัยร่วมกัน เพื่อให้ได้คำตอบตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในการศึกษาแต่ละข้อ สำหรับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ ประชากรกลุ่มผู้บริหารระดับหัวหน้างาน และเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติ มีจำนวน 240 คนและกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย (1) รองเลขาธิการ ป.ป.ส. (2) กลุ่มหัวหน้างาน (3) กลุ่มผู้ปฏิบัติ (4) กลุ่มผู้บริหารส่วนราชการในพื้นที่ และ (5) กลุ่มแกนนำเครือข่ายภาคประชาชนในพื้นที่ ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยการบริหารองค์การของสำนักงาน ป.ป.ส. ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีวัฒนธรรมองค์การมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (วัฒนธรรมองค์การแบบ Apollo) รองลงมาตามลำดับคือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (การมีอิทธิพลต่ออุดมการณ์) และการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม (พัฒนาจากภายนอกภาครัฐ) ผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของสำนักงานป.ป.ส. ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีมิติด้านประสิทธิภาพมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาตามลำดับคือมิติด้านคุณภาพการให้บริการมิติด้านประสิทธิผล และมิติด้านการพัฒนาองค์การมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดและเมื่อวิเคราะห์แบบ

ถดถอยพหุคูณและการหาระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารองค์การกับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ส. พบว่า สมการพยากรณ์ที่ได้จากการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยการบริหารองค์การกับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ส. มีความสอดคล้องกับผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารองค์การกับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ส.

2. ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน และแนวทางในการพัฒนาวิธีการปฏิบัติราชการของสำนักงาน ป.ป.ส. จำแนกรายด้านดังนี้ (1) วัฒนธรรมองค์การ ผลการศึกษาพบว่า วัฒนธรรมองค์การเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้การปฏิบัติงานสามารถบรรลุเป้าหมายได้ในระดับสูง โดยเป็นผลมาจากระบบรุ่นระบบพี่เลี้ยง และการทำงานเป็นทีม สำหรับปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาวัฒนธรรมองค์การให้เข้มแข็งได้แก่ จำนวนเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน การครอบงำทางความคิดของระบบพี่เลี้ยง และเสนอให้สำนักงาน ป.ป.ส. มีการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่ให้สูงขึ้น และสร้างอุดมการณ์ ก่านิยม และวัฒนธรรมองค์การที่พึงประสงค์อย่างต่อเนื่อง(2) การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ผลการศึกษาพบว่า สำนักงาน ป.ป.ส. ได้ใช้หลักการบริหารราชการในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานภาคีเครือข่ายทั้งในเชิงป้องกัน บำบัด และการปราบปรามยาเสพติด สำหรับปัญหาอุปสรรค ได้แก่ จำนวนเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน การพัฒนาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ข้อมูลที่ได้รับไม่สอดคล้องกับปัจจุบัน การประสานงาน และการสื่อสารข้อมูลระหว่างกัน ขาดอำนาจรับรองในการสั่งงาน เป้าหมายการดำเนินงานที่แตกต่างกันระหว่างสำนักงาน ป.ป.ส. กับหน่วยงานอื่นๆ และเสนอให้ผู้บริหารต้องแก้ไขปัญหาในระดับนโยบาย และสนับสนุนให้มีการพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่อย่างต่อเนื่อง (3) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารมีความสำคัญต่อผลักดันการปฏิบัติงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ โดยเห็นว่าไม่มีวิธีการบริหารงานแบบใดที่ดีที่สุด สำหรับปัญหาของผู้บริหารคือ ผู้บริหารไม่เข้าใจถึงข้อจำกัดและวัฒนธรรมองค์การ จึงทำให้เห็นนโยบายบางเรื่องถูกต่อต้านและเพิกเฉยในทางปฏิบัติ และเสนอให้มีการพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารให้เป็นผู้มีวิสัยทัศน์ เข้าใจถึงข้อจำกัดของในการทำงาน มีความสามารถในการจูงใจ และต้องช่วยให้เจ้าหน้าที่ขับเคลื่อนภารกิจได้โดยสะดวก (4) ปัจจัยอื่นๆ ในการแก้ไขปัญหาเสพติด ผลการศึกษาพบว่า (4.1) ปัจจัยที่เป็น โอกาส ประกอบด้วย รัฐบาล เครือข่ายความร่วมมือ (4.2) ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค ประกอบด้วย กฎหมายล้าสมัย ผู้ค้ายาเสพติดมีเครือข่ายที่โยงใยซับซ้อน การใช้เทคโนโลยีในการกระทำความผิด เครือข่ายที่กระทำความผิดเสียเอง และไม่เข้าใจถึงข้อจำกัดของสำนักงาน ป.ป.ส. (4.3) ปัจจัยที่เป็นจุดแข็ง ประกอบด้วย ความเชี่ยวชาญของเจ้าหน้าที่ ทีมงานมีความ

เข้มแข็ง (4.4) ปัจจัยที่เป็นจุดอ่อน ประกอบด้วย จำนวนเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน และเสนอให้สำนักงาน ป.ป.ส. มีการประชุมและแสวงหาแนวร่วมกันในการแก้ไขปัญหาเสพติดทั้งในด้านการป้องกันและการปราบปรามเสพติด การเพิ่มบทลงโทษและการบังคับใช้ข้อกฎหมาย การส่งเสริมให้มีการดำเนินกิจกรรมการต่อต้านเสพติดอย่างต่อเนื่อง และการสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการปัญหาเสพติดเพิ่มขึ้นและ (5) ผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ส. ผลการศึกษาพบว่า กรอบการประเมินผลการพัฒนาระบบราชการ เป็นแนวทางที่ดีเพราะจะช่วยสร้างความชัดเจนในการปฏิบัติงานในภาพรวม แต่สร้างปัญหาในทางการปฏิบัติในพื้นที่ เพราะแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกัน สำหรับปัญหาอุปสรรค ได้แก่ เจ้าหน้าที่มีการต่อต้านตัวชี้วัด วิธีการวัดผลสัมฤทธิ์ไม่สอดคล้องกับเงื่อนไขด้านงบประมาณ ช่วงระยะเวลา และลักษณะของภารกิจ รวมถึงไม่สอดคล้องกับข้อกฎหมายในการปฏิบัติงาน และวิธีการวัดผลสัมฤทธิ์บางประเด็นมีความเป็นนามธรรมสูง และไม่สามารถวัดได้อย่างแท้จริง และเสนอให้สำนักงาน ป.ป.ส.มีการพัฒนาระบบการปฏิบัติงาน การระดมสมองเพื่อจัดทำตัวชี้วัดให้สอดคล้องกันและเหมาะสมกับลักษณะของภารกิจ การพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด รวมถึง สำนักงาน ป.ป.ส.ต้องเป็นเจ้าภาพหลักในการทำงานด้านการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ โดยมีส่วนราชการอื่นๆ เป็นผู้สนับสนุน

จිරวิญญู บุญวัฒนาภรณ์ (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ในการบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปราม กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปราม (2) ศึกษาปัจจัยที่ผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปราม (3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปรามกับผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปราม และ (4) ศึกษาปัญหา และอุปสรรคและแนวทางในการบริหารจัดการที่ช่วยให้การปฏิบัติงานบรรลุผลสัมฤทธิ์ในการบริหารจัดการตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาตามลำดับคือ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ลักษณะขององค์กร ทรัพยากรการบริหาร และหลักธรรมาภิบาลมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด สำหรับผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปรามในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีด้านความเป็นมืออาชีพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาตามลำดับคือ ด้านตำรวจผู้รับใช้ชุมชน ด้านการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และด้านความเข้มแข็งในการบริหารงาน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด และเมื่อผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง

ปัจจัยที่ผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการกับผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปรามพบว่า ทั้ง 2 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการทั้ง 5 ตัวแปรกับผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปรามพบว่า วัฒนธรรมองค์กร มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปราม มากที่สุด และเมื่อนำมาวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยที่ผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการกับผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปรามพบว่า ปัจจัยที่ผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการด้าน วัฒนธรรมองค์กร ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และด้านทรัพยากรการบริหาร มีอิทธิพลในการทำนายความเป็นไปได้ของผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปรามในภาพรวม จึงอาจสรุปได้ว่า สมการพยากรณ์ที่ได้จากการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณเพื่อทดสอบสมการทำนายของผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปรามกับปัจจัยที่ผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) มีความสอดคล้องกับผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการกับผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปราม ด้วยค่า Pearson Product Moment Correlation Coefficient ที่ชี้ให้เห็นว่า วัฒนธรรมองค์กรเป็นปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปรามในลำดับแรกอีกด้วย และยังพบว่า (1) วัฒนธรรมองค์กรของกองบังคับการปราบปรามเน้นเรื่องของการทำงานเป็นทีม รวมถึงมีการสร้างแรงจูงใจ การสนับสนุนการพัฒนาทักษะให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจในด้านที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานเพื่อช่วยให้การทำงาน มีคุณภาพสูงขึ้น (2) ลักษณะขององค์กรของกองบังคับการปราบปราม มีการปรับปรุงให้สามารถดำเนินงานได้อย่างยืดหยุ่น และสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน (3) ทรัพยากรการบริหารของกองบังคับการปราบปรามที่สำคัญคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจโดยกองบังคับการปราบปรามได้มุ่งพัฒนาเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกระดับให้มีศักยภาพสูงขึ้น และมีทักษะที่สอดคล้องกับภารกิจ โดยเฉพาะเรื่องการใช้เทคโนโลยีในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (4) หลักธรรมาภิบาลของกองบังคับการปราบปรามได้ดำเนินการเพื่อมุ่งยกระดับผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติงาน ความน่าเชื่อถือในการดำเนินงาน และการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนให้เพิ่มสูงขึ้น (5) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของตำรวจ โดยผู้นำตำรวจทุกระดับของกองบังคับการปราบปรามได้รับการถ่ายทอดแนวคิด และหลักการบริหารงานตำรวจสมัยใหม่ในการประชุม เพื่อเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงานให้มีหลักการและน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

รวมถึงมีการพิจารณาถึงศักยภาพส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ตำรวจก่อนมอบหมายภารกิจในลักษณะของ “การใช้คนให้ถูกกับงาน” และ (6) ผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปราม เป็นไปตามตามยุทธศาสตร์ทั้ง 4 ด้านของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง โดยมุ่งเน้นไปที่การสร้างตำรวจที่มีความเป็นมืออาชีพ โดยมีการนำแนวคิดทางวิชาการเกี่ยวกับการบริหารงานตำรวจสมัยใหม่มา กำหนดเป็นกรอบแนวคิดหลักในการทำงาน

เพื่อทราบถึง รัชชวาลชาญชนกิจ (2557) ได้ศึกษาเรื่องต้นแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพของโรงพยาบาลรัฐ โดยพบว่า ประสิทธิภาพของโรงพยาบาลเป็นลักษณะของการให้บริการที่มีคุณภาพ มีมาตรฐาน ตรงตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กร สอดคล้องกับแนวทางและนโยบายที่ส่วนกลางได้กำหนดไว้ มุ่งเน้นบรรลุประสิทธิภาพในมิติด้านคุณภาพ มิติด้านความคุ้มค่า และ มิติด้านความรวดเร็ว สร้างความพึงพอใจในงานและตรงตามความคาดหวังของผู้มาใช้บริการ ขณะที่ประสิทธิภาพในแง่ของความรวดเร็วคือ การพยายามปรับปรุงการบริหารจัดการให้สามารถแก้ไขปัญหาความไม่สะดวก และความล่าช้าที่ไม่จำเป็น อาทิ การจัดตั้งโรงพยาบาลสาขา ประเด็นปัญหาอุปสรรคเนื่องจากปริมาณงานหรือจำนวนผู้รับบริการที่มีจำนวนมากและเพิ่มขึ้นทุกปี เมื่อเปรียบเทียบกับข้อจำกัดทรัพยากรทางการบริหาร นโยบายกฎหมายระเบียบกฎเกณฑ์ต่างๆ และสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว แนวทางในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการโรงพยาบาล เป็นการแก้ไขปัญหาอุปสรรคเชิงบูรณาการและข้อจำกัดต่าง ๆ การแบ่งเบาภาระงาน ตั้งโรงพยาบาลสาขา การสรรหาผู้ช่วยพยาบาล และการจ้างบุคลากรทางการแพทย์มาทำงาน ในบางเวลา การเสริมสร้างขวัญกำลังใจและการพัฒนาความสัมพันธ์ความผูกพันกับองค์กรด้วยการปรับปรุงค่าตอบแทนและกิจกรรมเสริมสร้างความสามัคคี เป็นต้น

เฉลิมพรหม อธิธิยาภรณ์ (2558) ได้ศึกษาเรื่องประสิทธิผลการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี ตำรวจภูธรภาค 2 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับประสิทธิผลการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี (2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี (3) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี และ (4) ศึกษาแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และช่วยยกระดับประสิทธิผลการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรีให้สูงขึ้น ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมใน

ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีปัจจัยด้านภาวะผู้นำตำรวจยุคใหม่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาตามลำดับคือ วัฒนธรรมองค์การ ทีมข้ามสายงาน การกำหนดกลยุทธ์ การประเมินผล และทรัพยากร การบริหารมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด สำหรับประสิทธิผลของการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีด้านการให้บริการของสถานีตำรวจมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาตามลำดับคือ ด้านการพัฒนางานตำรวจ ด้านการยกระดับความสามารถในการปฏิบัติ ด้านการสร้าง ความเข้มแข็งในการบริหารงาน และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่ายมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด และยังพบว่า สมการพยากรณ์ที่ได้จากการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณเพื่อทดสอบสมการทำนายของระดับประสิทธิผลการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรีกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอนมีความสอดคล้องกับผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมกับระดับประสิทธิผลการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ภาวะผู้นำตำรวจยุคใหม่เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในลำดับแรกอีกด้วย สำหรับประสิทธิผลการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม พบว่า (1) ด้านการยกระดับความสามารถในการปฏิบัติ กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี (1.1) ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเจ้าหน้าที่ตำรวจ (1.2) มีการพัฒนาระบบงานโดยมีการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับภารกิจมาช่วยให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และ (1.3) มีความสามารถในการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ (2) ด้านการพัฒนางานตำรวจ กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี (2.1) มีการกำหนดแนวทางที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีคุณภาพสูงขึ้น (2.2) มีการส่งเสริมภาพลักษณ์ของสถานีตำรวจ และ (2.3) เปิดโอกาสให้ประชาชนผู้มีส่วนได้เสียสามารถร่วมติดตาม ตรวจสอบการทำงานของสถานีตำรวจ (3) ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่าย กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี (3.1) การสร้างความน่าเชื่อถือของสถานีตำรวจ (3.2) มีการกำหนดแนวทางและเงื่อนไขในการบูรณาการภารกิจให้มีความง่ายต่อการปฏิบัติ และ (3.3) มีการปรับเปลี่ยนทัศนคติของเจ้าหน้าที่ตำรวจให้มีความเชื่อมั่นต่อการทำงานแบบเครือข่าย และการมีส่วนร่วมจากประชาชน (4) ด้านการสร้าง ความเข้มแข็งในการบริหารงาน กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี (4.1) ต้องยึดมั่นในเป้าหมายและมีการปรับเปลี่ยนวิธีการให้เหมาะสม (4.2) สร้างและพัฒนาทีมงาน รวมถึงมีการสร้างวัฒนธรรมในการทำงาน และ (4.3) มีคู่มือการปฏิบัติงานที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ และมีมาตรฐานในการปฏิบัติงานให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ (5) ด้านการให้บริการของสถานีตำรวจ กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี (5.1) มีการนำความ

ต้องการของประชาชนมาเป็นตัวตั้งในการกำหนดกิจกรรม (5.2) ผู้บังคับบัญชาต้องเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงเพื่อชี้แนะและกำหนดแนวทางการให้บริการของสถานีตำรวจภูธร และ (5.3) มีการสนับสนุนการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจภูธรในทุกๆ ด้าน

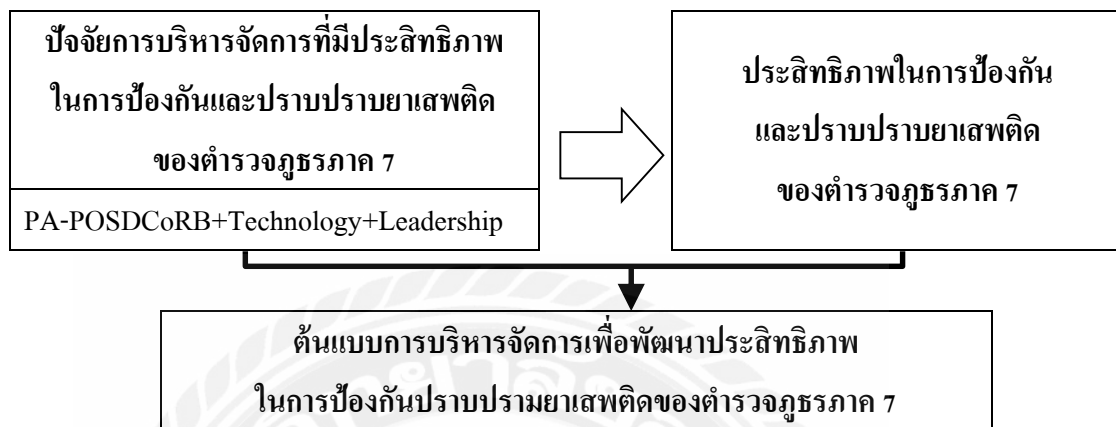
พัชรา สินลอยมา และคณะ (2556) ได้ศึกษาโครงการการพัฒนาประสิทธิภาพด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้ ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับสถานีตำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาสถานภาพปัจจุบันของการนำเทคโนโลยีมาใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับสถานีตำรวจ (2) เพื่อประเมินประสิทธิภาพในด้านผลผลิต ผลลัพธ์ รวมทั้งสภาพปัญหาและอุปสรรคในการนำเทคโนโลยีมาใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในระดับสถานีตำรวจ และ (3) เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและมาตรการเพื่อส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพในการนำเทคโนโลยีมาใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับสถานีตำรวจ ผลการศึกษาพบว่า (1) ระบบสารสนเทศตำรวจเปรียบเสมือนองคาคายพท์ที่จะช่วยขับเคลื่อนให้การทำงานของตำรวจมีประสิทธิภาพ แต่ในสถานภาพปัจจุบันยังพบปัญหาด้านการบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์ เนื่องจากผู้บังคับบัญชาผู้ที่เป็นหัวหน้างานซึ่งมีหน้าที่จะต้องดูแลในฝ่ายงานดังกล่าวกลับไม่ให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีสารสนเทศมากเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากการสนับสนุนงบประมาณเทคโนโลยี และการบริหารจัดการระบบที่ยังขาดประสิทธิภาพ ส่งผลทำให้ระบบเทคโนโลยีต่างๆ ในสายงานของตำรวจยังขับเคลื่อนได้ช้าและไม่ได้รับการพัฒนามากเท่าที่ควร (2) ปัจจัยนำเข้าและกระบวนการบริหารจัดการระบบ พบว่า มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับต่ำ ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านงบประมาณ และด้านการบริหารจัดการ เนื่องจากปัจจุบันโครงสร้างการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของตำรวจยังขาดความเป็นเอกภาพและประสิทธิภาพ ส่งผลทำให้ไม่มีการจัดสรรกำลังพลหรือบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีมาปฏิบัติหน้าที่ด้านงานเทคโนโลยีสารสนเทศโดยตรง อีกทั้งยังขาดการจัดสรรงบประมาณสำหรับใช้ในงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเพียงพอ จึงเป็นเหตุทำให้สถานีตำรวจส่วนใหญ่ยังขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ เครื่องสแกนที่มีคุณภาพจำนวนมาก ซึ่งส่งผลให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ สำหรับประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในระดับสถานีตำรวจ ด้านความรวดเร็ว ความสำเร็จของงาน และความคุ้มค่าในการลงทุน ประกอบกับการประเมินความพึงพอใจในภาพรวมของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานระดับสถานีตำรวจ พบว่ามีอยู่ในระดับปานกลาง โดยบางส่วนยังต้องปรับปรุงเพิ่มเติม เพื่อให้ระบบโปรแกรมดียิ่งขึ้น เช่น ระบบ POLIS ที่มีประโยชน์ในการสืบค้นข้อมูลผู้ต้องหาหรือผู้ต้องสงสัยได้อย่างมีประสิทธิภาพดีในระดับหนึ่ง แต่ยังมีปัญหาในเรื่อง

ของการเชื่อมต่อที่ล่าช้าและระบบฐานข้อมูลที่ไม่เป็นปัจจุบัน และ (3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการงานตำรวจ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านงบประมาณ ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านระบบโปรแกรม ระบบฐานข้อมูล และการเชื่อมต่อ ปัจจัยด้านอุปกรณ์และเครื่องมือ และสรุปว่า เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือสำคัญและจำเป็นต่อการปฏิบัติงาน แต่ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ การขาดแคลนงบประมาณ และบุคลากร ในการทำงาน ดังนั้น การพัฒนาเทคโนโลยีให้มีประสิทธิภาพ และพร้อมที่จะรองรับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในด้านต่างๆ จะช่วยให้สามารถปฏิบัติงาน ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และมีมาตรฐาน การพัฒนาระบบเทคโนโลยีในงานตำรวจจึงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนางานด้านเทคโนโลยีและสนับสนุนการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

สัญญา วงศ์สรรพ (2554) ได้ศึกษาปัญหากฎหมายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยพบว่า ปัญหายาเสพติดนับเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของสังคม และความมั่นคงของชาติ ทุกรัฐบาลได้ให้ความสำคัญและตระหนักในปัญหาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ดังนั้น จึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 และภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้ ได้บัญญัติให้เลขาธิการสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) พิจารณาแต่งตั้งเจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) จากข้าราชการที่ได้รับมอบหมายภารกิจในการปราบปรามยาเสพติดและพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดพ.ศ.2534 ในเรื่องของการยึดและอายัดทรัพย์สินผู้เกี่ยวข้องคดียาเสพติด โดยเจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) ใช้อำนาจภายใต้บทบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519 มาตรา 14 (1) มาตรา 15 ในการปราบปรามจับกุม ผู้ผลิต ผู้ค้าและทลายเครือข่ายขบวนการค้ายาเสพติด แม้จะสามารถดำเนินภารกิจสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แต่การใช้อำนาจของเจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) ก็ยังประสบปัญหาอุปสรรคทางกฎหมายในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับปัญหาการใช้อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายในการเข้าตรวจค้นเคหสถานหรือสถานที่ใดๆ โดยไม่มีหมายค้นที่ต้องเข้าขอขเว้นของกฎหมายที่เจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) ต้องมีบัตรเจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) ต้องแสดงบัตรประจำตัวซึ่งมีข้อจำกัดในการเข้าตรวจค้น เคหสถานโดยให้อำนาจคุ้มครองเฉพาะผู้ที่มิบัตรเจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) เท่านั้น ซึ่งผู้ร่วมตรวจค้นด้วยนั้นไม่มีบัตรพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) กฎหมายมิได้ให้อำนาจจึงไม่อาจคุ้มครองจึงทำให้ประสบปัญหาขาดความมั่นใจในการปฏิบัติหน้าที่ในการเข้าตรวจค้นและยังมี

ปัญหาในกฎหมายที่ไม่อาจทำให้การปราบปรามยาเสพติดประสบความสำเร็จ คือ อำนาจในการควบคุมตัวผู้ถูกจับตามมาตรา 15 ที่กฎหมายได้ให้อำนาจในการการสอบสวนขยายผลไว้เพียง 3 วันไม่เพียงพอต่อการขยายผลเพราะในการขยายผลจับกุมต้องใช้ระยะเวลาพอสมควรจึงจะสามารถทำลายเครือข่ายยาเสพติดให้หมดไปและเมื่อจับกุมผู้ค้ายาเสพติดแล้วก็จะมีการยึดและอายัดทรัพย์สินผู้เกี่ยวข้องของคดียาเสพติดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 ที่บัญญัติถึงการยึดและอายัดทรัพย์สินผู้เกี่ยวข้องของคดียาเสพติด แต่ไม่อาจนำมาบังคับใช้ได้ทุกกรณี เนื่องจากผู้ค้ายาเสพติดมักจะหาหนทางในการปกปิดทรัพย์สินที่ได้มาจากการค้ายาเสพติดและในการยึดทรัพย์สินผู้เกี่ยวข้อง คดียาเสพติดมีขั้นตอนยุ่งยากและหลายขั้นตอนไม่ทันต่อการยึดและอายัดทรัพย์สินได้ทันเวลา ส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายหรือมาตรการต่างๆ นั้นไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ โดยผลวิจัยได้เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้อำนาจของเจ้าพนักงาน ในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 ในส่วนของอำนาจของเจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในการเข้าค้นเคหสถาน หรือสถานที่ใดๆ ตามมาตรา 14 (1) ซึ่งให้อำนาจเจ้าพนักงานผู้ซึ่งเลขาธิการแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้และผู้ร่วมปฏิบัติงานมีอำนาจที่สามารถเข้าไปเคหสถาน หรือสถานที่เพื่อตรวจค้นโดยไม่ต้องมีหมายค้นของศาล มาตรา 15 ที่ให้อำนาจเจ้าพนักงานจับกุมขยายผลการจับกุมตามได้ 3 วัน ตามพระราชบัญญัติ ในทำนองเดียวกับอำนาจในการตรวจค้นจับกุมขยายผลของเจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติดของประเทศสิงคโปร์ (Central Narcotic Bureau-CBN) ที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติดของประเทศสิงคโปร์ (CNB) มีอำนาจเข้าค้นโดยไม่ต้องมีหมายค้นและมีมาตรการควบคุมบุคคลผู้เป็นตัวการโดยไม่ต้องผ่านการพิจารณาของศาลคือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วยความเห็นชอบของอัยการ มีอำนาจสั่งควบคุมนายทุนหรือตัวการตัวการค้ายาเสพติดไว้ไม่เกิน 2 ปี และประธานาธิบดีมีอำนาจที่จะขยายระยะเวลาการควบคุมได้อีกครั้งละไม่เกิน 1 ปี และควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 ในเรื่องการยึดและอายัดทรัพย์สินผู้เกี่ยวข้องของคดียาเสพติดเพื่อตัดวงจรในการนำทุนมาเป็นปัจจัยในการค้ายาเสพติดเพื่อที่จะได้ทำลายเครือข่ายยาเสพติดให้หมดไป

2.9 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

คำอธิบายกรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ต้นแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7” ผู้วิจัยได้ทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยเน้นไปที่ลักษณะทางการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7 ทำให้ได้ตัวแปรในการวิจัย ดังนี้

2.8.1 ประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 หมายถึง การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ เพื่อตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาลด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดที่ได้รับมอบหมายให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพ ซึ่งประสิทธิภาพตามกรอบแนวคิดจะประกอบไปด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1) ความประหยัดในการใช้งบประมาณให้เกิดความคุ้มค่า หมายถึง ความสามารถของตำรวจภูธรภาค 7 ในการใช้งบประมาณในการดำเนินโครงการต่างๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่ ได้อย่างประหยัดและคุ้มค่า รวมถึงเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายได้อย่างเป็นรูปธรรม

2) การใช้ความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างเต็มศักยภาพ หมายถึง การเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ใช้ความรู้ความสามารถในการดำเนินโครงการต่างๆ เพื่อป้องกันและ

ปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่ได้อย่างเต็มความสามารถ รวมถึงมีการผลักดันให้เกิดผลสำเร็จตามแผนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติให้บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) การทำงานที่ถูกต้องตามระเบียบ และข้อกฎหมาย หมายถึง ความสามารถของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการดำเนินโครงการต่างๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่ ได้อย่างถูกต้องตามระเบียบ ข้อกฎหมาย รวมถึงเกิดผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมได้อย่างถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด

4) การทำงานที่มีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับสถานการณ์ หมายถึง ความสามารถของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการดำเนินโครงการต่างๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่ ได้อย่างยืดหยุ่น และเหมาะสมกับสถานการณ์ รวมถึงมีการผลักดันให้เกิดผลสำเร็จตามแผนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติให้บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5) การบรรลุผลสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ หมายถึง ความสามารถของตำรวจภูธรภาค 7 ในการดำเนินโครงการต่างๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่ ได้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และสามารถผลักดันการปฏิบัติตามแผนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติได้อย่างเป็นรูปธรรม

2.8.2 ปัจจัยการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 หมายถึง ปัจจัยทางการบริหารที่ช่วยให้การดำเนินงานในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 เป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพ และบรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนด

1) Policy (นโยบาย) หมายถึง นโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งเป็นการตัดสินใจในเชิงนโยบายของตำรวจภูธรภาค 7 ในการกำหนดแผนงาน โครงการ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบ ซึ่งนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 จะมีความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมถึงรองรับการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ ในแนวทางเดียวกัน เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จ และเป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพ

2) Authority (อำนาจหน้าที่) หมายถึง อำนาจหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งถือเป็นสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายในการตัดสินใจของตำรวจภูธรภาค 7 ในการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบ ซึ่งอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการ

การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 จะช่วยให้เจ้าหน้าที่สามารถทำงานได้ด้วย
 ความมีประสิทธิภาพ

3) Planning (การวางแผน) หมายถึง การนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการป้องกัน
 และปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 มาใช้ในการกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานให้เหมาะสม
 และสอดคล้องกับบริบท เพื่อสนองต่อการบรรลุผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

4) Organizing (การจัดโครงสร้างองค์การ) หมายถึง การกำหนดโครงสร้างภายในของ
 ตำรวจภูธรภาค 7 เพื่อให้เกิดการร่วมมือทำงานในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยมีการ
 กำหนดอำนาจ หน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงานที่จัดขึ้นใหม่เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งใน
 ปัจจุบันตำรวจภูธรภาค 7 ได้จัดตั้งศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ศอ.ปส.)
 ตำรวจภูธรภาค 7 เพื่อเป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
 ติร่วมกับสถานีตำรวจภูธรในพื้นที่ทั้ง 8 จังหวัด

5) Staffing (การจัดบุคลากรปฏิบัติงาน) หมายถึง การบริหารจัดการที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่
 ตำรวจมีศักยภาพเหมาะสมกับภารกิจด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งครอบคลุมทุก
 กระบวนการในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้ได้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าร่วมดำเนินงานตามภารกิจ
 ที่ได้รับการมอบหมาย และช่วยให้การแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ตำรวจภูธรภาค 7 ประสบผลสำเร็จ
 ตามเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6) Directing (การอำนวยการ) หมายถึง การใช้อำนาจของผู้บริหารในการตัดสินใจเพื่อ
 สั่งการให้เกิดการดำเนินงานตามภารกิจอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการใช้ความสามารถในการใช้ภาวะผู้นำใน
 การจูงใจควบคุม ดูแล การสอนงาน และการให้ความช่วยเหลือเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเกิดปัญหาในการ
 ปฏิบัติงาน เพื่อช่วยให้การแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ตำรวจภูธรภาค 7 ประสบผลสำเร็จตาม
 เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7) Coordinating (การประสานงาน) หมายถึง กระบวนการติดต่อสื่อสารระหว่าง
 เจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยกันเอง เจ้าหน้าที่ตำรวจกับกับแผนก/ฝ่ายอื่นๆ และเจ้าหน้าที่ตำรวจกับหน่วยงาน
 อื่นๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจได้ตรงกันในภารกิจที่ต้องดำเนินการร่วมกันในการแก้ไขปัญหาเสพติด
 ในพื้นที่ตำรวจภูธรภาค 7 ซึ่งการประสานงานที่ดีจะช่วยสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง และ
 เกิดความเชื่อมั่นว่าการดำเนินงานในกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันจะสามารถดำเนินการได้จนบรรลุผลสำเร็จ
 ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

8) Reporting (การรายงานผลการปฏิบัติงาน) หมายถึง การนำผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ตำรวจภูธรภาค 7 มาวิเคราะห์เพื่อจัดทำเป็นรายงานผลการปฏิบัติงานตามวัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน และเสนอให้ผู้บังคับบัญชาทราบถึงสิ่งที่เกิดขึ้น ซึ่งการรายงานผลจะช่วยให้เกิดการตรวจสอบ และการวิเคราะห์ปัญหาเพื่อจะนำไปสู่ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น อันจะช่วยให้การวางแผนเพื่อการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในอนาคตมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ผลการดำเนินงานจะต้องมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ต่อหน่วยงานภายนอกและสาธารณชนอีกด้วย เพื่อสร้างการยอมรับ ความเชื่อมั่น และร่วมให้การสนับสนุนต่อการดำเนินภารกิจของตำรวจภูธรภาค 7 ในอนาคตต่อไป

9) Budgeting (การงบประมาณ) หมายถึง การเตรียมความพร้อมของตำรวจภูธรภาค 7 ในการบริหารจัดการเกี่ยวกับงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินภารกิจการแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างเพียงพอ ได้แก่ การวางแผนจัดทำงบประมาณประจำปี การจัดทำบัญชีเบิกจ่ายเพื่อการตรวจสอบ และการควบคุมให้มีการใช้งบประมาณตามที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้การดำเนินภารกิจประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

10) Technology (เทคโนโลยี) หมายถึง การเตรียมความพร้อมของตำรวจภูธรภาค 7 ในการบริหารจัดการเกี่ยวกับสื่อ เครื่องมือ วิธีการ และกระบวนการต่างๆ เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดได้อย่างเหมาะสม โดยเทคโนโลยีที่นำมาใช้ต้องมีจำนวนเพียงพอและมีความทันสมัยต่อการดำเนินภารกิจ ดังนั้น เทคโนโลยีจึงต้องมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับภารกิจ

11) Leadership (ภาวะผู้นำ) หมายถึง ศักยภาพของผู้บริหารตำรวจ ซึ่งถือเป็นกระบวนการใช้อิทธิพลและการโน้มน้าวใจ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีพฤติกรรมการทำงานตามข้อสั่งการ และเกิดผลสำเร็จของงานตามนโยบายที่มอบหมาย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ต้นแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 (2) ปัจจัยการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 และ (3) การพัฒนาต้นแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดของระเบียบวิธีวิจัยในการศึกษา ดังนี้

- 3.1 รูปแบบและขั้นตอนการวิจัย
- 3.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 รูปแบบและขั้นตอนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อหาคำตอบตามวัตถุประสงค์แต่ละข้อ โดยผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการวิจัยดังนี้

3.1.1 ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลเอกสาร (Documentary Research)

โดยการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ทางวิชาการ บทความ วารสาร วิทยานิพนธ์ คุชฎีนิพนธ์ต่างๆ รายงานการวิจัย และข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต รวมถึงการสังเกตการณ์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของตำรวจภูธรภาค 7 ซึ่งเป็นการรวบรวมทั้งข้อมูลระดับปฐมภูมิ และระดับทุติยภูมิ แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้นำไปทำการวิเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอรับความคิดเห็นสำหรับการพัฒนาให้มีความสมบูรณ์และเหมาะสมยิ่งขึ้น

3.1.2 ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

โดยการพัฒนากรอบแนวคิดให้เป็นแบบสัมภาษณ์สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ และมีประเด็นคำถามแบบ โครงสร้างเพื่อให้ได้ข้อมูลตรงวัตถุประสงค์ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพตามแนวทางดังนี้

1) การสังเกตการณ์ (Observation) เพื่อค้นหาพฤติกรรมที่แท้จริงในการดำเนินงานของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา โดยใช้เทคนิคการสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม (Informal Observation) และการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) ร่วมกัน โดยใช้ช่วงที่มีการประชุมประจำเดือนของส่วนราชการ และชุมชน รวมถึงการประชุมของหน่วยงานตำรวจ

2) การสัมภาษณ์เชิงลึกรายบุคคล (In-Depth Interview) จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารระดับนโยบาย และผู้ปฏิบัติที่ไม่สามารถเข้าร่วมให้ข้อมูลในการประชุมกลุ่มย่อยได้ รวมถึงผู้ให้ข้อมูลที่สามารถให้รายละเอียดในกรณีศึกษาได้ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกในทุกมิติตามกรอบแนวคิด โดยสัมภาษณ์แบบสองทางเพื่อช่วยให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจน และเชื่อมโยงกันในแต่ละประเด็น ในลักษณะที่เป็นเหตุเป็นผลต่อกัน โดยผู้วิจัยจะใช้การสัมภาษณ์ที่ละประเด็นตามโครงสร้างของแบบสัมภาษณ์และเมื่อผู้ให้สัมภาษณ์ให้ความเห็นจบ ผู้วิจัยจะสรุปประเด็นสัมภาษณ์เพื่อขอความเห็นเพิ่มเติมและเป็นการยืนยันความถูกต้องของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

3) การสนทนากลุ่มแบบเจาะจง (Focus Group Discussion) จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปฏิบัติตามนโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยใช้การสัมภาษณ์ที่ละประเด็นตามโครงสร้างของแบบสัมภาษณ์และให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ให้ความเห็นทีละคนจนครบ และผู้วิจัยจะทำการสรุปประเด็นที่สัมภาษณ์เพื่อขอความเห็นจากกลุ่มตัวอย่างเพิ่มเติมและเป็นการยืนยันความถูกต้องของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

3.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

3.2.1 ประชากร

ประชากรที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 6 กลุ่ม เพื่อให้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ประกอบด้วย (1) กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลระดับนโยบาย ได้แก่ ผู้บริหารของตำรวจภูธรภาค 7 และผู้บริหารของสำนักงาน ป.ป.ส. (2) กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลระดับปฏิบัติ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้รับผิดชอบงานด้านการปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 เจ้าหน้าที่ตำรวจ ป.ส. และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ส. ซึ่งรับผิดชอบในพื้นที่ภาค 7 (3) กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลของส่วนราชการอื่นๆ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสาธารณสุข ที่ทำการปกครอง และสำนักงานพัฒนาชุมชน ซึ่งรับผิดชอบงานด้านการป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่ภาค 7 (4) กลุ่มนักวิชาการ ได้แก่ นักวิชาการที่เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย และอาจารย์ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ (5) กลุ่มภาคประชาชนที่ทำงานด้านการป้องกันปัญหายาเสพติดร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 ได้แก่ เครือข่ายชมรม TO BE NUMBER ONE และเครือข่ายกองทุนแม่ของแผ่นดิน และ (6) ผู้ที่เคย

ต้องโทษคดียาเสพติด ซึ่งเป็นผู้ที่พ้นโทษแล้ว และยินดีให้ข้อมูล โดยในปัจจุบันเป็นอาสาสมัครทำงานด้านการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชน

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6 กลุ่ม รวมจำนวนทั้งสิ้น 49 คน โดยผู้วิจัยได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดด้วยตนเอง (John W. Creswell, 2002, p. 644, M. Q. Patton, 1990, p. 169-183, โยชิน แสงดี, 2551, หน้า 13 และชาย โพธิสิตา, 2550, หน้า 228) สำหรับการสนทนากลุ่มแบบเจาะจง (Focus Group Discussion) หรือการสัมภาษณ์เชิงลึกรายบุคคล (In-Depth Interview) ตามแต่กรณีและความเหมาะสมของสถานการณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกสำหรับการวิจัย และสนับสนุนผลการวิจัยให้มีความน่าเชื่อถือเพิ่มมากขึ้น โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลของแต่ละกลุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลระดับนโยบาย ได้แก่ ผู้บริหารของตำรวจภูธรภาค 7 และผู้บริหารของสำนักงาน ป.ป.ส. เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นทิศทางของนโยบายและแนวทางสำหรับการแก้ไขปัญหา และพัฒนาการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้บรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

1.1) เกณฑ์การคัดเลือก

1.1.1) เป็นหัวหน้าหน่วยงานหรือผู้ที่หัวหน้าหน่วยงานได้มอบหมายให้ทำหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7

1.1.2) เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7 เป็นอย่างดี

1.1.3) เป็นผู้ที่มีความสนใจในการกำหนดแนวทางและดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบ

1.2) ผู้ให้ข้อมูลระดับนโยบาย ประกอบด้วย

2.1.1) พลตำรวจตรี สรศักดิ์ เข็นเปรม รองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 (ปส) รับผิดชอบงานปราบปรามยาเสพติด

2.1.2) นางนฤมล ช่างรังสี รองเลขาธิการ ป.ป.ส.

2.1.3) พ.ต.อ.จรูญศักดิ์ ไต้เถม ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

2.1.4) พ.ต.อ.ดร.สุรชัย สุกใส ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรโคกขาม จังหวัดสมุทรสาคร (ได้รับรางวัลโรงพักเพื่อประชาชน ปีงบประมาณ 2558)

2.1.5) พ.ต.อ.ประสพชัย มัตสยะวนิชกุล ผู้กำกับการกองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ กองบังคับการสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธรภาค 7

2) กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลระดับปฏิบัติ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้รับผิดชอบงานด้านการปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 เจ้าหน้าที่ตำรวจ ป.ส. และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ส. ที่รับผิดชอบในพื้นที่ภาค 7 ซึ่งเป็นผู้ขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ดังนั้น การศึกษาข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 จะช่วยให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารจัดการที่ช่วยให้การดำเนินงานตามนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 มีประสิทธิภาพ และการศึกษาข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ป.ส. และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ส. ที่รับผิดชอบในพื้นที่ภาค 7 จะช่วยให้ได้ข้อมูลในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามยาเสพติดที่เป็นข้อเท็จจริงในขณะนั้น เพื่อนำมาสู่การกำหนดแนวทางการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ที่เหมาะสมต่อไป

2.1) เกณฑ์การคัดเลือก

2.1.1) เป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7

2.1.2) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ และความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7 และเป็นที่ยอมรับของหน่วยงานอื่น

2.1.3) เต็มใจให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

2.2) ผู้ให้ข้อมูลระดับปฏิบัติ ประกอบด้วย

2.2.1) เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้รับผิดชอบงาน ด้านการปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 13 คน ประกอบด้วย (1) พ.ต.ท.พงษ์ศิริ เก่งนอก สว.สส.สภ.เมืองสมุทรสาคร (2) พ.ต.ท.อัมพร รักผะการ รอง ผกก.สส.ภ.จว.ราชบุรี (3) ร.ต.อ.อาคม โลกปัญญา รอง สว.กก.สส.ภ.จว.ราชบุรี (4) พ.ต.ท.สาริษฐ์ อักษร สว.กก.ปฏิบัติการพิเศษ บก.สส.ภ.7 (5) พ.ต.ต. นกนธ์ ชนะผล สว.กก.สส.3 บก.สส.ภ.7 (6) พ.ต.ต.กิตติ ทองห่อ สว.สส.สภ.ชะอำ จว.เพชรบุรี (7) พ.ต.ต.เอกพงษ์ ผูกพันธ์ สว.ป.สภ.บ้านโป่ง จว.ราชบุรี (8) พ.ต.ต.ภูวนนท์ สมัครไทย สว.สส.สภ.เมืองนครปฐม จว.นครปฐม (9) พ.ต.ต.สุรศักดิ์ สิทธิโชคธรรม สว.สส.สภ.เมืองสมุทรสาคร จว.สมุทรสาคร (10) พ.ต.ต.ณหรี เทพจักรินทร์ สว.สส.สภ.สังขละบุรี จว.กาญจนบุรี (11) พ.ต.ต.มหาชัย สกุลกิจไพบูลย์ สว.ป.สภ.โพธิ์แก้ว จว.นครปฐม (12) พ.ต.ต.ชานนท์ ยางนอก สว.ป.สภ.พุทธมณฑล จว.นครปฐม และ (13) พ.ต.ท.หญิง สุรีพร ปฐมิกกร สว.ผอ.2 บก.อก.ภ.7

2.2.2) เจ้าหน้าที่ตำรวจ ป.ส. จำนวน 6 คน ประกอบด้วย (1) พ.ต.ท.พิชญุตม์ เกียรติกิตติคุณ รอง ผกก. 1 บก.ปส.4 (2) พ.ต.ต.วีระ สะทะโชติ. สว.กก.1 บก.ปส.4 (3) ร.ต.อ.กุศล

ค้อมทอง รอง สว.กก.1 บก.ปส. (4) ร.ต.ท.พงษ์ศักดิ์ ญาณธรรม รอง สว.(ป) กก.1บก.ปส.4 (5) จ.ส.ต.สุชน หมีดำ ผบ.หมู่ กก.1 บก.ปส.4 และ (6) ส.ต.ต.ศุภกิจ ผาสุข ผบ.หมู่กก.1 บก.ปส.4

2.2.3) เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ส. ที่รับผิดชอบในพื้นที่ภาค 7 จำนวน 7 คน คือ (1) นางจิตติมา บุญเก็บทอง ผู้อำนวยการส่วนวิเคราะห์ข่าวและเฝ้าระวัง (2) น.ส.ชมพูนุท ทิพย์แสง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ (3) นายสรวิทย์ พรหมแสง นักสืบสวนสอบสวน ปฏิบัติการ (4) น.ส.ฐิภาพรรณ ใจช่วง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ (5) น.ส.วิจิตรา ศรีดี นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ (6) นายันทพงษ์ บุญพงษ์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน และ (7) น.ส.ฉวีรญา นาใจ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน

3) กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลของส่วนราชการอื่นๆ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสาธารณสุข ที่ทำการปกครอง และสำนักงานพัฒนาชุมชน ซึ่งรับผิดชอบงานด้านการป้องกันปัญหา ยาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7 ดังนั้น การศึกษาข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลของส่วนราชการอื่นๆ จะช่วยให้ได้ข้อมูลในมิติภายนอกที่เกี่ยวข้องกับเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 เพื่อนำมาสู่การกำหนดแนวทางการสนับสนุนกิจกรรมที่ช่วยให้เกิดประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดร่วมกับตำรวจภูธรภาค 7 ต่อไป

3.1) เกณฑ์การคัดเลือก

3.1.1) เป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ในการป้องกันปัญหา ยาเสพติด ในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7 เช่น เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานชมรม TO BE NUMBER ONE และงานเครือข่ายกองทุนแม่ของแผ่นดิน

3.1.2) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ และความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ด้านการป้องกันปัญหา ยาเสพติดในระดับพื้นที่ และเป็นที่ยอมรับของหน่วยงานอื่น

3.1.3) เต็มใจให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า

3.2) ผู้ให้ข้อมูลของส่วนราชการอื่นๆ ประกอบด้วย

3.2.1) เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสาธารณสุข จำนวน 3 คน คือ (1) น.ส.วันพร มาบรรดิษ (2) นางอมรรัตน์ เอมอาจ (3) นางนันทนา ชลิสราพงษ์

3.2.2) เจ้าหน้าที่ของสำนักงานพัฒนาชุมชน จำนวน 3 คน คือ (1) น.ส.อวยพร สงแก้ว (2) นายประดิษฐ์ ป้องแดง และ (3) นายอภิรักษ์ สุดทองคง

4) กลุ่มนักวิชาการ ได้แก่ นักวิชาการที่เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย และอาจารย์ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เพื่อให้ความเห็นทางวิชาการด้านการบริหารจัดการที่ช่วยให้การดำเนินงาน ตามนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 มีประสิทธิภาพ ซึ่งพิจารณา ในมิติการบริหารงานตำรวจ การบริหารงานยุติธรรม อาชญาวิทยา และนโยบายสาธารณะ

4.1) เกณฑ์การคัดเลือก

4.1.1) เป็นอาจารย์ประจำในระบบมหาวิทยาลัย และมีผลงานวิชาการด้านการบริหารงานตำรวจ การบริหารงานยุติธรรม อาชญวิทยา และนโยบายสาธารณะ

4.1.2) เป็นอาจารย์ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ และมีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปรามปัญหาอาชญากรรม และมีผลงานวิชาการด้านการบริหารงานตำรวจ การบริหารงานยุติธรรม อาชญวิทยา และนโยบายสาธารณะ

4.1.3) เต็มใจให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า

4.2) ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย

4.2.1) ผศ.พ.ต.ท.ดร.เสกสัณ เครือคำ อาจารย์ (สบ 2) กลุ่มงานคณาจารย์ คณะสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

4.2.2) ผศ.พ.ต.อ.ดร.มีชัย สีเจริญ อาจารย์ (สบ 4) กลุ่มงานคณาจารย์คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

4.2.3) รศ.พ.ต.อ.ดร.ทิวลิป เครือมา อาจารย์ (สบ 4) กลุ่มงานคณาจารย์คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

4.2.4) ร.ต.อ.ดร.จอมเดช ตรีเมฆ อาจารย์ประจำสถาบันอาชญวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยรังสิต

4.2.5) อาจารย์เสาวธาร โพธิ์กัณฑ์ อาจารย์ประจำคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และรองผู้อำนวยการสำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

5) กลุ่มภาคประชาชนที่ทำงานด้านการป้องกันปัญหาอาชญากรรมร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 ได้แก่ เครือข่ายชมรม TO BE NUMBER ONE และเครือข่ายกองทุนแม่ของแผ่นดิน เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจตามนโยบายการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรภาค 7 ซึ่งจะช่วยสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่สามารถนำมาพิจารณาถึงประสิทธิผลในการดำเนินงานได้อย่างถูกต้องตรงประเด็น รวมถึงนำข้อมูลมาใช้กำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมทั้งในด้านการป้องกันและปราบปรามในชุมชน

5.1) เกณฑ์การคัดเลือก

5.1.1) เป็นเครือข่ายชมรม TO BE NUMBER ONE ประเภทชุมชน และดำเนินกิจกรรมในระดับพื้นที่ เพื่อป้องกันปัญหาอาชญากรรมร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7

5.1.2) เป็นประธานเครือข่ายกองทุนแม่ของแผ่นดินระดับจังหวัด หรืออำเภอ และมีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปรามปัญหาเสพติดร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7

5.1.3) เต็มใจให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาครั้งนี้

4.2) ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย

5.2.1) เครือข่ายชมรม TO BE NUMBER ONE จำนวน 2 คน คือ (1) นายบุญชอบ ทับไกร และ (2) น.ส.วรินดา อภิวัฒนเบญญา

5.2.2) เครือข่ายกองทุนแม่ของแผ่นดิน จำนวน 6 คน คือ (1) นายวัชรินทร์ จันทร์เดช ประธานเครือข่ายกองทุนแม่ของแผ่นดิน จว.ประจวบคีรีขันธ์ (2) นายโชคชัย แซ่มซ้อย ประธานเครือข่ายกองทุนแม่ของแผ่นดิน จว.เพชรบุรี และ (3) นางสุกัญญา ค่อนพญา ประธานกองทุนแม่ของแผ่นดินบ้านลำพญา ม.6 ต.ลำพญา อ.บางเลน จว.นครปฐม

6) ผู้ที่เคยต้องโทษคดียาเสพติด เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับมูลเหตุของการแพร่ระบาดของปัญหาเสพติด และแนวทางการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ เพื่อนำมาสู่การกำหนดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในอนาคต สำหรับเกณฑ์การคัดเลือก คือ (1) เป็นผู้ที่พ้นโทษแล้ว (2) ยินดีให้ข้อมูล และ (3) เป็นอาสาสมัครทำงานด้านการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชน ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะไม่มีการเปิดเผยรายชื่อของผู้ให้ข้อมูลกลุ่มนี้

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้พัฒนาขึ้นมาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย คือแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยเครื่องมือดังกล่าวมีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แบบสัมภาษณ์จำนวน 3 ชุดที่พัฒนาเพื่อให้ได้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

1) แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับการดำเนินงานตามนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการ ปัจจัยการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ และการพัฒนาต้นแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7

2) แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการดำเนินงานตามนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการดำเนินงานตามนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดที่มีการดำเนินงานร่วมกับตำรวจภูธรภาค 7 และ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาต้นแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7

3) แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับกรณีศึกษาในการดำเนินงานเพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติดใน 3 กรณี ได้แก่ การตั้งด่านตรวจเพื่อสกัดกั้น และปราบปรามยาเสพติด การइनกต่อเพื่อขยายผลการจับกุมผู้ค้ายาเสพติดรายใหญ่ และการใช้สายข่าวในการจับกุมผู้เสพ/ผู้ค้ายาเสพติดรายใหญ่ เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับ (1) ข้อมูลการจับกุม (2) เทคนิคและวิธีการดำเนินงาน (3) ปัญหาอุปสรรคที่พบในการดำเนินงาน (4) ปัจจัยการบริหารจัดการที่ช่วยให้ประสบความสำเร็จ และ (5) ข้อเสนอแนะ

3.3.2 การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) การตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย โดยผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ดังกล่าวส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญด้านที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ความเห็น ตรวจสอบแก้ไข และปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น เพื่อให้แบบสอบถามสามารถสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน และได้ข้อมูลที่ตรงประเด็นตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

2) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำการตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

3.1) ดร.พีรพงษ์ ราพิงจิตต์ สำนักงาน ป.ป.ส. ผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญด้านงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

3.2) พ.ต.ท.ดร.จิรวีภูริ์ บุญวัฒนาภรณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการงานตำรวจ

3.3) ดร.รังสรรค์ อินทน์จันทน์ อาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโทบริหารศึกษาด้านวิชาการจัดการภาครัฐและเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญด้านระเบียบวิธีวิจัย

3.4) ดร.สมชาย สุเทศ ผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญด้านการสร้างและบริหารจัดการเครือข่ายชมรม TO BE NUMBER ONE และกองทุนแม่ของแผ่นดิน

3.5) ดร.นรินทร์ สันติสาส์น อาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโทบริหารศึกษาด้านวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสยาม ผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญด้านการจัดการภาครัฐและเอกชน

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการเก็บข้อมูลที่มีความหลากหลาย และเหมาะสมกับบริบท เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์และมีความน่าเชื่อถือในระดับสูง โดยมีวิธีการดังนี้

3.4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือเชิญร่วมประชุมกลุ่มย่อยและขอสัมภาษณ์ข้อมูลจากมหาวิทยาลัย

3.4.2 ผู้วิจัยใช้การศึกษาข้อมูล 2 รูปแบบ คือ

1) ตามตามหัวข้อที่กำหนด (Close-Ended) เพื่อให้ได้ข้อมูลในประเด็นที่เกี่ยวข้องที่มีการกำหนดไว้ในวัตถุประสงค์การวิจัย

2) ตามโดยใช้คำถามปลายเปิด (Open-Ended) ในกรณีที่ข้อคำถามที่เตรียมมาอาจจะไม่เหมาะสมกับลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้น ในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะเปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลแสดงความคิดเห็นของตนในประเด็นที่เกี่ยวข้องอย่างเต็มที่

3.4.3 กระบวนการรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยกำหนดไว้ 3 ขั้นตอน คือ

1) ขั้นตอนที่ 1 อธิบายวัตถุประสงค์ในการวิจัยแก่ผู้ให้ข้อมูล รวมทั้งประเด็นคำถามโดยย่อ เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลมีความเข้าใจได้ตรงประเด็น

2) ขั้นตอนที่ 2 ทำการสอบถามตามประเด็นที่กำหนดทีละประเด็น โดยผู้วิจัยจะกล่าวนำถึงความเชื่อมโยงในประเด็นคำถาม เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการวิเคราะห์คำตอบ

3) ขั้นตอนที่ 3 สรุปประเด็นข้อมูลที่ได้ให้กับกลุ่มตัวอย่างรับฟัง เพื่อให้มั่นใจว่าการตีความและความเข้าใจของผู้วิจัยมีความถูกต้อง และตรงกับความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูล

ตารางที่ 2 สรุปวิธีการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	แบบสัมภาษณ์ชุดที่			วิธีการเก็บข้อมูล		
	1	2	3	สังเกตการณ์	สัมภาษณ์เชิงลึกรายบุคคล	สนทนากลุ่มแบบเจาะจง
ระดับนโยบาย	✓		✓	✓	✓	
ระดับปฏิบัติ		✓	✓	✓	✓	✓
ส่วนราชการอื่นๆ		✓				✓
นักวิชาการ	✓	✓			✓	
ภาคประชาชน		✓			✓	✓
ผู้ที่เคยต้องโทษ		✓			✓	

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 นำข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึกและบันทึกเสียงในการสัมภาษณ์ และสังเกตการณ์ จากผู้ให้ข้อมูลมาทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล

3.5.2 นำข้อมูลที่ได้มาเรียบเรียงในรูปแบบของข้อความเพื่อง่ายต่อการแยกประเด็น

3.5.3 วิเคราะห์และจัดแยกแต่ละประเด็นเนื้อหาข้อมูลตามกลุ่มของข้อมูลที่สอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการวิจัย

5.2.4 วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ของตำรวจภูธรภาค 7

5.2.5 วิเคราะห์ปัจจัยสำคัญในการบริหารจัดการที่นำมาสู่การพัฒนาต้นแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7

5.2.6 ศึกษามูลค่าที่ได้โดยเปรียบเทียบกับทฤษฎีหลักที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์

5.2.7 สรุปข้อมูลที่ได้ และนำไปเปรียบเทียบที่ละประเด็น

5.2.8 อภิปรายผลข้อมูลตามทฤษฎีและปรากฏการณ์ เพื่อสร้างข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ต้นแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 (2) ปัจจัยการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 และ (3) การพัฒนาต้นแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

4.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7

4.2 ผลการศึกษาปัจจัยการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7

4.3 ผลการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาต้นแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7

4.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7

4.1.1 สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์รายบุคคล และการสนทนากลุ่มแบบเจาะจง จากผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันที่เป็นสภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ซึ่งผลการศึกษาในลักษณะดังกล่าวทำให้ได้มุมมองที่เชื่อมโยงการปฏิบัติทั้งในด้านการป้องกันและปราบปรามปัญหาเสพติดที่เกิดขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7

จากประเด็นคำถามที่ว่า “สถานการณ์ปัญหาเสพติดที่เกิดขึ้นมีลักษณะอย่างไร และท่านเห็นว่าในปัจจุบันตำรวจภูธรภาค 7 มีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดได้ในระดับใด” ซึ่งผู้ให้ข้อมูลแต่ละกลุ่มได้ให้ข้อมูลในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) ผู้ให้ข้อมูลระดับนโยบาย เจ้าหน้าที่ตำรวจ ป.ส. เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ส. และเครือข่ายกองทุนแม่ของแผ่นดิน ได้กล่าวถึงสถานการณ์ของปัญหาเสพติดในทิศทางเดียวกันว่าการแพร่ระบาดของยาเสพติดได้มีมาอย่างต่อเนื่อง และมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากผู้ค้ายาเสพติดได้ใช้เป็นเส้นทางลำเลียงยาเสพติดลงสู่ภาคใต้ ดังเช่นที่เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2558 เจ้าหน้าที่ตำรวจ ป.ส. ได้แถลงผลการสกัดจับแก๊งลักลอบลำเลียงยาเสพติด จำนวน 4 คดี และได้ตัวผู้ต้องหา 3 ราย พร้อมของกลางยาไอซ์ 15 กิโลกรัม และยาบ้ามากกว่า 100,000 เม็ด รวมถึงพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7 มีเส้นทางผ่านมาจากชายแดนไทย-พม่า จึงทำให้การแก้ปัญหาด้วยการตั้งด่านคุ้มครองเพื่อจับผู้ค้ายาเสพติดทำได้ยาก นอกจากนี้ พื้นที่ภาคกลางตอนล่างถือเป็นแหล่งเศรษฐกิจที่มีการขยายตัวเติบโตมาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะจังหวัดสมุทรสาครที่มีแรงงานต่างด้าว และแรงงานต่างถิ่นอพยพเข้ามาอยู่พักอาศัย และทำงานเป็นจำนวนมาก โดยข้อมูลสถานการณ์การจ้างคนต่างด้าวของจังหวัดสมุทรสาครประจำเดือนเมษายน 2559 พบว่า มีจำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงาน จำนวน 219,240 คน โดยมีสัญชาติเมียนมามากถึง 196,668 คน (ข้อมูลจากสำนักงานแรงงานจังหวัดสมุทรสาคร, วันที่ 10 พฤษภาคม 2559) จึงทำให้เกิดปัญหาสังคมที่ซับซ้อนตามมา โดยเฉพาะปัญหาอาชญากรรม และปัญหาการใช้ยาเสพติดในกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ซึ่งผู้ที่เคยต้องโทษคดียาเสพติดได้กล่าวสนับสนุนในประเด็นนี้ว่า สภาพสังคมที่มีความซับซ้อนได้ทำให้เกิดการแพร่ระบาดของยาเสพติดในวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงเพิ่มมากขึ้น เพราะเป็นวัยอยากรู้อยากลอง และสามารถถูกชักชวนได้ง่าย ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงสำหรับสังคมไทย และเจ้าหน้าที่ของที่ทำการปกครองได้ให้ข้อมูลว่า จากสถานการณ์ดังกล่าวทำให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐทั้งฝ่ายปกครอง ตำรวจ และอาสาสมัครร่วมมือกันออกตรวจตราตามชุมชนและพื้นที่เสี่ยง เพื่อผลักดันให้ผู้เสพและผู้ค้ายาเสพติดออกไปนอกพื้นที่และห้ามกลับเข้ามาอย่างเด็ดขาด แต่หลังจากนั้นไม่นานก็จะมีทั้งผู้เสพและผู้ค้ายาเสพติดรายใหม่ๆ เข้ามาวนเวียนในพื้นที่อีก ซึ่งในประเด็นนี้ กลุ่มนักวิชาการ และผู้ที่เคยต้องโทษคดียาเสพติด ให้ข้อมูลสอดคล้องกันว่า พื้นที่ดังกล่าวเป็นแหล่งชุมชนที่มีเส้นทางที่สามารถผ่านเข้าออกได้หลายเส้นทาง โดยเมื่อมีการผลักดันขับไล่ทั้งผู้เสพและผู้ค้ายาเสพติดออกจากพื้นที่ก็จะหนีไปหาแหล่งใหม่ซึ่งไม่ไกลจากที่เดิมนัก และจะหมุนเวียนเปลี่ยนพื้นที่ไปเรื่อย จนกว่าจะโดนเจ้าหน้าที่ตำรวจไล่ล่าเมื่อมีคดี เช่น ถูกผลักดันออกจากอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ก็จะหนีมากระทำความผิดในอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม เพราะเป็นพื้นที่รอยต่อที่สามารถเดินทางได้โดยสะดวก สำหรับพื้นที่ห่างไกลความเจริญจะพบปัญหาเหล่านี้ได้น้อย เนื่องจากผู้เสพมีจำนวนน้อย และไม่มีกำลังซื้อมากพอ ซึ่งไม่คุ้มค่ากับความเสีย

2) กิจกรรมในด้านการป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่ของตำรวจภูธรภาค 7 เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสาธารณสุข เจ้าหน้าที่ของสำนักงานพัฒนาชุมชน และเครือข่ายชมรม TO BE NUMBER ONE ได้ให้ข้อมูลสอดคล้องกันว่า การทำงานด้านการป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่มีผลงานที่เด่นชัดเท่ากับผลงานด้านการปราบปราม เนื่องจากตำรวจเป็นหน่วยงานที่ใช้กำลังที่มุ่งรักษาให้เกิดความสงบในพื้นที่ ประกอบกับสภาพสังคมที่มีลักษณะเป็นชุมชนเมือง ซึ่งมีความซับซ้อน และหลายหลายของกลุ่มบุคคลที่เข้ามาอยู่อาศัยในระดับสูง จึงไม่เอื้อต่อการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งในเชิงป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยกลุ่มนักวิชาการเห็นว่า ในสังคมลักษณะดังกล่าวประชาชนมักขาดการมีส่วนร่วม ซึ่งชุมชนเมืองมักมีวิถีชีวิตแบบต่างคนต่างอยู่และไม่ค่อยสนใจกัน ซึ่งเจ้าหน้าที่ของที่ทำกรปกครองได้กล่าวในประเด็นนี้ว่า ผู้นำชุมชนในสังคมเมืองไม่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเหมือนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จึงทำให้การดูแลความสงบสุขแบบใกล้ชิดเหมือนพื้นที่ชนบทเป็นเรื่องที่ค่อนข้างลำบาก

3) ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ผู้ที่เคยต้องโทษคดียาเสพติดให้ความเห็นว่า ค่านิยมของสังคมในปัจจุบันมักให้การนับถือคนรวยมากกว่าคนดี จึงทำให้มีคนที่หวังรวยทางลัดด้วยการค้ายาเสพติด และที่ผ่านมาเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถยึดทรัพย์สินจากผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้สมคบ ผู้สนับสนุน และผู้ช่วยเหลือเกี่ยวกับยาเสพติดได้จำนวนมาก โดยในปีงบประมาณ พ.ศ.2558 ศาลมีคำสั่งตรวจสอบยึด/อายัดทรัพย์สินคดียาเสพติดได้มากถึง 142.17 ล้านบาท (ตำรวจภูธรภาค 7, 2558) ซึ่งชี้ให้เห็นว่ายังมีผู้ค้ายาเสพติดอยู่อีกจำนวนมากที่ยังไม่สามารถจับได้ และสรุปได้ว่า ปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้นเหมือนเกมวิ่งไล่จับที่แก้ไขอย่างไรก็ไม่จบ เมื่อจับกุมผู้กระทำผิดรายเก่าได้ก็จะมีผู้กระทำผิดรายใหม่โผล่ขึ้นมาอีกเรื่อยๆ เพราะรายได้จากการค้ายาเสพติดมีมูลค่าสูง ซึ่งทำให้ผู้กระทำผิดเห็นว่าคุ้มค่าที่จะเสี่ยง ดังนั้นรัฐบาลต้องเอาจริงเอาจัง เมื่อจับกุมได้ต้องตรวจสอบเพื่อยึดทรัพย์สินให้หมด และอย่าให้ประกันตัว รวมถึงอย่าขอลดโทษให้ สำหรับผู้บริหารของตำรวจภูธรภาค 7 เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ส. และเจ้าหน้าที่ของที่ทำกรปกครอง ได้ให้ความเห็นว่า เมื่อพิจารณาจากตัวชี้วัด และเป้าหมายเชิงนโยบายจะพบว่า โดยในปีงบประมาณ พ.ศ.2558 ตำรวจภูธรภาค 7 สามารถดำเนิน โครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เช่น การปราบปรามจับกุมผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้ล่าเสี่ยง เครือข่ายและขยายผลการจับกุมทุกราย รวมถึงยึดทรัพย์สินกับผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดตามกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพตามเป้าหมายที่กำหนด แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นตามมาคือ ผลผลิตเกิดความขัดแย้งกันเชิงเป้าหมาย เช่น ในการทำงานด้านการป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชนที่กำหนดให้ทุกส่วนราชการสนธิกำลังเข้าตรวจสอบค้นหาผู้ใช้สารเสพติดในโรงงาน ซึ่งแต่ละส่วนราชการจะนำข้อมูลการดำเนินงานไปทำการรายงานในส่วนที่ตนต้องรับผิดชอบ โดยฝ่ายปกครอง

จะนำผู้เสพเข้าค่ายบำบัด และฝ่ายตำรวจจะนำไปเป็นยอดผลการจับกุมในคดีเสพ ส่วนเครือข่ายกองทุนแม่ของแผ่นดินจะเน้นในเรื่องการขอโอกาสให้ผู้เสพได้กลับตัวเป็นคนดีของสังคม ซึ่งในลักษณะดังกล่าวได้ก่อให้เกิดความขัดแย้งในเชิงเป้าหมาย ดังนั้น หัวหน้าส่วนราชการที่มีอำนาจตัดสินใจต้องตกลงกันให้ชัดเจนว่า ภารกิจในแต่ละครั้งมีเป้าหมายในลักษณะใด นอกจากนี้เครือข่ายกองทุนแม่ของแผ่นดินได้ให้ข้อมูลที่สอดคล้องกับเจ้าหน้าที่ของที่ทำกรปกครองไว้ว่า การร่วมแก้ไขปัญหายาเสพติดกับเจ้าหน้าที่ตำรวจของภาคประชาชนถือเป็นจิตอาสาที่เสียสละเพื่อส่วนรวมโดยมีเป้าหมายเพื่อจัดปัญหายาเสพติดให้หมดไปจากชุมชน แต่ในบางกรณีก็มีขัดแย้งกันกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทั้งในหลักการ และวิธีการทำงาน เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจเน้นการจับกุมดำเนินคดี ส่วนภาคประชาชนเน้นแก้ไขปัญหายาโดยสันติวิธี และมีการจัดทำหนังสือขอโอกาส ซึ่งเป็นเสมือนบันทึกข้อตกลงระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ดูแลในพื้นที่กับภาคประชาชนที่ร่วมแก้ไขปัญหายาเสพติด เพื่อให้เกิดสิทธิในการคุ้มครองแก่ผู้เสพที่หลงกระทำผิดโดยถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยผู้เสพจะถูกส่งต่อให้ชุมชนดูแล ควบคุม และแก้ไขปัญหายาที่เกิดขึ้นกันเองก่อน โดยไม่มีการดำเนินคดีตามกฎหมาย สำหรับกรณีถูกจับกุมในฐานะผู้จำหน่ายก็จะให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายได้โดยไม่มีข้อกัเว้น นอกจากนี้ ส่วนราชการมักจะเข้ามาจัดกิจกรรมในพื้นที่แบบรวมศูนย์แต่แยกส่วน โดยจังหวัดสั่งให้บูรณาการภารกิจร่วมกันคือ มีเป้าหมายร่วมกัน โดยให้แต่ละส่วนราชการมีแนวทางเพื่อเข้าสู่เป้าหมายเดียวกัน แต่ในขณะเดียวกันส่วนราชการต่างคนต่างคิด ต่างคนต่างทำ จึงทำให้กิจกรรมขาดความเชื่อมโยงกันทั้งระบบ โดยมีลักษณะของโครงการซ้อนโครงการ เช่น โครงการป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่โดยมีสาธารณสุขจังหวัดเป็นผู้ดำเนินการ แต่ในขณะเดียวกันส่วนราชการอื่นๆ เช่น ปกครอง พัฒนาชุมชน สถานศึกษา แรงงาน เป็นต้น ก็ต้องดำเนินกิจกรรมการป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตามที่ได้รับงบประมาณตามยุทธศาสตร์ของกรมต้นสังกัด ซึ่งอาจมีพื้นที่ซ้ำซ้อนกัน หรือมีลักษณะที่คล้ายกันกับโครงการของสาธารณสุขจังหวัดแต่ต่างพื้นที่ จึงทำให้ผลการดำเนินงานออกมาเป็นคนละแบบทั้งที่เป็นโครงการในลักษณะเดียวกันที่สามารถทำร่วมกันได้ และกลุ่มนักวิชาการ ได้ชี้ให้เห็นว่า แต่ละหน่วยงานราชการย่อมมีเป้าหมายในการทำงานอย่างชัดเจนและแตกต่างกันตามอำนาจหน้าที่และนโยบายที่ได้รับจากส่วนกลางที่เป็นระดับนโยบาย เช่น ตำรวจภูธรภาค 7 มุ่งเน้นการจับกุมผู้กระทำความผิดให้ได้ตามเป้าหมายที่กำหนดและทำสำนวนส่งฟ้องศาล แต่สำนักงานป.ป.ส.ภาค 7 เน้นในเรื่องการขยายผลการจับกุมให้ได้เครือข่ายทั้งระบบ รวมถึงมีการทำลายวงจรการแพร่ขยายการค้ายาเสพติด ซึ่งลักษณะดังกล่าวทำให้เกิดความขัดแย้งในวิธีการทำงานของเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติ ดังนั้น ผู้บริหารระดับนโยบายของทั้งสองฝ่ายควรมีการพิจารณาเพื่อกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวร่วมกัน เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงวัตถุประสงค์ในการทำงานที่มี

ความแตกต่างกันให้มีข้อตกลงและเป็นไปได้ในแนวทางเดียวกันให้มากที่สุด โดยต้องคำนึงถึงผลสำเร็จตามนโยบายและผลประโยชน์ของสังคมไทยในการตัดสินใจ

4) จุดเน้นในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ของตำรวจภูธรภาค 7 โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลระดับนโยบาย เจ้าหน้าที่ตำรวจ ป.ส. เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ส. เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสาธารณสุข เจ้าหน้าที่ของสำนักงานพัฒนาชุมชน เครือข่ายชมรม TO BE NUMBER ONE เครือข่ายกองทุนแม่ของแผ่นดิน มีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า ตำรวจภูธรภาค 7 ให้ความสำคัญกับการกิจด้านการปราบปรามมากกว่าการป้องกัน ซึ่งผลสำเร็จของภารกิจด้านปราบปรามยาเสพติดมีเป็นจำนวนมาก และเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน โดยในปีงบประมาณ พ.ศ.2558 ตำรวจภูธรภาค 7 สามารถจับกุมคดียาเสพติดทุกข้อหาได้มากถึง 24,942 คดี ได้ของกลาง ประกอบด้วยยาบ้า 2,009,002 เม็ด ยาไอซ์ 24.10 กิโลกรัม กัญชาแห้ง 713.75 กิโลกรัม กัญชาสด 2,226.81 กิโลกรัม พืชกระท่อม 3,062.92 กิโลกรัม โดยศาลมีคำสั่งตรวจสอบยึด/อายัดทรัพย์สิน คดียาเสพติดได้ 142.17 ล้านบาท และสามารถจับกุมผู้ต้องหาตามหมายค้นแล้วได้ 114 นาย ทั้งนี้ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลดังกล่าวมีความเห็นตรงกันว่า พื้นที่ที่มีผลการปราบปรามยาเสพติดได้จำนวนมากยังคงไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีคุณภาพ เนื่องจากผลการรายงานยังคงเป็นพื้นที่สีแดงที่บ่งชี้ว่า เป็นพื้นที่ที่มีปัญหาเสพติดรุนแรง และไม่ลดลง นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ป.ส. และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ส. ได้ให้ความเห็นว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 อยู่ในระดับดี โดยผู้บริหารระดับนโยบายได้ให้ความสำคัญในการกำหนดเป้าหมาย และระยะเวลาในการดำเนินงานที่ชัดเจน พร้อมทั้งมีการแข่งขันผลการดำเนินงาน และมอบรางวัลให้แก่พื้นที่ที่มีผลงานด้านการปราบปรามยาเสพติดดีเด่น ซึ่งถือเป็นการสร้างแรงจูงใจแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานในด้านการปราบปรามในพื้นที่ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำผลการปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ไปขยายความในกรณีศึกษาอีกครั้งในหัวข้อถัดไป และกล่าวได้ว่า การปฏิบัติงานด้านการป้องกันปัญหาเสพติดนั้น ตำรวจภูธรภาค 7 ยังไม่ค่อยให้ความสำคัญกับงานด้านนี้มากเท่าใดนัก แต่ก็มี การเข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินงานเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง โดยมีการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ตำรวจระดับปฏิบัติ เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดมวลชนสัมพันธ์ เข้าร่วมเป็นสมาชิกของเครือข่ายในระดับพื้นที่ เพื่อร่วมกิจกรรมด้านการป้องกันปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง เช่น การให้ความรู้แก่เด็กและเยาวชนในการป้องกันตัวจากยาเสพติดในกิจกรรมของชมรม TO BE NUMBER ONE การปรากฏตัวเพื่อร่วมกิจกรรมของกองทุนแม่ของแผ่นดิน ทั้งนี้ ยังไม่มีกิจกรรมที่ตำรวจภูธรภาค 7 เป็นเจ้าภาพหลักในการดำเนินกิจกรรมเชิงป้องกันเนื่องจากขาดงบประมาณสนับสนุน และผู้บริหารตำรวจระดับสูงเน้นให้ความสำคัญกับงานปราบปรามมากกว่างานป้องกัน ทั้งนี้ ตัวแทนเครือข่ายด้านการป้องกันปัญหาเสพติด ได้กล่าว

เพิ่มเติมว่าส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมเพื่อการสร้างภาพลักษณ์ การประชาสัมพันธ์งานของหน่วยงาน ดำรงไว้โดยใช้ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมค่อนข้างน้อย และขาดการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมของอย่างแท้จริง

4.1.2 สภาพแวดล้อมภายในของตำรวจภูธรภาค 7 ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์รายบุคคล และการสนทนากลุ่มแบบเจาะจง จากผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของ ตำรวจภูธรภาค 7 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันที่เป็นสภาพแวดล้อมภายในที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ซึ่งผลการศึกษาในลักษณะดังกล่าว ทำให้ทราบถึงประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 ในแต่ละด้านดังนี้

1) ด้านความสามารถในการใช้จ่ายงบประมาณได้อย่างประหยัดเพื่อให้เกิดความคุ้มค่า จากประเด็นคำถามที่ว่า “การใช้จ่ายงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดมีความประหยัด และความคุ้มค่าอยู่ในระดับใด และท่านเห็นว่าวิถีการที่ช่วยให้การใช้จ่ายงบประมาณ เกิดความประหยัดและมีความคุ้มค่าเพิ่มสูงขึ้นควรมีลักษณะใด” ซึ่งผู้ให้ข้อมูลแต่ละกลุ่ม ได้ให้ข้อมูลใน ประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1.1) ผู้บริหารตำรวจได้ให้ความเห็นว่า การใช้จ่ายงบประมาณเป็นข้อจำกัด อย่างมากในการทำงานด้านการแก้ไขปัญหาเสพติดให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งภารกิจด้านการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดเป็นสิ่งที่คาดเดาได้ยาก โดยเฉพาะในช่วงที่มีการกักตุนยาเสพติดที่ผู้บริหาร ระดับสูง มีนโยบายให้มีการระดมกวาดล้าง และจับกุมตัวผู้ค้ายาเสพติดรายใหญ่ ซึ่งบางครั้งต้องใช้ เงินล่อซื้อจำนวนมาก และอาจมีมูลค่าสูงเป็นสิบล้านบาท ซึ่งผู้บริหารตำรวจระดับหัวหน้าสถานี ตำรวจเห็นว่า จำนวนเงินงบประมาณที่จัดสรรให้ในการทำงานมักสวนทางกับปริมาณของผลสำเร็จ ที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้ กล่าวคือ ให้เงินน้อยแต่จะเอาผลสำเร็จปริมาณมาก ทั้งนี้ กลุ่มผู้บริหารตำรวจได้ ให้ความเห็นในทิศทางเดียวกันว่า ตำรวจภูธรภาค 7 สามารถใช้จ่ายงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหา ยาเสพติดได้อย่างประหยัด และมีความคุ้มค่าในระดับสูงเมื่อเปรียบเทียบกับหน่วยงานเข้ากับ ผลผลิตที่ได้ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ.2558 ตำรวจภูธรภาค 7 ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อให้ ดำเนินการตามเป้าหมายและตัวชี้วัดในการปราบปรามยาเสพติดตามแผนปฏิบัติการป้องกันและ แก้ไขปัญหาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 พ.ศ.2558 จำนวน 560 ล้านบาท และมีผลการ ดำเนินงานด้านการ สืบสวนปราบปรามจับกุมการกระทำความผิดคดียาเสพติดได้มากถึง 6,374 ราย ซึ่งสูงกว่าเป้าหมายที่กำหนด สำหรับแนวทางที่ช่วยให้ตำรวจภูธรภาค 7 สามารถใช้จ่ายงบประมาณ ได้อย่างประหยัด และมีความคุ้มค่าในระดับสูงนั้น กลุ่มผู้บริหารตำรวจได้ให้ความเห็นว่า การ

วางแผนในการดำเนินงานทั้งระบบ และมีแผนบริหารความเสี่ยงถือเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่ช่วยให้การทำงานเกิดความผิดพลาดน้อย และเกิดผลสำเร็จในระดับสูง

1.2) เจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 ได้ให้ความเห็นไว้ว่า งบประมาณ ที่ได้รับการจัดสรรมีจำนวนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับภารกิจ และเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะออกเงินส่วนตัวสำรองไปก่อนเพื่อช่วยให้การทำงานลุล่วง แล้วจึงมาเบิกคืนในภายหลังเท่าที่ระเบียบสามารถเบิกให้ได้ และมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ตำรวจภูธรภาค 7 ยังคงขาดความพร้อมของทรัพยากรที่จะนำไปใช้ในการกิจการปราบปรามยาเสพติดในยามเร่งด่วน เช่น เงินสดสำหรับล่อซื้อยาเสพติด รถยนต์เพื่อใช้ในการทำงานด้านการสืบสวนและการติดตามผู้ค้ายาเสพติด ทั้งนี้ กลุ่มเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ให้ความเห็นในทิศทางเดียวกันกับกลุ่มผู้บริหารตำรวจว่า ตำรวจภูธรภาค 7 สามารถใช้จ่ายงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดได้อย่างประหยัด มีประสิทธิภาพสูง และมีความคุ้มค่าอย่างมากเมื่อเปรียบเทียบกับผลงานที่ออกมา ซึ่งตำรวจภูธรภาค 7 มีเงินกองทุนสวัสดิการด้านยาเสพติดสำหรับเบิกจ่ายไปใช้ทำงาน แต่การเบิกจ่ายยังขาดความคล่องตัวทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถนำเงินออกมาใช้ได้โดยสะดวก นอกจากนี้ กลุ่มเจ้าหน้าที่ตำรวจได้กล่าวเพิ่มเติมว่า งบประมาณที่มีการจัดสรรให้จะถูกใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมตามปีงบประมาณตามที่มีการตั้งค่าขอเอาไว้ ซึ่งเมื่อเวลา และสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปจึงทำให้กิจกรรมที่ได้รับอนุมัติงบประมาณไม่สอดคล้องกับลักษณะของปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เช่น คณะกรรมการอำนวยการศอ.ปส.ครั้งที่ 1/2559 ได้มีมติเห็นชอบแผนประชารัฐร่วมใจ สร้างหมู่บ้าน/ชุมชนมั่นคง ปลอดภัยยาเสพติด พ.ศ.2559-2560 โดยให้ดำเนินการในระดับพื้นที่ ซึ่งส่งผลให้การใช้งบประมาณขาดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน สำหรับแนวทางที่ช่วยให้ตำรวจภูธรภาค 7 สามารถใช้จ่ายงบประมาณได้อย่างประหยัด และมีความคุ้มค่าเพิ่มมากขึ้นนั้น กลุ่มเจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นว่า ส่วนกลางควรมีการจัดสรรงบประมาณโดยกำหนดเป้าหมายเชิงคุณภาพให้ ส่วนแนวทางการดำเนินกิจกรรมให้เป็นอำนาจของผู้บริหารตำรวจระดับหัวหน้าสถานีตำรวจเป็นผู้กำหนด และเห็นว่าควรมีการปรับปรุงระเบียบการใช้จ่ายงบประมาณสามารถปรับเปลี่ยนได้อย่างยืดหยุ่น แต่ทั้งนี้ต้องได้ผลสำเร็จของงานต้องได้ไม่น้อยกว่าเป้าหมายเชิงคุณภาพที่มีการกำหนดไว้ในค่าของงบประมาณ

2) ด้านการเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ใช้ความรู้ความสามารถของตนอย่างเต็มศักยภาพ จากประเด็นคำถามที่ว่า “ตำรวจภูธรภาค 7 เปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ใช้ความรู้ความสามารถเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดอยู่ในระดับใด และท่านเห็นว่ามีวิธีการ/ช่องทางที่ช่วยให้เพื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจมีโอกาสได้ใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพมากยิ่งขึ้นควรมีลักษณะอย่างไร” ซึ่งผู้ให้ข้อมูลแต่ละกลุ่มได้ให้ข้อมูลในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.1) ผู้บริหารตำรวจได้ให้ความเห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมีศักยภาพสูง โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจสายสืบที่สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการปราบปรามปัญหาเสพติดจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้เข้ากับสถานการณ์อยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้ ในการทำงานได้มอบหมายให้หัวหน้าทีมเป็นผู้วางแผนตัดสินใจในรายละเอียด และขั้นตอนต่างๆ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวทางการบริหาร สำหรับในส่วนของผู้บังคับบัญชาระดับนโยบายจะสนับสนุนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน เช่น การสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับการฝึกทักษะที่จำเป็นต่อการทำงาน ประสานงานกับผู้บริหารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อมีการกิจร่วมกัน เป็นต้น นอกจากนี้ยังให้ความเห็นว่า การแก้ไขปัญหาเสพติดเป็นภารกิจที่ต้องใช้ศักยภาพในการทำงานในระดับสูง โดยต้องปล่อยให้ทีมงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจทำงานแบบเสีย กล่าวคือ กำหนดเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจนให้ และปล่อยให้มีโอกาสในการเลือกวิธีการทำงานโดยไม่ต้องบังคับ สำหรับแนวทางที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีโอกาสได้ใช้ความรู้ความสามารถในการแก้ไขปัญหาเสพติดได้อย่างเต็มศักยภาพกลุ่มผู้บริหารตำรวจได้ให้ความเห็นว่า การประชุมเจ้าหน้าที่ตำรวจในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการทำงานเชิงสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องจะช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจกล้าเสนอแนวทางใหม่ๆ เพื่อช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น รวมถึงเป็นการช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้เข้าใจถึงข้อจำกัดในการทำงานตามนโยบาย ซึ่งจะนำไปสู่การหาทางออกร่วมกันในการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จภายใต้ข้อจำกัดของหน่วยงาน

2.2) เจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 ได้ให้ความเห็นว่า การแก้ไขปัญหาเสพติดเป็นภารกิจที่มีความยากเนื่องจากต้องจัดการกับผู้เสพ ผู้ค้ายาเสพติดที่มีความสามารถในการหาช่องทางหลบหนี และหาวิธีการใหม่ๆ ในการกระทำความผิด ดังนั้น การแก้ไขปัญหาเสพติดจึงจำเป็นต้องใช้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีศักยภาพสูง และมีวิธีการทำงานที่คล่องตัวเพื่อช่วยให้การทำงานเกิดความคล่องตัวเป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสมกับสถานการณ์จึงเป็นเงื่อนไขสำคัญที่ช่วยให้การแก้ไขปัญหาเสพติดมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด นอกจากนี้ กลุ่มเจ้าหน้าที่ตำรวจยังเห็นว่า การเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสารใหม่ๆ เป็นสิ่งจำเป็นที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าใจ และรู้เท่าทันถึงวิธีการกระทำความผิดของผู้เสพ ผู้ค้ายาเสพติด ซึ่งจะช่วยให้การจับกุมผู้กระทำความผิดเป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพสำหรับแนวทางที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีโอกาใช้ความรู้ความสามารถในการแก้ไขปัญหาเสพติดได้อย่างเต็มศักยภาพกลุ่มเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ให้ความเห็นว่า การมีส่วนร่วมและการกระจายอำนาจถือเป็นแนวทางสำคัญที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจในระดับปฏิบัติได้นำเสนอแนวทางการทำงานที่สอดคล้องกับศักยภาพของทีมงาน และช่วยให้

การตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นหน้างานมีประสิทธิภาพสูง และเกิดผลสำเร็จของงานเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

3) ด้านความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตามกฎ ระเบียบ และข้อกำหนด จากประเด็นคำถามที่ว่า “เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตามกฎ ระเบียบ และข้อกำหนดเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดอยู่ในระดับใด และท่านเห็นว่ามีแนวทางที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถแก้ไขปัญหาเสพติดได้ถูกต้องตามกฎ ระเบียบ และข้อกำหนดมากยิ่งขึ้นควรมีลักษณะอย่างไร” ซึ่งผู้ให้ข้อมูลแต่ละกลุ่มได้ให้ข้อมูลในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

3.1) ผู้บริหารตำรวจได้ให้ความเห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 ที่ปฏิบัติงานด้านการปราบปรามยาเสพติดส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในสายงานนี้มานาน จึงมีความเข้าใจในตัวระเบียบ และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามยาเสพติดเป็นอย่างดี รวมถึงผู้บังคับบัญชาทุกระดับได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในระดับพื้นที่ จึงสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ารับการอบรมในหลักสูตรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง เช่น การยึดทรัพย์ตามพระราชบัญญัติมาตรการการยึดทรัพย์ การสืบสวน สะกดรอย และสกัดกั้นยาเสพติด เป็นต้น ซึ่งตำรวจภูธรภาค 7 ได้มีการส่งรายชื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานด้านการปราบปราม ยาเสพติดไปยังสำนักงาน ป.ป.ส.เพื่อขอรับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานป.ป.ส. ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519 เพื่อให้มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้อย่างเต็มที่ สำหรับแนวทางที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดได้ถูกต้องตามระเบียบ และข้อกำหนดมากยิ่งขึ้นนั้น ผู้บริหารตำรวจ ได้ให้ความเห็นว่า ควรใช้กิจกรรมการสอนงานในลักษณะพี่สอนน้อง โดยตำรวจภูธรภาค 7 ต้องสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีประสบการณ์ และได้รับความเชื่อถือ และยอมรับ เข้ารับการอบรมในหลักสูตรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาเสพติด แล้วนำมาถ่ายทอดต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจคนอื่นๆ

3.2) เจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 ได้ให้ความเห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานด้านการปราบปรามยาเสพติดส่วนใหญ่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ในการทำงานมาอย่างต่อเนื่องยาวนานและส่วนใหญ่ผ่านการอบรมในหลักสูตรชุดสืบสวน ขยายผลยึดทรัพย์ตามพระราชบัญญัติมาตรการการยึดทรัพย์ และหลักสูตรการสืบสวน สะกดรอย ชุดสกัดกั้นยาเสพติด รวมถึงหลักสูตรอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจบางส่วนได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519 อีกด้วย ซึ่งในลักษณะดังกล่าวได้ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานด้านการปราบปรามยาเสพติดส่วนใหญ่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และมีความสามารถบังคับใช้ระเบียบ ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดี

สำหรับแนวทางที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติดได้ถูกต้องตามระเบียบ และข้อกำหนดมากยิ่งขึ้น เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ให้ความเห็นว่าสามารถดำเนินการได้ใน 2 แนวทาง คือ (1) เชิญผู้เชี่ยวชาญจากสำนักงาน ป.ป.ส. และสำนักงานอัยการมาเป็นวิทยากรให้ความรู้ อย่างต่อเนื่อง รวมถึงเชิญเป็นที่ปรึกษาเพื่อให้ความเห็นในประเด็นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมีข้อสงสัย ในทาง การปฏิบัติ และ (2) จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการทำงานระหว่างรุ่นพี่กับรุ่น น้อง และตำรวจ ป.ส.กับตำรวจภูธรภาค 7

4) ด้านความสามารถในการปรับตัวได้อย่างยืดหยุ่น และเหมาะสมกับสถานการณ์ ในพื้นที่ จากประเด็นคำถามที่ว่า “เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความสามารถในการปรับตัวเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดได้อย่างยืดหยุ่น และเหมาะสมกับสถานการณ์อยู่ในระดับใด และท่านเห็นว่าแนวทาง ที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถปรับตัวได้อย่างยืดหยุ่น และแก้ไขปัญหายาเสพติดได้อย่างมี ประสิทธิภาพมากขึ้นควรมีลักษณะอย่างไร” ซึ่งผู้ให้ข้อมูลแต่ละกลุ่มได้ให้ข้อมูลในประเด็นที่ เกี่ยวข้องดังนี้

4.1) ผู้บริหารตำรวจได้ให้ความเห็นว่า ตำรวจภูธรภาค 7 มีการปรับปรุงระบบ การแก้ไขปัญหายาเสพติดเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับนโยบายในทุกระดับ โดยมีการจัดตั้งศูนย์ อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ศอ.ปส.) ตำรวจภูธรภาค 7 เป็นศูนย์กลางเพื่อ ขับเคลื่อนนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดร่วมกับสถานีตำรวจในระดับพื้นที่ให้ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีศักยภาพเหมาะสมกับภารกิจด้าน แก้ไขปัญหายาเสพติดมาปฏิบัติหน้าที่ในชุดปฏิบัติการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นการเฉพาะ รวมถึง มีการ มอบอำนาจให้ผู้อำนวยการศูนย์ฯ สามารถดำเนินการกิจได้อย่างเต็มที่เพื่อบริหารการภารกิจของส่วน ราชการต่างๆ เข้าไว้ด้วยกัน เพื่อให้การแก้ไขปัญหายาเสพติดมีประสิทธิภาพในระดับสูง นอกจากนี้ ผู้บริหารตำรวจยังให้ความเห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 ที่ปฏิบัติงานด้านการ ปราบปรามยาเสพติดเป็นผู้ที่มีศักยภาพสูงในการทำงาน และเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงของ สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในการทำงานได้เป็นอย่างดี จึงทำให้สามารถปรับตัวได้อย่างยืดหยุ่น และ เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในหน้างาน รวมถึงเป็นผู้ที่มีอุดมการณ์ในการทำงานเพื่อแก้ไข ปัญหายาเสพติดในสังคมไทย จึงมีการทำความเข้าใจในนโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติดของ รัฐบาลอย่างต่อเนื่อง และพร้อมปฏิบัติตามนโยบายด้วยความเต็มใจ และมุ่งมั่นเต็มความสามารถ สำหรับแนวทางที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถปรับตัวได้อย่างยืดหยุ่น และแก้ไขปัญหายาเสพติด ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้บริหารตำรวจได้ให้ความเห็นว่า ตำรวจภูธรภาค 7 ควรสร้าง วัฒนธรรมองค์การที่ช่วยให้เกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ขึ้น เพื่อช่วยให้เกิดวัฒนธรรมการทำงานที่มี ประสิทธิภาพ และเกิดความเจริญเติบโตของหน่วยงานในระยะยาว

4.2) เจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 ได้ให้ความเห็นว่า ในการปฏิบัติงาน จะพบเสมอว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจระดับหัวหน้าสถานีตำรวจ และทีมงานปราบปรามที่เกี่ยวข้องกับการทำงานด้านการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ที่จะมีบุคคลิกภาพที่เป็นมิตรต่อชุมชน และมีพฤติกรรมที่มุ่งมั่นและพร้อมที่จะช่วยเหลือชุมชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดที่เกิดขึ้น ซึ่งลักษณะดังกล่าวได้ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถร่วมงานกับผู้นำชุมชนได้เป็นอย่างดี และทำให้ผู้นำชุมชนส่วนใหญ่เกิดความศรัทธาและเชื่อมั่นต่อเป้าหมายในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จึงให้ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาเสพติดในทุกๆ ด้านอย่างเต็มที่ ลักษณะดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถปรับตัวในการทำงานได้อย่างยืดหยุ่น และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่า ระบบรายงานผลการดำเนินงานเกี่ยวกับ สถานการณ์ในพื้นที่สามารถทำได้อย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการรายงานผ่านโปรแกรม Line ซึ่งทำให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้ข้อมูลที่ต้องการ เห็นภาพเหตุการณ์จริง รวมถึงสามารถตรวจสอบสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจเพื่อแก้ไขปัญหาได้ทันต่อสถานการณ์สำหรับแนวทางที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถปรับตัวได้อย่างยืดหยุ่น และแก้ไขปัญหาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

5) ด้านการบรรลุผลสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่กำหนด จากประเด็นคำถามที่ว่า “เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาเสพติดได้จนบรรลุผลสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่กำหนดอยู่ในระดับใด และท่านเห็นว่าแนวทางที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถแก้ไขปัญหาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นควรมีลักษณะอย่างไร” ซึ่งผู้ให้ข้อมูลแต่ละกลุ่มได้ให้ข้อมูลในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

5.1) ผู้บริหารตำรวจได้ให้ความเห็นว่า จากรายงานผลในการปฏิบัติงานด้านการปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 โดยทำการพิจารณาจากตัวชี้วัดตามแผนปฏิบัติการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด ปี 2558 พบว่ามีผลงานสูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีสถิติผลการจับกุมมีสูงถึง 24,942 ราย และสามารถเชื่อมโยงเพื่อขยายผลเพื่อจับกุมผู้ค้ารายใหญ่ได้อีกหลายราย รวมถึงมีการใช้ข้อมูลจากการจับกุมดังกล่าวไปขยายผลสู่การจับกุมผู้กระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกัน ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดที่เกิดขึ้นจนบรรลุผลสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่กำหนดในระดับสูง สำหรับแนวทางที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถแก้ไขปัญหาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ผู้บริหารตำรวจได้ให้ความเห็นว่า รัฐบาล และสำนักงาน ป.ป.ส. รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุนงบประมาณและอำนาจหน้าที่ให้เพียงพอต่อการดำเนินกิจกรรมตามนโยบาย เช่น รัฐบาลควรสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานตามนโยบายสู่ชุดปฏิบัติการโดยตรง โดยไม่ต้องผ่านจังหวัดหรือหน่วยงานอื่น เพราะที่ผ่านมาการใช้งบประมาณมักไม่เกิดประโยชน์ต่อชุดปฏิบัติการที่ต้องดำเนินการในระดับพื้นที่

สำหรับสำนักงาน ป.ป.ส. ควรเร่งดำเนินการในการออกคำสั่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519 เพื่อช่วยให้มีอำนาจดำเนินการกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

5.2) เจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 ได้ให้ความเห็นว่า เมื่อพิจารณาเชิงตัวเลขจะพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถแก้ไขปัญหาเสพติดได้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในระดับสูง แต่หากพิจารณาข้อเท็จจริงในเชิงคุณภาพอาจกล่าวได้ว่า การดำเนินงานยังคงขาดประสิทธิภาพในระยะยาว และก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างหน่วยงาน ดังเช่นที่รัฐบาลมีนโยบายให้บูรณาการภารกิจในการทำงานร่วมกันในพื้นที่ โดยกำหนดให้ส่วนราชการสำนักคลังเข้าตรวจสอบค้นหาผู้ใช้สารเสพติดในโรงงาน ซึ่งส่วนราชการจะต้องนำผลจากการดำเนินงานไปรายงานในส่วนที่ต้องรับผิดชอบ โดยฝ่ายปกครองจะนำผู้เสพเข้าค่ายบำบัด แต่สถานีตำรวจจะนำไปเป็นยอดผลการจับกุมในคดีเสพ ส่วนผู้นำชุมชนที่เป็นกองทุนแม่ของแผ่นดิน จะดำเนินการเพื่อขอโอกาสให้ผู้เสพได้กลับตัวเป็นคนดีของสังคม ซึ่งในลักษณะดังกล่าวได้ทำให้การรายงานผลไม่ไปในทิศทางเดียวกัน และเกิดความขัดแย้งในเชิงเป้าหมายจึงอาจกล่าวได้ว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดในเชิงตัวเลขเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด แต่ในเชิงคุณภาพนั้นยังคงต้องมีการหาข้อตกลงระหว่างหน่วยงานเพื่อให้งานเกิดความสอดคล้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน สำหรับแนวทางที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถแก้ไขปัญหาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นกลุ่มเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ให้ความเห็นว่า รัฐบาลจะต้องกำหนดเป้าหมาย และแนวทางที่ชัดเจน โดยมีการเชิญผู้บริหารระดับสูงของแต่ละส่วนราชการเข้ามากำหนดเป้าหมาย และกรอบแนวทางในการดำเนินงานร่วมกัน เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงวัตถุประสงค์ในการทำงานที่มีความแตกต่างกันให้มีข้อตกลงและเป็นไปได้ในแนวทางเดียวกันให้มากที่สุด โดยต้องคำนึงถึงผลสำเร็จตามนโยบายและผลประโยชน์ของสังคมไทยเป็นที่ตั้งในการตัดสินใจ

5.3) กลุ่มนักวิชาการ ได้กล่าวถึงความไม่เหมาะสมของการกำหนดตัวชี้วัดในการกำหนดนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดว่า นโยบายในระดับรัฐบาลต้องการผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรม แต่การมอบนโยบายไปสู่หน่วยปฏิบัติไม่มีการกำหนดว่าอะไรทำได้ อะไรไม่ควรทำ จึงทำให้หน่วยงานที่มีหน้าที่แปลงนโยบายสู่การปฏิบัติดำเนินการตามแนวทางที่ถนัด เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่รัฐบาลต้องการ ซึ่งที่ผ่านมาจะพบว่า การกำหนดนโยบาย และแนวทางการดำเนินงานมักจะ ไม่เหมาะสมกับพื้นที่ โดยเป็นการสั่งให้ดำเนินการแบบปูพรมในพื้นที่ และบางช่วงก็ได้รับการต่อต้านจากชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากนโยบาย เช่น การตั้งด่านตรวจหาสารเสพติด ในชุมชนเพื่อให้ได้จำนวนผู้เสพยาเสพติดสำหรับส่งเข้าอบรมในโครงการของฝ่ายปกครอง ซึ่งในบาง

ช่วงเวลาที่ไม่สามารถหาผู้กระทำผิดซึ่งหน้าได้ครบตามจำนวน จึงทำให้มีการยึดเหยียดข้อหาแก่กลุ่มเสี่ยงที่ยังไม่ได้กระทำความผิด จึงทำให้ผู้นำชุมชนออกมาต่อต้านการดำเนินการตามนโยบายดังกล่าว และในกรณีที่ผู้บริหารระดับสูงจากส่วนกลางมีนโยบายให้มีการจับกุมคดีใหญ่ที่มีโทษตั้งแต่จำคุกตลอดชีวิตถึงประหารชีวิตในแต่ละปีงบประมาณ ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจระดับผู้ปฏิบัติไปจับกุมผู้เสพตามบริเวณชายแดน ซึ่งมักจะลักลอบออกไปซื้อยาเสพติดจำนวนมากในประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อนำกลับมาเสพในประเทศไทย ในกรณีนี้เมื่อโดนจับได้จะถูกแจ้งข้อหาเข้า-ส่งออกตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 65 ที่กำหนดให้กรณีปกติต้องรับโทษจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ 1 ล้านบาทถึง 5 ล้านบาท และหากเป็นการกระทำเพื่อจำหน่ายให้ลงโทษประหารชีวิต เห็นได้ว่าการปฏิบัติตามนโยบายในลักษณะดังกล่าว ไม่ได้ทำให้ได้ผู้กระทำผิดรายใหญ่จริง ทั้งยังทำให้เกิดภาพลักษณ์เชิงลบต่อหน่วยงานอีกด้วย

4.1.3 กรณีศึกษาในการปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพที่ใช้เป็นกรณีศึกษาด้วยการศึกษาจากเอกสารราชการ รายงานผลการจับกุมผู้ค้ายาเสพติด และการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกี่ยวข้องกับกรณีศึกษาในการปราบปรามยาเสพติด โดยผลการศึกษาแบ่งเป็น 2 รูปแบบ ดังนี้

1) การตั้งด่านตรวจเพื่อสกัดกั้น และปราบปรามยาเสพติด

1.1) ข้อมูลการจับกุม

เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2558 เวลาประมาณ 01.00 น. ขณะที่เจ้าหน้าที่ตำรวจของสถานีตำรวจชะอำ ได้ตั้งจุดตรวจ ณ บริเวณจุดสกัดคู่อยามนิคมชะอำ ได้พบนาย A ผู้ต้องหาขบขี้รถยนต์ส่วนบุคคล ผ่านจุดสกัดดังกล่าว โดยในระหว่างนั้นนาย A ได้แสดงกิริยาผิดปกตินั้นเป็นที่สังเกตได้อย่างเห็นได้ชัดเจน เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงได้เรียกให้จอดเพื่อตรวจค้น ปรากฏว่านาย A ได้แสดงอาการตื่นกลัวอย่างชัดเจน และเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทำการตรวจค้นรถถังคันดังกล่าวอย่างละเอียด ทำให้พบยาบ้าจำนวน 2 มัด (4,000 เม็ด) ซุกซ่อนอยู่ช่องใต้เบาะรถ ที่จัดทำเป็นพิเศษ เจ้าหน้าที่ตำรวจได้จับกุมนาย A และทำการสืบสวนขยายผลจนพบว่า นาย A ได้ติดรถมากับนาย B เพื่อไปส่งยาบ้าที่จังหวัดสงขลา จำนวน 80 มัด โดยไม่ทราบว่าเป็นไปส่งให้กับใคร เนื่องจากไม่ได้พบกับผู้มารับยาบ้า และจากกลับเข้ากรุงเทพฯ ได้มีการแวะมานอนพักที่โรงแรมชั่วคราว ภายในอำเภอชะอำ ซึ่งนาย A ได้ขับรถถังคันดังกล่าวออกไปเที่ยวในสถานบันเทิง ภายในอำเภอเมืองเพชรบุรี ช่วงเวลา 22.00 น. และระหว่างกลับมายังโรงแรมที่พักได้เจอกับจุดตรวจของสถานีตำรวจชะอำดังกล่าว จึงถูกจับกุมตัวดำเนินคดีตามกฎหมายในที่สุด

1.2) เทคนิคการตั้งจุดตรวจ

พื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจชะอำ จะมีช่วงของถนนเพชรเกษมเป็นเส้นทางหลักในการเดินทางลงสู่ภาคใต้ จึงทำให้มีรถวิ่งผ่านเส้นทางจำนวนมาก ดังนั้น การตั้งจุดตรวจจึงจำเป็นต้องมีเทคนิคในการเลือกพื้นที่เป้าหมาย การปิดกั้นช่องทาง การเลือกซักรถที่ต้องสงสัย การตรวจสอบข้อมูลจากทะเบียนรถ และการเข้าตรวจค้นรถ โดยจะกล่าวถึงในแต่ละประเด็นดังนี้

1.2.1) การเลือกพื้นที่เป้าหมาย : การตั้งจุดตรวจจะมีสมมุติฐานว่า เวลาช่วงกลางคืน เป็นช่วงเวลาที่สามารถกระทำความผิดได้โดยง่าย และสามารถหลบหนีการจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ดีกว่าเวลากลางวัน ดังนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงมักตั้งจุดตรวจในช่วงหัวค่ำจนถึงเวลาเช้า สำหรับพื้นที่ตั้งจุดตรวจจะมีกลยุทธ์ในการกวดขัน และหลอกให้หลงทางคือ ก่อนถึงจุดตรวจประมาณ 100 เมตรจะมีชุดสายตรวจคอยให้สัญญาณให้รถที่ผ่านทางรู้ว่าจะมีจุดตรวจอยู่ข้างหน้า ซึ่งเป็นการกวดขันผู้กระทำความผิดเกิดความตื่นกลัวที่จะโดนตรวจค้น โดยก่อนถึงจุดตรวจประมาณ 50 เมตรจะมีทางแยกเข้าหมู่บ้านซึ่งเป็นทางตัน และให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเฝ้าประจำจุดเพื่อสกัดจับผู้กระทำความผิดในกรณีที่เกี่ยวข้องหนีการตรวจค้นเข้าไปในหมู่บ้าน

1.2.2) การปิดกั้นช่องทางการจราจร : เจ้าหน้าที่ตำรวจจะทำการตั้งกรวยเพื่อบีบให้รถชะลอความเร็วและเข้าช่องทางที่กำหนด โดยทำการปิดกั้นช่องทางจาก 4 ช่องทางให้เหลือเพียง 2 ช่องทาง ซึ่งจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจทำการวิเคราะห์ และคัดกรองรถที่น่าสงสัย เพื่อทำการตรวจค้นต่อไป

1.2.3) การเลือกซักรถที่ต้องสงสัย : เจ้าหน้าที่ตำรวจจะใช้โทรศัพท์มือถือที่ติดตั้งโปรแกรม TeamViewer โดยเชื่อมต่อกับ Computer แม้าข่าย เพื่อตรวจสอบทะเบียนรถกับระบบฐานข้อมูลทะเบียนยานพาหนะในระบบ Polis ที่ช่วยให้การตรวจสอบข้อมูลของรถที่ผ่านเข้าจุดตรวจมีความรวดเร็ว และถูกต้อง ทั้งนี้ ทะเบียนรถที่ไม่ตรงกับประเภทของรถที่อยู่ในระบบ เช่น ทะเบียนสวม(ใช้ทะเบียนคันอื่น) ทะเบียนปลอม จะถูกเรียกตรวจโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อไป

1.2.4) การเข้าตรวจค้นรถ : เจ้าหน้าที่ตำรวจจะขออนุญาตผู้ขับขี่รถเพื่อทำการตรวจค้น และเชิญเข้าจอดข้างทางเพื่อทำการตรวจค้นตามยุทธวิธี โดยขอความร่วมมือจากผู้ขับขี่ ซึ่งในขั้นตอนนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจจะสังเกตพฤติกรรมของผู้ขับขี่รถอย่างละเอียด ซึ่งในขั้นตอนนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจจะใช้ดุลยพินิจในการตั้งคำถาม จุดจุดที่ผิดปกติสังเกตภายในรถ เพื่อตัดสินใจว่าจะปล่อยหรือกักตัวไว้สอบถามเพิ่มเติม

1.3) ปัญหาอุปสรรคที่พบ

การตั้งจุดตรวจจำเป็นต้องใช้กำลังคนจำนวนมาก ซึ่งในการตั้งด่าน 1 คั้นมีการจัดชุดปฏิบัติการแบ่งออกเป็น 2 ผลัด และแต่ละผลัดประกอบด้วย (1) ชุดเจ้าหน้าที่ตำรวจที่คอยให้สัญญาณแก่รถที่จะผ่านเข้าด่าน 4 คน (2) ชุดเจ้าหน้าที่ตำรวจที่สกัดจับผู้กระทำความผิดที่เลี้ยวหนีการตรวจค้นเข้าหมู่บ้าน 2 คน (3) ชุดเจ้าหน้าที่ตำรวจที่คัดกรองรถที่นำสงสัย 4 คน (4) ชุดเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำการตรวจสอบทะเบียนรถกับระบบฐานข้อมูลทะเบียนยานพาหนะในระบบ Polis จำนวน 3 คน (5) ชุดเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำการตรวจค้นรถ 3-4 ทีมๆ ละ 3 คน รวม 9-12 คน และ (6) ชุดเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำหน้าที่ทั่วไป 5 คน ทำให้ 1 ผลัดใช้กำลังคนมากถึง 27-30 คน ดังนั้นในการตั้งด่าน 1 คั้น จึงใช้กำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจมากถึง 60 คน

1.4) ปัจจัยความสำเร็จในการปฏิบัติงาน

1.4.1) ภาวะผู้นำของหัวหน้าชุดปฏิบัติการที่ตั้งจุดตรวจที่ต้องกล้าคิด กล้าตัดสินใจ และสั่งการได้อย่างเด็ดขาด รวมถึงกล้ารับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ หัวหน้าชุดปฏิบัติการต้องสามารถวิเคราะห์พื้นที่ที่ตั้งจุดตรวจ เพื่อนำมาสู่การกำหนดกลยุทธ์ในการบริหารจัดการพื้นที่ที่ตั้งจุดตรวจเป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพ

1.4.2) บุคลากรชุดปฏิบัติการที่ดำเนินการตั้งจุดตรวจร่วมกัน โดยจำแนกในรายละเอียดดังนี้ (1) อัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เพียงพอต่อการปฏิบัติการกิจ ทั้งนี้ การตั้งจุดตรวจจะมีการวางกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจไว้ในแต่ละจุด เพื่อให้การทำงานเกิดความคล่องตัวสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างทันที่ และสามารถทำงานทดแทนกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (2) เจ้าหน้าที่ตำรวจมีศักยภาพสูงในการปฏิบัติงาน เช่น เทคนิคในการวิเคราะห์รหัสเพื่อเข้าสู่กระบวนการคัดกรอง ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ มีประสบการณ์ในการตั้งจุดตรวจ เข้าใจยุทธวิธีตำรวจและสามารถปฏิบัติตามได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ (3) อาสาสมัครตำรวจบ้าน (อส.ตร.) เนื่องจากอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เพียงพอต่อการตั้งจุดตรวจ จึงทำให้ต้องนำ อส.ตร.เข้าร่วมปฏิบัติงานในฐานะผู้ช่วยเจ้าพนักงาน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาศักยภาพของ อส.ตร. เพื่อช่วยให้การปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการตั้งจุดตรวจมีประสิทธิภาพ

1.4.3) การแสวงหางบประมาณสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการตั้งจุดตรวจ โดยสถานีตำรวจมีการขอรับการสนับสนุนจากส่วนราชการต่างๆ ที่ร่วมบูรณาการภารกิจ เช่น ฝ่ายปกครอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ อส.ตร. โดยเฉพาะการตั้งจุดตรวจในช่วงเทศกาล

1.4.4) เทคโนโลยีที่สนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้แก่ โทรศัพท์มือถือ โปรแกรม TeamViewer โปรแกรม Line Computer แม่ข่าย และระบบฐานข้อมูล

ทะเบียนยานพาหนะในระบบ Polis นอกจากนี้ยังรวมไปถึงวัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการตั้งจุดตรวจ ซึ่งต้องอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีจำนวนที่เพียงพอต่อการปฏิบัติการ กิจการการตั้งจุดตรวจในแต่ละครั้ง

1.4.5) การบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มข้น และถูกต้องกับผู้กระทำความผิด โดยสถานีตำรวจต้องมีการให้ความรู้ด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการตั้งจุดตรวจ แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปฏิบัติการอย่างต่อเนื่องทั้งในลักษณะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5) ข้อเสนอแนะ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรมีการพัฒนากระบวนการพื้นฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมในระบบ Polis เช่น ระบบที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลบุคคล และทะเบียนรถเข้ากับฐานข้อมูลคดีทุกประเภท รวมถึงสามารถเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะสำนักงาน ป.ป.ส. และสำนักข่าวกรองแห่งชาติ

2) การใช้บันทึกเพื่อขยายผลการจับกุมผู้ค้ายาเสพติดรายใหญ่

2.1) ข้อมูลการจับกุม

เมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2558 เวลาประมาณ 16.00 น. เจ้าหน้าที่ตำรวจของสถานีตำรวจเมืองสมุทรสาคร ได้จับกุมนาย A ผู้ต้องหาคดีจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 (ยาไอซ์) จำนวน 20 กรัม และในช่วงระหว่างฝากขังอยู่ที่เรือนจำสมุทรสาครนางสาว B ซึ่งเป็นแฟนของนาย A ได้ติดต่อเพื่อให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการเป็นนกดอในการล่อซื้อผู้ค้ายาเสพติดรายใหญ่ เพื่อช่วยให้นาย A ได้รับการลดโทษตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/2 ทั้งนี้ ในการล่อซื้อผู้ค้ายาเสพติดรายใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทำการวางแผนล่อซื้อยาไอซ์ จำนวน 3 ครั้ง โดยให้นางสาว B เริ่มต้นจากการซื้อยาไอซ์ในปริมาณน้อยๆ ก่อนที่จะเพิ่มปริมาณการซื้อยาไอซ์ในจำนวนที่สูงขึ้น เพื่อเป็นสร้างความไว้วางใจในการติดต่อซื้อขาย โดยครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2558 นางสาว B ได้ติดต่อขอซื้อยาไอซ์ จำนวน 2 กรัม ราคา 2,000 บาท ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2558 นางสาว B ได้ติดต่อขอซื้อยาไอซ์ จำนวน 10 กรัม ราคา 10,000 บาท และครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2558 นางสาว B ได้ติดต่อขอซื้อยาไอซ์ จำนวน 20 กรัม ราคา 20,000 บาท ซึ่งทั้ง 3 ครั้งจะทำการโอนเงินสดเข้าบัญชีก่อนรับยาไอซ์ สำหรับครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2558 นางสาว B ได้ติดต่อขอซื้อยาไอซ์ จำนวน 1 กิโลกรัม โดยมีการโอนเงินมัดจำให้ก่อน 50% ของมูลค่าการซื้อขาย และนัดส่งยาไอซ์ ณ บริเวณลานจอดรถห้างพอร์โต้ ชิโน้ ในช่วงเวลา 15.00 น. ซึ่งชุดปฏิบัติการได้มีการวางกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจนอกเครื่องแบบไว้ตามจุดต่างๆ ตั้งแต่ก่อนเวลานัดหมาย เพื่อให้การจับกุมตัวผู้ค้า

ยาเสพติดเป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพ และเมื่อถึงเวลานัดส่งยาไอซ์ ได้มีสายของผู้ค้ายาเสพติด ขับรถมาจอดดูลาดเลา และโทรศัพท์หานางสาว B เพื่อขอเปลี่ยนสถานที่ส่งยาไอซ์เป็น ณ บริเวณ ร้านอาหารครัวต้นกล้วย ถ.พุทธสาคร อ.กระทุ่มแบน จ.สมุทรสาคร ซึ่งทำให้ชุดปฏิบัติการต้อง ปรับแผนเพื่อวางกำลังใหม่ในพื้นที่ใกล้เคียง โดยในครั้งนี้อยู่ค้ายาเสพติดได้ให้นางสาว B นำเงินสด ส่วนที่เหลือใส่ถุงกระดาษและนำไปไว้ในถังขยะ ต่อมา นาย C ซึ่งเป็นผู้ส่งยาไอซ์ได้เข้ามาเก็บ ถุงกระดาษใส่เงิน และนำยาไอซ์ จำนวน 1 กิโลกรัมวางไว้ในถังขยะ ชุดปฏิบัติการจึงได้แสดงตัว และเข้าจับกุม นาย C ได้เป็นผลสำเร็จ แต่อย่างไรก็ตามจะพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถจับตัว ผู้ค้ายาเสพติดรายใหญ่ได้อย่างแท้จริง เนื่องจาก นาย C ได้ถูกจ้างมาอีกทีหนึ่ง และไม่รู้จักผู้ค้ายาเสพติด รายใหญ่

2.2) เทคนิคในการปฏิบัติงาน

2.2.1) การสร้างความไว้วางใจ โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องมีความสามารถในการเจรจาต่อรองเพื่อให้คนต่อทำการล่อซื้อยาเสพติดจากผู้ค้ายาเสพติดรายใหญ่ และต้องทำให้นักต่อเชื่อมั่นว่าฝ่ายตำรวจจะทำตามสัญญาเมื่อเสร็จสิ้นภารกิจ และประสบผลสำเร็จตามข้อตกลง รวมถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่คนต่อในการสั่งซื้อยาเสพติดจากผู้ค้า ยาเสพติดรายใหญ่ โดยต้องมีการประสานกับหน่วยงานข้างเคียงในกรณีที่นักต่อถูกจับในภารกิจล่อซื้อ

2.2.2) การวางแผน โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องมีการวางแผนอย่างรัดกุม รวมถึงมีการจำลองสถานการณ์เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความผิดพลาดขึ้นในการปฏิบัติงาน ซึ่งการ วางแผนจับกุมจะต้องมีแผนสำรองอย่างน้อย 1 แผน โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องทำความเข้าใจพื้นที่ และรู้จักทางหนีทีไล่ รวมถึงเส้นทางเข้าออกในพื้นที่ได้อย่างทะลุปรุโปร่ง เพื่อช่วยให้การจับกุม สามารถทำได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

2.2.3) การจัดทีมปฏิบัติการ โดยหัวหน้าภารกิจต้องมีการกำหนดและ วางตัวเจ้าหน้าที่ตำรวจในแต่ละชุด รวมถึงการฝึกซ้อมในสถานการณ์จำลองอย่างต่อเนื่อง เพื่อช่วย ให้การเข้าจับกุม การวางกำลัง การไล่ล่าในกรณีมีการหลบหนี เป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพ

2.2.4) การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า โดยภารกิจการขยายผลการจับกุมด้วย การล่อซื้อ มักจะพบว่าการหักหลังกัน ในระหว่างการซื้อขายค่อนข้างสูง จึงทำให้ผู้ค้ายาเสพติดมี ความระมัดระวังตัวในระดับสูง และมักเปลี่ยนสถานที่ เวลา และเงื่อนไขการส่งของตามสถานการณ์ โดยไม่สามารถคาดเดาล่วงหน้าได้ ซึ่งทำให้นักต่อต้องทำตามเงื่อนไขเพียงอย่างเดียวและไม่สามารถแจ้งชุดปฏิบัติการ ได้ทันสถานการณ์ ดังนั้น การสื่อสารอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาระหว่างนัก ต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหา เฉพาะหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3) ปัญหาอุปสรรคที่พบ

2.3.1) ขาดแคลนเงินล่อซื้อ โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องแสวงหาเงินสดเพื่อนำมาใช้ล่อซื้อยาเสพติด และในกรณีที่มีการล่อซื้อยาเสพติดจำนวนมากๆ ก็จำเป็นต้องใช้เงินสดจำนวนมาก ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติการจำเป็นต้องมีแหล่งเงินสำหรับการล่อซื้อยาเสพติด

2.3.2) ผู้ค้ายาเสพติดมีความระมัดระวังตัวในระดับสูง โดยเฉพาะในกรณีที่มีการซื้อขายยาเสพติดจำนวนมากๆ จึงมีการเปลี่ยนแปลงสถานที่ เวลา และเงื่อนไขการส่งของ โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถคาดเดาล่วงหน้าได้

2.3.3) การประสานขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ ซึ่งการล่อซื้อเพื่อจับกุมผู้ค้ายาเสพติดถือเป็นเรื่องที่มีชั้นความลับอยู่ในระดับสูง เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ค้ายาเสพติดไหวตัวทัน และในกรณีที่ผู้ค้ายาเสพติดมีการหลบหนีการจับกุม ทำให้การประสานงานเพื่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ขาดความคล่องตัว เนื่องจากอยู่ในระหว่างปฏิบัติการอื่นๆ อยู่ในขณะนั้น

2.4) ปัจจัยความสำเร็จในการปฏิบัติงาน

2.4.1) หัวหน้าภารกิจต้องมีความน่าเชื่อถือ และมีทักษะในการเจรจาต่อรอง รวมถึงมีความสามารถในการสร้างความไว้วางใจให้แก่คนต่อได้ในระดับสูง นอกจากนี้หัวหน้าภารกิจต้องมีประสบการณ์สูงเพื่อช่วยให้การวางแผนในแต่ละลำดับขั้นตอนเป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพ และสามารถปรับเปลี่ยนแผนได้ตามสถานการณ์อย่างทันทั่วถึง

2.4.2) ทีมงานที่มีศักยภาพสูง มีอุดมการณ์ที่หนักแน่น และมีความเข้มแข็งทั้งในด้านจิตใจ และร่างกาย ซึ่งในการทำงานร่วมกันได้อย่างราบลื่นนั้น การสื่อสารภายในทีมงานต้องทำด้วยความต่อเนื่อง ซึ่งรวมไปถึงระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับคนต่อด้วย เพื่อช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเมื่อสถานการณ์ไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนด

2.4.3) ทรัพยากรในการทำงาน ได้แก่ เงินล่อซื้อยาเสพติด รถยนต์ที่ใช้ในภารกิจ อาวุธปืน เครื่องมือสื่อสาร เป็นต้น ทั้งนี้ ชุดปฏิบัติการไม่ควรใช้ทรัพยากรในการทำงานที่เป็นของทางราชการ แต่ควรมีเงินกองกลางเพื่อนำมาซื้อทรัพยากรในการทำงาน เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในทางปฏิบัติ

2.4.4) เทคโนโลยีที่สนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้แก่ Ipad ที่มีโปรแกรม Google Map และ โปรแกรม Line เพื่อนำมาใช้ในการทำความเข้าใจพื้นที่ และรู้จักทางหนีทีไล่ รวมถึงเส้นทางเข้าออกในพื้นที่ได้อย่างทะลุโปร่ง ซึ่งช่วยให้การจำลองสถานการณ์ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ และป้องกันไม่ให้เกิดความผิดพลาดขึ้นในการปฏิบัติงานได้ในระดับสูง

2.5) ข้อเสนอแนะ

ตำรวจภูธรภาค 7 ควรปรับปรุงระเบียบการใช้เงินกองทุนสวัสดิการด้านยาเสพติด เพื่อนำมาใช้ในการกักขังยาเสพติดในกรณีที่มีการล่อซื้อยาเสพติดจำนวนมากๆ

3) การใช้สายข่าวในการจับกุมผู้เสพ/ผู้ค้ายาเสพติดรายใหญ่

3.1) ข้อมูลการจับกุม

เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2555 เวลาประมาณ 16.00 น. เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปฏิบัติการของตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ได้รับข้อมูลจากสายข่าวเกี่ยวกับการเสพและจำหน่ายยาบ้าของนาย A โดยมีพฤติกรรมให้ผู้เสพรายอื่นๆ สามารถนำยาบ้ามาแลกกับยาไอซ์ที่มีมูลค่าสูงกว่าได้ จึงทำให้มีการจัดกำลังบุกเข้าจับกุมนาย A ที่บ้านเช่าในอำเภอโพธาราม ซึ่งผลการจับกุมได้พบนาย A พร้อมยาบ้า 2,000 เม็ด และนาย B ที่กำลังซื้อยาบ้าจากนาย A เพื่อนำไปเสพจำนวน 3 เม็ด และเมื่อทำการสอบสวนนาย A เพื่อขยายผลทำให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมว่านาย A ยังมียาไอซ์ซุกซ่อนอยู่ที่บ้านพักในอำเภอบ้านโป่งอีกจำนวนหนึ่ง และเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจให้นาย A นำเข้าไปค้นยาไอซ์ในบ้านพักปรากฏว่า พบยาไอซ์มากถึง 27.2 กิโลกรัม และนาย A ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ในการจำหน่ายยาไอซ์สู่ตลาดนั้นมีนาย C และนาง D เป็นเครือข่ายในการจำหน่ายยาไอซ์ จึงทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจนำกำลังเข้าไปจับกุมนาย C และนาง D ในฐานะผู้ร่วมขบวนการได้ในขณะที่กำลังบรรจุยาไอซ์ลงในซองเพื่อจำหน่าย รวมจำนวน 1 กิโลกรัม

3.2) เทคนิคในการปฏิบัติงาน

3.2.1) เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการจัดทีมปฏิบัติการ โดยมีการแบ่งออกเป็น 3 ชุด จาก 3 หน่วยงาน เพื่อประสานการทำงานร่วมกันดังนี้ (1) ทีมปฏิบัติการจากกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีทำหน้าที่ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเป็นตัวหลักในการดำเนินภารกิจ (2) ทีมปฏิบัติการจากสถานีตำรวจโพธาราม ทำหน้าที่ในการตรวจค้น และจับกุมผู้กระทำความผิด และ (3) ทีมปฏิบัติการจากตำรวจภูธรภาค 7 ทำหน้าที่ในการสนับสนุนและขยายผลการดำเนินงาน

3.2.2) หัวหน้าทีมปฏิบัติการมีความสามารถในการหลอกล่อผู้ต้องหาให้รับสารภาพ และขยายผลการจับกุมไปสู่ผู้ต้องหาคนอื่นๆ ได้ เช่น การรับสารภาพเพื่อไม่ให้คนในครอบครัวของนาย A เคียดร้อนจากการกระทำผิดของนาย A การหลอกถามถึงวิธีการปล่อยยาไอซ์สู่ตลาดเพราะรู้ว่านาย A เป็นผู้เสพที่รู้จักแต่ในวงการของผู้ค้ายาบ้า

3.2.3) การประสานงานที่รวดเร็วเพื่อขอข้อมูลประกอบการขอมายศันจากศาล

3.2.4) ทักษะในการสืบค้นข้อมูลเพื่อเชื่อมโยงในเรื่องที่เกี่ยวข้อง โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจได้สอบถามที่มาของยาไอซ์จำนวน 27.2 กิโลกรัม พบว่า นาย A มีอาชีพเป็นเชฟของโรงแรมในชะอำ และได้มีหุ้นส่วนทำร้านอาหารในประเทศมาเลเซีย ในวันที่ 28 มิถุนายน 2555 หุ้นส่วนร้านอาหารได้ให้คนหิ้วกระเป๋ามาให้ นาย A ที่บ้านพักในอำเภอบ้านโป่ง โดยบอกว่าเป็นกระเป๋าบรรจุปืนจำนวน 2 กระบอก และขอให้ นาย A นำมาให้ที่ประเทศมาเลเซีย โดยมีค่าจ้างให้ 90,000 บาท ซึ่ง นาย A ได้แอบเปิดดู และพบว่า เป็นยาไอซ์ จึงทำการลักหลังหุ้นส่วนร้านอาหาร โดยเก็บยาไอซ์ดังกล่าวไว้จำหน่ายเอง จากนั้นจึงหาช่องทางจำหน่ายยาไอซ์สู่ตลาดโดยผ่าน นาย C และนาง D

3.3) ปัญหาอุปสรรคที่พบ

3.3.1) เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดจับกุมต้องมีการขอหมายค้นจากศาล เนื่องจาก บัตรเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.หมดอายุ ซึ่งก่อนหน้านั้นตำรวจภูธรภาค 7 ได้มีการสำรวจเพื่อจัดทำคำขอแต่งตั้งพนักงาน ป.ป.ส. ไปยังสำนักงาน ป.ป.ส. ตามวงรอบระยะเวลาที่กำหนด แต่ด้วยความล่าช้าในการขอต่ออายุบัตรพนักงาน ป.ป.ส. จึงทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดจับกุมต้องใช้ในการขอหมายค้นจากศาลแทน

3.3.2) การขอหมายค้นจากศาลต้องใช้เอกสารประกอบจำนวนมาก ได้แก่ รายงานการสืบสวนพฤติกรรม พยานบุคคลที่เป็นสายข่าว และคำรับรองการยืนยันบ้านเป้าหมายของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่เป็นฝ่ายปกครอง ซึ่งทำให้เกิดความล่าช้า และอาจทำให้ข่าวรั่วตั้งแต่ยังไม่ออกหมายค้น

3.4) ปัจจัยความสำเร็จในการปฏิบัติงาน

3.4.1) หัวหน้าทีมปฏิบัติการมีความสามารถสูง และมีประสบการณ์ในการทำงานด้านการปราบปรามยาเสพติดมาอย่างยาวนาน จึงทำให้มองเห็นแนวทางในการทำงานได้อย่างทะลุปรุโปร่ง รวมถึงได้รับความเชื่อมั่นจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกระดับ

3.4.2) บุคลากรชุดปฏิบัติการที่มีคุณภาพ โดยจำแนกในรายละเอียดดังนี้

(1) เจ้าหน้าที่ตำรวจทีมปฏิบัติการมีประสบการณ์ และศักยภาพสูง จึงทำให้การทำงานมีความเชื่อมโยงกันได้อย่างเป็นระบบ เช่น ในช่วงระยะเวลาที่ดำเนินการขอหมายค้นจากศาล จะมีการจัดชุดปฏิบัติการไปเฝ้าสังเกตบ้านเป้าหมาย และรายงานความเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะได้รับหมายค้นจากศาล

(2) สายข่าวมีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจมาโดยตลอด และมีอุดมการณ์ในการทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่

ตำรวจมีการดูแล และช่วยเหลือสายข่าวในเรื่องต่างๆ เป็นอย่างดี ทั้งในด้านการกินอยู่ ชีวิตครอบครัว รวมถึงการปกปิดข้อมูลของสายข่าวให้ให้ใครรู้ว่าเป็นสายให้ตำรวจ

3.4.3) ทรัพยากรในการทำงาน ได้แก่ เงินล่อซื้อยาเสพติด รถยนต์ น้ำมัน เชื้อเพลิง และอาวุธปืน เป็นต้น เพื่อช่วยให้การล่อซื้อยาเสพติดเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด ทั้งนี้ บางคดีที่ต้องใช้เงินในการล่อซื้อจำนวนมาก เจ้าหน้าที่จะดำเนินการใน 2 แนวทางคือ (1) หลอกผู้ค้า ยาเสพติดว่ามีเงินแล้วแต่ยังไม่สามารถโอนให้ได้ และ (2) ยกเลิกภารกิจ นอกจากนี้ ยังมีการให้เงินรางวัลตอบแทนสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามยาเสพติดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด พ.ศ.2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งถือเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่ช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานมีกำลังใจ และกล้าเสี่ยงที่จะออกเงินสำรองไปก่อน

3.4.4) การปรับปรุงข้อกฎหมาย และกระบวนการทำงานด้านการปราบปราม ยาเสพติดที่เอื้อต่อการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดจับกุมในกรณีที่บัตรเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หมดอายุ

3.5) ข้อเสนอแนะ

3.5.1) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรปรับปรุงระเบียบการใช้เงินกองทุนสวัสดิการ ด้านยาเสพติด เพื่อนำมาใช้ในการล่อซื้อยาเสพติดในกรณีที่มีการล่อซื้อยาเสพติดจำนวนมากๆ

3.5.2) สำนักงาน ป.ป.ส. ควรปรับปรุงระเบียบ และขั้นตอนในการแต่งตั้ง เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ให้มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ขอต่ออายุบัตรของ เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ควรมีการต่ออายุให้โดยอัตโนมัติเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจรายนั้นยังทำงานด้านการปราบปรามยาเสพติดอยู่

3.5.3) ควรมีการประสานเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กันอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ สำนักงาน ป.ป.ส. ตำรวจ ป.ส. และตำรวจภูธรภาค 7 เพื่อช่วยให้การ ตรวจสอบ และการสนับสนุนการทำงานระหว่างหน่วยงานเป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพ

4.2 ผลการศึกษาปัจจัยการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ของตำรวจภูธรภาค 7

4.2.1 ปัจจัยการบริหารจัดการที่อยู่ภายนอกการควบคุมของตำรวจภูธรภาค 7

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์รายบุคคล และการสนทนากลุ่มแบบเจาะจง จากผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 จำนวน 6 กลุ่ม ประกอบด้วย (1) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลระดับนโยบาย (2) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลระดับปฏิบัติ (3) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลของส่วนราชการอื่นๆ (4) กลุ่มนักวิชาการ (5) กลุ่มภาคประชาชน ที่ทำงานด้านการป้องกันปัญหาเสพติดร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 และ (6) ผู้ที่เคยต้องโทษคดียาเสพติด เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารจัดการที่ช่วยให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 มีประสิทธิภาพ และประสบผลสำเร็จ ซึ่งผลการศึกษาในลักษณะดังกล่าวทำให้ได้มุมมองของข้อมูลในภาพกว้าง และเข้าใจถึงความเชื่อมโยงของปรากฏการณ์ต่างๆ ที่ส่งผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิธีการ และแนวทางการปฏิบัติงานที่เหมาะสมกับการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามปัญหาเสพติดไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7 และจากประเด็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยการบริหารจัดการที่อยู่ภายนอกการควบคุมของตำรวจภูธรภาค 7 ทำให้ค้นพบถึง ปัจจัยสำคัญ 2 ประการ ที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ดังนี้

1) การกำหนดนโยบายจากส่วนกลาง จากประเด็นคำถามที่ว่า “การกำหนดนโยบายจากส่วนกลางทั้งในด้านวัตถุประสงค์ แนวทางการดำเนินงานการสนับสนุนความช่วยเหลือ และตัวผู้กำหนดนโยบายได้ส่งผลกระทบต่อการทำงานในพื้นที่อย่างไร และแนวทางการปฏิบัติงานในพื้นที่เพื่อตอบสนองต่อนโยบายจากส่วนกลางควรมีลักษณะอย่างไร” ซึ่งผู้ให้ข้อมูลแต่ละกลุ่มได้ให้ข้อมูลในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1.1) การกำหนดวัตถุประสงค์และแนวทางจากส่วนกลาง

ผู้บริหารตำรวจ เจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 และกลุ่มนักวิชาการ ได้ให้ความเห็นในทิศทางเดียวกันว่า รัฐบาลทุกยุคสมัยได้ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด อย่างมาก เนื่องจากการแพร่ระบาดของยาเสพติดได้ก่อให้เกิดปัญหาในมิติต่างๆ ขึ้นในสังคม เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาด้านความมั่นคงของประเทศ ปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคม ปัญหาด้านการศึกษา ปัญหาด้านครอบครัว และปัญหาด้านสุขภาพ เป็นต้นซึ่งปัญหาดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศอย่างมาก และหากปล่อยทิ้งไว้ก็ยิ่งจะทำให้เกิดวิกฤตการณ์ทางสังคมอย่างต่อเนื่องและรุนแรงจนไม่สามารถแก้ไขได้ ซึ่งผู้บริหารตำรวจ และเจ้าหน้าที่ของที่ทำกรปกครอง ได้ให้ข้อมูลสอดคล้องกันไว้ว่า การแก้ไขปัญหายาเสพติดถูก

กำหนดให้เป็นวาระแห่งชาติตามนโยบายของรัฐบาล โดยในที่ประชุมของคณะกรรมการอำนวยการ ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดครั้งที่ 1/2559 เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2559 ได้ให้ความเห็นชอบกับแผนประชารัฐร่วมใจ สร้างหมู่บ้านชุมชนมั่นคง ปลอดภัยยาเสพติด พ.ศ.2559-2560 โดยมีเป้าหมายสำคัญในการเอาชนะปัญหา ยาเสพติดในระดับหมู่บ้าน/ชุมชนทั่วประเทศภายในปี 2560 ด้วยกลไกและกระบวนการของประชารัฐ ที่มีแนวทางในการสร้างหมู่บ้านชุมชนให้มั่นคงและปลอดภัย ด้วยกระบวนการ 9 ขั้นตอน และให้มีการจัดชุดปฏิบัติการที่ประกอบด้วยทุกส่วนราชการ ที่มีกำลังอยู่ในพื้นที่เข้าร่วมดำเนินการ ได้แก่ ปลัดอำเภอ เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข พัฒนาการ เจ้าหน้าที่ทหาร ครู และอื่นๆ ตามความเหมาะสม เพื่อสร้างกระบวนการดังกล่าวในชุมชน ที่มีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่หมู่บ้านชุมชนในการต่อต้านยาเสพติด และมีความมั่นคงปลอดภัยจากการแพร่ระบาดของยาเสพติดในอนาคต ซึ่งแนวทางการดำเนินงานจะกำหนดพื้นที่เป้าหมายไว้ 3 แห่งในชุมชนคือ หมู่บ้าน/ชุมชน สถานศึกษา และสถานประกอบการ ซึ่งสรุปได้ว่า รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในสังคมไทยอย่างมากโดยมีการพัฒนาตัวนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหา ยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพของปัญหา ยาเสพติดในปัจจุบัน ซึ่งนโยบายดังกล่าวมีการกำหนดวัตถุประสงค์และแนวทางจากส่วนกลางมีความชัดเจนว่าต้องการได้ผลสำเร็จแบบใด และมีวิธีการอย่างไรบ้าง รวมถึงใครจะเป็นผู้นำนโยบายดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จ

1.2) การสนับสนุนความช่วยเหลือจากส่วนกลาง

กลุ่มผู้บริหารตำรวจ เจ้าหน้าที่ของที่ทำกรปกครองและเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ส. ได้ให้ข้อมูลสอดคล้องกันว่า การดำเนินการกิจตามแผนประชารัฐร่วมใจ สร้างหมู่บ้านชุมชนมั่นคง ปลอดภัยยาเสพติด พ.ศ.2559-2560 สำนักงาน ป.ป.ส. ในฐานะผู้รับผิดชอบด้านนโยบายด้านการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดของประเทศได้มีการสนับสนุนการขับเคลื่อนกิจกรรมทุกขั้นตอน โดยเริ่มจากการอบรมทำความเข้าใจแก่ชุดปฏิบัติการระดับจังหวัดเพื่อเป็นวิทยากรกระบวนการในการดำเนินงานทั้ง 9 ขั้นตอน จากนั้นสำนักงาน ป.ป.ส. ได้สนับสนุนงบประมาณ เพื่อให้ชุดปฏิบัติการระดับจังหวัดทำการอบรม และสร้างความเข้าใจให้แก่ชุดปฏิบัติการระดับพื้นที่ รวมถึงเป็นที่เล็งสนับสนุนการดำเนินงานในหมู่บ้าน/ชุมชน สถานศึกษา และสถานประกอบการ เป้าหมาย นอกจากนี้ สำนักงาน ป.ป.ส. ได้สนับสนุนสื่อแผ่นพับ สิ่งพิมพ์ และชุดความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดตามแผนประชารัฐร่วมใจฯ สำหรับให้ชุดปฏิบัติการระดับพื้นที่ได้ใช้ชี้แจงทำความเข้าใจกับพื้นที่เป้าหมาย แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มเจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสาธารณสุข และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานพัฒนาชุมชน ได้ให้ข้อมูล

สอดคล้องกันว่า งบประมาณที่ได้รับจากสำนักงาน ป.ป.ส. จะถูกใช้หมดไปกับการอบรม และชี้แจง เพื่อสร้างความเข้าใจให้แก่ชุดปฏิบัติการระดับพื้นที่ จึงทำให้ไม่มีงบประมาณในการสนับสนุนแก่ชุดปฏิบัติการระดับพื้นที่เมื่อต้องดำเนินการจริงในพื้นที่เป้าหมาย รวมถึงสื่อแผ่นพับ สิ่งพิมพ์ และชุดความรู้ดังกล่าวสำนักงาน ป.ป.ส. ได้สนับสนุนให้จังหวัดละ 2 ชุดเท่านั้น ซึ่งทำให้การดำเนินการกิจกรรมตามกระบวนการ 9 ขั้นตอนให้สำเร็จภายใน 2 เดือนจึงเป็นเรื่องที่ลำบากในทางปฏิบัติ และทำให้สถานีตำรวจต้องแสวงหางบประมาณจากแหล่งอื่นๆ รวมถึงบางกรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เป็นชุดปฏิบัติการระดับพื้นที่ต้องใช้เงินส่วนตัวออกไปก่อนเพื่อให้การทำงานบรรลุผลสำเร็จตามนโยบายที่กำหนด

1.3) ผู้กำหนดนโยบาย

ผู้ให้ข้อมูลระดับนโยบาย ผู้ให้ข้อมูลระดับปฏิบัติ และผู้ให้ข้อมูลของ ส่วนราชการอื่นๆ ได้ให้ข้อมูลสอดคล้องกันว่า ทุกรัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดของประเทศ แต่มักจะชอบคิดนโยบายใหม่ๆ ที่อาจทำให้เกิดความขัดแย้งกับแนวทางเดิมที่รัฐบาลชุดก่อนๆ ได้กำหนดไว้ ซึ่งทำให้ส่วนราชการที่มีหน้าที่รับนโยบายไปสู่การปฏิบัติต้องมีการปรับตัว และบางนโยบายต้องมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างหน่วยงาน เช่น การตั้งศูนย์ดำรงธรรมระดับจังหวัดที่ทำให้มีการยุบกลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร ของสำนักงานจังหวัด รวมถึงบทบาทในการดำเนินงาน เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ กลุ่มนักวิชาการได้ให้ความเห็นว่า สำนักงาน ป.ป.ส. ควรหาข้อมูลสนับสนุนการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในทุกมิติ รวมถึงผลการดำเนินงานที่แสดงถึงผลสำเร็จ ความล้มเหลว จุดเด่น จุดด้อยของแต่ละนโยบาย เพื่อให้รัฐบาลสามารถกำหนดนโยบายได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพเพิ่มสูงขึ้นจากนโยบายเดิม นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสาธารณสุขได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า นโยบายการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดควรเป็นนโยบายเชิงป้องกันในเชิงสร้างสรรค์ โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่จะเป็นอนาคตของชาติต่อไป นอกจากนี้

2) กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามนโยบาย จากประเด็นคำถามที่ว่า “ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามนโยบายการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ทั้งในส่วนของผู้ได้รับผลกระทบ หน่วยงานราชการและเครือข่ายภาคประชาชน ควรมีวิธีการที่เหมาะสมในการดำเนินงานร่วมกันในลักษณะใด” ซึ่งผู้ให้ข้อมูลแต่ละกลุ่มได้ให้ข้อมูลในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.1) กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ

ผู้ให้ข้อมูลระดับปฏิบัติ ผู้ให้ข้อมูลของส่วนราชการอื่นๆ ภาคประชาชน และผู้ที่เคยต้องโทษคดียาเสพติด ได้ให้ข้อมูลสอดคล้องกันว่า กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบจากนโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติดมีหลายกลุ่ม โดยหมู่บ้าน/ชุมชน สถานศึกษา และสถานประกอบการที่เป็นเป้าหมายตามนโยบาย มักเป็นกลุ่มที่ประสบกับปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดค่อนข้างมาก จะให้การสนับสนุนการดำเนินงานตามนโยบายของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นอย่างดี โดยมุ่งหวังว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะสามารถปราบปรามยาเสพติดให้หมดไปจากพื้นที่ของตนได้ และเครือข่ายกองทุนแม่ของแผ่นดินให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า สำหรับในชุมชนที่มีความเข้มแข็งจะมีผู้นำชุมชน ทั้งที่เป็นผู้นำแบบทางการ และผู้นำตามธรรมชาติ มักจะเข้าร่วมกิจกรรมของตำรวจภูธรภาค 7 ที่เข้ามาดำเนินการในพื้นที่ รวมถึงเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนกิจกรรมในชุมชนให้บรรลุผลสำเร็จ ทั้งนี้ ชุมชนที่มีความเข้มแข็งในระดับสูงจะมีการกระจายอำนาจเพื่อให้ประชาชนทุกคน ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้าน และชุมชนของตน รวมถึงร่วมแก้ไขปัญหายาของตนเองในเบื้องต้น และผลักดันให้ส่วนราชการต่างๆ เข้ามาจัดการกับปัญหาที่เกินความสามารถของชุมชน นอกจากนี้จากการเข้าสังเกตการณ์ในพื้นที่ยังพบว่า เครือข่ายภาคประชาชน เช่น ผู้นำชุมชน อส.ตร. และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ให้การสนับสนุนแก่การทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในระดับพื้นที่ โดยให้ความร่วมมือในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องในเชิงป้องกันและปราบปรามปัญหายาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 อย่างต่อเนื่อง ซึ่งช่วยให้ประชาชนในพื้นที่เกิดความเชื่อมั่น และสามารถสนับสนุนให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้อย่างเหมาะสม

2.2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เจ้าหน้าที่ตำรวจ ป.ส. เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ส. และผู้ให้ข้อมูลของส่วนราชการอื่นๆ ได้ให้ข้อมูลว่า แต่ละส่วนราชการต่างมีเป้าหมายในการดำเนินงานที่เป็นภารกิจหลักของตนอยู่แล้ว และในแต่ละปีงบประมาณต้องสามารถดำเนินการตามแผนปฏิบัติการได้อย่างเป็นรูปธรรม และผลักดันให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนด เช่น สาธารณสุขจังหวัดดำเนินการเรื่องชมรม TO BE NUMBER ONE พัฒนาชุมชนดำเนินการเรื่องกองทุนแม่ของแผ่นดิน ปกครองดำเนินการตามแผนประชารัฐร่วมใจ สร้างหมู่บ้านชุมชนมั่นคงปลอดภัยยาเสพติด พ.ศ.2559-2560 ตำรวจดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติดในเชิงปราบปราม เป็นต้น ซึ่งกลุ่มเป้าหมายที่ส่วนราชการจะต้องลงไปร่วมดำเนินการส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มเดียวกัน ซึ่งทำให้การดำเนินการมีความซ้ำซ้อนและอาจทำให้เกิดความขัดแย้งกันในเชิงเป้าหมายได้แต่อย่างไรก็ตาม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังคงถือเป็นภาคีสำคัญที่ช่วยสนับสนุนทรัพยากรในการแก้ไขปัญหายาเสพติดให้แก่ตำรวจภูธรภาค 7 เช่น สำนักงาน ป.ป.ส. ได้สนับสนุนรถของกลางเพื่อใช้ในการกักขัง และ

เครื่องมือพิเศษที่ใช้ในการวิเคราะห์แผ่นป้ายทะเบียนรถยนต์ เพื่อใช้ตรวจสอบรถยนต์ที่อยู่ในฐานข้อมูลต้องสงสัยว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด และเมื่อรถยนต์ดังกล่าวผ่านเข้ามาในด่านที่มีการติดตั้งเครื่องมือนี้ จะมีการแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบทันที เพื่อดำเนินการเข้าสกัดกั้นและดำเนินการตามมาตรการต่อไป และสำหรับกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดได้สนับสนุนรถยนต์ และน้ำมัน รวมถึงเครื่องมือสื่อสาร เช่น กล้องรูเข็มแบบไร้สาย, ชุดตรวจพิสูจน์หลักฐาน, โทรศัพท์มือถือ, กล้องบันทึกภาพในรถยนต์, เครื่อง GPS, กล้องถ่ายวิดีโอ, กล้องถ่ายภาพดิจิทัล, กล้องวิดีโอส่องย้อนตาแมวประตู เป็นต้น

2.3) เครือข่ายในการทำงานร่วมกัน

ผู้ให้ข้อมูลของส่วนราชการอื่นๆ กลุ่มนักวิชาการ และภาคประชาชน ได้ให้ข้อมูลสอดคล้องกันว่า แนวคิดเรื่องเครือข่ายถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ตำรวจภูธรภาค 7 สามารถแก้ไขปัญหาเสพติดได้อย่างทรงพลังและมีประสิทธิภาพสูง โดยกลุ่มนักวิชาการให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า ในปัจจุบันการทำงานแบบเครือข่ายมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นทั้งในเชิงนโยบาย และเชิงการประสานงานจากหน่วยงานข้างเคียงจึงทำให้ตำรวจภูธรภาค 7 ควรมีกลยุทธ์ที่หลากหลายเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ ในรูปแบบของเครือข่ายมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินงาน และเกิดประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากเกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน ทั้งนี้ ภาคประชาชนได้ให้ความเห็นว่า การป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชนด้วยเครือข่ายภาคประชาชน เช่น ยี่สิบห้าตาต๊อบประรด เครือข่ายกองทุนแม่ของแผ่นดิน ชมรม TO BE NUMBER ONE ประเภทชุมชน เป็นต้น เป็นการสร้างการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนในพื้นที่ และช่วยสนับสนุนให้การแก้ไขปัญหาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ประสบผลสำเร็จอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ดังนั้น เครือข่ายจึงเป็นเครื่องมือในการทำงานแบบรวมพลังที่ช่วยให้ตำรวจภูธรภาค 7 ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และเครือข่ายภาคประชาชนได้รับผลประโยชน์จากการทำงานเพิ่มมากขึ้นในลักษณะ Win-Win โดยการเชื่อมโยงกิจกรรมในลักษณะการบูรณาการจะช่วยสร้างปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างเครือข่าย และสามารถช่วยแก้ไขปัญหาที่มีความซับซ้อนได้ เนื่องจากมีการใช้จุดแข็งของสมาชิกเครือข่ายเข้ามาใช้ในการแก้ปัญหาเพื่อเกิดผลสำเร็จได้อย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น เครือข่ายจึงเป็นเครื่องมือเพื่อจัดการกับปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ กลุ่มนักวิชาการได้เสนอแนวทางในการสร้างเครือข่ายให้เข้มแข็งเอาไว้ว่า ตำรวจภูธรภาค 7 ต้อง (1) มีนโยบายให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสนับสนุนความช่วยเหลือแก่ส่วนราชการ และเครือข่ายภาคประชาชนในการจัดการกับปัญหาเสพติดในพื้นที่รวมถึงกิจกรรมที่มีการดำเนินการในพื้นที่ (2) สนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีปฏิสัมพันธ์อันดีกับส่วนราชการ ผู้นำชุมชนในพื้นที่ และเครือข่ายภาคประชาชนทั้งในเชิงป้องกันและปราบปรามและ (3) วางแผนเพื่อเชื่อมโยงการทำงาน

ในลักษณะของเครือข่ายร่วมกับหน่วยงานอื่นอย่างต่อเนื่อง และมีการสื่อสารประชาสัมพันธ์แนวทางการดำเนินงานสู่ชุมชน

4.2.2 ปัจจัยการบริหารจัดการที่อยู่ภายใต้การบริหารจัดการของตำรวจภูธรภาค 7

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์รายบุคคล และการสนทนากลุ่มแบบเจาะจง จากผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของ ตำรวจภูธรภาค 7 เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารจัดการที่ช่วยให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของ ตำรวจภูธรภาค 7 มีประสิทธิภาพ และประสบผลสำเร็จ ซึ่งผลการศึกษาในลักษณะดังกล่าวทำให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกที่ผสมผสานข้อมูลในทางปฏิบัติและ เชิงวิชาการเข้าด้วยกัน ซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจอย่างเชื่อมโยงของปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกันได้ เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับข้อจำกัดของหน่วยงาน และนำไปสู่ข้อเสนอในการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามปัญหาเสพติดในด้านอื่นๆ ในอนาคต และจากประเด็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับปัจจัย การบริหารจัดการที่อยู่ภายใต้การควบคุมของตำรวจภูธรภาค 7 ทำให้ค้นพบปัจจัยสำคัญ 5 ประการ ที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ดังนี้

1) ผู้บริหารของหน่วยงาน จากประเด็นคำถามที่ว่า “ผู้บริหารแต่ละระดับของหน่วยงานที่มีอำนาจตัดสินใจเพื่อให้การป้องกันปราบปรามยาเสพติดมีประสิทธิภาพ ควรมีคุณลักษณะอย่างไร รวมถึงควรมีนโยบายที่เหมาะสมอย่างไร เพื่อช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้รับผิดชอบงานด้านการปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ” ซึ่งผู้ให้ข้อมูลแต่ละกลุ่ม ได้ให้ข้อมูลในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1.1) ภาวะผู้นำของผู้บริหารตำรวจ

ผู้บริหารตำรวจ เจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 และอาจารย์ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ได้ให้ข้อมูลสอดคล้องกันว่า ผู้บริหารตำรวจทุกระดับถือเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างมาก โดยเฉพาะหน่วยบังคับใช้กฎหมายที่ต้องเผชิญคำสั่งในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด ซึ่งเป็นผลมาจากการฝึกอบรมต่อนักเรียนตำรวจ และเมื่อได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจในหน่วยงานต่างๆ ทำงานแล้ว จะถูกวัฒนธรรมองค์กรตำรวจของหน่วยงานนั้นๆ หล่อหลอมวิธีคิด พฤติกรรมให้ไปในทิศทางเดียวกัน และกล่าวได้ว่าหน่วยงานตำรวจเป็นองค์กรที่ให้ความสำคัญกับผู้นำในระดับสูง โดยผู้บริหารตำรวจทุกระดับต้องมีภาวะผู้นำในการคิด ตัดสินใจ และสั่งการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการตามอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่า ผู้บัญชาการตำรวจ ภูธรภาค 7 ได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันปราบปรามยาเสพติดอย่างมาก โดยมีการมอบหมายภารกิจด้านการแก้ไข

ปัญหาหาเสพติดเป็นการเฉพาะให้แก่รองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 รับผิดชอบโดยตรง เพื่อให้เป็นผู้รับผิดชอบหลักในการนำนโยบายการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ไปสู่เจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรภาค 7 และขับเคลื่อนการปฏิบัติงาน ให้เกิดประสิทธิภาพ ได้ผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งสรุปได้ว่า ผู้บริหารตำรวจระดับสูงสุดของตำรวจภูธรภาค 7 ใช้การบริหารงานแบบกระจายอำนาจโดยใช้เป้าหมายเป็นตัวควบคุมผลงาน เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูงสุดในการปฏิบัติงาน สำหรับภาวะผู้นำของผู้บริหารตำรวจระดับหัวหน้าสถานี เจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 ได้กล่าวถึงคุณลักษณะที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดดังนี้ (1) มีการปลูกฝังอุดมการณ์ และค่านิยมในการปราบปรามปัญหาเสพติดในพื้นที่แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกระดับอย่างเข้มข้น ทั้งในช่วงก่อนปล่อยแถวเพื่อไปปฏิบัติภารกิจ จะมีการชี้แจงประเด็นการปฏิบัติงาน และให้แนวทางการทำงานตามอุดมคติของตำรวจทุกครั้ง (2) มีการคิดและแสวงหาวิธีการเพื่อช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจระดับปฏิบัติ และครอบครัวได้รับสวัสดิการในด้านต่างๆ ที่นอกเหนือจากที่ส่วนราชการมีให้ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และครอบครัวให้ดีขึ้น รวมถึงมีการให้ความช่วยเหลือเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน (3) มีศักยภาพในการแสวงหาแนวร่วมมาช่วยงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เช่น อส.ตร.มาช่วยงานจราจร งานสายตรวจ และงานตั้งด่านตรวจในพื้นที่ รวมถึงที่มีทักษะในการประสานงานเชิงนโยบายกับหน่วยงานอื่นๆ เช่น ฝ่ายปกครอง ท้องถิ่น และสาธารณสุข เพื่อช่วยในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้ (4) เป็นผู้ที่มีความกล้าตัดสินใจ และสั่งการได้อย่างเด็ดขาด รวมถึงเป็นผู้ที่กล้ารับผิดชอบเมื่อเกิดข้อผิดพลาดจากที่ได้มีข้อสั่งการ ซึ่งเป็นคุณลักษณะช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเกิดความมั่นใจ และปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ เพื่อให้ได้ผลงานที่มีประสิทธิภาพ (5) มีความสามารถด้านการสื่อสาร ข้อมูลได้อย่างถูกต้อง ตรงประเด็น และมีเทคนิคการถ่ายทอด บอกต่อได้อย่างน่าสนใจ และเข้าใจ ได้โดยง่าย ซึ่งช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเกิดความเข้าใจ เกิดแรงบันดาลใจ และเห็นถึงความสำคัญของคำสั่ง และพร้อมจะดำเนินการตามด้วยความตั้งใจ (6) ให้ความสำคัญกับการร่วมประชุมกับหน่วยงานภายนอกทุกระดับ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการกิจด้านการป้องกันปัญหาเสพติดในส่วนที่เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถดำเนินการได้ รวมถึงมีการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้รับผิดชอบพื้นที่เข้าร่วมกิจกรรมของส่วนราชการในพื้นที่ และกิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/เครือข่ายภาคประชาชนเมื่อได้รับเชิญ (7) เป็นผู้ที่เติบโตมาจากสายงานด้านปราบปราม และมักผ่านภารกิจหลากหลายด้าน ประกอบกับเป็นผู้ที่เข้าใจถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในเชิงนโยบายเป็นอย่างดี จึงทำให้มีการเรียนรู้สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการทำงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งหล่อหลอมให้ผู้บริหารตำรวจมีความเชี่ยวชาญในการทำงานทั้งในเชิงนโยบายและ

เชิงปฏิบัติ และสามารถสอนงาน และให้คำแนะนำ ช่วยเหลือเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเกิดปัญหาในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี

1.2) การมอบนโยบายในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ผู้บริหารตำรวจ และเจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 ได้ให้ข้อมูลสอดคล้องกันว่า ตำรวจภูธรภาค 7 มีการกำหนดนโยบายการทำงานเพื่อแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบได้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล และส่วนกลาง โดยมีการมอบหมายให้ผู้บริหารตำรวจระดับกองบังคับการเข้าร่วมประชุมในระดับนโยบายร่วมกับจังหวัด และมอบหมายให้ผู้บริหารตำรวจระดับหัวหน้าสถานีตำรวจร่วมให้ข้อมูลและรับทราบนโยบายที่ต้องดำเนินการร่วมกับส่วนราชการอื่นๆ ในจังหวัด รวมถึงมีการสั่งการเป็นลายลักษณ์อักษรให้เจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมดำเนินการในพื้นที่ตามแนวทางที่กำหนด โดยในปัจจุบันตำรวจภูธรภาค 7 มีการกำหนดนโยบายตามแนวทางของแผนประชารัฐร่วมใจ สร้างหมู่บ้านชุมชนมั่นคง ปลอดภัยยาเสพติด พ.ศ. 2559-2560 ทั้ง 9 ขั้นตอนที่คล้ายกับแนวทางการดำเนินงานของกองทุนแม่ของแผ่นดิน แต่มุ่งเน้นไปที่การสืบสภาพของชุมชน/หมู่บ้านที่มีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดอยู่ในระดับสูง เพื่อให้ได้ข้อมูลผู้เสพ ผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นปัจจุบัน และนำมาจัดทำฐานข้อมูลสำหรับการรายงานผล รวมถึงมีการจัดทำแผนสำหรับดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องร่วมกับส่วนราชการอื่นๆ ต่อไป และอาจสรุปได้ว่า ตำรวจภูธรภาค 7 มีนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหา ยาเสพติดที่ชัดเจน และพร้อมดำเนินการตามนโยบายใหม่ๆ ของรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง

1.3) การประสานงาน

ผู้บริหารตำรวจ และเจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 ได้ให้ข้อมูลสอดคล้องกันว่า องค์กรตำรวจมีวัฒนธรรมองค์กรที่ให้ความสำคัญกับผู้บังคับบัญชาทุกระดับ ดังนั้น การทํางานในการประสานงานแบบเป็นทางการจึงเป็นหน้าที่หลักของผู้บริหารตำรวจ สำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจจะเป็นการประสานงานเบื้องต้นเพื่อช่วยให้เกิดความคล่องตัวในการทำงานร่วมกับส่วนราชการอื่นๆ ซึ่งจะช่วยให้การประสานงานกับหน่วยงานและเครือข่ายภายนอกเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล และทำให้การขับเคลื่อนภารกิจให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด นอกจากนี้ ในการทำงานจะมีการติดต่อประสานงาน และการปรึกษาหารือทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างตำรวจภูธรภาค 7 กับหน่วยงานอื่นๆ ซึ่งจะนำไปสู่การบูรณาการแผนและกิจกรรมการดำเนินงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดและเป้าหมายของแต่ละหน่วยงานในทิศทางเดียวกัน รวมถึงช่วยให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเกิดความเข้าใจและยอมรับหลักการของตำรวจภูธรภาค 7 ในการปฏิบัติงานร่วมกัน ทั้งนี้ การประสานงานของตำรวจภูธรภาค 7 มีลักษณะสำคัญดังนี้ (1)

ผู้บังคับบัญชาทั้งในระดับนโยบาย และหัวหน้าสถานีมักประสานงานกับผู้บริหารของส่วนราชการต่างๆ ทั้งในระดับนโยบายและในระดับพื้นที่อย่างต่อเนื่องเป็นประจำ ซึ่งช่วยอำนวยความสะดวกและผลักดันให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามาปฏิบัติงานร่วมกันให้ประสบผลสำเร็จ (2) ผู้บังคับบัญชาระดับนโยบายมีสายสัมพันธ์อันดีในการประสานงานข้ามระหว่างประเทศเพื่อทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาเสพติดในต่างประเทศ (3) ผู้บังคับบัญชาระดับนโยบายมีการประสานงานกับหน่วยงาน และเครือข่ายที่มีศักยภาพสูงในการสนับสนุนทรัพยากรในการปฏิบัติงาน รวมถึงช่วยสนับสนุนผู้เชี่ยวชาญเข้าร่วมเป็นวิทยากรฝึกอบรมเพื่อบรรยายและสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อสั่งการ นโยบาย และเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน

2) ศักยภาพของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติ จากประเด็นคำถามที่ว่า “เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ควรมีคุณลักษณะ และทักษะที่เหมาะสมกับภารกิจในลักษณะใดบ้าง” ซึ่งผู้ให้ข้อมูลแต่ละกลุ่มได้ให้ข้อมูลในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.1) คุณลักษณะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

กลุ่มผู้บริหารตำรวจ เจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ส. ผู้ให้ข้อมูลของส่วนราชการอื่นๆ กลุ่มนักวิชาการ และเครือข่ายกองทุนแม่ของแผ่นดินได้ให้ข้อมูลว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 ที่ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 มีคุณลักษณะที่สำคัญดังนี้

2.1.1) มีทัศนคติเชิงบวกต่อภารกิจด้านการปราบปรามยาเสพติด โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่จะต้องเติบโตเป็นอนาคตของชาติต่อไป ดังนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงต้องใช้ความเด็ดขาดเพื่อปราบปรามยาเสพติดให้หมดสิ้นไปจากสังคมไทย สำหรับภารกิจด้านการป้องกันปัญหาเสพติดนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจควรลงไปร่วมกิจกรรมกับส่วนราชการอื่นๆ อย่างต่อเนื่องเช่น งานชมรม TO BE NUMBER ONE ของสาธารณสุข การประชุมกองทุนแม่ของแผ่นดินของพัฒนาชุมชน และการให้ความรู้เพื่อป้องกันตัวจากยาเสพติดให้เด็กและเยาวชนในสถาบันการศึกษา เป็นต้น

2.1.2) มีปฏิสัมพันธ์อันดีกับผู้นำชุมชนฝ่ายปกครองและผู้นำการเมืองท้องถิ่น โดยมีความมุ่งมั่นที่จะช่วยเหลือชุมชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดที่เกิดขึ้นในพื้นที่ โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจได้เข้าร่วมการประชุมศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดระดับตำบลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งทำให้ผู้นำชุมชนทุกฝ่ายเกิดความศรัทธาและเชื่อมั่นต่อเป้าหมายในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จึงพร้อมให้ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาเสพติดในทุกๆ ด้านอย่างเต็มที่

2.1.3) มีความรู้ดี ความเชี่ยวชาญสูง และมีประสบการณ์มากในการทำงานด้านการแก้ไขปัญหาเสฟติด โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจมักเป็นผู้ที่อยู่ในสายงานเดิมมาตั้งแต่เริ่มต้นบรรจุรับราชการ หรือทำงานในสายงานนี้มานาน จึงทำให้มีความเข้าใจในเชิงเทคนิค และสามารถแก้ไขปัญหาหน้างานที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่ผ่านการอบรมหลักสูตรชุดสืบสวน ขยายผล และการยึดทรัพย์ตามพระราชบัญญัติมาตรการยึดทรัพย์ รวมถึงหลักสูตรการสืบสวน สะกดรอย ชุดสกัดกั้นยาเสฟติด และเข้าฝึกอบรมหลักสูตรอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง

2.1.4) ได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสฟติด พ.ศ.2519 ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสฟติดในหลายประเด็น เช่น การเข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่เพื่อตรวจค้นเมื่อมีเหตุอันควรสงสัย การค้นบุคคล หรือยานพาหนะใดๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัย การจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสฟติด การยึดหรืออายัดยาเสฟติด หรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับยาเสฟติด การขอให้บุคคลช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ การมีอำนาจในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ที่เกี่ยวกับยาเสฟติด เป็นต้น

2.1.5) เป็นผู้ที่มีความรู้ดี และมีศักยภาพสูงในการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ที่ช่วยให้การทำงานเกิดความรวดเร็ว และรู้เท่าทันถึงวิธีการที่ผู้ค้ายาเสฟติดนำมาใช้กระทำความผิด ทั้งนี้ ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการสื่อสารข้อมูลสารสนเทศได้ทำให้เครื่องมือสื่อสารมีราคาถูกลง และมี โปรแกรมประยุกต์ที่มีความหลากหลายที่สามารถใช้งานได้ง่ายขึ้น จึงทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจรุ่นใหม่ มีการพัฒนาเทคนิควิธีการทำงานผ่าน โปรแกรมประยุกต์ต่างๆ ซึ่งช่วยให้การทำงานทั้งในด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสฟติดในพื้นที่ และในภาพรวมมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

2.2) ทักษะ และวิธีการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ผู้บริหารตำรวจ เจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ส. ผู้ให้ข้อมูลของส่วนราชการอื่นๆ กลุ่มนักวิชาการ และเครือข่ายกองทุนแม่ของแผ่นดิน ได้ให้ข้อมูลว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 ที่ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสฟติดของตำรวจภูธรภาค 7 มีทักษะ และวิธีการทำงานที่สำคัญดังนี้

2.2.1) การวางแผนเพื่อกำหนดแนวทางการปฏิบัติงาน โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้มีการร่วมกันหาข้อมูลในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาเสฟติดเพื่อกำหนดแผนงาน และภารกิจในพื้นที่ร่วมกัน รวมถึงมีการกำหนดแผนสำรองในกรณีที่แผนหลักเกิดความผิดพลาด หรือสถานการณ์ไม่เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้ เพื่อช่วยให้การปราบปรามยาเสฟติดในแต่ละครั้งประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 ได้ให้ข้อมูล

เพิ่มเติมเอาไว้ว่าการกำหนดกิจกรรมในแผนงานจะมีสอดคล้องและเชื่อมโยงกัน ไปตั้งแต่เริ่มต้นจนจบภารกิจ และที่สำคัญเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติอยู่นั้นงานต้องสามารถปรับเปลี่ยนแผนได้ตามสถานการณ์อย่างทันทั่วถึง เพื่อให้การทำงานมีความรวดเร็ว คล่องตัว และสามารถช่วยเหลือกันเมื่อเกิดปัญหา ซึ่งเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ส. ได้ให้ความเห็นที่สอดคล้องกันว่า การวางแผนปฏิบัติงานที่ดีจะช่วยให้การปราบปรามยาเสพติดเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสำเร็จตามที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ สถานีตำรวจควรกำหนดแผนงานเพื่อสร้างร่วมมือกับส่วนราชการ และภาคประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่องซึ่งจะช่วยให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีความรัดกุมในทางปฏิบัติ รวมถึงมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะของพื้นที่ โดยเฉพาะการสืบสวนในทางลับเพื่อขยายผลการจับกุมเครือข่ายผู้ค้ายาเสพติด ซึ่งในปัจจุบันภารกิจในการแก้ไขปัญหาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจจะมุ่งเน้นไปที่การปราบปรามมากกว่าการป้องกัน เพราะทำให้ได้ผลงานที่เป็นรูปธรรมและผู้บังคับบัญชาทุกระดับให้ความสำคัญมากกว่า นอกจากนี้ ผู้บริหารตำรวจและเจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 ได้ให้ข้อมูลว่า ตำรวจภูธรภาค 7 ได้กำหนดให้มีการพัฒนาระบบสายตรวจ และฝึกทักษะของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับยุทธวิธีการตั้งด่านตรวจเพื่อช่วยป้องกันและสกัดกั้นมิให้เกิดการกระทำความผิดในพื้นที่ รวมถึงเป็นการป้องปรามเพื่อให้ผู้กระทำความผิดเกิดความเกรงกลัว ซึ่งภารกิจดังกล่าวได้ถูกกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปีงบประมาณ

2.2.2) การสร้างทีมงานเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติด โดยตำรวจภูธรภาค 7 ได้จัดตั้งศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ศอ.ปส.) ตำรวจภูธรภาค 7 เป็นศูนย์กลางเพื่อขับเคลื่อนภารกิจด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดร่วมกับสถานีตำรวจในพื้นที่รับผิดชอบ โดยมีกรมอบอำนวยการให้ผู้อำนวยการศูนย์ สามารถดำเนินภารกิจได้อย่างเต็มที่เพื่อบูรณาการภารกิจของส่วนราชการต่างๆ เข้าไว้ด้วยกันเพื่อให้การแก้ไขปัญหาเสพติดเป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังออกคำสั่งตำรวจภูธรภาค 7 ที่ 33/2559 ลงวันที่ 12 มกราคม 2559 เรื่อง การจัดตั้งศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 (ศอ.ปส.ภ.7) เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีศักยภาพเหมาะสมกับภารกิจในสังกัดตำรวจภูธรภาค 7 มาปฏิบัติหน้าที่ในชุดปฏิบัติการต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 โดยเฉพาะเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งส่งผลให้กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัด และสถานีตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรภาค 7 มีการจัดตั้งทีมเฉพาะกิจเพื่อรองรับการปฏิบัติงานร่วมกับ ศอ.ปส. ตำรวจภูธรภาค 7 ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 ได้ให้ความเห็นสนับสนุนว่า เป็นเรื่องที่ดีเพราะภารกิจด้านการปราบปรามยาเสพติดมีความเสี่ยงสูง และต้องอาศัยความไวเนื้อเชื่อใจกันอย่างมาก การทำงานเป็นทีมจึงมีการปลุกฝังให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีอุดมการณ์ที่ดีต่อการแก้ไขปัญหา

ยาเสพติด ซึ่งที่ผ่านมาสถานีตำรวจได้พยายามสร้างกลไกการมีส่วนร่วมไว้ในกระบวนการของการทำงานเป็นทีมที่มีคุณภาพ เช่น การจัดตั้งชุดปฏิบัติการ การฝึกยุทธวิธีตำรวจ เพื่อช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีปฏิสัมพันธ์อันดีต่อกันภายในทีม และสามารถทำงานร่วมกันได้แบบมืออาชีพ รวมถึงช่วยให้เกิดทีมงานที่เข้มแข็งสามารถดำเนินการกิจด้านการปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้บริหารตำรวจได้กล่าวสนับสนุนเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีมไว้ว่า กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดมีการพัฒนาทีมงานเพื่อรองรับภารกิจด้านการปราบปรามยาเสพติดได้ครบทั้งระบบคือ มีการกำหนดภารกิจของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นการเฉพาะ ได้แก่ ทีมสายสืบ ทีมปราบปราม และทีมสอบสวน ซึ่งจะช่วยให้การทำงานของแต่ละทีมมีความเชี่ยวชาญเฉพาะ สามารถเชื่อมโยงข้อมูลและการปฏิบัติได้อย่างต่อเนื่องรวมถึงสามารถดำเนินการตามภารกิจของทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพในระดับสูง

2.2.3) การติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานเพื่อแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ตำรวจภูธรภาค 7 จะใช้การสื่อสารใน 2 ลักษณะ คือ (1) การสื่อสารภายในหน่วยงานโดยทีมงานมีการสื่อสารกันอย่างต่อเนื่องทั้งในลักษณะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในเป้าหมายและวิธีการทำงานที่ตรงกัน และสามารถทำงานร่วมกันได้ ประสพผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้การสื่อสารด้วยการประชุมแบบเป็นทางการนั้นเหมาะสำหรับการตัดสินใจร่วมกันในเชิงนโยบาย และการแบ่งบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจแต่ละคนในการทำงานตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายและสำหรับการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการนั้นจะเป็นลักษณะของการประชุมกลุ่มเล็กๆ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจระดับปฏิบัติการในพื้นที่เข้ามาพูดคุย แลกเปลี่ยนข้อมูล และปรึกษาหารือเพื่อแก้ไขปัญหาหน้างานที่พบ ซึ่งการสื่อสารภายในทีมจะช่วยกระจายข้อมูลข่าวสาร และการแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับภารกิจได้อย่างทั่วถึง เพื่อช่วยให้เกิดมุมมองที่รอบคอบรอบด้านเมื่อลงไปทำงานในพื้นที่ และให้ประสพผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด และ (2) การสื่อสารภายนอกหน่วยงาน โดยตำรวจภูธรภาค 7 มีการประชาสัมพันธ์เพื่อสื่อสารแนวทางการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลที่มีการดำเนินการอย่างเข้มข้นและต่อเนื่อง ซึ่งการสื่อสารข้อมูลในลักษณะดังกล่าวจะช่วยให้ประชาชนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ รวมถึงเกิดความไว้วางใจ และให้ความร่วมมือในการทำงานอย่างเต็มที่ โดยเชื่อมั่นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความจริงใจที่จะเข้าไปช่วยแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในพื้นที่อย่างเต็มที่เต็มความสามารถ

2.2.4) ระบบรายงานผลการดำเนินงาน โดยผู้บริหารตำรวจทุกระดับเน้นให้มีการรายงานผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นในพื้นที่อย่างรวดเร็ว โดยใช้การรายงานผ่าน โปรแกรม Line เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง เห็นภาพเหตุการณ์จริง สามารถตรวจสอบสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้

อย่างรวดเร็ว เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจเพื่อแก้ไขปัญหาได้ทันต่อสถานการณ์ ทั้งนี้ การรายงานผลการปฏิบัติงานด้านการปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 โดยพิจารณาจากตัวชี้วัดตามแผนปฏิบัติการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด ปี 2558 พบว่ามีผลงานสูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยผลการจับกุมมีสูงถึง 24,942 ราย และมีการใช้ข้อมูลจากการจับกุมดังกล่าวไปทำการขยายผลเพื่อการจับกุมผู้กระทำผิดที่เกี่ยวข้องกัน

3) งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน จากประเด็นคำถามที่ว่า “งบประมาณที่ตำรวจภูธรภาค 7 ได้จัดสรรให้ระดับปฏิบัติในพื้นที่ที่มีความเพียงพอ และสอดคล้องกับลักษณะของภารกิจในระดับใด และผู้บริหารสถานีตำรวจมีวิธีการแสวงหาการสนับสนุนงบประมาณ และทรัพยากรเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จในลักษณะใดบ้าง” ซึ่งผู้ให้ข้อมูลแต่ละกลุ่มได้ให้ข้อมูลในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

ผู้บริหารตำรวจระดับสถานีตำรวจในพื้นที่ และเจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 ได้ให้ข้อมูลตรงกันว่า งบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากตำรวจภูธรภาค 7 ถือว่าน้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณภารกิจที่ต้องปฏิบัติเป็นประจำ ซึ่งยังไม่นับรวมกับภารกิจพิเศษตาม ข้อสั่งการเชิงนโยบายที่ลงมาสู่เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 และเจ้าหน้าที่ตำรวจ ป.ส. ได้ให้ข้อมูลว่า การปราบปรามยาเสพติดที่เกิดขึ้นในแต่ละครั้งนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องใช้งบประมาณ และทรัพยากรที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก เช่น รถยนต์ กล้องสอดแนม เงินสดสำหรับล่อซื้อ เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปฏิบัติการจะต้องสำรองเงินส่วนตัวออกค่าใช้จ่ายในการทำงานไปก่อน ทั้งที่มีเงินกองทุนสวัสดิการด้าน ยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการดำเนินงานได้ โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 ได้ให้ข้อมูลในประเด็นนี้ว่า ระเบียบการใช้เงินกองทุนสวัสดิการด้านยาเสพติดยังขาดความคล่องตัว และมีความล่าช้าไม่ทันต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และในกรณีที่สามารถดำเนินการจนประสบความสำเร็จและจับกุมผู้ค้ายาเสพติดได้ก็จะได้รับเงินรางวัลตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด พ.ศ.2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมที่กำหนดแนวทางในการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลนำจับแก่เจ้าพนักงานผู้สืบสวนจับกุมคดียาเสพติด ตลอดจนผู้ให้ข่าวสารในเรื่องการค้ายาเสพติด โดยการจ่ายเงินรางวัลยาเสพติดจะจ่ายให้ครบเต็มจำนวนเมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้องผู้ต้องหาแล้ว เห็นได้ว่าเงินรางวัลดังกล่าวถือเป็นแนวทางการสร้างขวัญกำลังใจให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปฏิบัติการอีกทางหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติมักพบว่าการเบิกจ่ายเงินรางวัลคดียาเสพติดมีความล่าช้าเนื่องจากมีขั้นตอนการอนุมัติหลายลำดับ รวมถึงต้องใช้เอกสารประกอบการพิจารณาจำนวนมากที่ต้องรอจากหน่วยงานอื่น นอกจากนี้ ผู้บริหารของตำรวจภูธรภาค 7 ได้กล่าวว่า ปัญหาด้านงบประมาณได้ส่งผลกระทบต่อ

ตำรวจภูธรภาค 7 ขาดความพร้อมของทรัพยากรที่ต้องใช้แก้ไขปัญหาเสพติดในยามปกติ ซึ่งเห็นได้จากการประสานขอรับการสนับสนุนจากส่วนราชการอื่นๆ เช่น ขอรับการสนับสนุนชุดตรวจปัสสาวะจากสาธารณสุข ขอรับการสนับสนุนน้ำมันเชื้อเพลิงจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น รวมถึงผู้บริหารตำรวจระดับสถานีตำรวจในพื้นที่ ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า สถานีตำรวจ มีการขอรับการสนับสนุนช่างเทคนิคจากวิทยาลัยเทคนิคในจังหวัดเพื่อช่วยวางระบบเครือข่าย และนำคอมพิวเตอร์รุ่นเก่ามาทำเป็นแม่ข่ายสำหรับเข้าถึงข้อมูลของระบบ POLIS ผ่านโทรศัพท์มือถือ ซึ่งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสาธารณสุข และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานพัฒนาชุมชน ได้ให้แนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวไว้ว่า ส่วนราชการหลายแห่งได้เปิดให้กลุ่มองค์กรภาคประชาชน รวมถึงส่วนราชการ ได้เขียนโครงการเพื่อขอรับสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนฯ ซึ่งนำมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาเสพติดได้ เช่น งบประมาณตามยุทธศาสตร์จังหวัด งบประมาณสนับสนุนกิจกรรมตามแผนสามปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัด งบประมาณของกองทุนส่งเสริมสวัสดิการสังคมของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด งบประมาณของสำนักงาน ป.ป.ส. เป็นต้น ทั้งนี้ การเสนอโครงการเพื่อขอรับสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนดังกล่าวจะช่วยทำให้ตำรวจภูธรภาค 7 มีงบประมาณสนับสนุนเพื่อช่วยให้การดำเนินการจัดการแก้ไขปัญหาเสพติดมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

4) เทคโนโลยีที่ใช้ในการดำเนินงาน จากประเด็นคำถามที่ว่า “เทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับลักษณะของภารกิจในระดับใด และเทคโนโลยีที่ช่วยการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 มีประสิทธิภาพ และเอื้อต่อการปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จควรมีลักษณะอย่างไร” ซึ่งผู้ให้ข้อมูลแต่ละกลุ่มได้ให้ข้อมูลในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

4.1) เทคโนโลยีที่เอื้อให้การป้องกันปราบปรามยาเสพติดประสบผลสำเร็จ โดยผู้บริหารตำรวจระดับสถานีตำรวจในพื้นที่ เจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธร ภาค 7 เจ้าหน้าที่ตำรวจ ป.ส. เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ส. และผู้ที่เคยต้องโทษคดียาเสพติดได้ให้ข้อมูลที่สอดคล้องกันว่า ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้ส่งผลให้เทคโนโลยีมีราคาถูกลง และมีคุณภาพสูงขึ้น ซึ่งช่วยให้การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่สามารถทำได้ง่ายขึ้น ซึ่งเห็นได้จากกรณีการตั้งด่านตรวจเพื่อสกัดกั้น และปราบปรามยาเสพติดที่ได้มีการนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้แก่ โทรศัพท์มือถือ โปรแกรม TeamViewer โปรแกรม Line Computer แม่ข่าย และระบบฐานข้อมูลทะเบียนยานพาหนะในระบบ Polis นอกจากนี้ ในกรณีของการล่อซื้อยาเสพติดโดยใช้นักต้อเพื่อขยายผลการจับกุมผู้ค้ายาเสพติดรายใหญ่ ซึ่งได้มีการนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้แก่ Ipad ที่มี

โปรแกรม Google Map และ โปรแกรม Line เพื่อนำมาใช้ในการทำความเข้าใจพื้นที่ และรู้จักทางหนีที่ไล่ รวมถึงเส้นทางเข้าออกในพื้นที่ได้อย่างทะลุโปร่ง ซึ่งช่วยให้การจำลองสถานการณ์ทำได้ อย่างมีประสิทธิภาพ และป้องกันไม่ให้เกิดความผิดพลาดขึ้นในการปฏิบัติงาน

4.2) เทคโนโลยีที่ทำให้การกระทำผิดสามารถทำได้โดยง่าย โดยเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ส. และผู้ที่เคยต้องโทษคดียาเสพติดได้ให้ข้อมูลที่สอดคล้องกันว่า ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้ทำให้ผู้ค้ายาเสพติดมีการใช้วิธีการที่ซับซ้อนในการกระทำผิดมากขึ้น โดยใช้เทคนิคการสื่อสารแบบใหม่ๆ เช่น ใช้อากาศยานไร้คนขับ (โดรน) ติดกล้องบินมาจอดเพื่อซูมดูลาดเลาล่วงหน้าก่อนรับส่งยาเสพติด รวมถึงใช้เทคนิคใหม่ๆ ในการกระทำความผิดเพื่อหลีกเลี่ยงการจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ นอกจากนี้ การที่เทคโนโลยีมีราคาถูกลง แต่มีคุณภาพเพิ่มสูงขึ้น รวมถึงช่องทางการติดต่อสื่อสารที่สามารถทำได้โดยง่าย สะดวก และรวดเร็ว จึงทำวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงกล้าที่จะกระทำความผิดมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้น รวมถึงมีการชักชวนกันให้กระทำความผิดได้ง่ายขึ้น

5) กฎหมาย และอำนาจหน้าที่ในการแก้ไขปัญหายาเสพติด จากประเด็นคำถามที่ว่า “อำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ในปัจจุบัน มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับลักษณะของภารกิจในระดับใด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการปรับปรุงข้อกฎหมายในเรื่องใดบ้างเพื่อช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ” ซึ่งผู้ให้ข้อมูลแต่ละกลุ่มได้ให้ข้อมูลในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

ผู้บริหารตำรวจ และเจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 ได้ให้ข้อมูลว่า ตำรวจภูธรภาค 7 ได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานตามนโยบายที่ผู้บริหารระดับนโยบายสั่งการ แต่ทั้งนี้ การดำเนินงานตามนโยบายบางอย่างไม่ได้อยู่ในอำนาจของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะกระทำได้ เช่น การเข้าตรวจค้นเคหสถานหรือสถานที่ต้องสงสัย เพื่อทำการปราบปรามยาเสพติด โดยไม่มีหมายศาล การออกหนังสือสอบถามหรือเชิญบุคคลมาให้ถ้อยคำ เป็นต้น ซึ่งการใช้อำนาจเหล่านี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. จากเลขานุการสำนักงาน ป.ป.ส. ซึ่งกลุ่มนักวิชาการได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมอีกว่า ในการปราบปรามยาเสพติดโดยเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519 จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจในการค้นและการจับกุม แต่ในทางกฎหมายพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีอำนาจเข้าและค้นเคหสถานนั้นๆ ร่วมกับเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ในฐานะผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น เลขานุการ ป.ป.ส. ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ส. จะต้องพิจารณาแต่งตั้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. โดยต้องมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้ได้รับแต่งตั้งและทำเอกสารมอบหมายไว้ประจำตัวบุคคลนั้น ทั้งนี้ ผู้บริหารตำรวจและเจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 ได้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในประเด็นนี้ว่า ตำรวจภูธรภาค 7 ได้มีการยื่นเอกสาร

คำขอแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. และคำขอมีบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ต่อสำนักงาน ป.ป.ส. เพื่อช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติงานด้านการป้องกันปราบปราม ยาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ที่ผ่านมามีพบว่า การแต่งตั้งเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. มีความล่าช้า และทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถปฏิบัติงานด้านการป้องกันปราบปรามยาเสพติดได้ตามแผนอย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ส. ได้กล่าวถึงปัญหาที่พบในการทำงานร่วมกับตำรวจภูธรภาค 7 ไว้ 2 ประเด็นคือ (1) การบริหารจัดการเกี่ยวกับคดียาเสพติด มีขั้นตอนปฏิบัติหลายขั้นตอน โดยเริ่มตั้งแต่การรวบรวมพยานหลักฐานและสอบสวนผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเพื่อส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการในการจับกุมคดียาเสพติด การร้องขอต่อศาลให้ออกหมายจับผู้ต้องหาเพิ่มเติมในความผิดคดีฐานสมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ หรือพยายามกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และการรวบรวมพยานหลักฐานและสอบสวนพยานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สำนักงาน ป.ป.ส. มีคำสั่งตรวจยึดทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในแต่ละคดี เห็นได้ว่าการดำเนินการตามระเบียบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคดียาเสพติดจะอยู่ในความรับผิดชอบของพนักงานสอบสวนเพียงฝ่ายเดียวโดยเฉพาะการรวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้อง จึงทำให้การทำงานมีความล่าช้า ซึ่งถือเป็นจุดอ่อนในการบริหารจัดการ และ (2) เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการจับกุมผู้ค้ายาเสพติดได้ตามเป้าหมายที่กำหนดและดำเนินการส่งฟ้องศาลแล้ว จะไม่มีการส่งข้อมูลในเชิงลึกของผู้ค้ายาเสพติดทุกรายให้หน่วยงานเชิงนโยบายคือ สำนักงาน ป.ป.ส. ภาค 7 เพื่อขยายผลการจับกุมเครือข่ายผู้ค้ายาเสพติดทั้งระบบต่อไป ซึ่งแนวทางการดำเนินงานในลักษณะดังกล่าวอาจทำให้เกิดความขัดแย้งในระดับปฏิบัติได้ในอนาคต ซึ่งกลุ่มนักวิชาการได้ให้แนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวไว้ว่าผู้บริหารระดับนโยบายของทั้งสองฝ่ายควรร่วมกันพิจารณาเพื่อกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวร่วมกัน เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงในการทำงาน และมีข้อตกลงเป็นแนวทางเดียวกันให้มากที่สุด โดยคำนึงถึงผลสำเร็จของนโยบาย และผลประโยชน์ของสังคมไทยเป็นที่ตั้งในการตัดสินใจ

4.3 ผลการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาต้นแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7

4.3.1 การวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7

ผลจากการศึกษาข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ 2 ได้นำมาสู่การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ตามหลักการของ SWOT Analysis เพื่อนำไปสู่การกำหนดต้นแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 โดยมีประเด็นสำคัญดังนี้

1) จุดแข็ง (Strengths: S) ของตำรวจภูธรภาค 7 ที่ช่วยให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีประสิทธิภาพสูง ประกอบด้วย

1.1) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ

1.1.1) ผู้บริหารตำรวจระดับสูงสุดของตำรวจภูธรภาค 7 ใช้การบริหารงานแบบกระจายอำนาจ โดยใช้เป้าหมาย และตัวชี้วัดเป็นตัวควบคุมผลงาน เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูงสุดในการปฏิบัติงาน ดังเห็นได้จากการออกคำสั่งเพื่อมอบหมายภารกิจให้แก่รองผู้บัญชาการเป็นผู้รับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด นอกจากนี้ยังได้กำหนดนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดที่ชัดเจน และพร้อมให้การสนับสนุนแก่สถานีตำรวจในการดำเนินงานตามนโยบายใหม่ๆ ของรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง

1.1.2) ผู้บังคับบัญชาทุกระดับให้การสนับสนุนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน ทั้งการแสวงหางบประมาณ ทรัพยากรในการทำงาน การสร้างเครือข่ายในการทำงาน รวมถึงการสร้างขวัญและกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อช่วยการให้ป้องกันปราบปรามยาเสพติดมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ

1.1.3) ผู้บังคับบัญชาทุกระดับมีปฏิสัมพันธ์อันดีกับผู้นำชุมชน ทั้งฝ่ายปกครองและผู้นำการเมืองท้องถิ่น จึงทำให้ได้รับความร่วมมือและการสนับสนุนในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่

1.1.4) หัวหน้าภารกิจมีความน่าเชื่อถือ และมีทักษะในการเจรจาต่อรอง มีความสามารถด้านการสื่อสารข้อมูลได้อย่างถูกต้อง ตรงประเด็น รวมถึงมีประสบการณ์สูงเพื่อช่วยให้การวางแผนเป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพ และสามารถปรับเปลี่ยนแผนได้ตามสถานการณ์อย่างทันท่วงที นอกจากนี้ยังมีความเชี่ยวชาญในการทำงาน สามารถสอนงาน และให้คำแนะนำช่วยเหลือแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจในการทำงานได้เป็นอย่างดี

1.2) ปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่ตำรวจ

1.2.1) เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถปรับตัวได้อย่างยืดหยุ่น และเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น รวมถึงสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2.2) เจ้าหน้าที่ตำรวจได้เข้ารับการอบรมในหลักสูตรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างต่อเนื่อง จึงมีความรู้ดี และมีประสบการณ์มากในการทำงานด้านการแก้ไขปัญหาเสพติดจึงทำให้มีความเชี่ยวชาญในระดับสูง

1.2.3) เจ้าหน้าที่ตำรวจบางส่วนได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519

1.2.4) เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ที่มีอุดมการณ์ และมีทัศนคติเชิงบวกต่อภารกิจด้านการปราบปรามยาเสพติด จึงทำให้มีผลสำเร็จด้านปราบปรามยาเสพติดจำนวนมาก และเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน รวมถึงมีพฤติกรรมที่มุ่งมั่นและพร้อมที่จะช่วยเหลือชุมชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดที่เกิดขึ้น

1.2.5) เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการสนธิกำลังระหว่างเจ้าหน้าที่จากส่วนราชการและอาสาสมัครภาคประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ร่วมกัน

1.2.6) สถานีตำรวจมีการสร้างกลไกการมีส่วนร่วมไว้ในกระบวนการของการทำงานเป็นทีมที่มีคุณภาพ ซึ่งช่วยให้เกิดทีมงานที่เข้มแข็ง และสามารถทำงานร่วมกันได้แบบมืออาชีพ จึงทำให้ทีมงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีศักยภาพสูง มีอุดมการณ์ที่หนักแน่น และมีความเข้มแข็งทั้งในด้านจิตใจ และร่างกาย รวมถึงมีการวางแผนเพื่อกำหนดแนวทางการทำงานตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายอย่างสอดคล้องและเชื่อมโยงกัน ไปเป็นระบบ ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบภารกิจ

1.2.6) เจ้าหน้าที่ตำรวจรุ่นใหม่เป็นผู้ที่มีความรู้ดี และมีศักยภาพสูงในการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ซึ่งช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

1.3) ปัจจัยด้านงบประมาณ

1.3.1) ตำรวจภูธรภาค 7 สามารถใช้จ่ายงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดได้อย่างประหยัด และมีความคุ้มค่าในระดับสูงเมื่อเปรียบเทียบกับระหว่างปัจจัยนำเข้ากับผลผลิตที่ได้ โดยเมื่อพิจารณาจากตัวชี้วัดตามแผนปฏิบัติการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด ปี 2558 พบว่ามีผลงานสูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้

1.3.1) ตำรวจภูธรภาค 7 มีการแสวงหางบประมาณจากแหล่งอื่นๆ และขอรับการสนับสนุนจากส่วนราชการต่างๆ ที่ร่วมบูรณาการภารกิจ สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมเพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่

1.4) ปัจจัยด้านเทคโนโลยี

1.4.1) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้ช่วยสนับสนุนให้การทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีประสิทธิภาพเพิ่มสูงขึ้นทั้งในด้านความถูกต้องของข้อมูล และความรวดเร็วในการค้นหาข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ

1.4.2) เทคโนโลยีได้ช่วยให้การสื่อสารภายในทีมงานสามารถทำได้อย่างรวดเร็ว และมีความต่อเนื่อง ซึ่งช่วยกระจายข้อมูลข่าวสาร เป็นไปอย่างทั่วถึง รวมถึงช่วยให้การรายงานผลการดำเนินงาน และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ทำได้อย่างรวดเร็ว เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจเพื่อแก้ไขปัญหาได้ทันต่อสถานการณ์

1.4.3) เทคโนโลยีได้ช่วยให้การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารสู่ประชาชนในพื้นที่ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และเครือข่ายภาคประชาชนสามารถทำได้โดยง่ายทั้งในด้านของความสะดวก รวดเร็ว ประหยัด เพื่อช่วยให้ประชาชนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

1.4.4) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้ช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถติดตามและสืบหาผู้กระทำความผิดได้ง่ายและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น รวมถึงการขยายผลการจับกุมผู้กระทำความผิดสามารถทำได้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

1.5) ปัจจัยด้านกฎหมาย

1.5.1) เจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 มีความเข้าใจในตัวละครเบียบและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามยาเสพติดเป็นอย่างดี

2) จุดอ่อน (Weaknesses: W) ของตำรวจภูธรภาค 7 ที่เป็นปัญหาทำให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดขาดประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

2.1) ปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่ตำรวจ

2.2.1) อัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เพียงพอต่อกับปริมาณของภารกิจที่มีมากขึ้น ซึ่งมาจากสาเหตุหลัก 2 ประการคือ การปรับลดอัตรากำลังของข้าราชการตำรวจตามนโยบายการลดค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรภาครัฐในการปฏิรูประบบราชการไทยของรัฐบาล และการขยายตัวของชุมชนเมืองที่ทำให้มีจำนวนประชากรในพื้นที่เพิ่มสูงขึ้น

2.2.2) พฤติกรรมส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจบางรายในการเลือกปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมายได้ส่งผลให้เกิดภาพลักษณ์เชิงลบ และประชาชนไม่ยอมให้ความร่วมมือในกิจกรรมของตำรวจที่จัดขึ้นในพื้นที่

2.2) ปัจจัยด้านงบประมาณ

2.2.1) งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมีจำนวนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับภารกิจ และเป้าหมายที่กำหนด ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องออกเงินส่วนตัวสำรองไปก่อนเพื่อช่วยในการทำงานลุล่วง แล้วจึงมาเบิกคืนในภายหลัง

2.2.2) ระเบียบการใช้เงินกองทุนสวัสดิการด้านยาเสพติดเพื่อนำไปสำรองเป็นค่าใช้จ่ายในการทำงานยังขาดความคล่องตัว จึงทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถนำเงินออกมาใช้ได้โดยสะดวก และมีความล่าช้าไม่ทันต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น รวมถึงการขอรับเงินรางวัลตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด พ.ศ.2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีขั้นตอนที่ยุ่งยาก

2.2.3) กิจกรรมที่ได้รับอนุมัติงบประมาณไม่สอดคล้องกับลักษณะของปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม และนโยบายของรัฐบาล จึงทำให้บางนโยบายไม่มีงบประมาณสนับสนุนแก่ชุดปฏิบัติการในระดับพื้นที่เมื่อต้องดำเนินการจริงในพื้นที่เป้าหมาย

2.2.4) งบประมาณที่ไม่เพียงพอทำให้ขาดความพร้อมของทรัพยากรที่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติด ทั้งในด้านจำนวนที่เพียงพอ และการซ่อมบำรุงให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ตามปกติ

2.3) ปัจจัยด้านเทคโนโลยี

2.3.1) ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้ทำให้ผู้ค้ายาเสพติดมีการใช้วิธีการที่ซับซ้อนในการกระทำผิดมากขึ้น ซึ่งทำให้เกิดการพัฒนาเทคนิคใหม่ๆ ในการกระทำผิดเพื่อหลีกเลี่ยงหนีการจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

2.3.2) เทคโนโลยีมีราคาถูกลง แต่มีคุณภาพเพิ่มสูงขึ้น รวมถึงช่องทางการติดต่อสื่อสารที่สามารถทำได้โดยง่าย สะดวก และรวดเร็ว จึงทำให้วัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงกล้าที่จะกระทำผิดมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้น รวมถึงมีการชักชวนกันให้กระทำความผิดได้ง่ายขึ้น

2.4) ปัจจัยด้านกฎหมาย

2.4.1) การดำเนินงานตามนโยบายในบางเรื่องเพื่อปราบปรามยาเสพติด เช่น การเข้าและค้นเคหสถาน ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. โดยตรง จึงทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ไม่มีอำนาจที่จะกระทำได้

2.4.2) การแต่งตั้งเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. มีความล่าช้า และทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถปฏิบัติงานด้านการป้องกันปราบปรามยาเสพติดได้ตามแผนอย่างมีประสิทธิภาพ

2.4.3) การใช้ช่องว่างของกฎหมายในการจับกุมคดีใหญ่ที่มีโทษตั้งแต่จำคุกตลอดชีวิตถึงประหารชีวิตทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการสร้างผลงานการจับกุมผู้เสพตามบริเวณชายแดน ด้วยการแจ้งข้อหาเข้า-ส่งออกตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 65

2.4.4) การดำเนินการตามระเบียบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคดียาเสพติดจะอยู่ในความรับผิดชอบของพนักงานสอบสวนเพียงฝ่ายเดียว โดยเฉพาะการรวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้อง จึงทำให้การทำงานมีความล่าช้า

3) โอกาส (Opportunities: O) ของตำรวจภูธรภาค 7 ที่ช่วยสนับสนุนให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ประกอบด้วย

3.1) รัฐบาลให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยถูกกำหนดให้เป็นวาระแห่งชาติตามนโยบายของรัฐบาลและมีการพัฒนาต้นนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดมาอย่างต่อเนื่อง และมีการกำหนดแนวทางที่ชัดเจนในทางปฏิบัติ

3.2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยสนับสนุนทรัพยากรในการแก้ไขปัญหายาเสพติดให้แก่ตำรวจภูธรภาค 7 อย่างต่อเนื่อง

3.3) เครือข่ายภาคประชาชนสนับสนุนการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชนให้แก่ตำรวจภูธรภาค 7

3.4) ชุมชนที่มีความเข้มแข็ง ผู้นำชุมชนจะเข้าร่วมกิจกรรมของตำรวจภูธรภาค 7 ที่เข้ามามีการดำเนินการในพื้นที่ รวมถึงเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนกิจกรรมในชุมชนให้บรรลุผลสำเร็จ

3.5) เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐทั้งฝ่ายปกครอง ตำรวจ และอาสาสมัครร่วมมือกันออกตรวจตราตามชุมชนและพื้นที่เสี่ยง โดยเฉพาะกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบที่ประสบกับปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดค่อนข้างมากจะให้การสนับสนุนการดำเนินงานตามนโยบายของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นอย่างดี

4) อุปสรรค (Threats: T) ของตำรวจภูธรภาค 7 ที่ขัดขวางและทำให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดขาดประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

4.1) การแพร่ระบาดของยาเสพติดได้มีมาอย่างต่อเนื่อง และมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากผู้ค้ายาเสพติดส่วนใหญ่ได้ใช้ถนนเพชรเกษมซึ่งอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7 เป็นเส้นทางหลักในการลำเลียงยาเสพติดลงสู่ภาคใต้ และออกต่างประเทศ

4.2) ภูมิประเทศพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7 เป็นพื้นที่ติดชายแดนไทย-พม่าที่มีเขตติดต่อยาวหลายกิโลเมตรทำให้มีการลักลอบขนยาเสพติดเข้าสู่ประเทศไทยได้โดยง่าย

4.3) การเจริญเติบโตของเศรษฐกิจทำให้สภาพสังคมมีความซับซ้อนสูงขึ้น ซึ่งชุมชนส่วนใหญ่ที่เป็นสังคมเมืองมักมีวิถีชีวิตแบบต่างคนต่างอยู่และไม่ค่อยสนใจกัน ทำให้ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการดูแลชุมชน และเกิดการแพร่ระบาดของยาเสพติดในวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงเพิ่มมากขึ้น

4.4) พื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7 เป็นพื้นที่ปริมณฑลที่มีแหล่งชุมชนจำนวนมาก และมีเส้นทางที่สามารถผ่านเข้าออกได้หลายเส้นทาง ทำให้ยากต่อการตั้งด่านตรวจอย่างทั่วถึง

4.5) รัฐบาลมักกำหนดนโยบายสำคัญในการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดขึ้นมาใหม่ และในบางนโยบายไม่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหา ยาเสพติดของชาติที่จัดทำขึ้น

4.6) นโยบาย และตัวชี้วัดประสิทธิภาพการทำงานของแต่ละส่วนราชการแตกต่างกันในการแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ซึ่งทำให้เกิดความขัดแย้งกันในเชิงเป้าหมาย และกระบวนการดำเนินการ

4.7) ผู้เสพ ผู้ค้า ยาเสพติดมีการพัฒนาความสามารถในการหาช่องทางหลบหนี และหาวิธีการใหม่ๆ ในการกระทำความผิด รวมถึงผู้ค้า ยาเสพติดมีความระมัดระวังตัวในระดับที่สูงขึ้น จึงทำให้การจับกุมมีความยากเพิ่มมากขึ้น

4.3.2 ต้นแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7

จากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ทำให้ได้องค์ประกอบที่เป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารจัดการที่ทำให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีประสิทธิภาพสูงซึ่งนำมาสู่การพัฒนาเป็นต้นแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ดังนี้

1) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ

1.1) แนวทางเดิมที่ทำให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีประสิทธิภาพสูง

1.1.1) ใช้การบริหารงานแบบกระจายอำนาจเพื่อให้เกิดความคล่องตัว และมีประสิทธิภาพสูงสุดในการปฏิบัติงานรวมถึงมีการสนับสนุนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำงานเพื่อช่วยให้สถานีตำรวจมีการดำเนินงานตามนโยบายใหม่ๆ ของรัฐบาลได้จนประสบผลสำเร็จ

1.1.2) เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริต จึงทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเกิดความเชื่อถือ รวมถึงมีปฏิสัมพันธ์อันดีกับผู้นำชุมชนฝ่ายปกครองและผู้นำการเมืองท้องถิ่น จึงทำให้มีการเจรจาต่อรอง และการประสานงานในการดำเนินงานทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่ง

ทำให้เกิดการสนธิกำลังระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจ และเจ้าหน้าที่จากส่วนราชการ และอาสาสมัครภาคประชาชนเข้ามาร่วมดำเนินกิจกรรมในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ร่วมกัน

1.2) แนวทางใหม่เพื่อพัฒนาต้นแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติด

1.2.1) เน้นการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับการแก้ไขปัญหาเสพติดในแต่ละพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผน การตัดสินใจ การดำเนินงาน และการประเมินผล ซึ่งตำรวจภูธรภาค 7 ต้องสนับสนุนให้สถานีตำรวจแต่ละแห่งจัดเวทีประชาคมเพื่อเสนอแผนงาน โครงการเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ เช่นเดียวกับที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเวทีประชาคมเพื่อจัดทำแผนพัฒนาสามปี จากนั้นสถานีตำรวจแต่ละแห่งจะจัดทำแผนปฏิบัติการในกิจกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่ส่งให้กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพิจารณาและบูรณาการภารกิจที่สามารถดำเนินการร่วมกันได้ เพื่อปรับปรุงเป็นแผนปฏิบัติการระดับจังหวัดส่งให้ตำรวจภูธร 7 นำไปใช้ในการจัดสรรงบประมาณลงสู่พื้นที่ ซึ่งในลักษณะดังกล่าวจะช่วยให้ประชาชน เครือข่ายภาคประชาชน และส่วนราชการเกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และสนับสนุนกิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่

1.2.2) ผู้บริหารตำรวจทุกระดับถือเป็นผู้ที่มีประสบการณ์และความสามารถในการทำงานอยู่ในระดับสูง จึงต้องมีทักษะในการสอนงานแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ โดยลักษณะที่สำคัญในการสอนงานมีอยู่ 3 ประเด็น คือ (1) ผู้บริหารตำรวจระดับหัวหน้าสถานี และหัวหน้าภารกิจควรมีความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูลในประเด็นสำคัญของนโยบายหรือข้อสั่งการที่เกี่ยวข้องให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้อย่างชัดเจน และน่าเชื่อถือ รวมถึงเห็นวิธีการปฏิบัติที่สามารถทำได้จริง (2) ผู้บริหารตำรวจระดับหัวหน้าสถานี และหัวหน้าภารกิจควรมีความสามารถในการถ่ายทอดเรื่องราวได้อย่างเชื่อมโยง และทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นภาพ และเข้าใจได้ง่าย รวมถึงอาจมีการเล่ากรณีศึกษาเพื่อทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าใจในเรื่องที่ต้องการถ่ายทอดได้เพิ่มมากขึ้น และ (3) ผู้บริหารตำรวจระดับหัวหน้าสถานี และหัวหน้าภารกิจต้องรู้จักวิธีการสอนที่เหมาะสมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เช่น ในการสอนงานให้แก่สมาชิกของทีมควรต้องมีการกระตุ้นให้ทุกคนเห็นพ้องในเป้าหมายเดียวกัน และรู้จักหน้าที่ของตัวในภารกิจนั้นๆ หรือการสอนงานรายบุคคลจะต้องเข้าใจลักษณะนิสัยส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้นั้น แล้วจึงเลือกวิธีการที่เหมาะสมในการสอนงาน ทั้งนี้ วิธีการสอนงานอาจเปลี่ยนแปลงไปได้ตามความเหมาะสมของสถานการณ์ ดังนั้น ผู้บริหารตำรวจที่สอนงานได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องมีคุณลักษณะของ โค้ช พี่เลี้ยง และนักแก้ไขปัญหา

1.2.3) ผู้บริหารตำรวจทุกระดับต้องมีความสามารถในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็งเพื่อผลักดันให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีอุดมการณ์ และมีทัศนคติเชิงบวกต่อภารกิจทั้งใน

ด้านการป้องกัน และด้านการปราบปรามยาเสพติด โดยเฉพาะผู้บริหารตำรวจระดับหัวหน้าสถานี และหัวหน้าภารกิจต้องมีพฤติกรรมที่เป็นต้นแบบ เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ทั้งนี้ ผู้บริหารตำรวจทุกระดับควรสนับสนุนให้มีกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับภารกิจ และหน้าที่รับผิดชอบระหว่างเจ้าหน้าที่ในแต่ละตำแหน่ง เพื่อสร้างความเข้าใจ และสามารถทำงานทดแทนกันได้ในยามจำเป็น

1.2.4) ผู้บริหารตำรวจทุกระดับต้องมีความสามารถในการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก รวมถึงองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับสนับสนุนในด้านงบประมาณ ทรัพยากร และความร่วมมือในการทำงาน เพื่อป้องกันปราบปรามยาเสพติด ซึ่งในแต่ละส่วนราชการจะมีเงินกองทุนฯ สำหรับให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องขอรับการสนับสนุนเพื่อดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้อง เช่น กองทุนของกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กองทุนของสำนักงาน ป.ป.ส. เป็นต้น

2) ปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่ตำรวจ

2.1) แนวทางเดิมที่ทำให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีประสิทธิภาพสูง

2.1.1) สร้างคนเก่งให้มีศักยภาพการทำงานอยู่ในระดับสูง ด้วยการสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีความรู้ดี และมีศักยภาพสูงในการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เข้ารับการอบรมในหลักสูตรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาเสพติด รวมถึงส่งรายชื่อให้สำนักงาน ป.ป.ส. เพื่อขอรับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

2.1.2) มีการปลูกฝังอุดมการณ์ในการทำงาน จึงทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีทัศนคติเชิงบวกต่อภารกิจด้านการปราบปรามยาเสพติด และมีความทุ่มเทในการทำงานเป็นทีมร่วมกัน

2.1.3) อัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เพียงพอต่อกับปริมาณของภารกิจที่มีมากขึ้น จึงทำให้มีการรับสมัคร อส.ตร.เข้ามาช่วยงานเจ้าหน้าที่ตำรวจ และในบางภารกิจมีการสนธิกำลังร่วมกับฝ่ายทหาร และพลเรือน

2.2) แนวทางใหม่เพื่อพัฒนาต้นแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติด

2.2.1) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรกำหนดหลักเกณฑ์ในการพัฒนาเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำงานด้านการแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างเป็นระบบ และครอบคลุมตั้งแต่กระบวนการสรรหา การพัฒนา การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์ ซึ่งจะช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ที่ทำงานโดยอยู่บนพื้นฐานความรู้ (Knowledge Worker) และได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพที่สูงขึ้นเป็นสินทรัพย์ที่สำคัญของหน่วยงาน (Human Capital) ทั้งนี้ ตำรวจภูธรภาค 7 ควรมีการฝึกอบรมให้ความรู้เบื้องต้น

สำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจใหม่ โดยมีการสร้างระบบพี่เลี้ยง โดยคัดเลือกผู้บังคับหมู่หรือรองสารวัตรที่มีประสบการณ์สูง และมีผลงานดีมาเป็นพี่เลี้ยงให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจใหม่ๆ ที่เข้ามาสู่ระบบ และเมื่อมีสอนงานให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีศักยภาพที่เกี่ยวข้องและจำเป็นต่อภารกิจแล้ว โดยใช้สถานที่ทำงานเป็นห้องเรียน และใช้กรณีศึกษาเป็นประเด็นในการเรียนรู้ รวมถึงมีการวัดผลโดยมีการทดลองทำงานจริงในพื้นที่ภายใต้สถานการณ์ที่ควบคุมได้ นอกจากนี้ ต้องมีการสร้างอุดมการณ์และสร้างแรงจูงใจให้มีความมุ่งมั่นในการทำงาน รวมถึงมีการคัดเลือกภารกิจที่เหมาะสมกับศักยภาพให้แก่เจ้าหน้าที่ที่ได้ทดลองปฏิบัติก่อนบรรจุลงในตำแหน่งต่างๆ

2.2.2) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรกำหนดให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เข้ารับการอบรมในหลักสูตรต่างๆ ได้มีการถ่ายทอดให้สมาชิกในทีมได้รับรู้ร่วมกัน ซึ่งจะช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เข้ารับการอบรมเกิดความตื่นตัวในการเข้ารับการอบรม รวมถึงเป็นการทบทวนองค์ความรู้ที่ไปอบรมมาซึ่งจะช่วยให้เกิดความเข้าใจได้มากขึ้น ทั้งยังเป็นการฝึกทักษะในการสื่อสารเพื่อช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เข้ารับการอบรมมีความกล้าเพิ่มมากขึ้น รวมถึงตำรวจภูธรภาค 7 ควรกำหนดหลักเกณฑ์ที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เข้ารับการอบรมได้มาทำหน้าที่ในชุดปฏิบัติการเพื่อให้ได้ใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ ซึ่งจะเกิดประโยชน์ต่อหน่วยงาน

2.2.3) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรสนับสนุนให้ผู้บริหารตำรวจระดับหัวหน้าสถานีสร้างและพัฒนา อส.ตร. ให้มีศักยภาพสูง เพื่อช่วยสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ รวมถึงเป็นการป้องกันปัญหาเสียดุลตามแนวคิดเรื่องประชาชนคือตำรวจคนแรกที่สามารถรู้เห็นเหตุการณ์ และช่วยเป็นหูเป็นตาในการแจ้งข่าวสารที่เกี่ยวข้องให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งนี้ เพื่อช่วยให้การทำงานในพื้นที่เป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพ และช่วยสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการการแก้ไขปัญหาเสียดุลในระยะยาว

2.2.4) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรสนับสนุนให้มีการจัดประชุมระดับผู้บริหารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาเสียดุลในระดับพื้นที่ เพื่อบริณาการภารกิจร่วมกันของทุกส่วนราชการ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปลัดอำเภอ สาธารณสุข และสถานศึกษา ในทุกมิติอย่างเป็นระบบ โดยมีการกำหนดเจ้าภาพหลักในการทำงานแต่ละกิจกรรมในพื้นที่ให้ชัดเจน เพื่อให้เกิดผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรม

2.2.5) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรสนับสนุนให้มีการสรุป และถอดบทเรียนจากสถานีตำรวจที่ประสบผลสำเร็จในด้านต่างๆ เช่น การสร้างความร่วมมือจากประชาชน การได้รับการสนับสนุนงบประมาณ เป็นต้น เพื่อสกัดประเด็นสำคัญที่นำมาสู่การพัฒนาเป็นองค์ความรู้ที่สามารถนำไปใช้เป็นหลักสูตรให้แก่สถานีตำรวจได้ และควรสนับสนุนงบประมาณให้มีการนำไปทดลองขยายผลเพื่อต่อยอดในสถานีตำรวจอื่นๆ ต่อไป

3) ปัจจัยด้านงบประมาณ

3.1) แนวทางเดิมที่ทำให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีประสิทธิภาพสูง

3.1.1) ตำรวจภูธรภาค 7 สามารถดำเนินการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อนำมาใช้ในกิจกรรมและโครงการเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้ผลผลิตตามตัวชี้วัดสูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้

3.1.2) งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมีจำนวนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับภารกิจ และเป้าหมายที่กำหนด ทำให้มีการแสวงหางบประมาณจากแหล่งอื่นๆ และขอรับการสนับสนุนจากส่วนราชการต่างๆ ที่ร่วมบูรณาการภารกิจ สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมเพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่

3.1.3) ระเบียบการใช้จ่ายเงินกองทุนสวัสดิการด้านยาเสพติดเพื่อนำไปสำรองเป็นค่าใช้จ่ายในการทำงานยังขาดความคล่องตัว จึงทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องสำรองเงินส่วนตัวออกไปก่อน แล้วจึงมาเบิกคืนภายหลังเมื่อเสร็จสิ้นภารกิจ

3.2) แนวทางใหม่เพื่อพัฒนาต้นแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติด

3.2.1) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรพัฒนาระบบการจัดการงบประมาณลงสู่พื้นที่ โดยยึดถือตามกิจกรรมและโครงการที่จังหวัดร้องขอ ซึ่งจะช่วยให้เกิดผลงานที่มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับการแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ได้อย่างมีคุณภาพ

3.2.2) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรพัฒนาเจ้าหน้าที่ตำรวจให้มีศักยภาพในการเขียนโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุน และส่วนราชการต่างๆ เช่น งบยุทธศาสตร์จังหวัด องค์กรบริหารส่วนจังหวัด กองทุนของสำนักงาน ป.ป.ส. เป็นต้น ซึ่งช่วยเป็นการแก้ไขปัญหาคาราคาเข่งงบประมาณในการทำงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

3.2.3) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรตั้งคณะกรรมการเพื่อปรับปรุงระเบียบการใช้จ่ายเงินกองทุนสวัสดิการด้านยาเสพติดให้มีความคล่องตัว เพื่อนำไปสำรองเป็นค่าใช้จ่ายในการทำงาน

4) ปัจจัยด้านเทคโนโลยี

4.1) แนวทางเดิมที่ทำให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีประสิทธิภาพสูง

4.1.1) สนับสนุนให้มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีมาช่วยสนับสนุนให้การทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีประสิทธิภาพเพิ่มสูง

4.1.2) ผู้ค้ายาเสพติดใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยสร้างวิธีการที่ซับซ้อนในการกระทำผิดมากขึ้น และเทคโนโลยีมีความง่าย สะดวกต่อการใช้งานมากขึ้น จึงทำให้การกระทำผิดได้ง่ายมากขึ้น

4.2) แนวทางใหม่เพื่อพัฒนาต้นแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติด

4.2.1) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรประสานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทั้งในส่วนของ Hardware และ Software เข้ามาช่วยพัฒนาเครื่องมือและ โปรแกรมประยุกต์เฉพาะทาง และสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ตำรวจรุ่นใหม่ที่มีความรู้ดี และมีศักยภาพสูงในการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เป็นผู้รับผิดชอบในการใช้งาน รวมถึงมีการสนับสนุนให้มีการพัฒนาเพื่อต่อยอดเทคโนโลยีดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

4.2.2) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรสนับสนุนให้มีการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อช่วยให้เกิดการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารสู่ประชาชนในพื้นที่ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และเครือข่ายภาคประชาชนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะช่วยให้กลุ่มเป้าหมายเกิดการรับรู้ เข้าใจ และเกิดทัศนคติที่ดีต่อการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

4.2.3) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรสนับสนุนให้พื้นที่ของสถานีตำรวจที่มีเส้นทางหลักในพื้นที่ได้ใช้ระบบตรวจสอบป้ายทะเบียนรถยนต์ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (License Plate) ซึ่งเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลของสำนักงาน ป.ป.ส. โดยเฉพาะในพื้นที่ตั้งด่านตรวจเพื่อสกัดกั้นและปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจชะอำ ซึ่งเป็นจุดตรวจใหญ่ที่มีผลการจับกุมจำนวนมาก

4.2.4) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรสนับสนุนให้มีเครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัยในการทำงาน โดยเฉพาะรถยนต์ และยานพาหนะที่เป็นของพลเรือน เพื่อช่วยให้การสืบหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เป็นไปด้วยความราบรื่น และไม่เป็นจุดสังเกตเหมือนการใช้รถหลวงออกทำงาน

5) ปัจจัยด้านกฎหมาย

5.1) แนวทางเดิมที่ทำให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีประสิทธิภาพสูง

5.1.1) เจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในสายงานนี้มานาน จึงมีความเข้าใจในตัวระเบียบ และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามยาเสพติดเป็นอย่างดี รวมถึงได้รับการสนับสนุนให้เข้ารับการอบรมในหลักสูตรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง เช่น การยึดทรัพย์ตามพระราชบัญญัติมาตรการยึดทรัพย์ การสืบสวน สะกดรอย และสกัดกั้นยาเสพติด เป็นต้น

5.1.2) เมื่อระดับนโยบายสั่งการให้มีผลงานคดีใหญ่ที่มีโทษสูง เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงสร้างผลงาน โดยจับผู้ต้องหารายเล็กแต่แจ้งข้อหาที่มีความผิดสูง กล่าวคือ การใช้ช่องว่างของกฎหมายในการจับกุมคดีใหญ่ที่มีโทษตั้งแต่จำคุกตลอดชีวิตถึงประหารชีวิต ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการสร้างผลงานการจับกุมผู้เสพตามบริเวณชายแดน ด้วยการแจ้งข้อหาเข้า-ส่งออกตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 65

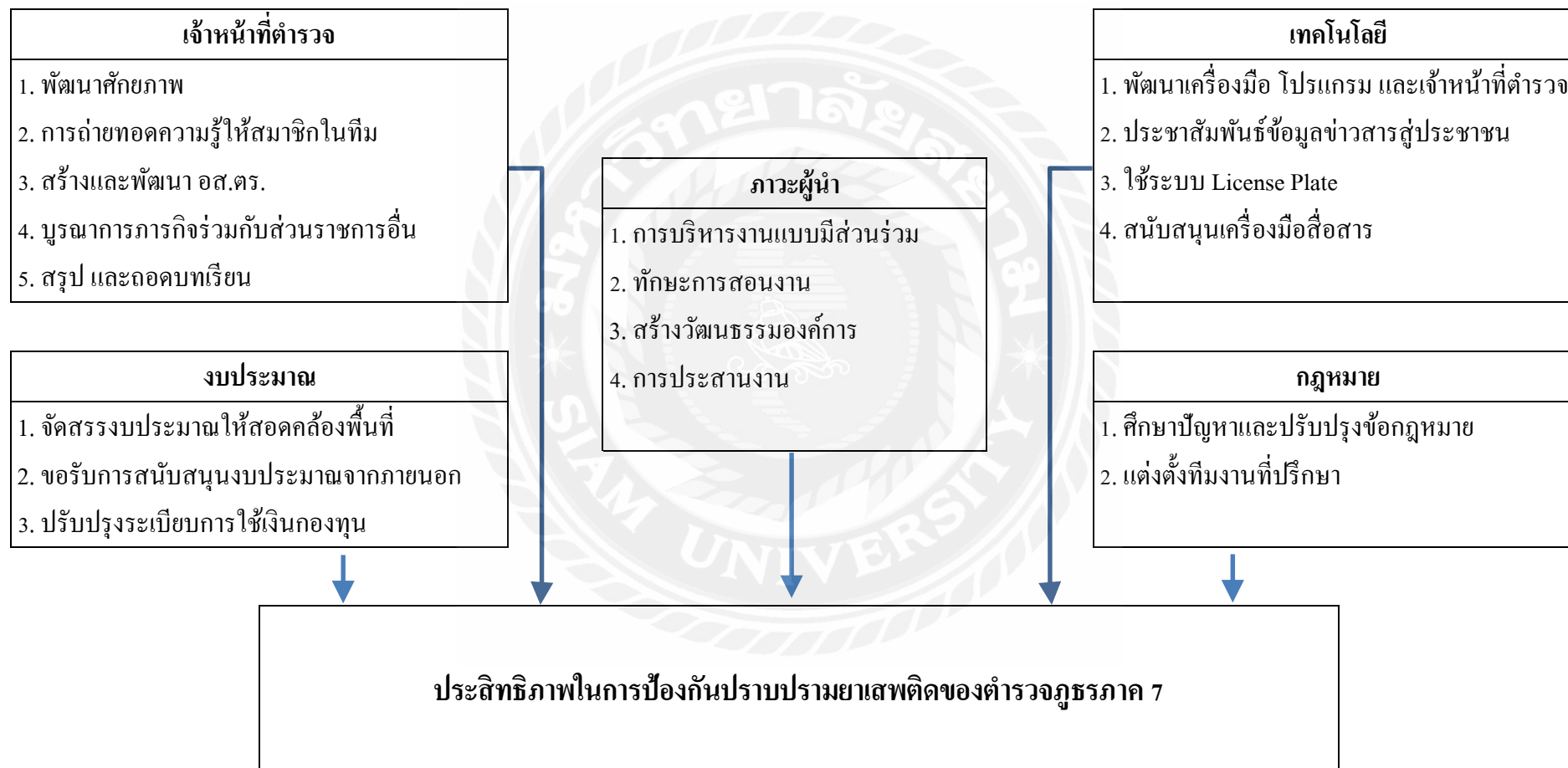
5.2) แนวทางใหม่เพื่อพัฒนาต้นแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติด

5.2.1) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรสนับสนุนให้มีการศึกษาถึงปัญหาและข้อจำกัดของการทำงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามยาเสพติด เพื่อเสนอแนะประเด็นที่ช่วยแก้ไขปัญหามาจากข้อกฎหมายแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงข้อกฎหมายดังกล่าว ซึ่งจะช่วยเหลือประโยชน์ต่อการทำงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

5.2.2) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรมีทีมงานที่ปรึกษาในการจับกุมคดีใหญ่ที่มีโทษตั้งแต่จำคุกตลอดชีวิตถึงประหารชีวิต โดยมีทีมงานมาจากอัยการ ศาล และตำรวจ เพื่อพิจารณาการแจ้งข้อหาร่วมกัน ซึ่งจะช่วยสร้างการถ่วงดุลอำนาจในการบังคับใช้กฎหมาย และช่วยคลี่คลายให้เกิดความชอบธรรม และเชื่อถือได้

สรุปได้ว่า ปัญหายาเสพติดถือเป็นปัญหาใหญ่ระดับชาติที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการแก้ไขปัญหามาจากทุกมิติร่วมกัน และต้องยอมรับว่า ตำรวจภูธรภาค 7 ไม่สามารถจัดการปัญหาได้อย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาดได้ครอบคลุมทุกมิติ เนื่องจากติดขัดทั้งในด้านข้อกฎหมาย เครื่องมือที่ทันสมัยและเพียงพอต่อการทำงานในพื้นที่ งบประมาณที่มีจำกัด และการปรับตัวของผู้ค้ายาเสพติด ซึ่งผลการวิจัยได้ชี้ให้เห็นว่า การแก้ไขปัญหายาเสพติดต้องอาศัยการบูรณาการภารกิจของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในระดับนโยบายที่เป็นเสมือนระบบใหญ่ในการแก้ไขปัญหายาเสพติดของประเทศให้มีความชัดเจน แล้วจึงทำข้อตกลงร่วมกันในการทำงานร่วมกันและแจกจ่ายภารกิจลงมาให้ผู้ปฏิบัติในระดับพื้นที่ ทั้งนี้ ควรมีการกำหนดบทบาทให้ผู้มีอำนาจสูงสุดในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ เพื่อให้สามารถสั่งการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ดำเนินการในแนวทางเดียวกัน และสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่เป็นระบบใหญ่ และอาจกล่าวสรุปได้ว่าตำรวจภูธรภาค 7 ในฐานะของผู้แก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบซึ่งถือเป็นระบบย่อยในระบบใหญ่ และผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นย่อมจะส่งผลกระทบต่อการทำงานแก้ไขปัญหายาเสพติดในภาพรวมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระบบย่อยย่อมก่อให้เกิดผลกระทบอย่างต่อเนื่องกันไปเป็นลูกโซ่ และไม่แน่ว่าการปราบปรามยาเสพติดที่จริงจังของตำรวจภูธรภาค 7 อาจเป็นเงื่อนไขสำคัญที่ทำให้ระบบการขนส่งยาเสพติดออกสู่ต่างประเทศต้องล่มสลายลงไป รวมถึงอาจเป็นพื้นที่จุดยุทธศาสตร์ที่ช่วยให้การสืบค้น และทำลายเครือข่ายยาเสพติดสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเป็นพื้นที่พักยา และส่งต่อจากต้นทางไปยังปลายทาง จึงทำให้สามารถวิเคราะห์ได้อย่างเชื่อมโยงเพื่อทำความเข้าใจความสัมพันธ์ และปฏิสัมพันธ์ของเครือข่ายยาเสพติด รวมถึงเข้าใจถึงปรากฏการณ์และความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกันได้อย่างมีเหตุผล

ภาพที่ 5 ต้นแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ต้นแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7” โดยศึกษาข้อมูลจากการวิเคราะห์รวบรวมข้อมูลจากเอกสารราชการ การสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์รายบุคคล และการสนทนากลุ่มแบบเจาะจง ซึ่งผู้ให้ข้อมูล 6 กลุ่ม ประกอบด้วย (1) กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลระดับนโยบาย ได้แก่ ผู้บริหารของตำรวจภูธรภาค 7 และผู้บริหารของสำนักงาน ป.ป.ส. (2) กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลระดับปฏิบัติ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้รับผิดชอบงานด้านการปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 เจ้าหน้าที่ตำรวจ ป.ส. และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ส. ซึ่งรับผิดชอบในพื้นที่ภาค 7 (3) กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลของส่วนราชการอื่นๆ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสาธารณสุข ที่ทำการปกครอง และสำนักงานพัฒนาชุมชน ซึ่งรับผิดชอบงานด้านการป้องกันปัญหาเสพติดในพื้นที่ภาค 7 (4) กลุ่มนักวิชาการ ได้แก่ นักวิชาการที่เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย และอาจารย์ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ (5) กลุ่มภาคประชาชน ที่ทำงานด้านการป้องกันปัญหาเสพติดร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7 ได้แก่ เครือข่ายชมรม TO BE NUMBER ONE และเครือข่ายกองทุนแม่ของแผ่นดิน และ (6) ผู้ที่เคยต้องโทษคดี ยาเสพติด ซึ่งเป็นผู้ที่พ้นโทษแล้ว และยินดีให้ข้อมูล โดยในปัจจุบันเป็นอาสาสมัครทำงานด้าน การป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชน ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ส่วน รายละเอียดดังนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 การอภิปรายผลการศึกษาวิจัย
- 5.3 ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

5.1 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย แบ่งการนำเสนอได้เป็น 3 ส่วน คือ (1) ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 (2) ผลการศึกษาปัจจัยการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 และ (3) ผลการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาต้นแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7

5.1.1 สรุปผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7

จากการศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1) สถานการณ์ของปัญหายาเสพติดพบว่า การแพร่ระบาดของยาเสพติดได้มีมาอย่างต่อเนื่อง และมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากผู้ค้ายาเสพติดได้ใช้เป็นเส้นทางลำเลียงยาเสพติดลงสู่ภาคใต้ รวมถึงพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7 มีเส้นทางผ่านมาจากชายแดนไทย-พม่า จึงทำให้การการตั้งด่านคุ้มครองเพื่อจับผู้ค้ายาเสพติดทำได้ยาก นอกจากนี้ พื้นที่ภาคกลางตอนล่างถือเป็นแหล่งเศรษฐกิจ ที่มีการขยายตัวเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะจังหวัดสมุทรสาครที่มีแรงงานต่างด้าว และแรงงานต่างถิ่นอพยพเข้ามาอยู่พักอาศัย และทำงานเป็นจำนวนมาก จึงทำให้เกิดปัญหาสังคมที่ซับซ้อนตามมา โดยเฉพาะปัญหาอาชญากรรม และปัญหาการใช้ยาเสพติดในกลุ่มผู้ใช้แรงงาน

2) กิจกรรมในด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่ของตำรวจภูธรภาค 7 พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมีผลงานด้านการปราบปรามที่เด่นชัด เนื่องจากตำรวจเป็นหน่วยงานที่ใช้กำลังที่มุ่งรักษาให้เกิดความสงบในพื้นที่ ประกอบกับสภาพสังคมที่มีลักษณะเป็นชุมชนเมือง ซึ่งมีความซับซ้อน และหลายหลายของกลุ่มบุคคลที่เข้ามาอยู่อาศัยในระดับสูง จึงไม่เอื้อต่อการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งในเชิงป้องกัน เพราะในสังคมลักษณะดังกล่าวประชาชนมักมีวิถีชีวิตแบบต่างคนต่างอยู่และไม่ค่อยสนใจกันจึงทำให้ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะ

3) ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ในแต่ละด้านพบว่า (3.1) ด้านความสามารถในการใช้จ่ายงบประมาณได้อย่างประหยัดเพื่อให้เกิดความคุ้มค่าพบว่า ตำรวจภูธรภาค 7 สามารถใช้จ่ายงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดได้อย่างประหยัด และมีความคุ้มค่าในระดับสูงเมื่อเปรียบเทียบกับระหว่างปัจจัยนำเข้ากับผลผลิตที่ได้ (3.2) ด้านการเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ใช้ความรู้ความสามารถของตนอย่างเต็มศักยภาพพบว่า ผู้บังคับบัญชาระดับนโยบายจะสนับสนุนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน และเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสมกับสถานการณ์เพื่อช่วยให้การแก้ไขปัญหา ยาเสพติดเป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด (3.3) ด้านความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อกฎหมายพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความเข้าใจในตัวระเบียบ และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามยาเสพติดเป็นอย่างดี เนื่องจากได้รับการอบรมในหลักสูตรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง (3.4) ด้านความสามารถในการปรับตัวได้อย่างยืดหยุ่น และเหมาะสมกับสถานการณ์ในพื้นที่พบว่า ตำรวจภูธรภาค 7 มีการปรับปรุง

ระบบการแก้ไขปัญหาเสพติดเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับนโยบายในทุกระดับ โดยมีการจัดตั้ง ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ศอ.ปส.) ดำรวจภูธรภาค 7 เป็นศูนย์กลางเพื่อ ขับเคลื่อนนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดร่วมกับสถานีตำรวจในระดับพื้นที่ให้ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และ (3.5) ด้านการบรรลุผลสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่กำหนดพบว่า พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถยึดทรัพย์สินจากผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้สมคบ ผู้สนับสนุน และผู้ช่วยเหลือเกี่ยวกับ ยาเสพติดได้จำนวนมาก โดยในปีงบประมาณ พ.ศ.2558 สามารถจับกุมคดียาเสพติดทุกข้อหาได้ มากถึง 24,942 คดี ได้ของกลาง ประกอบด้วยยาบ้า 2,009,002 เม็ด ยาไอซ์ 24.10 กิโลกรัม กัญชาแห้ง 713.75 กิโลกรัม กัญชาสด 2,226.81 กิโลกรัม พืชกระท่อม 3,062.92 กิโลกรัม โดยศาลมีคำสั่ง ตรวจสอบยึด/อายัดทรัพย์สิน คดียาเสพติดได้ 142.17 ล้านบาท และสามารถจับกุมผู้ต้องหาตาม หมายค้นเก่าได้ 114 หมาย และถึงแม้ว่าจะมีผลการปราบปรามยาเสพติดได้เป็นจำนวนมาก แต่ ยังคงไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีคุณภาพ เนื่องจากผลการรายงานของสำนักงาน ป.ป.ส.ที่ชี้ว่า เป็นพื้นที่สีแดง ซึ่งหมายถึงยังมีปัญหาเสพติดแพร่ระบาดอย่างรุนแรงในพื้นที่

5.1.2 สรุปผลการศึกษาปัจจัยการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7

จากการศึกษาปัจจัยการบริหารจัดการทั้งภายนอกและภายในของตำรวจภูธรภาค 7 ที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1) ปัจจัยภายนอกของตำรวจภูธรภาค 7

1.1) การกำหนดนโยบายจากส่วนกลางพบว่า (1) รัฐบาลทุกยุคสมัยได้ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างมาก ทำให้การแก้ไขปัญหาเสพติดถูกกำหนดให้เป็นวาระแห่งชาติตามนโยบายของรัฐบาล รวมถึงมีการพัฒนาตัวนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติด มาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพของ ปัญหาเสพติดในปัจจุบัน ซึ่งนโยบายดังกล่าวมีการกำหนดวัตถุประสงค์และแนวทางจากส่วนกลาง มีความชัดเจนว่าต้องการได้ผลสำเร็จแบบใด และมีวิธีการอย่างไรบ้าง รวมถึงใครจะเป็นผู้นำนโยบาย ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จ (2) การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรเฉพาะไม่เพียงพอ ต่อการสร้างผลผลิตในภาพรวม (3) รัฐบาลมักจะชอบคิดนโยบายใหม่ๆ ที่อาจขัดแย้งกับแนวทาง เดิมที่รัฐบาลชุดก่อนๆ ได้กำหนดไว้ ทำให้ส่วนราชการที่มีหน้าที่รับนโยบายไปสู่การปฏิบัติต้องมีการปรับตัวตามภายใต้ข้อจำกัดแบบเดิมๆ

1.2) กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามนโยบายพบว่า (1) กลุ่มที่ประสบ กับปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดค่อนข้างมาก จะให้การสนับสนุนการดำเนินงานตามนโยบาย

ของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นอย่างดี (2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือเป็นภาคีเครือข่ายสำคัญที่ช่วยสนับสนุนการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมให้แก่อำนาจตำรวจภาค 7

2) ปัจจัยภายในของตำรวจภาค 7

2.1) ภาวะผู้นำของผู้บริหารตำรวจพบว่า (1) ผู้บริหารตำรวจทุกระดับถือเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างมาก โดยเฉพาะหน่วยบังคับใช้กฎหมายที่ต้องเชื่อฟังคำสั่งในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ ผู้บริหารตำรวจระดับสูงสุดของตำรวจภาค 7 ใช้การบริหารงานแบบกระจายอำนาจโดยใช้เป้าหมายเป็นตัวควบคุมผลงานเพื่อให้เกิดความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูงสุดในการปฏิบัติงาน (2) การมอบนโยบายในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยมีการมอบหมายให้ผู้บริหารตำรวจระดับกองบังคับการเข้าร่วมประชุมในระดับนโยบายร่วมกับจังหวัด และมอบหมายให้ผู้บริหารตำรวจระดับหัวหน้าสถานีตำรวจร่วมให้ข้อมูลและรับทราบนโยบายที่ต้องดำเนินการร่วมกับส่วนราชการอื่นๆ ในจังหวัด รวมถึงมีการสั่งการเป็นลายลักษณ์อักษรให้เจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมดำเนินการในพื้นที่ตามแนวทางที่กำหนด และ (3) การประสานงาน ซึ่งการประสานงานแบบเป็นทางการถือว่าเป็นหน้าที่หลักของผู้บริหารตำรวจ ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจจะทำการประสานงานเบื้องต้นเพื่อช่วยให้เกิดความคล่องตัวในการทำงานร่วมกับส่วนราชการอื่นๆ การประสานงานที่มีคุณภาพจะนำไปสู่การบูรณาการแผนและกิจกรรมการดำเนินงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดและเป้าหมายของแต่ละหน่วยงานในทิศทางเดียวกัน

2.2) ศักยภาพของเจ้าหน้าที่ตำรวจพบว่า (1) เจ้าหน้าที่ตำรวจมีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับการทำงาน ได้แก่ การมีทัศนคติเชิงบวกต่อภารกิจด้านการปราบปรามอาชญากรรม และยังคงไปร่วมกิจกรรมกับส่วนราชการอื่นๆ อย่างต่อเนื่องในภารกิจด้านการป้องกันปัญหาอาชญากรรม รวมถึงมีปฏิสัมพันธ์อันดีกับผู้นำชุมชนฝ่ายปกครองและผู้นำการเมืองท้องถิ่น โดยมีความมุ่งมั่นที่จะช่วยเหลือชุมชนในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจยังเป็นผู้ที่มีความรู้ดี ความเชี่ยวชาญสูง และมีประสบการณ์มากในการทำงานด้านการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม โดยได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. และสามารถนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยในการทำงานเกิดความรวดเร็ว และรู้เท่าทันถึงวิธีการที่ผู้ค้ายาเสพติดนำมาใช้กระทำความผิด (2) เจ้าหน้าที่ตำรวจมีวิธีการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ การวางแผนเพื่อกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม รวมถึงมีการกำหนดแผนสำรองในกรณีที่แผนหลักเกิดความผิดพลาดหรือสถานการณ์ไม่เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้ รวมถึงมีการสร้างและพัฒนาทีมงาน สร้างกลไกการมีส่วนร่วมไว้ในกระบวนการของการทำงานเป็นทีมที่มีคุณภาพ เพื่อแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

นอกจากนี้ยังใช้วิธีการสื่อสารที่ทันสมัย สะดวก รวดเร็ว ซึ่งทำให้ให้มีการรายงานผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นในพื้นที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

2.3) งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานพบว่า งบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากตัวตรวจราชการ 7 ถือว่าได้รับน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณของภารกิจที่ต้องปฏิบัติเป็นประจำ ซึ่งยังไม่แนบรวมกับภารกิจพิเศษตามข้อสั่งการเชิงนโยบายที่ลงมาสู่เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติในพื้นที่ ซึ่งปัญหาด้านงบประมาณได้ส่งผลกระทบต่อตัวตรวจราชการ 7 ขาดความพร้อมของทรัพยากรที่ใช้แก้ไขปัญหาเสพติดในยามปกติ แต่อย่างไรก็ตามสถานีตำรวจในแต่ละพื้นที่ที่มีการประสานขอรับการสนับสนุนจากส่วนราชการอื่นๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับภารกิจเป็นประจำ

2.4) เทคโนโลยีที่ใช้ในการดำเนินงานพบว่า ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้ส่งผลให้เทคโนโลยีมีราคาถูกลง และมีคุณภาพสูงขึ้น ซึ่งช่วยให้การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่สามารถทำได้ง่ายขึ้น แต่ก็พบว่า ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้ทำให้ผู้ค้ายาเสพติดมีการใช้วิธีการที่ซับซ้อนในการกระทำผิดมากขึ้น

2.5) กฎหมาย และอำนาจหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาเสพติดพบว่า การปฏิบัติตามนโยบายบางอย่างไม่ได้อยู่ในอำนาจของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะกระทำได้ เนื่องจากเป็นอำนาจเฉพาะของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. นอกจากนี้ยังพบว่า การบริหารจัดการเกี่ยวกับคดียาเสพติดมีขั้นตอนปฏิบัติหลายขั้นตอน จึงทำให้การทำงานมีความล่าช้า ซึ่งถือเป็นจุดอ่อนในการบริหารจัดการ

5.1.3 สรุปผลการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาต้นแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ทำให้ได้ปัจจัยสำคัญในการบริหารจัดการที่นำมาสู่การพัฒนาเป็นต้นแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ดังนี้

1) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ประกอบด้วย 4 แนวทางหลักคือ

1.1) การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วน ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับการแก้ไขปัญหาเสพติดในแต่ละพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผน การตัดสินใจ การดำเนินงาน และการประเมินผล

1.2) ทักษะในการสอนงานแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยลักษณะสำคัญในการสอนงานมี 3 ประเด็น คือ (1) ความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูลในประเด็นสำคัญของนโยบายหรือข้อสั่งการ (2) ความสามารถในการถ่ายทอดเรื่องราวได้อย่างเชื่อมโยง และเข้าใจได้ง่าย และ (3) รู้จักวิธีการสอนที่เหมาะสมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยเลือกวิธีการที่เหมาะสมในการสอนงาน ทั้งนี้ วิธีการสอนงานอาจเปลี่ยนแปลงไปได้ตามความเหมาะสมของสถานการณ์

1.3) การสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็งเพื่อผลักดันให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีอุดมการณ์ และมีทัศนคติเชิงบวกต่อภารกิจทั้งในด้านการป้องกัน และด้านการปราบปรามยาเสพติด รวมถึงมีพฤติกรรมที่เป็นต้นแบบ เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ

1.4) ความสามารถในการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก รวมถึงองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับสนับสนุนในด้านงบประมาณ ทรัพยากร และความร่วมมือในการทำงาน เพื่อป้องกันปราบปรามยาเสพติด

2) ปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประกอบด้วย 5 แนวทางหลักคือ

2.1) การกำหนดหลักเกณฑ์การพัฒนาเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำงานด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างเป็นระบบ และครอบคลุมตั้งแต่กระบวนการสรรหา การพัฒนา การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์ ซึ่งจะช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ที่ทำงาน โดยอยู่บนพื้นฐานความรู้ และได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพที่สูงขึ้นเป็นสินทรัพย์ที่สำคัญของหน่วยงาน

2.2) การกำหนดให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เข้ารับการอบรมในหลักสูตรต่างๆ ได้มีการถ่ายทอดให้สมาชิกในทีมได้รับรู้ร่วมกัน ซึ่งจะช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เข้ารับการอบรมเกิดความตื่นตัวในการเข้ารับการอบรม รวมถึงเป็นการทบทวนองค์ความรู้ที่ไปอบรมมาซึ่งจะช่วยให้เกิดความเข้าใจได้มากขึ้น

2.3) การสนับสนุนให้มีการสร้างและพัฒนา อส.ตร. ให้มีศักยภาพสูง เพื่อช่วยสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ รวมถึงช่วยเป็นหูเป็นตาในการแจ้งข่าวสารที่เกี่ยวข้องให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ

2.4) การจัดประชุมระดับผู้บริหารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในระดับพื้นที่ เพื่อบูรณาการภารกิจร่วมกันของทุกส่วนราชการ

2.5) การพัฒนาองค์ความรู้ในการทำงาน โดยสรุป และถอดบทเรียนจากสถานี ตำรวจที่ประสบผลสำเร็จในด้านต่างๆ และสนับสนุนให้มีการนำไปทดลองขยายผลเพื่อต่อยอดใน สถานีตำรวจอื่นๆ ต่อไป

3) ปัจจัยด้านงบประมาณ ประกอบด้วย 3 แนวทางหลักคือ

3.1) การพัฒนาระบบการจัดสรรงบประมาณลงสู่พื้นที่โดยยึดถือตามกิจกรรม และโครงการที่จังหวัดร้องขอ ซึ่งจะช่วยให้เกิดผลงานที่มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในพื้นที่ได้อย่างมีคุณภาพ

3.2) การพัฒนาเจ้าหน้าที่ตำรวจให้มีศักยภาพในการเขียนโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุน และส่วนราชการต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนงบประมาณในการทำงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

3.3) ปรับปรุงระเบียบการใช้เงินกองทุนสวัสดิการด้านยาเสพติดให้คล่องตัวเพื่อนำไปสำรองเป็นค่าใช้จ่ายในการทำงาน

4) ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ประกอบด้วย 4 แนวทางหลักคือ

4.1) การประสานกับหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อช่วยพัฒนาเครื่องมือและโปรแกรมประยุกต์เฉพาะทาง

4.2) การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อช่วยให้เกิดการประชาสัมพันธ์ข้อมูลและข่าวสารสู่ประชาชนในพื้นที่ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และเครือข่ายภาคประชาชนอย่างต่อเนื่อง

4.3) การสนับสนุนให้สถานีตำรวจที่มีเส้นทางหลักในพื้นที่ได้ใช้ระบบตรวจสอบป้ายทะเบียนรถยนต์ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

4.4) การสนับสนุนให้มีเครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัยในการทำงาน

5) ปัจจัยด้านกฎหมาย ประกอบด้วย 2 แนวทางหลักคือ

5.1) การสนับสนุนให้มีการศึกษาถึงปัญหาและข้อจำกัดของการทำงาน เพื่อปรับปรุงข้อกฎหมายให้เอื้อประโยชน์ต่อการทำงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

5.2) การสร้างทีมงานที่ปรึกษาในการจับกุมคดีใหญ่ที่มีโทษตั้งแต่จำคุกตลอดชีวิตถึงประหารชีวิต โดยมีทีมงานมาจากอัยการ ศาล และตำรวจ เพื่อช่วยพิจารณา กลั่นกรองให้เกิดความชอบธรรม และเชื่อถือได้

5.2 การอภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ในแต่ละด้านสามารถนำข้อค้นพบมาทำการอภิปรายผลได้ดังนี้

1) ด้านความสามารถในการใช้จ่ายงบประมาณ ได้อย่างประหยัดเพื่อให้เกิดความคุ้มค่า พบว่า ตำรวจภูธรภาค 7 สามารถใช้จ่ายงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดได้อย่างประหยัด และมีความคุ้มค่าในระดับสูงเมื่อเปรียบเทียบกับระหว่างปัจจัยนำเข้ากับผลผลิตที่ได้จากการดำเนินงาน จากข้อค้นพบดังกล่าวได้แสดงให้เห็นว่า ตำรวจภูธรภาค 7 มีระบบการบริหารจัดการที่มีคุณภาพเพื่อให้ได้ผลงานตามเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2541) ที่ได้กล่าวว่า ความมีประสิทธิภาพพิจารณาได้จากการทำงานที่ประหยัดได้ผลงานที่รวดเร็ว มีคุณภาพ คุ้มค่ากับการใช้ทรัพยากรในการทำงาน โดยพิจารณาได้จากปัจจัยนำเข้า

กระบวนการ และผลผลิต นอกจากนี้ ทิพาวดี เมฆสวรรค์ (2538, หน้า 2) ยังได้กล่าวถึงประสิทธิภาพในระบบราชการไว้ว่า เป็นการบริหารจัดการค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนการผลิตที่มีอยู่อย่างประหยัด คุ่มค่า และเกิดการสูญเสียน้อยที่สุด

2) ด้านการเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ใช้ความรู้ความสามารถของตนอย่างเต็มศักยภาพพบว่า ผู้บังคับบัญชาระดับนโยบายจะสนับสนุนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน และเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสมกับสถานการณ์เพื่อช่วยให้การแก้ไขปัญหาเสพติดเป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด จากข้อค้นพบดังกล่าวได้แสดงให้เห็นว่า ตำรวจภูธรภาค 7 ได้สนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเกิดความมุ่งมั่นในการทำงานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาณี อินทน์จันทร์ (2555, หน้า 4-5) ที่ได้ศึกษาแนวทางการบูรณาการความร่วมมือในการป้องกันปัญหาเสพติดในเขตพื้นที่อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม และพบว่า ทีมงานต้องมีการพัฒนาสมาชิกให้มีทัศนคติที่ดี และมีอุดมการณ์ที่สอดคล้องกันในการทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติด รวมถึงต้องได้รับการสนับสนุนให้ได้รับการพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องในการทำงานอย่างต่อเนื่องอีกด้วย ทั้งนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับแนวคิดของพะยอม วงศ์สารศรี (2538, หน้า 188) ที่ได้กล่าวว่า ผู้บริหารต้องกระตุ้นใจให้ผู้ปฏิบัติได้ร่วมแรงร่วมใจกับสมาชิกคนอื่นๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร และสอดคล้องกับงานวิจัยของพีรพงศ์ ราพีงจิตต์ (2554, หน้า 195) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาองค์กรภาครัฐยุคใหม่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยพบว่า สำนักงานป.ป.ส. มีการเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ได้แสดงศักยภาพโดยรวมแสดงความคิดเห็นในการวางแผนการปฏิบัติงาน

3) ด้านความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตามระเบียบ และข้อกำหนด พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความเข้าใจในตัวระเบียบ และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามยาเสพติดเป็นอย่างดี เนื่องจากได้รับการอบรมในหลักสูตรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง จากข้อค้นพบดังกล่าวได้แสดงให้เห็นว่า การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถดำเนินภารกิจได้อย่างถูกต้องตามข้อกำหนดได้นั้น ตำรวจภูธรภาค 7 ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดจำเป็นต้องมีการสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้ และพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องในการทำงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อช่วยให้การทำงานบรรลุผลสำเร็จ และได้ผลงานตามเป้าหมายที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกฤษณ์ วัฒนามรงค์ (2536, หน้า 15) ที่ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพเป็นการดำเนินการและการเลือกใช้วิธีการทำงานอย่างถูกต้องตามระเบียบแบบแผน ทั้งทางกฎหมาย ศีลธรรมทางวิชาการ ภายใต้การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างพอดีและประหยัด โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดการบรรลุผลตามต้องการ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรัฐ

บุญวัฒนาภรณ์ (2556, หน้า 189) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปราม กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยพบว่า กองบังคับการปราบปรามมีการจัดโครงการฝึกอบรมความรู้ด้านการสืบสวนสอบสวน เพื่อช่วยพัฒนาให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความสามารถในการบังคับใช้อำนาจตามกฎหมายได้ตามหลักนิติธรรม และสอดคล้องกับงานวิจัยของพิรพงษ์ ราพีงจิตต์ (2554, หน้า 206) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาองค์การภาครัฐยุคใหม่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยพบว่า หน่วยงานต้องมีการสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ที่มีความเข้าใจถึงอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการปฏิบัติงานอย่างแท้จริง เพื่อช่วยในการปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังช่วยให้เจ้าหน้าที่มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

4) ด้านความสามารถในการปรับตัวได้อย่างยืดหยุ่น และเหมาะสมกับสถานการณ์ในพื้นที่พบว่า ตำรวจภูธรภาค 7 มีการปรับปรุงระบบการแก้ไขปัญหายาเสพติดเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับนโยบายในทุกระดับ โดยมีการจัดตั้งศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ศอ.ปส.) ตำรวจภูธรภาค 7 เป็นศูนย์กลางเพื่อขับเคลื่อนนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดร่วมกับสถานีตำรวจภูธรในระดับพื้นที่ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน จากข้อค้นพบดังกล่าวได้แสดงให้เห็นว่า ตำรวจภูธรภาค 7 ให้ความสำคัญกับการปรับปรุงระบบงานเพื่อช่วยให้การแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบมีความเหมาะสม รวมถึงเกิดความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดวิรัช สงวนวงษ์วาน (2531, หน้า 86) ที่ได้กล่าวไว้ว่า องค์การต้องมีการปรับปรุงการบริหารงานให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ทั้งนี้ ชาลี โกมลสุทธิ์ (2549) ได้ให้ความเห็นที่สอดคล้องกันว่า องค์การต้องให้ความสำคัญกับการปรับปรุงการทำงานอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ได้รับความเชื่อถือ และสามารถทำงานได้ผลงานที่ถูกต้อง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพิรพงษ์ ราพีงจิตต์ (2554, หน้า 224) ที่พบว่า สำนักงานป.ป.ส. ต้องมีการปรับกลยุทธ์ในการปฏิบัติงานเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา เนื่องจากภารกิจบางด้านอาจดำเนินการได้โดยง่าย แต่สำหรับบางภารกิจไม่สามารถคาดเดาได้ ซึ่งการปราบปรามยาเสพติดไม่สามารถตั้งเป้าหมายเป็นจำนวนที่ชัดเจนได้ เพราะไม่มีทางทราบถึงจำนวนผู้ค้ายาเสพติดที่แท้จริงได้ ประกอบกับผู้ค้ายาเสพติดได้มีวิธีการใหม่ๆ ที่ใช้ในการหลบหนีการจับกุม และการกวาดล้างจากเจ้าหน้าที่ตลอดเวลา

5) ด้านการบรรลุผลสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่กำหนดพบว่า พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถยึดทรัพย์สินจากผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้สมคบ ผู้สนับสนุน และผู้ช่วยเหลือเกี่ยวกับยาเสพติดได้จำนวนมาก และสามารถจับกุมผู้ต้องหาตามหมายค้นได้เกินกว่าเป้าหมายที่กำหนด จากข้อค้นพบดังกล่าวได้แสดงให้เห็นว่า ตำรวจภูธรภาค 7 สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการสร้างผลงานได้ตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ การกำหนดตัวชี้วัดช่วยย้ช่วยให้เจ้าหน้าที่

ตำรวจมีความกระตือรือร้นในการทำงาน รวมถึงช่วยให้ตำรวจภูธรภาค 7 มีการปรับปรุงและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการทั้งระบบ เพื่อให้การทำงานประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของมานพ เนียรภาค (2556, หน้า 13) ที่กล่าวถึงประสิทธิภาพว่าเป็น ความสามารถในการปฏิบัติงานหรือการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุความมุ่งหมายของหน่วยงาน ทั้งนี้ เพ็ชรภรณ์ ชัชวาลชาญชนกิจ (2557, หน้า 31) ได้ให้ความเห็นที่สอดคล้องกันว่า ประสิทธิภาพของ องค์กรเป็นความสามารถในการแปลงทรัพยากรต่างๆ ซึ่งเป็นปัจจัยการผลิตให้เกิดเป็นผลผลิต และ ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรวัดภู บุญวัฒนาภรณ์ (2556, หน้า 234) ที่พบว่า การนำตัวชี้วัดมาเป็นกรอบกำกับผลการดำเนินงานจะช่วยให้การปฏิบัติงานมีความ ชัดเจนว่า ต้องมีการดำเนินการในเรื่องใด และต้องใช้ความพยายามอีกมากน้อยแค่ไหนจึงจะประสบ ผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด และผลวิจัยยังค้นพบว่า ถึงแม้ว่าตำรวจภูธรภาค 7 จะมีผลการ ปรามปรามยาเสพติดได้จำนวนมากยังคงไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีคุณภาพ เนื่องจากผลการ รายงานยังคงเชื่อว่าเป็นพื้นที่สีแดงที่หมายถึงยังมีปัญหายาเสพติดระบาดรุนแรงในพื้นที่ ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของพิรพงษ์ รำพึงจิตต์ (2554, หน้า 224) ที่ค้นพบว่า ภารกิจของสำนักงาน ป.ป.ส. ถือเป็นงานเชิงยุทธศาสตร์ของรัฐบาลที่ต้องการให้เกิดผลลัพธ์ของงานอย่างเป็นรูปธรรม และมี คุณภาพมากกว่าผลผลิตในเชิงปริมาณ ซึ่งในการปรามปรามยาเสพติดถือเป็นการกิจที่มีความยุ่งยาก ซับซ้อน มีเงื่อนไข และข้อจำกัดจำนวนมาก จึงทำให้มีโอกาสที่การปฏิบัติงานทำได้ยากและผลงาน ขาดคุณภาพ

5.2.2 ปัจจัยการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปรามปรามยาเสพติด ของตำรวจภูธรภาค 7

1) ภาวะผู้นำของผู้บริหารตำรวจพบว่า ผู้บริหารตำรวจทุกระดับถือเป็นผู้ที่มีอิทธิพล ต่อพฤติกรรมกรปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างมาก โดยเฉพาะหน่วยบังคับใช้กฎหมายที่ต้อง เชื่อฟังคำสั่งในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด จากข้อค้นพบดังกล่าวได้แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหาร ตำรวจมีอิทธิพลต่อวิถีคิดและพฤติกรรมกรปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในระดับสูง โดย วัฒนธรรมแบบตำรวจได้หล่อหลอมให้ผู้บริหารตำรวจเป็นผู้มีหน้าที่คิด ตัดสินใจ และสั่งการให้ เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการตามนโยบายเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดวิรัช วิรัชนิการวรรณ (2549) ที่ได้กล่าวว่า ผู้บริหารมีหน้าที่ในการบังคับบัญชา ควบคุม และรับผิดชอบการบริหารงานของ องค์กร โดยมีการใช้อำนาจและอิทธิพลเพื่อชักจูงให้ผู้ปฏิบัติทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย และ บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร และสอดคล้องกับงานวิจัยของพิรพงษ์ รำพึงจิตต์ (2554, หน้า 208) ที่พบว่า ผู้บริหารมีความสำคัญต่อการผลักดันให้เกิดผลสำเร็จของภารกิจตามที่ได้มีการมอบหมาย รวมถึงมีอิทธิพลต่อการประพฤติปฏิบัติตัวของเจ้าหน้าที่ในการอยู่ร่วมกันในองค์กรอีกด้วย โดย

ผู้บริหารระดับนโยบายจะมีอิทธิพลต่อการบรรลุผลสำเร็จของงาน ส่วนผู้บริหารระดับหัวหน้างาน จะมีอิทธิพลต่อวิธีการปฏิบัติงานและพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ รวมถึงเป็นต้นแบบในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรวีภูษี บุญวัฒนาภรณ์ (2556, หน้า 229) ที่พบว่า ผู้นำในวงการตำรวจมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยเป็นผลมาจากวิธีการฝึกอบรมตอนเป็นนักเรียนตำรวจ และถูกวัฒนธรรมองค์การตำรวจหล่อหลอมวิธีคิด และพฤติกรรมการทำงานให้ไปในทิศทางเดียวกัน จึงทำให้หน่วยงานตำรวจเป็นองค์การที่ให้ความสำคัญกับผู้นำในระดับสูง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมพรหม อธิษยาภรณ์ (2558, หน้า 210) ที่ได้ศึกษาพบว่า ผู้นำตำรวจมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการทำงาน และพฤติกรรมส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจในระดับสูง ซึ่งมีสาเหตุมาจากวัฒนธรรมองค์การตำรวจที่มีการหล่อหลอมวิธีคิด และมีพฤติกรรมการทำงานแบบเชื่อผู้นำนั่นเอง ทั้งนี้ ผู้บริหารตำรวจระดับสูงสุดของตำรวจภูธรภาค 7 ใช้การบริหารงานแบบกระจายอำนาจโดยใช้เป้าหมายเป็นตัวควบคุมผลงาน เพื่อให้เกิดความคล่องตัว และมีประสิทธิภาพสูงสุดในการปฏิบัติงาน

จากข้อค้นพบดังกล่าวได้แสดงให้เห็นว่า ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 ให้ความสำคัญกับการสร้างประสิทธิภาพในการทำงานด้วยการบริหารงานแบบกระจายอำนาจ เนื่องจากภารกิจของตำรวจภูธรภาค 7 มีมากมายหลายด้านทั้งภารกิจปกติตามหน้าที่ และภารกิจตามนโยบาย จึงทำให้ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 ต้องบริหารงานโดยใช้การกระจายอำนาจโดยใช้เป้าหมายเป็นตัวควบคุมผลงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนครินทร์ เมฆไตรรัตน์ (2546) ที่กล่าวถึงการกระจายอำนาจว่าเป็นการจัดสรรหรือแบ่งปันอำนาจการตัดสินใจอันเกี่ยวข้องกับกิจการสาธารณะของรัฐ ส่วนกลางไปยังหน่วยงานหรือองค์กรอื่นๆ ซึ่งการบริหารงานแบบกระจายอำนาจของตำรวจภูธรภาค 7 ถือเป็น การกระจายอำนาจภายใต้หลักการมอบอำนาจ ที่เน้นกระจายอำนาจในเชิงของภารกิจหน้าที่มากกว่าการย้าเน้นในเรื่องของพื้นที่ โดยมีการกำหนดภารกิจเฉพาะที่ชัดเจนให้ และสามารถตัดสินใจและใช้อำนาจหน้าที่ภายในขอบเขตของตนได้โดยอิสระ นอกจากนี้ สมชาย สุเทศ (2555) ยังได้กล่าวถึงการกระจายอำนาจไว้ว่า เป็นแนวทางของผู้บริหารเพื่อกระจายอำนาจในการตัดสินใจไปยังผู้บริหารในระดับรองลงไป เพื่อให้มีอำนาจในการสั่งการ และตัดสินใจได้ภายในขอบเขตที่กำหนดเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระของผู้บริหารระดับสูงสุดขององค์กร ซึ่งจะช่วยให้การบริหารงานเป็นไปด้วยความรวดเร็วและทันเหตุการณ์ และเป็นการฝึกฝนผู้นำระดับรองลงไปให้มีความสามารถในการตัดสินใจ และรับผิดชอบต่อการกิจที่มอบหมายให้ นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้บริหารตำรวจระดับสูงสุดของตำรวจภูธรภาค 7 ได้มีการสั่งการเป็นลายลักษณ์อักษรให้เจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมดำเนินการในพื้นที่ตามแนวทางที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Harold D. Koontz (1972) ได้กล่าวเอาไว้ว่า ผู้บังคับบัญชาต้องมีการตัดสินใจ สั่งการ เพื่อให้สามารถควบคุมการทำงานขององค์กรได้

เช่นเดียวกับที่วิรัช วิรัช นิภาวรรณ (2549) ได้กล่าวว่า ผู้บังคับบัญชาต้องมีการบังคับบัญชา ควบคุม และรับผิดชอบต่อการบริหารองค์การ รวมถึงใช้อำนาจ และอิทธิพลเพื่อชักจูงให้ผู้ปฏิบัติงานทำงาน ตามที่ได้รับมอบหมาย จนบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร สำหรับข้อค้นพบเรื่องการประสานงาน ซึ่งถือเป็นหน้าที่หลักของผู้บริหารตำรวจ ได้แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารตำรวจต้องมีความสามารถในการติดต่อ สื่อสาร และการเจรจาเพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับภารกิจเกิดความเข้าใจได้ตรงกันในการปฏิบัติงานร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Luther Gulick and Lyndal Urwick (1937) และ Henri Fayol (1929) ที่ได้กล่าวเอาไว้ว่า การประสานงานจะช่วยให้การทำงานร่วมกันในกิจกรรมต่างๆ เป็นไปด้วยดี นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบว่า การประสานงานที่มีคุณภาพจะนำไปสู่การบูรณาการแผนและกิจกรรมการดำเนินงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิทยากร มณีเนตร (2555, หน้า 1) ที่ได้กล่าวว่า การประสานงานจะก่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการร่วมมือปฏิบัติงานให้ทำงานร่วมกับบุคคล และหน่วยงานอื่น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน การประสานงานจึงมีลักษณะเป็นกระบวนการที่ต้องกระทำต่อเนื่อง และสอดคล้องกัน ทั้งในด้านของ เวลาและกิจกรรม เพื่อให้ราบรื่น โดยไม่เกิดความซ้ำซ้อน หรือขัดแย้งกัน นอกจากนี้ ประเด็นการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกยังสอดคล้องกับผลวิจัยของพัชรา สินลอยมา และคณะ (2556, หน้า 131) ที่พบว่า สถานีตำรวจควรมีช่องทางการสื่อสารกับภายนอกโดยใช้เทคโนโลยีที่มีให้เกิดประโยชน์ โดยเฉพาะการสานความสัมพันธ์หรือแจ้งขอความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสืบค้นตัวบุคคลอย่างจริงจัง เช่น กรมการขนส่งทางบก กรมการปกครอง ให้ร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจให้มากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของพิรพงษ์ ราชพิงจิตต์ (2554, หน้า 207) ที่พบว่า ผู้บริหารต้องเป็นนักกลยุทธ์ในการกำหนดแนวทางที่เหมาะสมในด้านต่างๆ โดยเฉพาะเรื่อง การประสานงานกับผู้บริหารระดับนโยบายของส่วนราชการ และเครือข่ายอื่นๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงเป้าหมายในการทำงานร่วมกันได้อย่างมีคุณภาพ

สรุปได้ว่าปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ได้นำมาสู่ข้อค้นพบใหม่เพื่อพัฒนาต้นแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 คือ (1) การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม ที่ชี้ให้เห็นว่า ผู้บริหารต้องเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับการแก้ไขปัญหายาเสพติดในแต่ละพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผน การตัดสินใจ การดำเนินงาน และการประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดพัชรี สิโรต (2552, หน้า 300-315) ที่กล่าวถึง การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมไว้ว่าเป็นกระบวนการที่ภาครัฐเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบหรือการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดบริการสาธารณะ ที่มีผลกระทบต่อประชาชน รวมถึงส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดหาบริการสาธารณะ โดยหน่วยงานภาครัฐสนับสนุนด้านการเงิน และเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามและ

ประเมินผลการจัดบริการสาธารณะ เพื่อช่วยผลักดันให้การจัดบริการสาธารณะสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี มีประสิทธิภาพ และเกิดการยอมรับจากประชาชนในระยะยาว และสอดคล้องกับงานวิจัยของทรงพล วัชรนะชัย (2554, หน้า 63-75) ที่ได้ศึกษาแนวทางการบริหารงานสถานีตำรวจนครบาลคู่งค์กรแห่งความเป็นเลิศ โดยพบว่า การดำเนินงานของสถานีตำรวจเป็นไปตามกรอบของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชกฤษฎีกาบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าร่วมกำกับ ควบคุม ตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจให้มากขึ้น เพื่อความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ ตลอดจนมุ่งแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนและจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

(2) ทักษะในการสอนงานแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ ที่ชี้ให้เห็นว่า ผู้บริหารต้องมีความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูลในประเด็นสำคัญของนโยบายหรือข้อสั่งการ รวมถึงมีความสามารถในการถ่ายทอดเรื่องราวได้อย่างเชื่อมโยง และเข้าใจได้โดยง่าย และผู้บริหารต้องรู้จักวิธีการสอนที่เหมาะสมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยเลือกวิธีการที่เหมาะสมในการสอนงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Stuart Xrainer (1998, pp. 249-250) ที่กล่าวถึงทักษะสำคัญของผู้นำในการถ่ายทอดแนวคิด การสอนงาน และความเป็นผู้นำให้ผู้อื่นไว้ว่า ผู้นำต้องสอนเป็น คือ มีความสามารถในการพูดถ่ายทอดและสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน น่าเชื่อถือ รวมถึงมีความสามารถในการถ่ายทอดเป็นเรื่องราวให้ผู้อื่นสามารถเข้าใจถึงเหตุผล วิธีการ และผลที่จะเกิดขึ้นได้โดยง่าย นอกจากนี้ ผู้นำต้องเข้าใจสถานการณ์และความแตกต่างของแต่ละบุคคล ดังนั้น จึงต้องมีวิธีการสอนที่หลากหลาย และสามารถเลือกวิธีการสอนได้อย่างเหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ (3) การสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็งเพื่อผลักดันให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีอุดมการณ์ และมีทัศนคติเชิงบวกต่อภารกิจทั้งในด้านการป้องกัน และด้านการปราบปรามยาเสพติด รวมถึงมีพฤติกรรมที่เป็นต้นแบบ เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพีรพงศ์ ราพิงจิตต์ (2554, หน้า 212) ที่พบว่า ผู้บริหารตั้งแต่ระดับนโยบายลงมาถึงหัวหน้าทีมต่างก็ให้ความสำคัญต่อภารกิจของสำนักงาน ป.ป.ส. รวมถึงมีความตั้งใจในการแก้ไขปัญหาเสพติดในสังคมไทย ซึ่งทำให้เจ้าหน้าที่มีอุดมการณ์ในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง และ (4) ความสามารถในการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก รวมถึงองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับสนับสนุนในด้านงบประมาณ ทรัพยากร และความร่วมมือในการทำงาน เพื่อป้องกันปราบปรามยาเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2549) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การประสานงานเป็นการสร้างความร่วมมือทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ เพื่อประโยชน์ขององค์กรและประชาชน และสอดคล้องกับที่ณรงค์ กุลนิเทศ และคณะ (2556, หน้า 9) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการสืบสวนเพื่อการปราบปรามยาเสพติดในชุมชนพบว่า ควร

ประสานความร่วมมือจากประเทศเพื่อนบ้านซึ่งมีโรงงานผลิตยาเสพติด และใช้ประเทศไทยเป็นตลาดและทางผ่าน

2) ศักยภาพของเจ้าหน้าที่ตำรวจพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมีทัศนคติเชิงบวกต่อภารกิจด้านการปราบปรามยาเสพติด และยังคงไปร่วมกิจกรรมกับส่วนราชการอื่นๆ อย่างต่อเนื่องในภารกิจด้านการป้องกันปัญหาเสพติด จากข้อค้นพบดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความมุ่งมั่นที่จะแก้ไขปัญหาเสพติดที่เกิดขึ้น จึงทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาณี อินทน์จันทร์ (2555, หน้า 4-5) ที่พบว่า หน่วยงานที่มีหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ต้องมีการพัฒนาสมาชิกในทีมให้มีทัศนคติที่ดี และมีอุดมการณ์ที่สอดคล้องกันในการทำงาน รวมถึงต้องสนับสนุนให้สมาชิกของทีมได้รับการพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องในการทำงานอย่างต่อเนื่องอีกด้วย และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมพรหม อธิธาภรณ์ (2558, หน้า 208) ที่ได้ศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกนายที่ปฏิบัติงานอยู่ในระดับพื้นที่ต่างมีความมุ่งมั่น และมีทัศนคติที่ดีต่อภารกิจด้านป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยต่างมีอุดมการณ์ในการทำงานเพื่อรับใช้ประชาชนและมุ่งหวังให้สังคมเกิดความสงบสุข นอกจากนี้ ยังพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมีปฏิสัมพันธ์อันดีกับผู้นำชุมชน ฝ่ายปกครอง และผู้นำการเมืองท้องถิ่น โดยมีความมุ่งมั่นที่จะช่วยเหลือชุมชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดที่เกิดขึ้นในพื้นที่ จากข้อค้นพบดังกล่าวได้แสดงให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความเข้าใจถึงความสำคัญของการสร้างความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพสูงในระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Rosenbaum, Hernandez and Daughtry (1991, p.96) ที่กล่าวว่า การป้องกันอาชญากรรมที่ประสบผลสำเร็จ ขึ้นอยู่กับชุมชนมากกว่าตำรวจ ตำรวจจึงมีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือชุมชนให้เข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองและใช้มาตรการควบคุมทางสังคม ในการป้องกันและควบคุมอาชญากรรมมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ สุพิศาล ภักดีนฤนาถ และคณะ (2556, หน้า 486-490) ได้กล่าวถึงแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในศตวรรษที่ 21 ว่า ทฤษฎีตำรวจชุมชนสัมพันธ์ (Police Community Relation) เป็นหลักการที่ช่วยให้ตำรวจเข้าไปเป็นมิตรกับประชาชนหรือชุมชน เพื่อประโยชน์ในการหาข่าว การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างประชาชนกับตำรวจ แต่ประชาชนอยู่ในฐานะผู้ให้ข้อมูลและผู้รับแนวคิดจากตำรวจเป็นหลัก ไม่เป็นลักษณะปฏิสัมพันธ์แบบสองทาง งานชุมชนสัมพันธ์จึงเป็นการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในพื้นที่เป้าหมาย เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยประชาชน เพื่อให้ประชาชนเข้าใจการทำงานของตำรวจ และมองภาพพจน์ของตำรวจดีขึ้น และในที่สุดเพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรม ความร่วมมือช่วยเหลือแก้ไขปัญหาในชุมชนได้เอง และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมพรหม อธิธาภรณ์ (2558, หน้า 207) ที่ได้ศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการประสานความร่วมมือจากฝ่ายปกครอง องค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่น และส่วนราชการอื่นๆ ให้เข้ามาดำเนินกิจกรรมร่วมกันในเชิงบูรณาการ และยังพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ที่มีความรู้ดี มีความเชี่ยวชาญสูง ซึ่งมาจากการมีประสบการณ์ในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมพรหม อธิษยาภรณ์ (2558, หน้า 207) ที่ได้ศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจคือทรัพยากรการบริหารที่มีคุณค่าที่สุดของหน่วยงานตำรวจทุกแห่ง ทำให้มีการจัดสรรงบประมาณให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับการฝึกอบรมให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับงานทั้งทางด้านวิชาการ และการฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งหวังให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้ข้อจำกัดของหน่วยงาน ทั้งยัง สอดคล้องกับงานวิจัยของพิรพงษ์ ราพีงจิตต์ (2554, หน้า 310) ที่พบว่า เจ้าหน้าที่ ป.ป.ส.มีจุดเด่นตรงที่มีความเชี่ยวชาญในเนื้องานอยู่ในระดับสูง ซึ่งเป็นที่ยอมรับจากเครือข่ายที่ร่วมทำงาน ดังเห็นได้จากการได้รับมอบหมายให้เป็นครูผู้สอน และเป็นผู้กำหนดแนวทางในการทำงานทั้งในเชิงนโยบายและในเชิงปฏิบัติในพื้นที่ นอกจากนี้ ผลวิจัยยังพบว่า ตำรวจภูธรภาค 7 มีการสนับสนุนให้มีการสร้างและพัฒนาทีมงาน โดยมุ่งสร้างกลไกการมีส่วนร่วมไว้ในกระบวนการของการทำงานเป็นทีมที่มีคุณภาพ เพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจมีวิธีการทำงานที่มีประสิทธิภาพในหลายประเด็น เช่น การวางแผนเพื่อกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาเสพติด รวมถึงมีการกำหนดแผนสำรองในกรณีที่แผนหลักเกิดความผิดพลาด หรือสถานการณ์ไม่เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดวิจัยของชาติ โกมลสุทธิ์ (2549) ที่ให้ความเห็นว่า องค์กรที่มีประสิทธิภาพ จะมีการเพิ่มบทบาทของการทำงานร่วมกันระหว่างสมาชิกให้มากขึ้น และการเผชิญกับการแก้ปัญหาต่างๆ ขององค์กรด้วยกัน ดังนั้น การทำงานเป็นทีมจะช่วยให้ทุกคนได้ออกความคิดเห็น และออกแรงร่วมกัน พร้อมทั้งให้ความร่วมมือกับองค์กรอย่างเต็มที่ในทุกเรื่อง ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับที่สุภาณี อินทน์จันทน์ (2555, หน้า 4-5) ได้ศึกษาพบว่า การแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ควรมีการประชุมหารือถึงวิธีการที่เหมาะสมในการทำงานของแต่ละพื้นที่อย่างต่อเนื่อง รวมถึงมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจนในการดำเนินภารกิจร่วมกัน นอกจากนี้ ทีมงานต้องมีการวางแผนการดำเนินกิจกรรมให้ครอบคลุมทั่วถึง ทั้งนี้ วิธีการดำเนินการจะต้องสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมของบริบทในแต่ละพื้นที่ เพื่อช่วยให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานให้มากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรีย์ บุญญานุกพงศ์ และวิลาวัณย์ หงษ์นคร (2552, หน้า 4-5) ที่พบว่า หน่วยงานที่แก้ไขปัญหาเสพติดต้องสร้างศักยภาพและความพร้อมให้บุคลากรที่จะร่วมทำงานทุกคนเพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีความเข้าใจในภารกิจและเป้าหมายการปฏิบัติงานที่ถูกต้องตรงกัน นอกจากนี้ยังพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการใช้วิธีการสื่อสารที่ทันสมัย สะดวก รวดเร็ว ซึ่งทำให้ให้มีการรายงานผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นในพื้นที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน จากข้อค้นพบดังกล่าวได้แสดงให้เห็น

เห็นว่า ตำรวจภูธรภาค 7 ให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ที่จะช่วยให้การรายงานผลการดำเนินงานมีความรวดเร็ว ถูกต้อง เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจสั่งการที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Van Meter & Van Horn (1975, p. 445-488) ได้กล่าวว่า การสื่อสารจะช่วยให้ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติมีความรู้ความเข้าใจได้สอดคล้อง และเข้าใจได้ตรงกัน และช่วยขจัดความขัดแย้งระหว่างผู้ปฏิบัติให้เกิดขึ้น สำหรับบรรดเช จันทรศร (2551, หน้า 463-466) ได้ให้ความเห็นว่า การสื่อสารจะช่วยให้ผู้ปฏิบัติเข้าใจถึงหลักวิธีการปฏิบัติงาน กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน รวมถึงขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน และผลวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรวัด บุญวัฒนาภรณ์ (2556, หน้า 223) ที่พบว่า กองบังคับการปราบปรามได้สนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้มีการเรียนรู้ สิ่งใหม่ๆ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง เช่น การใช้ระบบสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล การสื่อสารผ่านโปรแกรมไลน์ เป็นต้น นอกจากนี้ Harold D. Koontz (1972) และ Luther Gulick and Lyndal Urwick (1937) ได้กล่าวไว้อย่างสอดคล้องกันว่า การตรวจสอบผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่อาจพิจารณาจากการรายงานผลการปฏิบัติงาน เพื่อแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบว่ามิอะไรมีเกิดขึ้น และต้องทำอะไรต่อไป ทั้งนี้ อธิธิพล โพธิ์ทองคำ (2554, หน้า 5) ได้กล่าวว่า การรายงานผลการปฏิบัติงาน และประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้ทราบถึงความก้าวหน้า ปัญหา และอุปสรรคในการปฏิบัติงานตามวัตถุประสงค์ของโครงการ

สรุปได้ว่าปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้นำมาสู่ข้อค้นพบใหม่เพื่อพัฒนาต้นแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 คือ (1) การกำหนดหลักเกณฑ์ในการพัฒนาเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำงานด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างเป็นระบบ และครอบคลุมตั้งแต่กระบวนการสรรหา การพัฒนา การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์ ซึ่งจะช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ที่ทำงาน โดยอยู่บนพื้นฐานความรู้ และได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพที่สูงขึ้นเป็นสินทรัพย์ที่สำคัญของหน่วยงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Harold D. Koontz (1972) และวิชาดา คุปตานนท์ (2544, หน้า 8) ที่ได้กล่าวถึงการจัดการทรัพยากรมนุษย์ไว้ว่า เป็นกระบวนการจัดการบุคคลในองค์การที่ครอบคลุมตั้งแต่การสรรหา คัดเลือก บรรจุ และแต่งตั้ง การพัฒนาบุคคล การสร้างขวัญและกำลังใจ การสร้างบรรยากาศในการทำงานให้เกิดขึ้นในองค์กร การธำรงรักษา และการจัดคนลงตำแหน่งที่เหมาะสมกับงาน เพื่อช่วยให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน (2) การกำหนดให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เข้ารับการอบรมในหลักสูตรต่างๆ ได้มีการถ่ายทอดให้สมาชิกในทีมได้รับรู้ร่วมกัน ซึ่งจะช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เข้ารับการอบรมเกิดความตื่นตัวในการเข้ารับการอบรม รวมถึงเป็นการทบทวนองค์ความรู้ที่ไปอบรมมาซึ่งจะช่วยให้เกิดความเข้าใจได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทรงพล วัชระชัย (2554, หน้า 63-75) ที่กล่าวถึงการส่งเสริมเพื่อพัฒนาบุคลากร โดยจัดให้มีการอบรมสัมมนา การให้ความรู้กับข้าราชการตำรวจ

อย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจ (3) การสนับสนุนให้ผู้บริหารตำรวจระดับหัวหน้าสถานีตำรวจสร้างและพัฒนา อส.ตร.ให้มีศักยภาพสูง เพื่อช่วยสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ รวมถึงช่วยเป็นหูเป็นตาในการแจ้งข่าวสารที่เกี่ยวข้องให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพีรพงศ์ ราพิงจิตต์ (2554, หน้า 310) ที่พบว่าสำนักงาน ป.ป.ส.ได้ใช้หลักการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งช่วยให้เกิดการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานภาคีเครือข่ายทั้งในเชิงป้องกัน บำบัด และการปราบปรามยาเสพติด นอกจากนี้ สุพิศาล ภัคตินฤณ และคณะ (2556, หน้า 486-490) ได้กล่าวถึงหลักการตำรวจพัฒนาและแก้ไขปัญหาที่พลิกผันไปตามแนวทางของชุมชนไว้ว่า เป็นการแสวงหาหรือการสร้างหุ้นส่วนในชุมชน เพื่อร่วมกันป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม และความไร้ระเบียบในชุมชน ซึ่งจะช่วยให้หุ้นส่วนเหล่านั้นมีความรู้สึกว่าคุณเองเป็นหุ้นส่วนในชุมชนและมีความรับผิดชอบต่อความปลอดภัยและความสงบสุขของชุมชนเสมือนเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ (4) การจัดประชุมระดับผู้บริหารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาอาชญาเสพติดในระดับพื้นที่ เพื่อบูรณาการภารกิจร่วมกันของทุกส่วนราชการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Henri Fayol (1929) ที่เห็นว่า การทำงานร่วมกันควรมีการประชุมกันเป็นประจำ เพื่อช่วยให้การทำการกิจกรรมและการทำงานเข้าด้วยกันได้ดี และสอดคล้องกับที่ศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (2546, หน้า 19-25) ได้กล่าวถึง ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการปราบปรามผู้มีอิทธิพลไว้ว่า หน่วยงานหลักต้องมีการจัดกระบวนการบริหารจัดการด้วยการบูรณาการ เพื่อบังคับใช้กฎหมายจากหน่วยราชการต่างๆ ที่รับผิดชอบอย่างจริงจัง และ (5) การพัฒนาองค์ความรู้ในการทำงาน โดยสรุป และถอดบทเรียนจากสถานีตำรวจที่ประสบผลสำเร็จในด้านต่างๆ และสนับสนุนให้มีการนำไปทดลองขยายผลเพื่อต่อยอดในสถานีตำรวจอื่นๆ ต่อไป

3) งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานพบว่า งบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากตำรวจภูธรภาค 7 ถือว่าน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณภารกิจที่ต้องปฏิบัติเป็นประจำ ซึ่งยังไม่นับรวมกับภารกิจพิเศษตามข้อสั่งการเชิงนโยบายที่ลงมาสู่เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง จากข้อค้นพบดังกล่าวได้แสดงให้เห็นว่า ภารกิจของตำรวจภูธรภาค 7 มีมากมายหลายด้าน ทั้งที่เป็นภารกิจประจำ และภารกิจตามนโยบาย จึงทำให้ผู้บริหารตำรวจในระดับสถานีตำรวจได้มีการแสวงหาทรัพยากร และงบประมาณจากแหล่งต่างๆ มาใช้ในการดำเนินงานตามนโยบายที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรวรรุญ บุญวัฒนาภรณ์ (2556, หน้า 225) ที่พบว่า กองบังคับการปราบปรามได้รับจัดสรรงบประมาณน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับภารกิจ แต่ถูกผู้บังคับบัญชาคาดหวังในระดับสูงว่าจะได้ผลงานที่มีคุณภาพ จึงเป็นมูลเหตุที่ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับมอบภารกิจจะต้องแสวงหาการสนับสนุนจากแหล่งอื่นๆ ทั้งนี้ ปัญหาด้านงบประมาณได้ส่งผลกระทบต่อ

ทำให้ตำรวจภูธรภาค 7 ขาดความพร้อมของทรัพยากรที่ต้องใช้แก้ไขปัญหาเสพติด จึงทำให้สถานีตำรวจในแต่ละพื้นที่ที่มีการประสานขอรับการสนับสนุนจากส่วนราชการอื่นๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกิจ จากข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของอาภาศิริ สุวรรณานนท์ และคณะ (2552, หน้า 31-35) ที่พบว่า งบประมาณปกติที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลมีจำนวนค่อนข้างจำกัด และไม่เพียงพอสำหรับการดำเนินงานกับกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ได้อย่างครบถ้วน สถานีตำรวจจึงต้องระดมทรัพยากรทั้งกำลังคนและงบประมาณ หน่วยงานภาครัฐบาล และเอกชนเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อช่วยให้การทำงานประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมพรหม อธิษยาภรณ์ (2558, หน้า 208) ที่ได้ศึกษาพบว่า การจัดสรรงบประมาณที่ไม่สอดคล้องกับจำนวนภารกิจที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งส่งผลโดยอย่างมากต่อประสิทธิภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งในระดับพื้นที่ และในภาพรวมของหน่วยงาน แต่อย่างไรก็ตามเจ้าหน้าที่ตำรวจยังคงมีอุดมการณ์ และมีทัศนคติที่ดีต่อภารกิจด้านป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบของตน โดยประสานความร่วมมือจากฝ่ายปกครอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนราชการอื่นๆ เข้ามาดำเนินกิจกรรมร่วมกันในเชิงบูรณาการ

สรุปได้ว่าปัจจัยด้านงบประมาณ ได้นำมาสู่ข้อค้นพบใหม่เพื่อพัฒนาต้นแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 คือ (1) การพัฒนาระบบการจัดสรรงบประมาณลงสู่พื้นที่โดยยึดถือตามกิจกรรมและโครงการที่จังหวัดร้องขอ ซึ่งจะช่วยให้เกิดผลงานที่มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องงานวิจัยของพีรพงศ์ ไร่พิงจิตต์ (2554, หน้า 228) ที่พบว่าหน่วยงานภายในของสำนักงาน ป.ป.ส.ต้องร่วมหาหรือกับฝ่ายที่จัดทำงบประมาณ เพื่อกำหนดแนวทาง และตัวชี้วัดให้สอดคล้องกันและเหมาะสมกับลักษณะของภารกิจ ซึ่งมาจากความเห็นของผู้ปฏิบัติจากทุกสำนัก และทุกกลุ่มงาน (2) การพัฒนาเจ้าหน้าที่ตำรวจให้มีศักยภาพในการเขียนโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุน และส่วนราชการต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนงบประมาณในการทำงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมพรหม อธิษยาภรณ์ (2558, หน้า 208) ที่ได้ศึกษาพบว่า สถานีตำรวจควรมีการจัดทำโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนจากจังหวัด และองค์การบริหารส่วนจังหวัดควบคู่กันไปด้วย ดังนั้นผู้บริหารทุกระดับจึงต้องมีสายสัมพันธ์อันดีกับหัวหน้าหน่วยงานที่เป็นเจ้าของงบประมาณ และ (3) ปรับปรุงระเบียบการใช้เงินกองทุนสวัสดิการด้านยาเสพติดให้มีความคล่องตัว เพื่อนำไปสำรองเป็นค่าใช้จ่ายในการทำงาน

4) เทคโนโลยีที่ใช้ในการดำเนินงานพบว่า ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้ส่งผลให้เทคโนโลยีมีราคาถูกลง และมีคุณภาพสูงขึ้น ซึ่งส่งผลดีต่อการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ในหลายประเด็น ได้แก่ ความถูกต้องของข้อมูล และความรวดเร็วในการค้นหาข้อมูล การติดตาม และสืบหาผู้กระทำความผิดสามารถทำได้ง่ายและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น รวมถึงการขยายผลการจับกุม ผู้กระทำความผิดสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น จากข้อค้นพบดังกล่าวได้แสดงให้เห็นว่า ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน ได้ส่งผลให้การป้องกันปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่ เป็นไปด้วยความเหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ และมีประสิทธิภาพสูง เนื่องจากช่วยให้ เจ้าหน้าที่มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้กระทำความผิดจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว จึงทำให้การ ตัดสินใจในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่เป็นไปด้วยความเหมาะสม สอดคล้องกับ สถานการณ์ และมีประสิทธิภาพสูง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Stuart Xrainer (1998, pp. 74) ที่ได้ กล่าวถึงเทคโนโลยีสารสนเทศจะช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้นเนื่องจากจะช่วยให้การ รวบรวมและเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทำงานที่มีจำนวนมากเป็นไปได้อย่างง่าย สะดวกและ รวดเร็ว ทั้งยังสามารถคัดกรองข้อมูลที่เป็นประเด็นสำคัญสำหรับการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วอีกด้วย นอกจากนี้ สุพิศาล ภักดีนฤนาถ และคณะ (2556, หน้า 486-490) ได้กล่าวถึงแนว ทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในศตวรรษที่ 21 โดยใช้หลักการและทฤษฎีตำรวจ สมัยใหม่ (Modern Policing) ที่มุ่งการเพิ่มประสิทธิภาพเครื่องมือเครื่องใช้พัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ ในการตรวจท้องที่ และจับกุมเหตุอาชญากรรมได้อย่างรวดเร็ว และยังสอดคล้องกับแนวคิดของพสุ เดชะรินทร์ (2547, หน้า 2) ที่ได้กล่าวถึงว่า ผู้บริหารต้องสามารถเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงและ พัฒนาการของเทคโนโลยีในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับองค์กร เพื่อนำมาสู่การวางแผน การพัฒนา และการ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่จะช่วยให้การดำเนินงานสามารถบรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ได้ นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบว่า ตำรวจภูธรภาค 7 ได้สนับสนุนเจ้าหน้าที่ตำรวจให้มีความรู้ใหม่ๆ ที่ เกี่ยวข้องในการปราบปรามยาเสพติด และแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ จากหน่วยงานภายนอกมา สนับสนุนการทำงานอย่างต่อเนื่อง จากข้อค้นพบดังกล่าวได้แสดงให้เห็นว่า มีหลายส่วนราชการที่ ร่วมสนับสนุนเทคโนโลยีที่ช่วยให้การปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจประสบผลสำเร็จ นอกจากนี้ การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้เรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสารใหม่ๆ จะช่วยให้เกิดความ เข้าใจ และรู้เท่าทันถึงวิธีการกระทำความผิดของผู้เสพ ผู้ค้ายาเสพติด ซึ่งจะช่วยให้การจับกุม ผู้กระทำความผิดเป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (2558, หน้า 13-17) ที่กำหนดแนวทางการป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหาเสพติดโดยมีการ พัฒนาระบบเทคโนโลยีที่จะใช้สกัดกั้น และป้องกันการลำเลียงยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรวัดฐ์ บุญวัฒนาภรณ์ (2556, หน้า 224) ที่พบว่า โลกยุคปัจจุบัน สภาพสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปไว้มาก เพราะเทคโนโลยีก้าวหน้าอย่างก้าวกระโดด จึงส่งผลให้โจร ผู้ร้ายคิดหาวิธีการใหม่ๆ ในการกระทำความผิดได้อย่างลึกลับมากกว่าเดิม ทำให้กองบังคับการ

ปราบปรามมีการปรับตัวโดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน และเทคโนโลยีในการทำงานเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันในการทำงาน ทั้งนี้ การนำระบบสารสนเทศเข้ามาใช้ในการทำงานได้ช่วยให้การทำงานใช้เวลาน้อยลง และมีความถูกต้องเพิ่มสูงขึ้น แต่อย่างไรก็ตามก็พบว่า ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้ทำให้ผู้ค้ายาเสพติดมีการใช้วิธีการที่ซับซ้อนในการกระทำความผิดมากขึ้น จากข้อค้นพบดังกล่าวได้แสดงให้เห็นว่า เทคโนโลยีที่สะดวกได้ส่งผลให้การกระทำความผิดสามารถทำได้ง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพีรพงศ์ รัฟิงจิตต์ (2554, หน้า 213) ที่พบว่า การใช้เทคโนโลยีในการกระทำความผิดเกิดจากการเปลี่ยนแปลงที่ไม่หยุดนิ่ง โดยเฉพาะความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่ทำให้บุคคลต่างๆ สามารถกระทำความผิดได้โดยง่ายและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น รวมถึงผู้ค้ายาเสพติดได้พยายามหาวิธีการแปลกๆ ใหม่ๆ เพื่อหลบหลีกเจ้าหน้าที่ในการกระทำความผิด นอกจากนี้ ผู้กระทำความผิดมีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาช่วยในการดำเนินกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย เช่น การโอนเงิน การสั่งซื้อและขายยาเสพติดโดยไม่ต้องเปิดเผยตัว เป็นต้น ซึ่งในแง่มุมนี้สะท้อนให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าเทคโนโลยีที่ทันสมัยนั้นนอกจากจะมีคุณประโยชน์ในแง่ของความสะดวกสบายแล้วยังก่อให้เกิดการกระทำความผิดได้โดยง่ายอีกด้วย

สรุปได้ว่าปัจจัยด้านเทคโนโลยี ได้นำมาสู่ข้อค้นพบใหม่เพื่อพัฒนาต้นแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 คือ (1) การประสานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทั้งในส่วนของ Hardware และ Software เข้ามาช่วยพัฒนาเครื่องมือและโปรแกรมประยุกต์เฉพาะทาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรา สิ้นลอยมา และคณะ (2556, หน้า 10/โครงการการพัฒนาประสิทธิภาพด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับสถานีตำรวจ, สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย) ที่พบว่า การนำเทคโนโลยีมาใช้ในระดับสถานีตำรวจได้ช่วยให้เกิดประสิทธิภาพด้านความเร็ว ความสำเร็จของงาน และความคุ้มค่าในการลงทุนอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเทคโนโลยีบางส่วนยังต้องมีการปรับปรุงหรือพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถใช้ระบบ POLIS ได้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะปัญหาการเชื่อมต่อที่ล่าช้าและระบบฐานข้อมูลที่ไม่เป็นปัจจุบัน ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องหาข้อมูลจากหน่วยงานอื่นแทน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและครบถ้วนสำหรับการนำไปใช้สืบค้นและติดตามผู้กระทำความผิดต่อไป (2) การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อช่วยให้เกิดการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารสู่ประชาชนในพื้นที่ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และเครือข่ายภาคประชาชนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรา สิ้นลอยมา และคณะ (2556, หน้า 131) ที่พบว่า สถานีตำรวจควรมีช่องทางการสื่อสารกับภายนอกโดยใช้เทคโนโลยีที่มีให้เกิดประโยชน์ โดยเฉพาะการจัดทำสื่อในการประสานงาน หรือติดต่อกับประชาชน เช่น เว็บไซต์ประจำสถานีตำรวจ ไลน์ หรือเฟสบุ๊กมาใช้เพื่อรับเรื่องร้องเรียน รวมถึงเป็นสื่อกลางในการประชาสัมพันธ์ให้

ประชาชนได้ทราบข้อมูลต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว รวมถึงต้องมีการบริหารจัดการในเรื่องเกี่ยวกับการให้ข้อมูลหรือประชาสัมพันธ์กับสื่อมวลชนเท่าที่จำเป็น เนื่องจากหากมีบุคคลภายนอกรู้ข้อมูลเชิงลึกมากจนเกินไปจะทำให้ผู้กระทำความผิดรู้เท่าทันและหาวิธีหลีกเลี่ยงการถูกจับกุมได้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติงานยากขึ้น (3) การสนับสนุนให้สถานีตำรวจภูธรที่มีเส้นทางหลักในพื้นที่ได้ใช้ระบบตรวจสอบป้ายทะเบียนรถยนต์ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมชาย ปฐมศิริ และมนตรีรา เกตพัตร (2552, หน้า 48) ได้ศึกษาความสามารถและข้อจำกัดของเทคโนโลยี License Plate Recognition สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลการขนส่ง โดยพบว่า ระบบอ่านป้ายทะเบียนรถยนต์โดยใช้เทคโนโลยี Image processing มีประสิทธิภาพสูง โดยสามารถทำงานได้ตลอดเวลา และสามารถเก็บข้อมูลได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะช่วยให้นำไปประยุกต์ใช้ตามวัตถุประสงค์ในด้านอื่นได้ เช่น การเชื่อมโยงกับระบบฐานข้อมูลทะเบียนรถเพื่อสืบค้นประวัติรถ และการสืบสวนอาชญากรรม นอกจากนี้ พัชรา ลินลอยมา และคณะ (2556, หน้า 74) ได้พบในประเด็นที่สอดคล้องกันว่า ระบบอ่านป้ายทะเบียนรถยนต์ (License Plate Recognition) เป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจนำมาใช้เพื่อรักษาความปลอดภัยในการเข้าออกสถานที่ต่างๆ โดยแปลงข้อมูลภาพให้เป็นข้อมูล ตัวอักษร จากนั้นก็จะสามารถค้นหาข้อมูลจากป้ายทะเบียนได้ และยังสามารถทำการ Blacklist หรือเฝ้าระวังทะเบียนที่ต้องสงสัยได้ รวมถึงมีระบบแจ้งเตือนเมื่อทะเบียนรถที่ถูกป้อนเข้าไปยังระบบ (4) การสนับสนุนให้มีเครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัยในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรา ลินลอยมา และคณะ (2556, หน้า 72-78) ที่ได้กล่าวถึงเทคโนโลยีที่สนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจไว้หลายโครงการด้วยกัน เช่น โครงการมิราเคิล อายส์ ที่มีการนำกล้องวงจรปิด CCTV มาติดตั้งรอบกรุงเทพมหานคร เพื่อป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งจะช่วยให้การตรวจสอบพยานหลักฐานหรือเหตุการณ์ต่างๆ ทำได้โดยง่าย และอำนวยความสะดวกให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการสืบสวนหาผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีได้รวดเร็วยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับที่ณรงค์ กุลนิเทศ และคณะ (2556, หน้า 9) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการสืบสวนเพื่อการปราบปรามยาเสพติด ในชุมชนพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวนด้านยาเสพติด จำเป็นที่จะต้องมีความรู้ มีประสบการณ์ในการสืบสวนยาเสพติดโดยเฉพาะเป็นอย่างดี และจะต้องมีเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการสืบสวน

5) กฎหมาย และอำนาจหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาเสพติดพบว่า การดำเนินงานตามนโยบายบางอย่างไม่ได้อยู่ในอำนาจของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะกระทำได้ เนื่องจากเป็นอำนาจเฉพาะของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. เช่น การเข้าและค้นเคหสถาน ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. โดยตรง จึงทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ไม่มีอำนาจ

ที่จะกระทำได้ จากข้อค้นพบดังกล่าวได้แสดงให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งเป็น เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ขาดความมั่นใจในการปฏิบัติหน้าที่ในการเข้าตรวจค้น จึงต้องมีการขอยกหมาย ค้นจากศาลก่อน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสัญญา วงศ์สรรพ (2554) ที่ศึกษาปัญหากฎหมาย เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดพบว่า การใช้อำนาจตาม บทบัญญัติแห่งกฎหมายในการเข้าตรวจค้นเคหสถานหรือสถานที่ใดๆ โดยไม่มีหมายค้น ซึ่ง เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถทำได้ ยกเว้นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ที่มีบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. และบทบัญญัติแห่งกฎหมายมีข้อจำกัดโดยให้อำนาจคุ้มครองเฉพาะผู้ที่มิบัตรเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. เท่านั้น ซึ่งไม่รวมถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ร่วมตรวจค้น ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปราบปรามยาเสพติด ขาดความมั่นใจในการปฏิบัติหน้าที่ในการเข้าตรวจค้นเพื่อจับกุมผู้กระทำความผิด นอกจากนี้ยัง พบว่า การบริหารจัดการเกี่ยวกับคดียาเสพติดมีขั้นตอนปฏิบัติหลายขั้นตอน จึงทำให้การทำงานมี ความล่าช้า ซึ่งถือเป็นจุดอ่อนในการบริหารจัดการ จากข้อค้นพบดังกล่าวได้แสดงให้เห็นว่า กฎหมาย ที่เกี่ยวข้องยังคงมีช่องว่างในทางปฏิบัติหลายประการ ซึ่งทำให้การดำเนินงานตามข้อกำหนดไม่ สามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทันต่อสถานการณ์ ทั้งยังทำให้ผู้กระทำความผิดหวาดตัว และ ใช้ประโยชน์จากช่องว่างดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสัญญา วงศ์สรรพ (2554) ที่พบว่า การยึดทรัพย์ผู้เกี่ยวข้องคดียาเสพติดมีขั้นตอนยุ่งยากและหลายขั้นตอน จึงทำให้ไม่ทันต่อการยึด และอายัดทรัพย์สินได้ทันเวลา ซึ่งส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายหรือมาตรการต่างๆ นั้น ไม่มี ประสิทธิภาพเพียงพอ นอกจากนี้ อำนาจในการควบคุม ตัวผู้ถูกจับตาม มาตรา 15 ที่กฎหมายได้ให้อำนาจในการการสอบสวนขยายผลไว้เพียง 3 วันไม่เพียงพอต่อการขยายผลเพราะในการขยายผล จับกุมต้องใช้ระยะเวลาพอสมควรจึงจะสามารถทำลายเครือข่ายยาเสพติดให้หมดไป นอกจากนี้ยัง สอดคล้องกับงานวิจัยของจิรวัดฐ์ บุญวัฒนาภรณ์ (2556, หน้า 229) ที่พบว่า ปัญหาความล่าช้าของ กฎ ระเบียบข้อบังคับในการทำงาน ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจขาด ความคล่องตัวในทางปฏิบัติ และ ผู้กระทำความผิดได้ใช้จุดอ่อนดังกล่าวเป็นช่องทางหลบเลี่ยงเพื่อมิให้ถูกจับกุม

สรุปได้ว่าปัจจัยด้านกฎหมาย ได้นำมาสู่ข้อค้นพบใหม่เพื่อพัฒนาต้นแบบการ บริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 คือ (1) การสนับสนุนให้มีการศึกษาถึงปัญหาและข้อจำกัดของการทำงาน เพื่อปรับปรุงข้อกำหนดให้ เอื้อประโยชน์ต่อการทำงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมพรหม อธิธิยาภรณ์ (2558, หน้า 218) ที่ได้ศึกษาพบว่า แนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และช่วยยกระดับประสิทธิภาพผลการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมอาจทำได้ ด้วยการสนับสนุนให้มีการจ้างหน่วยงานระดับอุดมศึกษาเข้ามาเป็นผู้ดำเนินการประเมินผลการ ปฏิบัติงาน เพื่อให้ได้รับการยอมรับและนำไปสู่การปรับปรุงสถานีดตำรวจภูธร และสอดคล้องกับ

งานวิจัยของ David Weisburd & Peter Neyroud (2011, p. 1-18) ที่ศึกษา Police Science: Toward a New Paradigm โดยค้นพบว่า ต้องมีการลงทุนในการวิจัย โดยหน่วยงานต้องมีการจัดสรรงบประมาณ เพื่อการวิจัยเพิ่มมากขึ้น ในการประเมินและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และพื้นฐานการวิจัย ตามกรอบยุทธศาสตร์ของชาติ เพื่อสร้างองค์ความรู้ ในระยะกลางถึงระยะยาว และ (2) การสร้างทีมงานที่ปรึกษาในการจับกุมคดีใหญ่ที่มีโทษตั้งแต่จำคุกตลอดชีวิตถึงประหารชีวิต โดยมีทีมงานมาจาก อัยการ ศาล และตำรวจ เพื่อช่วยพิจารณา กลั่นกรองให้เกิดความชอบธรรม และเชื่อถือได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก (2547, หน้า 400-401) ที่กล่าวถึงการทำงานแบบทีมสหวิชาชีพว่า เป็นการนำผู้ประกอบวิชาชีพหลายสาขามาร่วมกันให้บริการ ซึ่งทำให้มีการนำความรู้ ทักษะ และความสามารถเฉพาะด้านที่แตกต่างกันมาทำงานร่วมกัน เพื่อมุ่งสู่การแก้ไขปัญหาาร่วมกันอย่างมีระบบและเป็นกระบวนการ โดยอยู่บนพื้นฐานของเป้าหมายและวัตถุประสงค์เดียวกันในการปฏิบัติงาน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมพรหม อธิษยาภรณ์ (2558, หน้า 204) ที่ได้ศึกษาพบว่า การทำงานเป็นทีมถือเป็นแนวทางที่สำคัญในการขับเคลื่อนภารกิจของหน่วยงานตำรวจทุกระดับให้เกิดผลสำเร็จ เนื่องจากภารกิจด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมจำเป็นต้องใช้ความสามารถที่หลากหลายด้านของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งการจัดทีมงานให้เหมาะสมกับภารกิจมีอยู่หลากหลายรูปแบบ การสร้างทีมที่มีศักยภาพจึงมีความสำคัญต่อการบรรลุเป้าหมาย

จากข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยได้นำมาสู่การอภิปรายผลในเชิงวิชาการ ทำให้ได้ข้อค้นพบที่เป็นองค์ความรู้ใหม่ในหลายประเด็นที่ช่วยให้การแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 7 มีประสิทธิภาพสูงขึ้น และสรุปได้ว่า ปัญหาเสพติดถือเป็นปัญหาใหญ่ระดับชาติที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการแก้ไขปัญหาในทุกมิติร่วมกันซึ่งตำรวจภูธรภาค 7 เพียงหน่วยเดียวย่อมมีข้อจำกัดที่ทำให้ไม่สามารถจัดการปัญหาได้อย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาดได้ครอบคลุมทุกมิติ ดังนั้น การแก้ไขปัญหาเสพติดจึงจำเป็นต้องอาศัยการบูรณาการภารกิจของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในระดับนโยบายที่เป็นเสมือนระบบใหญ่ในการแก้ไขปัญหาเสพติดของประเทศ แล้วจึงแจกจ่ายภารกิจสู่ผู้ปฏิบัติในระดับพื้นที่ ตำรวจภูธรภาค 7 ในฐานะของผู้แก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบซึ่งเป็นระบบย่อยในระบบใหญ่ระดับชาติ ควรมีการกำหนดยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาเสพติด มาตรการเชิงนโยบาย และโครงการและกิจกรรมในการนำไปสู่การปฏิบัติให้สอดคล้องกันทั้งระบบ

5.3 ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

ตำรวจภูธรภาค 7 ในฐานะของผู้แก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบซึ่งเป็นระบบย่อยในระบบใหญ่ระดับชาติ ควรมีการกำหนดยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหายาเสพติด มาตรการเชิงนโยบาย และโครงการและกิจกรรมในการนำไปสู่การปฏิบัติให้สอดคล้องกันทั้งระบบ ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหายาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 กำหนดไว้ 5 ด้าน ดังนี้

1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารตำรวจ เพื่อช่วยให้ตำรวจภูธรภาค 7 (1) มีการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม (2) ผู้บริหารตำรวจมีการพัฒนาทักษะในการสอนงานให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ (3) มีการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็ง และ ผู้บริหารตำรวจมีการพัฒนาทักษะความสามารถในการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก

2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อช่วยให้ตำรวจภูธรภาค 7 (1) มีการกำหนดหลักเกณฑ์การพัฒนาเจ้าหน้าที่ตำรวจ (2) เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เข้ารับการอบรมในหลักสูตรต่างๆ ได้มีการถ่ายทอดให้สมาชิกในทีม (3) มีการสร้างและพัฒนา อส.ตร.ให้มีศักยภาพสูง (4) มีการบูรณาการภารกิจร่วมกันของทุกส่วนราชการ และ (5) การพัฒนาองค์ความรู้ในการทำงาน

3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบงบประมาณ เพื่อช่วยให้ตำรวจภูธรภาค 7 (1) มีการพัฒนาระบบการจัดสรรงบประมาณลงสู่พื้นที่ (2) การเขียนโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากภายนอก และ (3) การปรับปรุงระเบียบการใช้เงินกองทุน

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อช่วยให้ตำรวจภูธรภาค 7 (1) มีพัฒนาเครื่องมือและโปรแกรมประยุกต์เฉพาะทาง (2) การประชาสัมพันธ์ข้อมูลและข่าวสารสู่ประชาชน (3) การสนับสนุนให้สถานีตำรวจที่มีเส้นทางหลักในพื้นที่ได้ใช้ระบบตรวจสอบป้ายทะเบียนรถยนต์ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเพิ่มขึ้น และ (4) การสนับสนุนให้มีเครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัยในการทำงาน

5) ยุทธศาสตร์การพัฒนาระเบียบ และข้อกฎหมาย เพื่อช่วยให้ตำรวจภูธรภาค 7 (1) มีการศึกษาถึงปัญหาและข้อจำกัดของการทำงาน เพื่อเสนอปรับปรุงข้อกฎหมาย และ (2) การสร้างทีมงานที่ปรึกษา

5.3.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากข้อค้นพบในการวิจัยได้นำมาสู่มาตรการเชิงนโยบายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ในแต่ละด้าน ดังนี้

1) มาตรการเชิงนโยบายสำหรับการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารตำรวจเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7

1.1) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรกำหนดให้ผู้บริหารตำรวจทุกระดับใช้การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมตามแนวทางการปฏิรูประบบราชการของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่ให้ทุกส่วนราชการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการแก้ไขปัญหาเสพติดในแต่ละพื้นที่จากทุกภาคส่วนทั้งภาคราชการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผน การตัดสินใจ การร่วมดำเนินงาน และการประเมินผลงาน โดยเริ่มจากการสนับสนุนให้สถานีตำรวจภูธรแต่ละแห่งจัดเวทีประชาคมเพื่อเสนอแผนงาน และโครงการที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ทั้งในด้านการป้องกันและปราบปราม และให้สถานีตำรวจภูธรแต่ละแห่งนำข้อมูลที่ได้มาจัดทำแผนปฏิบัติการและกิจกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่ เพื่อส่งให้กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพิจารณาและกำหนดกิจกรรมในภาพรวมที่สามารถบูรณาการร่วมกันได้ เพื่อปรับปรุงเป็นแผนปฏิบัติการระดับจังหวัด และส่งให้ตำรวจภูธรภาค 7 นำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดระบบประมวลลงสู่พื้นที่ ซึ่งการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมในลักษณะดังกล่าวจะช่วยให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และสนับสนุนกิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่

1.2) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรกำหนดให้ผู้บริหารตำรวจทุกระดับมีทักษะในการสอนงานแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจในด้านการถ่ายทอดข้อมูลได้อย่างชัดเจน และน่าเชื่อถือ รวมถึงการมีความสามารถในการถ่ายทอดเรื่องราวได้อย่างเชื่อมโยง และเข้าใจได้โดยง่าย นอกจากนี้ ต้องรู้จักวิธีการสอนที่เหมาะสมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และเหมาะสมกับสถานการณ์

1.3) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรกำหนดให้ผู้บริหารตำรวจทุกระดับมีการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็ง และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อผลักดันให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีอุดมการณ์ และมีทัศนคติเชิงบวกต่อภารกิจทั้งในด้านการป้องกัน และด้านการปราบปรามยาเสพติด รวมถึงมีการกำหนดตัวชี้วัดให้ผู้บริหารตำรวจต้องมีพฤติกรรมที่เป็นต้นแบบในการทำงานให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ รวมถึงสร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ที่สนับสนุนการทำงานที่มีประสิทธิภาพให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

1.4) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรพัฒนากลไกเพื่อช่วยให้ผู้บริหารตำรวจทุกระดับมีความสามารถในการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก รวมถึงองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับสนับสนุนในด้านงบประมาณ ทรัพยากร และความร่วมมือในการทำงาน

2) มาตรการเชิงนโยบายสำหรับการพัฒนาเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7

2.1) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรกำหนดหลักเกณฑ์ในการพัฒนาเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำงานด้านการแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างเป็นระบบ และครอบคลุมตั้งแต่กระบวนการสรรหา การพัฒนา การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์ ซึ่งจะช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ที่ทำงานโดยอยู่บนพื้นฐานความรู้ และได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพที่สูงขึ้นเป็นสินทรัพย์ที่สำคัญของหน่วยงาน ซึ่งในลักษณะดังกล่าวควรมีการสร้างระบบที่เลี้ยงขึ้นมารองรับ เพื่อดำเนินการพัฒนาเจ้าหน้าที่ตำรวจให้มีศักยภาพที่เกี่ยวข้องและจำเป็นต่อภารกิจอย่างเข้มข้นก่อนที่จะบรรจุลงในตำแหน่งต่างๆ

2.2) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรกำหนดแนวทางให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เข้ารับการอบรมในหลักสูตรต่างๆ ได้มีการถ่ายทอดองค์ความรู้ให้สมาชิกในทีมได้รับรู้ร่วมกัน รวมถึงกำหนดหลักเกณฑ์ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เข้ารับการอบรมได้มาทำหน้าที่ในชุดปฏิบัติการเพื่อให้ได้ใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ ซึ่งจะเกิดประโยชน์ต่อหน่วยงาน

2.3) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรกำหนดแนวทางการสร้างและพัฒนา อส.ตร. ในแต่ละปีงบประมาณ ให้มีศักยภาพสูง เพื่อช่วยสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งในเชิงป้องกันและปราบปราม เพื่อช่วยให้การทำงานในพื้นที่เป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพ และช่วยสร้างชุมชนให้เข้มแข็งในการการแก้ไขปัญหาเสพติด

2.4) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรจัดประชุมระดับผู้บริหารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาเสพติดในระดับพื้นที่ เพื่อบูรณาการภารกิจทั้งในเชิงป้องกันและปราบปรามร่วมกันของทุกส่วนราชการ รวมถึงมีการกำหนดเป้าหมายหลักในการทำงานแต่ละกิจกรรมในพื้นที่ให้ชัดเจนเพื่อให้เกิดผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรม

2.5) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรกำหนดให้มีการสรุป และถอดบทเรียนจากสถานีตำรวจที่ประสบผลสำเร็จการแก้ไขปัญหาเสพติดในด้านต่างๆ เช่น การสร้างความร่วมมือจากประชาชน การได้รับการสนับสนุนงบประมาณ เป็นต้น เพื่อพัฒนาเป็นองค์ความรู้ และนำไปทดลองขยายผลเพื่อต่อยอดในสถานีตำรวจอื่นๆ ต่อไป

3) มาตรการเชิงนโยบายสำหรับการพัฒนาระบบงบประมาณเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7

3.1) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรกำหนดให้มีการพัฒนาระบบการจัดสรรงบประมาณประจำปีให้แต่ละพื้นที่ด้วยการแบ่งการใช้งบประมาณออกเป็น 2 ส่วนคือ งบประมาณตามภารกิจประจำที่ใช้ความต้องการของพื้นที่เป็นตัวตั้งในการจัดสรรงบประมาณตามภารกิจเชิงนโยบายที่อยู่นอกเหนือแผนปฏิบัติราชการที่กำหนด

3.2) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหางบประมาณไม่เพียงพอด้วยการพัฒนาทักษะของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการเขียนโครงการเพื่อขอรับสนับสนุน

งบประมาณจากแหล่งต่างๆ รวมถึงให้ผู้บริหารตำรวจทุกระดับดำเนินการประสานงานกับส่วนราชการอื่นๆ และภาคเอกชน เพื่อขอให้ช่วยสนับสนุนงบประมาณ และทรัพยากรในการดำเนินงาน

3.3) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรพัฒนาระบบการจัดสรรงบประมาณลงสู่พื้นที่โดยยึดถือตามกิจกรรมและ โครงการที่จังหวัดร้องขอ ซึ่งจะช่วยให้เกิดผลงานที่มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ได้อย่างมีคุณภาพ

3.4) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรตั้งคณะกรรมการเพื่อปรับปรุงระเบียบการใช้เงินกองทุนสวัสดิการด้านยาเสพติดให้มีความคล่องตัว เพื่อนำไปสำรองเป็นค่าใช้จ่ายในการทำงาน

4) มาตรการเชิงนโยบายสำหรับการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7

4.1) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรประสานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทั้งในส่วนของ Hardware และ Software เข้ามาช่วยพัฒนาเครื่องมือและ โปรแกรมประยุกต์เฉพาะทาง รวมถึงการใช้เทคโนโลยีเพื่อจำลองสถานการณ์ เพื่อช่วยให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพ เพื่อสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

4.2) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรกำหนดแนวทางให้ใช้เทคโนโลยีในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารสู่ประชาชนในพื้นที่ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และเครือข่ายภาคประชาชนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะช่วยให้กลุ่มเป้าหมายเกิดการรับรู้ เข้าใจ และเกิดทัศนคติที่ดีต่อการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

4.3) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรกำหนดแนวทางให้สถานีตำรวจที่มีเส้นทางหลักในพื้นที่ได้ใช้ระบบตรวจสอบป้ายทะเบียนรถยนต์ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (License Plate)

4.4) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรกำหนดแนวทางให้มีเครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัยในการทำงาน เพื่อช่วยให้ระบบการรายงานผลการดำเนินงานเป็นไปด้วยความรวดเร็ว และถูกต้อง ซึ่งช่วยให้เกิดการสนับสนุนความช่วยเหลือการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการ

4.5) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรเสนอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมในระบบ Polis เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5) มาตรการเชิงนโยบายสำหรับการพัฒนาระเบียบ และข้อกำหนดเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7

5.1) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรเสนอให้มีการปรับปรุงและพัฒนาระเบียบ และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปรามยาเสพติด เพื่อเอื้อให้เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินงาน

ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการศึกษาถึงปัญหาและข้อจำกัดของการทำงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามยาเสพติด ซึ่งทำให้การทำงานมีความล่าช้าและขาด ประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้มีอำนาจในเชิงนโยบายนำข้อปัญหาดังกล่าวเข้าสู่กระบวนการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาระเบียบ และข้อกำหนดในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

5.2) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรกำหนดแนวทางให้มีการประสานผู้เชี่ยวชาญมาเป็น วิทยากรให้ความรู้ และให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจในประเด็นระเบียบ และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปรามยาเสพติดที่เป็นปัญหาในทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจ รวมถึง ควรมีการแต่งตั้งทีมงานที่ปรึกษาในการจับกุมคดีใหญ่ที่มีโทษตั้งแต่จำคุกตลอดชีวิตถึงประหาร ชีวิต โดยสมาชิกของทีมงานมาจากอัยการ ศาล และตำรวจ เพื่อพิจารณาการแจ้งข้อหาร่วมกัน ซึ่งจะ ช่วยสร้างการถ่วงดุลอำนาจในการบังคับใช้กฎหมาย และช่วยคลี่คลายให้เกิดความชอบธรรม และ เชื่อถือได้

5.3) ตำรวจภูธรภาค 7 ควรเสนอให้สำนักงาน ป.ป.ส. มีปรับปรุงระเบียบ และ ขั้นตอนในการแต่งตั้งเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ให้มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณี ที่ขอต่ออายุบัตรของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

5.3.3 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

จากข้อเสนอแนะเชิงนโยบายได้นำมาสู่การกำหนดกิจกรรมสำหรับการเพิ่ม ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ในแต่ละด้าน ดังนี้

1) โครงการและกิจกรรมสำหรับการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารตำรวจเพื่อให้ เกิดประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7

1.1) ตำรวจภูธรภาค 7 กำหนดกิจกรรมการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม โดยเริ่ม จาก (1) ให้สถานีตำรวจแต่ละแห่งจัดเวทีประชาคมเพื่อเสนอแผนงาน และ โครงการที่เกี่ยวข้องเพื่อ แก้ไขปัญหายาเสพติด และจัดทำแผนปฏิบัติการและกิจกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่ (2) กองบังคับการ ตำรวจภูธรจังหวัดพิจารณาและกำหนดกิจกรรมในภาพรวมที่สถานีตำรวจแต่ละแห่งสามารถบูรณา การร่วมกัน ได้ เพื่อปรับปรุงเป็นแผนปฏิบัติการระดับจังหวัด (3) ตำรวจภูธร 7 นำแผนปฏิบัติการ ของกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดแต่ละแห่งมาใช้เป็นแนวทางในการจัดสรรงบประมาณลงสู่ พื้นที่ (4) สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนเข้าร่วมกิจกรรมของสถานีตำรวจแต่ละแห่งตามความสมัครใจ และ (5) กำหนดให้มีกิจกรรมการติดตามและประเมินผลโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ดำเนินการ

1.2) ตำรวจภูธรภาค 7 กำหนดให้มีตัวชี้วัดการสนองงานจากผู้บริหารตำรวจทุก ระดับลงสู่เจ้าหน้าที่ตำรวจ และมีการประเมินใน 3 ประเด็น คือ (1) ความชัดเจน และความน่าเชื่อถือ

ของข้อมูล (2) ความเชื่อมโยง และเข้าใจได้โดยง่าย และ (3) วิธีการสอนที่เหมาะสมกับเจ้าหน้าที่
ตำรวจ และเหมาะสมกับสถานการณ์

1.3) ตำรวจภูธรภาค 7 กำหนดให้มีกิจกรรมการสร้างวัฒนธรรมองค์การตำรวจ
ที่ต่อเนื่อง เช่น การประกวดคำขวัญ แข่งกีฬา ประกวดแบบเสื้อ เพื่อสร้างอุดมการณ์ และทัศนคติเชิง
บวกต่อภารกิจทั้งในด้านการป้องกัน และด้านการปราบปรามยาเสพติด

1.4) ตำรวจภูธรภาค 7 กำหนดให้มีตัวชี้วัดพฤติกรรมต้นแบบในการทำงานของ
ผู้บริหารตำรวจเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

1.5) ตำรวจภูธรภาค 7 กำหนดให้มีกิจกรรมการสร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้
ที่สนับสนุนการทำงานที่มีประสิทธิภาพให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่น มุมความรู้ ป้ายข้อความ การ
ประกวดองค์ความรู้

1.6) ตำรวจภูธรภาค 7 กำหนดระเบียบการใช้งบประมาณที่ช่วยให้ผู้บริหาร
ตำรวจสามารถประสานงานกับหน่วยงานภายนอก รวมถึงองค์กรระหว่างประเทศได้อย่างถูกต้อง

2) โครงการและกิจกรรมสำหรับการพัฒนาเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อให้เกิด
ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7

2.1) ตำรวจภูธรภาค 7 เปิดให้เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและ
ปราบปรามยาเสพติดร่วมกำหนดหลักเกณฑ์การพัฒนาเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างเป็นระบบ และ
ครอบคลุมตั้งแต่กระบวนการสรรหา การพัฒนา การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์

2.2) ตำรวจภูธรภาค 7 จัดทำหลักเกณฑ์ระบบพี่เลี้ยง โดยคัดเลือกผู้บังคับหมู่
หรือรองสารวัตรที่มีประสบการณ์สูง และมีผลงานดีมาเป็นพี่เลี้ยงให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจใหม่ๆ ที่เข้า
มาสู่ระบบ และเมื่อมีสอนงานให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีศักยภาพที่เกี่ยวข้องและจำเป็นต่อภารกิจแล้ว
โดยใช้สถานที่ทำงานเป็นห้องเรียน และใช้กรณีศึกษาเป็นประเด็นในการเรียนรู้ รวมถึงมีการวัดผล
โดยมีการทดลองทำงานจริงในพื้นที่ภายใต้สถานการณ์ที่ควบคุมได้ นอกจากนี้ ต้องมีการสร้าง
อุดมการณ์และสร้างแรงจูงใจให้มีความมุ่งมั่นในการทำงาน รวมถึงมีการคัดเลือกภารกิจที่เหมาะสม
กับศักยภาพให้แก่เจ้าหน้าที่ได้ทดลองปฏิบัติก่อนบรรจุลงในตำแหน่งต่างๆ

2.3) ตำรวจภูธรภาค 7 กำหนดกิจกรรมให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เข้ารับการอบรมใน
หลักสูตรต่างๆ ได้มีการถ่ายทอดองค์ความรู้ให้สมาชิกในทีม ได้รับรู้ร่วมกัน

2.4) ตำรวจภูธรภาค 7 กำหนดหลักเกณฑ์ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เข้ารับการอบรม
ได้มาทำหน้าที่ในชุดปฏิบัติการที่ตรงกับการใช้ความรู้ดังกล่าว

2.5) ตำรวจภูธรภาค 7 สนับสนุนการสร้างและพัฒนา อส.ตร.ให้มีความสามารถ
ในการช่วยสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งในเชิงป้องกันและปราบปราม

2.6) สถานีตำรวจในแต่ละพื้นที่จัดประชุมระดับผู้บริหารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปลัดอำเภอ สาธารณสุข และสถานศึกษา เพื่อบูรณาการภารกิจทั้งในเชิงป้องกันและปราบปรามร่วมกัน

2.7) สถานีตำรวจในแต่ละพื้นที่จัดประชุมระดับผู้บริหารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดเจ้าภาพหลักในการทำงานของแต่ละกิจกรรมทั้งในเชิงป้องกันและปราบปรามในพื้นที่ให้ชัดเจนเพื่อนำไปสู่ผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรม

2.8) สถานีตำรวจในแต่ละพื้นที่ดำเนินการสรุป และถอดบทเรียนในเรื่องที่ประสบผลสำเร็จในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมด้านต่างๆ เช่น การสร้างความร่วมมือจากประชาชน การได้รับการสนับสนุนงบประมาณ เป็นต้น

2.9) ตำรวจภูธรภาค 7 สนับสนุนการพัฒนาบทเรียนในเรื่องที่ประสบผลสำเร็จในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมด้านต่างๆ ให้เป็นองค์ความรู้ และนำไปทดลองขยายผลเพื่อต่อยอดในสถานีตำรวจอื่นๆ ต่อไป

3) โครงการและกิจกรรมสำหรับการพัฒนาระบบงบประมาณเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรภาค 7

3.1) ตำรวจภูธรภาค 7 กำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณประจำปีให้สถานีตำรวจในแต่ละพื้นที่ได้รับ โดยทั่วกัน โดยเฉพาะการจัดสรรงบประมาณตามภารกิจประจำ โดยใช้ความต้องการของพื้นที่เป็นตัวตั้ง

3.2) ตำรวจภูธรภาค 7 จัดกิจกรรมฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาทักษะของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการเขียนโครงการเพื่อขอรับสนับสนุนงบประมาณจากแหล่งต่างๆ เช่น งบประมาณจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด กองทุนของสำนักงาน ป.ป.ส. เป็นต้น

3.3) ตำรวจภูธรภาค 7 แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปรับปรุงระเบียบการใช้เงินกองทุนสวัสดิการด้านอาชญากรรมให้มีความคล่องตัว เพื่อนำไปสำรองเป็นค่าใช้จ่ายในการทำงาน

4) โครงการและกิจกรรมสำหรับการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจภูธรภาค 7

4.1) ตำรวจภูธรภาค 7 ประสานขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยพัฒนาเครื่องมือและโปรแกรมประยุกต์เฉพาะทาง รวมถึงการใช้เทคโนโลยีเพื่อจำลองสถานการณ์ เพื่อช่วยสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

4.2) สถานีตำรวจในแต่ละพื้นที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร
 ลงสู่ประชาชนในพื้นที่ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และเครือข่ายภาคประชาชนอย่างต่อเนื่อง

4.3) ตำรวจภูธรภาค 7 สนับสนุนให้สถานีตำรวจที่มีเส้นทางหลักในพื้นที่ได้ใช้
 ระบบตรวจสอบป้ายทะเบียนรถยนต์ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (License Plate)

4.4) สถานีตำรวจในแต่ละพื้นที่มีการใช้เครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัย เพื่อช่วยให้
 ระบบการรายงานผลการดำเนินงานเป็นไปด้วยความรวดเร็ว และถูกต้อง

4.5) ตำรวจภูธรภาค 7 เสนอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีการพัฒนาระบบ
 ฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมในระบบ Polis เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานอื่นที่
 เกี่ยวข้อง และนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5) โครงการและกิจกรรมสำหรับการพัฒนาระเบียบ และข้อกฎหมายเพื่อให้เกิด
 ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7

5.1) ตำรวจภูธรภาค 7 ทำการศึกษาถึงปัญหาและข้อจำกัดของการทำงานใน
 ส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามยาเสพติด เพื่อเสนอให้ผู้มีอำนาจในเชิง
 นโยบายนำปัญหาและข้อเสนอลงสู่กระบวนการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาระเบียบ และข้อ
 กฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

5.2) ตำรวจภูธรภาค 7 ประสานผู้เชี่ยวชาญมาเป็นวิทยากรให้ความรู้ และให้
 คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจในประเด็นระเบียบ และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน
 ปราบปรามยาเสพติดที่เป็นปัญหาในทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

5.3) ตำรวจภูธรภาค 7 แต่งตั้งทีมงานที่ปรึกษาในการจับกุมคดีใหญ่ที่มีโทษ
 ตั้งแต่จำคุกตลอดชีวิตถึงประหารชีวิต โดยสมาชิกของทีมงานมาจากอัยการ ศาล และตำรวจ เพื่อ
 พิจารณาการแจ้งข้อหาร่วมกัน

5.4) ตำรวจภูธรภาค 7 เสนอให้สำนักงาน ป.ป.ส. มีปรับปรุงระเบียบ และ
 ขั้นตอนในการแต่งตั้งเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ให้มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กรรณก จรัสหิรัญปริดา. (2553). *ตัวแบบการจัดการเพื่อความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการเครื่องนุ่งห่มขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสยาม.
- กรมสุขภาพจิต. (2557). *คู่มือการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE (ฉบับปรับปรุงใหม่)*. กรุงเทพฯ: กรมสุขภาพจิต.
- กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์. (2536). *เทคโนโลยีเทคนิคศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด. (2553). *พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พุทธศักราช 2552*. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaidrugpolice.com>
- เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม. (2541). *การคลังว่าด้วยการจัดสรรและการกระจาย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2558). *แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปี 2558*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- จอมขวัญ ผลภาย. (2555). *เอกสารประกอบการสอนวิชา HO101 ทักษะการรู้สารสนเทศ*. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- จันทิมา ชูวานนท์. (2553). *การพัฒนากลยุทธ์การบริหารคณะวิชาภาษาต่างประเทศสำหรับมหาวิทยาลัย จัดตั้งใหม่ของรัฐ ในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสยาม.
- จิรวัดภู บุญวัฒนาภรณ์. (2556). *ผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปราม กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- จุมพล หนิมพานิช. (2547). *การวิเคราะห์นโยบาย : ขอบข่าย แนวคิด ทฤษฎีและกรณีตัวอย่าง*. นนทบุรี: สุโขทัยธรรมมาธิราช.

- เจริญพงษ์ สุภธีระธาดา. (2555). *การจัดการงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ* (เอกสารประกอบการอบรมให้ความรู้). กรุงเทพฯ: คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เฉลิมชัย หาญกล้า. (2545). *การพัฒนากระบวนการตรวจติดตามคุณภาพภายในของสถาบันราชภัฏ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณศึกษิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เฉลิมพรหม อธิษยาภรณ์. (2558). *ประสิทธิผลการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี ตำรวจภูธรภาค 2 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณศึกษิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ชนงกรณ์ คุณทลบุตร. (2547). *หลักการจัดการและองค์การและการจัดการ : แนวคิดการบริหารธุรกิจ* ในสถานการณ์ปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาย โพธิ์สิตา. (2550). *ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ชาติ โกมลสุทธิ. (2549). *หน้าต่างความคิด*. กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯธุรกิจ.
- ชูป กาญจนประกร. (2520). *หลักรัฐประศาสนศาสตร์*. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณัฐนิภา คุปรัตน์. (2523). *แนวคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงขององค์การ*. *วารสารบริหารการศึกษา*, 1(2), 41-48.
- ณรงค์ สัจพันโรจน์. (2538). *การจัดทำอนุมัติและบริหารงบประมาณแผ่นดิน ทฤษฎีและปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: บพิชการพิมพ์.
- ณัฐพันธ์ เจริญนันท์. (2546). *การจัดการทรัพยากรมนุษย์*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- คนัย จันท์เจ้าฉาย. (2546). *ภาวะผู้นำคุณมีแค่ไหน*. เข้าถึงได้จาก <http://www.businesssthai.in.th/comtent.php?data=406508-Opinion>.
- ตำรวจภูธรภาค 7. (2558). *ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ศอ.ปส.) ตำรวจภูธรภาค 7*. นครปฐม: ผู้แต่ง.
- ดิน ปรัชญพทธี. (2553). *ทฤษฎีองค์การ*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- ทรงพล วัชนะชัย. (2554). แนวทางการบริหารงานสถานีตำรวจนครบาลผู้บังคับการแห่งความเป็นเลิศ. *วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต*, 6(20), 63-76
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2539). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนโยบาย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์. (2548). *ทฤษฎีองค์การสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: รัตนไตร.
- ทิพาวดี เมฆสวรรค์. (2538). *การส่งเสริมประสิทธิภาพในระบบราชการ*. กรุงเทพฯ: สำนักงาน ก.พ.
- ธงชัย สันติวงศ์. (2541). *หลักการจัดการ*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธงชัย สันติวงศ์. (2543). *องค์กรและการบริหารจัดการแผนใหม่*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธงชัย สันติวงศ์. (2546). *การบริหารทรัพยากรมนุษย์*. กรุงเทพฯ: ประชุมช่าง.
- นวลจันทร์ ทักสนชัยกุล. (2548). *อาชญากรรมการป้องกัน: การควบคุม*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บรรยงค์ โดจินดา. (2548). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.
- ประทีป เมธาคณวุฒิ. (2544). *เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถาบันอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประธาน วัฒนวานิชย์. (2546). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาชญาวิทยา*. กรุงเทพฯ: ประกายพริก.
- ผจงจิตต์ อธิคมน์นทะเล. (2525). *สังคมวิทยาว่าด้วยอาชญากรรมและการลงโทษ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พยอม วงศ์สารศรี. (2537). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- พยอม วงศ์สารศรี. (2538). *การบริหารทรัพยากรมนุษย์*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- พัชรา สีนลอย, ศตวรรษ จันท์แป้น, ทัชชกร ภูวศิษยคุณ และมุกิตา มากวิจิตร. (2556). *โครงการพัฒนาประสิทธิภาพด้านการนาเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับสถานีตำรวจ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- พีรพงศ์ ราพิงจิตต์. (2555). *การพัฒนาองค์การภาครัฐยุคใหม่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด*. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

- เพ็ชรภรณ์ ชัชวาลชาอุชนกกิจ. (2557). การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพของโรงพยาบาลรัฐในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสยาม.
- ไพฑูริย์ แสงพุ่ม. (2548). สาเหตุและปัจจัยที่ทำให้เยาวชนเข้าไปใช้ยาเสพติด และวิธีการ/รูปแบบการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มเยาวชน (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: ศูนย์วิชาการด้านยาเสพติด สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา. (2542). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา. นนทบุรี: ผู้แต่ง.
- มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. (2555). ความรุนแรงของปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดและความกังวลต่ออาชญากรรมข้ามชาติในระดับชุมชน กรณีศึกษาตัวอย่างแก่นำชุมชนทั่วประเทศ. (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- มานพ เนียรภาค. (2556). ประสิทธิภาพในการดำเนินการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- โยธิน แสงวดี. (2551). การวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ: ศูนย์ศึกษาและฝึกอบรมการวิจัย.
- รังสรรค์ อินทน์จันทน์. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อความก้าวหน้าการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณี องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- รังสรรค์ ประเสริฐศรี. (2544). ภาวะผู้นำ. กรุงเทพฯ: ธนัชช.
- รัตนภรณ์ ศรีพยัคฆ์. (2553). เทคนิคการประสานงาน. กรุงเทพฯ: สถาบันดำรงราชานุภาพ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2555). พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- วรงค์ จันทรส. (2547). รัฐประศาสนศาสตร์ : จากอดีตสู่อนาคตของการวิจัยในการพัฒนาการบริหารราชการแผ่นดิน. พิษณุโลก: สหાયบ์ล็อกและการพิมพ์.

- วราพจน์ บุษราคัมวดี. (2551). *องค์การและการจัดการ*. ปทุมธานี: คณะวิทยาการและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- วิทยา เชียงกูล. (2553). *ศาสตร์และศิลป์ในการเป็นผู้นำในโลกยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: สายธาร.
- วิทยากร มณีเนตร. (2555). *การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ Story Telling เรื่อง “เทคนิคและเครื่องมือการประสานงานเพื่อบรรลุเป้าหมาย”* กรุงเทพฯ: สำนักงานรัฐมนตรี.
- วิภาดา คุปตานนท์. (2544). *การจัดการและพฤติกรรมองค์การ*. นนทบุรี: เอส.อาร์.พรีนติ้งแมสโปรดักส์.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2549). *หลักรัฐประศาสนศาสตร์: แนวคิดและกระบวนการ*. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2531). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: แมส พลับลิชซิง.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2549). *การประยุกต์และการพัฒนา*. กรุงเทพฯ: โฟร์เพช.
- ศิริพร พงศ์ศรีโรจน์. (2540). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: เทคนิค.
- สมคิด บางโม. (2548). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒน์.
- สมพงษ์ เกษมสิน. (2521). *การบริหาร*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมิต สัจฉุกร. (2542). *การต้อนรับและบริการที่เป็นเลิศ*. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2544). *ทฤษฎีองค์การประสิทธิภาพ*. ใน นิเทศ ดินณะกุล (บ.ก.). *รวมบทความสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา* (น. 108-125). กรุงเทพฯ : ภาควิชาสังคมวิทยา มานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สัญญา วงศ์สรรพ. (2554). *ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2541). *การปฏิรูประบบราชการ : ยุทธศาสตร์สำคัญของการเปลี่ยนแปลง*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2551). *"การจัดทำแผนปฏิบัติงาน" เปิดโลกความรู้พัฒนาทุนมนุษย์*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2553). *ความรู้และแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2558). *แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปี 2558*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- สำนักงานประมาณ. (2552). *การบริหารจัดการงบประมาณ*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2552). *ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2552*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2558). *แผนปฏิบัติราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2558*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- สุชาดา กิระนันท์. (2544). *เทคโนโลยีสารสนเทศทางสถิติ: ข้อมูลในระบบสารสนเทศ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุดสงวน สุธีสร. (2547). *เหยื่ออาชญากรรม*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์. (2548). *ภาวะผู้นำ ทฤษฎีและปฏิบัติ: ศาสตร์และศิลป์สู่ความเป็นผู้นำที่สมบูรณ์*. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- สุพิศาด ภักดีนฤนาถ, ดำรงสิทธิ์ โมราฤทธิ์, สุมรภูมิ ไทยเขียว, ณรงค์ชัย เอกจันทร์. (2556). *แนวทางการปฏิบัติงานตามหลักการและทฤษฎีตำรวจสมัยใหม่*. นนทบุรี: กรีนแอปเปิ้ล กราฟฟิคปริ้นติ้ง
- สุภาณี อินทน์จันทร์. (2555). *แนวทางการบูรณาการความร่วมมือในการป้องกันปัญหายาเสพติดในเขตพื้นที่อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม*. ม.ป.ท. : ม.ป.พ.
- สุริย์ บุญญานุกพงศ์ และวิลาวัณย์ หงษ์นคร. (2552). *องค์ความรู้จากความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เสนาะ ดิยาวี. (2543). *หลักการบริหาร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- อิทธิพล โพร้ทองคำ. (2554). *ความคิดเห็นของบุคลากรต่อการจัดการของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.*
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2529). *วิธีการหรือเทคนิคเชิงระบบกับการบริหารโรงเรียน. ใน รายงานการสัมมนา หลักและแนวทางในการบริหาร โรงเรียนอย่างเป็นระบบ (น. 1-33). ม.ป.ท.*
- Bartol, K., Martin, D., Tein, M., & Matthews, G. (1998). *Management: A pacific rim focus* (2nd ed.). Roseville, NSW, Australia: McGraw-Hill.
- Bittel, L. R. (1978). *Encyclopedia of professional management*. New York: McGraw-Hill.
- Burns, J. M. (2003). *Leadership*. New Delhi, India: Ambika.
- Certo, S. C. (2000). *Modern management*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Cook, W. C., & Hunsaker, P. L. (2001). *Management and organization behavior*. New York: McGraw-Hill.
- Creswell, J. W. (2002). *Educational research: Planning, conducting, and evaluating quantitative and qualitative approaches to research*. Upper Saddle River, NJ: Merrill/Pearson Education.
- Daft, R. L. (2006). *The new era of management*. Mason, OH: Thomson South-Western.
- Weisburd, D., & Neyroud, P. (2011). *Police science: Toward a new paradigm*. Retrieved from <https://www.ncjrs.gov/pdffiles1/nij/228922.pdf>
- Donaldson, L. (2001). *The Contingency Theory of Organizations*. Sage, Thousand Oaks.
- DuBrin, A. J., & Ireland, R. D. (1993). *Management and organization* (2nd ed.). Mason, OH: Thomson South-Western.
- Drucker, P. F. (2005). *Management: Tasks, responsibilities, practices*. New York: Truman Talley Books.
- Dye, T. R. (1984). *Understanding public policy*. New Jersey: Prentice-Hall.

- Easton, D. (1957). An approach to the analysis of political system. *World Politics*, 9(3), 383–400.
- Eisenhower, D. D. (1967). *At ease: Stories i tell to friends*. New York: Doubleday.
- Emerson, H. (1912). *The twelve principles of efficiency*. New York: Engineering Magazine.
- Evers, C. W., & Lakomski, G. (2000). *Doing educational administration*. Oxford: Pergamon.
- French, W. L. & Bell, C. H. (1984). *Organization Development: Behavioral Science Interventions for Organization Improvement* (2nd ed.). New Delhi, India: Prentice-Hall.
- Griffin, R. W. (1999). *Management*. Boston, MA: Houghton Mifflin.
- Griffin, R. W., & Moorhead, G. (1995). *Organizational behavior: Managing people and organization*. Boston, MA: Houghton Mifflin.
- Harold, D. K. (1972). *Analysis of managerial functions*. New York: McGraw-Hill.
- Henri, F. (1929). Performance measurement and organizational effectiveness: Bridging the gap. *Managerial Science* 30(6), 93-123.
- Hogwood, B. W., & Gunn, L. A. (1984). *Policy analysis for the real world*. New York: Oxford University.
- Jacobs, T. O. & Elliott, J. (1990). Military executive leadership. In K. E. Clark & M. B. Clark. *Measures of Leadership*. New Jersey: Leadership Library of America.
- Kast, F. E. & Rosenzweig, M. R. (1985). *Organization and management: A system and contingency approach* (4th ed.). New York: McGraw-Hill.
- Koenig, L. W. (1986). *An introduction to public policy*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Koontz, H., & Weihrich, H. (1988). *Management*. New York: McGraw-Hill .
- Koontz, H. (1972). *Management*. Tokyo, Japan: McGraw-Hill.
- Kraft, M. E., & Furlong, S. R. (2004). *Public policy*. Washington D.C.: CQ Press.
- Laudon, K. C., & Laudon, J. P. (2002). *Management information systems managing the digital Firm*. Upper Saddle River, NJ: Prentice-Hall

- Lunenburg, F. C., & Ornstein, A. C. (1996). *Educational administration: Concepts and practices*. (2nd ed.). Upper Saddle River, NJ: Wadsworth.
- Luther, G., & Urwick, L. (1936). *Papers on the Science of administration*. New York: Institute of Public Administration Columbia University.
- Owens, R. G. (1995). *Organization behavior in education* (5th ed.). Boston, MA: Allyn & Bacon.
- Owens, R. G. (1998). *Organizational behavior in education* (6th ed.). Boston, MA: Allyn and Bacon.
- Owens, R. G. (2004). *Organizational behavior in education*. (8th ed.). Boston, MA: Pearson Education.
- Patton, M. Q. (1990). *Qualitative evaluation and research methods* (2nd ed.). Newbury Park, CA: Sage.
- Perrow, C. (1967). A framework for the comparative analysis of organization. *American Sociological Review*, 32, 194-208.
- Peterson, E., & Plowman, E. G. (1993). *Business organization and management*. Homewood, IL: Irwin.
- Robbins, S. P., & Coulter, M. (2003). *Management*. Upper Saddle River, NJ: Pearson Prentice-Hall
- Rosenbaum, D. P., Hernandez, E., & Daughtry, S., Jr. (1991). Crime prevention, fear reduction, and the community. In G. A. William (Ed.), *Local government police management* (pp. 96-103). Washington, D.C.: International City Management Association.
- Schermerhorn, J. R., & Hunt, J. G. (2002). *Management* (7th ed.). New York: John Wiley & Son.
- Schoderbek, P. P., Schoderbek, C. G., & Kefalas, A. G. (1990). *Management systems: Concept consideration*. Boston, MA: Richard D. Irwin.
- Semprevivo, P. C. (1976). *Systems analysis: Definition, process, and design*. New York: Science Research Associates.

Shrode, W. A., & Voich, D., Jr. (1974). *Organization and management: Basic systems concepts*.

Homewood, IL: Irwin.

Steers, R. M. (1977). *Organization effectiveness: A behavioral view*. Santa Monica CA: Goodyear.

Sutherland, E. H., & Cressey, D. R. (1966). *Principles of criminology*. New York: J. B. Lippincott.

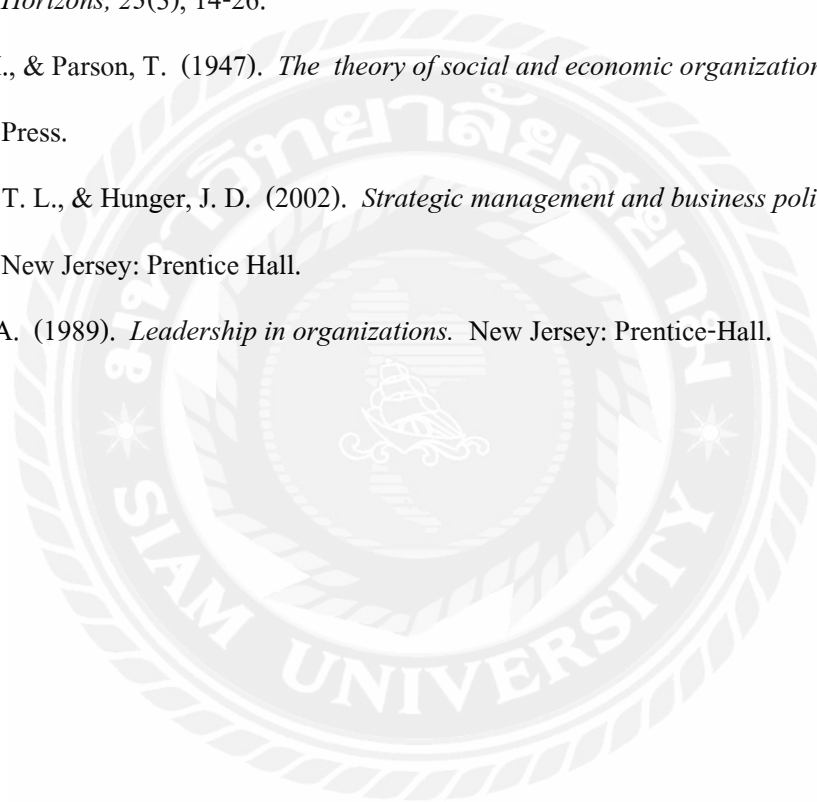
Waterman, R. H., Jr., Peters, T. J., & Phillips, J. R. (1980). *Structure is not organization*. *Business Horizons*, 23(3), 14-26.

Weber, M., & Parson, T. (1947). *The theory of social and economic organization*. New York: Free Press.

Wheelen, T. L., & Hunger, J. D. (2002). *Strategic management and business policy* (8th ed.).

New Jersey: Prentice Hall.

Yukl, G. A. (1989). *Leadership in organizations*. New Jersey: Prentice-Hall.

ภาคผนวก

ผนวก ก

ตัวอย่างการขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์ข้อมูล

ที่ PM ๐๒๕๐.๖/๕๓

บัณฑิตวิทยาลัยด้านการจัดการและ
รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม
๓๘ ถนนเพชรเกษม แขวงบางหว้า
เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐

๒ เมษายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์
สืบค้น คุณณฤศณ ช่างวีชัย
รองเลขาธิการ บ.ป.ส.

ด้วย พันตำรวจตรีตะวัน ตรีการฤกษ์ รหัสประจำตัว ๕๓๗๗๐๐๐๐๐๙ นักศึกษาระดับปริญญา
เอก หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสยาม ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง "ต้นแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธร
ภาค ๗ โดยมี โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ปวีตา พงษ์นิกรเมธี เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์
พันตำรวจเอก พร.นพพร ศักดิ์ศิริ เป็นที่ปรึกษาร่วม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องเพื่อประโยชน์
ประสงค์ของกรมตำรวจในการสัมภาษณ์เพื่อประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านดำเนินการเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต
ให้ พันตำรวจตรีตะวัน ตรีการฤกษ์ เข้าพบเพื่อขอสัมภาษณ์เกี่ยวกับงานวิจัย พร้อมทั้งเอกสารที่
เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) ตามวันและเวลาที่ท่านนัดหมาย ที่เบอร์โทรศัพท์ ๐๘๑-๕๕๕-๕๐๓๓๓ อีเมล
yo1214460@gmail.com เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว ให้มีประโยชน์มากที่สุดไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

รองศาสตราจารย์ ดร.ปวีตา พงษ์นิกรเมธี
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยด้านการจัดการและรัฐประศาสนศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการจัดการ
โทรศัพท์ ๐๒-๘๖๔-๒๐๐๐ ถึง ๕๓๓๓, ๕๓๓๕
โทรสาร ๐๒-๘๖๔-๒๒๒๕ , ๐๒-๘๖๔-๕๐๒๖
E-mail: phd_m1@siam.edu

ที่ สน ๐๒๑๐.๗/๕๓

บัณฑิตวิทยาลัยด้านการจัดการและ
รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม
๓๘ ถนนเพชรเกษม แขวงบางหว้า
เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐

๒ เมษายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ที่ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์
เรียน พันตำรวจตรีสรศักดิ์ เย็นเปรม
รองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๗ (ปส.)

ด้วย พันตำรวจตรีตะวัน ตระการฤกษ์ รหัสประจำตัว ๕๓๑๕๒๐๐๐๕ นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสยาม ได้รับอนุมัติให้จัดทำคุษฎีนิพนธ์ เรื่อง "ต้นแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7" โดยมี โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ปวีชา หงษ์ไกรเลิศ เป็นที่ปรึกษาหลัก และ รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.นพรุจ ศักดิ์ศิริ เป็นที่ปรึกษาร่วม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องเที่ยงตรง จึงมีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เพื่อประกอบการจัดทำคุษฎีนิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์มายังท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ พันตำรวจตรีตะวัน ตระการฤกษ์ เข้าพบเพื่อขอสัมภาษณ์เกี่ยวกับงานวิจัยฯ พร้อมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) ตามวันและเวลาที่ท่านนัดหมาย ที่เบอร์โทรศัพท์ ๐๘๑-๔๕๕-๔๓๓๓ อีเมลล์ yo1214460@gmail.com เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำคุษฎีนิพนธ์ดังกล่าว ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดขอความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปวีชา หงษ์ไกรเลิศ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยด้านการจัดการและรัฐประศาสนศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการจัดการ

โทรศัพท์ ๐๒-๘๖๘-๖๐๐๐ ต่อ ๕๓๑๑, ๕๓๒๑

โทรสาร ๐๒-๘๖๘-๖๖๖๑, ๐๒-๘๖๘-๕๐๒๒

E-mail: phd_m1@siam.edu

ที่ สน ๐๒๑๐.๗/๕๓

บัณฑิตวิทยาลัยด้านการจัดการและ
รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม
๓๘ ถนนเพชรเกษม แขวงบางหว้า
เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐

๒ เมษายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขออนุมัติขอความช่วยเหลือข้อมูลโดยการสัมภาษณ์
เรียน รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.ทิวลิป เครีอมา
อาจารย์ (สบ. ๔) กลุ่มงานคณาจารย์คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

ด้วย พันตำรวจตรีตะวัน ตระการฤกษ์ รหัสประจำตัว ๕๓๑๙๒๐๐๐๐๕ นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสยาม ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ต้นแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7" โดยมี โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ปวีชา หงษ์ไกรเลิศ เป็นที่ปรึกษาหลัก และ รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.นพรุจ ศักดิ์ศิริ เป็นที่ปรึกษาร่วม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องเที่ยงตรง จึงมีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เพื่อประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์

ในกรณี บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์มายังท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ พันตำรวจตรีตะวัน ตระการฤกษ์ เข้าพบเพื่อขอสัมภาษณ์เกี่ยวกับงานวิจัยฯ พร้อมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) ตามวันและเวลาที่ท่านนัดหมาย ที่เบอร์โทรศัพท์ ๐๘๑-๔๕๕-๔๓๓๓ อีเมลล์ yo1214460@gmail.com เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดขอความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปวีชา หงษ์ไกรเลิศ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยด้านการจัดการและรัฐประศาสนศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการจัดการ

โทรศัพท์ ๐๒-๘๖๘-๖๐๐๐ ต่อ ๕๓๑๑, ๕๓๒๑

โทรสาร ๐๒-๘๖๘-๖๖๖๑, ๐๒-๘๖๘-๕๐๒๒

E-mail: phd_m1@siam.edu

ผนวก ข

ตัวอย่างภาพถ่ายการสัมภาษณ์ข้อมูล

ภาพการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลระดับนโยบายของตำรวจภูธรภาค 7

ภาพการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลระดับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ภาพตัวอย่างการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธรภาค 7

ภาพตัวอย่างการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจของกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด

ภาพตัวอย่างการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ที่รับผิดชอบพื้นที่ตำรวจภูธรภาค 7

ภาพตัวอย่างการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลของส่วนราชการอื่นๆ

ภาพตัวอย่างการสัมภาษณ์กลุ่มนักวิชาการ

ภาพตัวอย่างการสัมภาษณ์เครือข่ายภาคประชาชนที่ทำงานด้านการป้องกันปัญหายาเสพติด
ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ผนวก ก
แบบสัมภาษณ์ข้อมูล

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง ต้นแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติด
ของตำรวจภูธรภาค 7

พันตำรวจตรี ตะวัน ตระการฤกษ์

นักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสยาม

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับการดำเนินงานตามนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ของตำรวจภูธรภาค 7 (ผู้บริหารตำรวจ/เจ้าหน้าที่ตำรวจ/นักวิชาการ)

1. ขอให้ท่านกล่าวถึงสถานการณ์ปัญหา ยาเสพติดที่เกิดขึ้นมีลักษณะอย่างไร และท่านเห็นว่าในปัจจุบันตำรวจภูธรภาค 7 มีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดได้ในระดับใด
2. ท่านเห็นว่า การใช้งบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดมีความประหยัด และความคุ้มค่าอยู่ในระดับใด และท่านเห็นว่าวิธีการที่ช่วยให้การใช้งบประมาณ เกิดความประหยัดและมีความคุ้มค่าเพิ่มสูงขึ้นควรมีลักษณะใด
3. ท่านเห็นว่า ตำรวจภูธรภาค 7 เปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ใช้ความรู้ความสามารถเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดอยู่ในระดับใด และท่านเห็นว่าวิธีการ/ช่องทางที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีโอกาสได้ใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพมากยิ่งขึ้นควรมีลักษณะอย่างไร
4. ท่านเห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย และข้อกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดอยู่ในระดับใด และท่านเห็นว่ามีความเห็นว่ามีแนวทางที่

- ช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถแก้ไขปัญหายาเสพติดได้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อกฎหมายมากยิ่งขึ้นควรมีลักษณะอย่างไร
5. ท่านเห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความสามารถในการปรับตัวเพื่อแก้ไขปัญหา ยาเสพติดได้อย่างยืดหยุ่น และเหมาะสมกับสถานการณ์อยู่ในระดับใด และท่านเห็นว่าแนวทางที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถปรับตัวได้อย่างยืดหยุ่น และแก้ไขปัญหา ยาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นควรมีลักษณะอย่างไร
 6. ท่านเห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความสามารถในการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดได้จนบรรลุผลสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่กำหนดอยู่ในระดับใด และท่านเห็นว่าแนวทางที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถแก้ไขปัญหา ยาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นควรมีลักษณะอย่างไร
 7. ท่านเห็นว่า การกำหนดนโยบายจากส่วนกลางทั้งในด้านวัตถุประสงค์ แนวทางการดำเนินงาน การสนับสนุนความช่วยเหลือ และ ตัวผู้กำหนดนโยบายได้ส่งผลกระทบต่อการทำงานในพื้นที่อย่างไร และแนวทางการปฏิบัติงานในพื้นที่เพื่อตอบสนองต่อนโยบายจากส่วนกลางควรมีลักษณะอย่างไร
 8. ท่านเห็นว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามนโยบายการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ทั้งในส่วนของผู้ได้รับผลกระทบ หน่วยงานราชการและเครือข่ายภาคประชาชน ควรมีวิธีการที่เหมาะสมในการดำเนินงานร่วมกันในลักษณะใด
 9. ท่านเห็นว่า ผู้บริหารแต่ละระดับของหน่วยงานที่มีอำนาจตัดสินใจเพื่อให้การป้องกันปราบปราม ยาเสพติดมีประสิทธิภาพ ควรมีคุณลักษณะอย่างไร รวมถึงควรมีนโยบายที่เหมาะสมอย่างไร เพื่อช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้รับผิดชอบงานด้านการปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 10. ท่านเห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ควรมีคุณลักษณะ และทักษะที่เหมาะสมกับภารกิจในลักษณะใดบ้าง
 11. ท่านเห็นว่า งบประมาณที่ตำรวจภูธรภาค 7 ได้จัดสรรให้ระดับปฏิบัติในพื้นที่ที่มีความเพียงพอ และสอดคล้องกับลักษณะของภารกิจในระดับใด และผู้บริหารสถานีตำรวจมีวิธีการแสวงหาการสนับสนุนงบประมาณ และทรัพยากรเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จในลักษณะใดบ้าง
 12. ท่านเห็นว่า เทคโนโลยีที่นำมาใช้ ในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับลักษณะของภารกิจในระดับใด และเทคโนโลยีที่ช่วยการ

ป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 มีประสิทธิภาพ และเอื้อต่อการปฏิบัติงาน ให้บรรลุผลสำเร็จควรมีลักษณะอย่างไร

13. ท่านเห็นว่า อำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ในปัจจุบัน มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับลักษณะของภารกิจในระดับใด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการปรับปรุงข้อกำหนดในเรื่องใดบ้างเพื่อช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง ต้นแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติด ของตำรวจภูธรภาค 7

พันตำรวจตรี ตะวัน ตระการฤกษ์

นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสยาม

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการดำเนินงานตามนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของผู้ที่เกี่ยวข้อง (เจ้าหน้าที่ตำรวจ ป.ส./เจ้าหน้าที่ ป.ป.ส.ภาค 7/เจ้าหน้าที่ส่วนราชการ/ภาคประชาชน/ผู้ที่เคยต้องโทษคดียาเสพติด)

1. ขอให้ท่านกล่าวถึงสถานการณ์ปัญหา ยาเสพติดที่เกิดขึ้นมีลักษณะอย่างไร และท่านเห็นว่าในปัจจุบันตำรวจภูธรภาค 7 มีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดได้ในระดับใด
2. ท่านเห็นว่า การใช้งบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดมีความประหยัด และความคุ้มค่าอยู่ในระดับใด และท่านเห็นว่าวิธีการที่ช่วยให้การใช้จ่ายงบประมาณ เกิดความประหยัดและมีความคุ้มค่าเพิ่มสูงขึ้นควรมีลักษณะใด
3. ท่านเห็นว่า ตำรวจภูธรภาค 7 เปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ใช้ความรู้ความสามารถเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดอยู่ในระดับใด และท่านเห็นว่าวิธีการ/ช่องทางที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีโอกาสได้ใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพมากยิ่งขึ้นควรมีลักษณะอย่างไร
4. ท่านเห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย และข้อกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดอยู่ในระดับใด และท่านเห็นว่าแนวทางที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถแก้ไขปัญหาเสพติดได้ถูกต้องตามกฎหมาย และข้อกฎหมายมากยิ่งขึ้นควรมีลักษณะอย่างไร

5. ท่านเห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความสามารถในการปรับตัวเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดได้อย่างยืดหยุ่น และเหมาะสมกับสถานการณ์อยู่ในระดับใด และท่านเห็นว่าแนวทางที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถปรับตัวได้อย่างยืดหยุ่น และแก้ไขปัญหาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นควรมีลักษณะอย่างไร
6. ท่านเห็นว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาเสพติดได้จนบรรลุผลสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่กำหนดอยู่ในระดับใด และท่านเห็นว่าแนวทางที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถแก้ไขปัญหาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นควรมีลักษณะอย่างไร
7. ท่านเห็นว่า การกำหนดนโยบายจากส่วนกลางทั้งในด้านวัตถุประสงค์ แนวทางการดำเนินงาน การสนับสนุนความช่วยเหลือ และตัวผู้กำหนดนโยบายได้ส่งผลกระทบต่อการทำงานในพื้นที่อย่างไร และแนวทางการปฏิบัติงานในพื้นที่เพื่อตอบสนองต่อนโยบายจากส่วนกลางควรมีลักษณะอย่างไร
8. ท่านเห็นว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามนโยบายการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7 ทั้งในส่วนของผู้ได้รับผลกระทบ หน่วยงานราชการและเครือข่ายภาคประชาชน ควรมีวิธีการที่เหมาะสมในการดำเนินงานร่วมกันในลักษณะใด

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง ต้นแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติด ของตำรวจภูธรภาค 7

พันตำรวจตรี ตะวัน ตระการฤกษ์

นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสยาม

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับกรณีศึกษาในการดำเนินงานเพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ในพื้นที่ (ผู้บริหารตำรวจ/เจ้าหน้าที่ตำรวจ/เจ้าหน้าที่ตำรวจ ป.ส./เจ้าหน้าที่ ป.ป.ส.ภาค 7)

1. ขอให้ท่านกล่าวถึงการตั้งด่านตรวจเพื่อสกัดกั้น และปราบปรามยาเสพติด โดยมีประเด็นสำคัญ
ดังนี้
 - 1.1 ข้อมูลการจับกุม
 - 1.2 เทคนิคและวิธีการดำเนินงานในการตั้งจุดตรวจ เช่น การเลือกพื้นที่เป้าหมาย การปิด
กั้นช่องทางการจราจร การเลือกจุดที่ต้องสงสัย และการเข้าตรวจค้นรถ
 - 1.3 ปัญหาอุปสรรคที่พบในการดำเนินงาน
 - 1.4 ปัจจัยการบริหารจัดการที่ช่วยให้การปฏิบัติงานประสบความสำเร็จ
 - 1.5 ข้อเสนอแนะที่ช่วยให้การตั้งด่านตรวจมีประสิทธิภาพสูงขึ้น
2. ขอให้ท่านกล่าวถึงการใช้รถต่อเพื่อขยายผลการจับกุมผู้ค้ายาเสพติดรายใหญ่ โดยมีประเด็น
สำคัญ ดังนี้
 - 2.1 ข้อมูลการจับกุม

- 2.2 เทคนิคและวิธีการปฏิบัติงาน เช่น การสร้างความไว้วางใจ การวางแผน การจัดทีมปฏิบัติการ และการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า
 - 2.3 ปัญหาอุปสรรคที่พบในการดำเนินงาน
 - 2.4 ปัจจัยการบริหารจัดการที่ช่วยให้การปฏิบัติงานประสบความสำเร็จ
 - 2.5 ข้อเสนอแนะ
3. ขอให้ท่านกล่าวถึงการใช้สายข่าวในการจับกุมผู้เสพ/ผู้ค้ายาเสพติดรายใหญ่ โดยมีประเด็นสำคัญ ดังนี้
 - 3.1 ข้อมูลการจับกุม
 - 3.2 เทคนิคและวิธีการปฏิบัติงาน เช่น การจัดทีมปฏิบัติการ ความสามารถในการทำให้รับสารภาพ และขยายผลการจับกุม การประสานงาน และการสืบค้นข้อมูลเพื่อเชื่อมโยงในเรื่องที่เกี่ยวข้อง
 - 3.3 ปัญหาอุปสรรคที่พบในการดำเนินงาน
 - 3.4 ปัจจัยการบริหารจัดการที่ช่วยให้การปฏิบัติงานประสบความสำเร็จ
 - 3.5 ข้อเสนอแนะ

ผนวก ง

เอกสารของตำราวิจัยภาค 7

ตารางสรุปการมอบหมายหน้าที่ รอง ผบ.ภ.๗ แบบท้ายคำสั่ง ภ.๗ ที่ ๑๕๑๐/๒๕๕๘ ณ ๒๖ มี.ค.๒๕๕๘

งานบริหาร (บว)	งานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม (ปป)	งานตรวจสืบสวนและรักษาการพิเศษ(มค)	งานสืบสวนสอบสวน (สอ)	งานป้องกันปราบปรามยาเสพติด (ปย)	งานกฎหมายและคดี (กย)	งานจราจร (จค)
พล.ต.ชนนิกิรรา	พล.ต.ศุภชัย	พล.ต.ศ.กฤษณะ	พล.ต.ศ.สุทธิพงษ์	พล.ต.ศ.สรศักดิ์	พล.ต.สมเกียรติ	พล.ต.ธนาวุฒินา
หัวหน้างานพิเศษ	หัวหน้างานพิเศษ	หัวหน้างานพิเศษ	หัวหน้างานพิเศษ	หัวหน้างานพิเศษ	หัวหน้างานพิเศษ	หัวหน้างานพิเศษ
-ปสน.	-ปตป. -ปจร. -ปณ.	-พลต. -ปต. -ศูนย์ ASEAN	-ปตร.	-ศอ.ปส.	-กยคน.	-ปท.
ผู้ช่วยงาน (บว)	ผู้ช่วยงาน (ปป)	ผู้ช่วยงาน (มค)	ผู้ช่วยงาน (สอ)	ผู้ช่วยงาน (ปย)	ผู้ช่วยงาน (กย)	ผู้ช่วยงาน (จค)
๑.พล.ต.สมเกียรติ ๒.พล.ต.ธนาวุฒินา	๑.พล.ต.สมเกียรติ ๒.พล.ต.ศุภชัย ๓.พล.ต.กฤษณะ	๑.พล.ต.ศุภชัย ๒.พล.ต.สุทธิพงษ์ ๓.พล.ต.สรศักดิ์ ๔.พล.ต.ชนนิกิรรา ๕.พล.ต.สมเกียรติ ๖.พล.ต.ธนาวุฒินา	๑.พล.ต.สรศักดิ์ ๒.พล.ต.กฤษณะ ๓.พล.ต.ธนาวุฒินา	๑.พล.ต.สมเกียรติ ๒.พล.ต.ศุภชัย ๓.พล.ต.สุทธิพงษ์	๑.พล.ต.ชนนิกิรรา ๒.พล.ต.ธนาวุฒินา	๑.พล.ต.สมเกียรติ ๒.พล.ต.ชนนิกิรรา
ศูนย์ปฏิบัติการ						
๑. งานปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา (ปตป.) ๒. งานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติและเจ้าเมืองโดยผิดกฎหมาย (ปชก.) ๓. งานปราบปรามการลักขโมยสินค้าไม่ทำอาชญากรรมและทรัพย์สินและสิ่งของ (ปทอ.) ๔. งานศูนย์บริหารจัดการคนหายและศพปริศนา (ทบคน.) ๕. งานปราบปรามการโจรกรรมสินค้าทางน้ำ (ปสน.) ๖. งานปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิง (ปณ.)			๗. งานปราบปรามการโจรกรรมรถยนต์ รถจักรยานยนต์ (ปจร.) ๘. งานปราบปรามผู้มีอิทธิพลและมือปืนรับจ้าง (ปจร.) ๙. งานพิทักษ์เด็ก สตรี ครอบครัว และป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ (พคต.) ๑๐. งานศูนย์อำนาจการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ศอ.ปส.) ๑๑. งานศูนย์อำนาจการเตรียมการเข้าปราบปรามอาชญากรรม			

คำสั่งตำรวจภูธรภาค ๗

ที่ ๓๓ /๒๕๕๙

เรื่อง จัดตั้งศูนย์อำนวยความสะดวกป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค ๗ (ศอ.ปส.ภ.๗)

ตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๙ ได้กำหนดโครงสร้างการปฏิบัติ ให้ตำรวจภูธรภาค เป็นฝ่ายปฏิบัติการหลัก และให้จัดตั้ง และปรับปรุงศูนย์อำนวยความสะดวกป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เพื่อเป็นศูนย์ประสานงานและให้ทำหน้าที่เป็นกลไกในการติดตามควบคุมสั่งการ การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบ นั้น

เพื่อให้การปฏิบัติในส่วน of ตำรวจภูธรภาค ๗ ตามแนวทางของแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๙ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย สามารถขับเคลื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุตัวชี้วัดที่ได้รับมอบหมาย จึงจัดตั้งศูนย์อำนวยความสะดวกป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค ๗ (ศอ.ปส.ภ.๗) ขึ้น โดยแต่งตั้งข้าราชการตำรวจในสังกัดปฏิบัติหน้าที่ประจำศูนย์อำนวยความสะดวกป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค ๗ (ศอ.ปส.ภ.๗) ดังต่อไปนี้

๑ องค์ประกอบ

๑.๑ ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๗	เป็น ผู้อำนวยการศูนย์ฯ
๑.๒ รองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๗ (ปส)	เป็น รองผู้อำนวยการศูนย์ฯ
๑.๓ ผู้บังคับการอำนวยความสะดวกตำรวจภูธรภาค ๗	เป็น กรรมการ
๑.๔ ผู้บังคับการสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธรภาค ๗	เป็น กรรมการ
๑.๕ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี	เป็น กรรมการ
๑.๖ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม	เป็น กรรมการ
๑.๗ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	เป็น กรรมการ
๑.๘ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบุรี	เป็น กรรมการ
๑.๙ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี	เป็น กรรมการ
๑.๑๐ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรสงคราม	เป็น กรรมการ
๑.๑๑ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรสาคร	เป็น กรรมการ
๑.๑๒ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสุพรรณบุรี	เป็น กรรมการ
๑.๑๓ ผู้บังคับการศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค ๗	เป็น กรรมการ
๑.๑๔ ผู้บังคับการประจำตำรวจภูธรภาค ๗	เป็น กรรมการ

- ๒ -

- ๑.๑๕ พันตำรวจเอก ไชยา สงวนจีน เป็น กรรมการและเลขานุการ
รองผู้บังคับการอำนวยการตำรวจภูธรภาค ๗
- ๑.๑๖ พันตำรวจโท ชานู ชินินทร เป็น ผู้ช่วยเลขานุการ
รองผู้กำกับการป้องกันปราบปรามสถานีตำรวจภูธรลูกแก จังหวัดกาญจนบุรี
- ๑.๑๗ พันตำรวจโท ตฤย์ สุนทรวิภาต เป็น ผู้ช่วยเลขานุการ
รองผู้กำกับการ ฝ่ายอำนวยการ ๔ กองบังคับการอำนวยการตำรวจภูธรภาค ๗
- ๑.๑๘ พันตำรวจโทหญิง พุทธพร โกศิยะกุล เป็น ผู้ช่วยเลขานุการ
รองผู้กำกับการ ฝ่ายอำนวยการ ๑ กองบังคับการอำนวยการตำรวจภูธรภาค ๗

๒ อำนาจหน้าที่

- ๒.๑ จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตำรวจภูธรภาค ๗ พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔
- ๒.๒ กำหนดเป้าหมายในการปราบปรามยาเสพติด และจัดระบบข้อมูลข่าวสารด้านยาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค ๗
- ๒.๓ กำกับดูแล ควบคุมสั่งการ และติดตามประเมินผลการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค ๗
- ๒.๔ บูรณาการในการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดร่วมกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
- ๒.๕ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค ๗ (ศอ.ปส.ภ.๗) มอบหมาย

๓ การประกอบกำลัง

- ๓.๑ ส่วนอำนวยการ ประกอบด้วย ส่วนบังคับบัญชา ส่วนประสานงานฝ่ายอำนวยการ ส่วนประสานงานฝ่ายปราบปราม ส่วนประสานงานฝ่ายป้องกัน และส่วนประสานงานฝ่ายสนับสนุนบำบัดฟื้นฟู ปรากฏตามแผน ก
- ๓.๒ ส่วนสนับสนุน ประกอบด้วย ระบบเฝ้าฟัง และระบบเทคโนโลยี ปรากฏตามแผน ข
- ๓.๓ ส่วนปฏิบัติการ ประกอบด้วย
- ๓.๓.๑ ฝ่ายปฏิบัติการหลัก ประกอบด้วย ชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติด ตำรวจภูธรภาค ๗ และชุดขยายผลและยึดทรัพย์สินคดียาเสพติดรายสำคัญของตำรวจภูธรภาค ๗ ปรากฏตามแผน ก
- ๓.๓.๒ ฝ่ายสนับสนุนการปฏิบัติ ปรากฏตามแผน ง

ให้ข้าราชการตำรวจ...

- ๓ -

ให้ข้าราชการตำรวจที่มีรายชื่อตามคำสั่งนี้ ปฏิบัติภารกิจที่ได้รับมอบหมายอีกหน้าที่หนึ่ง โดยไม่ขาดจากหน้าที่เดิม สำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนปฏิบัติการที่มีได้อยู่ในสังกัดกองบังคับการสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธรภาค ๗ กรณีจำเป็นจะต้องเดินทางไปปฏิบัติภารกิจนอกเขตพื้นที่สถานีตำรวจที่สังกัดตามที่ได้รับมอบหมาย ให้รายงานขออนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรต่อผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดด้วยทุกครั้ง โดยต้องระบุระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ให้ชัดเจน และเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาแล้ว จะต้องกลับไปปฏิบัติหน้าที่เดิมทันที

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ.๒๕๕๙

พลตำรวจโท

(ชาญเทพ เสสเวช)

ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๗

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	พันตำรวจตรี ตะวัน ตระการฤกษ์
วัน/เดือน/ปี เกิด	30 พฤศจิกายน 2528
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2549 รัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ปีการศึกษา 2549 นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ปีการศึกษา 2551 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2558 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสยาม

การเผยแพร่งานวิจัย

ตะวัน ตระการฤกษ์. การศึกษาสภาพแวดล้อมทางการบริหารของตำรวจภูธรภาค 7 ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. ในรายงานการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 3/2557. 11 กรกฎาคม 2558 ณ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.

ตะวัน ตระการฤกษ์. การศึกษาแนวทางการบริหารจัดการเพื่อสร้างความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามปัญหาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7. วารสารเซนต์จอห์น. ปีที่ 20 ฉบับที่ 26 (มกราคม-มิถุนายน 2560).

ตะวัน ตระการฤกษ์. ต้นแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรภาค 7. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์. ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 (ฉบับพิเศษ) (เมษายน-มิถุนายน 2560).